

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 958]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [පස්වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 961] :

දෙවන වර කියවීම

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 1143]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 958]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட ஐந்தாம்நாள்] [ப. 961] :

இரண்டாம் மதிப்பு

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 1143]

Volume 86

No. 6

Saturday

16th August 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 958]

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Fifth Allotted Day] : [Col. 961]

Second Reading

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 1143]

පෙරින් සිටි

වෘත්ති පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1969 අගෝස්තු 16 වන සෙනසුරාදා

சனிக்கிழமை, 16 ஜகஸ்ட் 1969

Saturday, 16th August 1969

සු. හා. 10 ට මන්ත්‍රි මණ්ඩලය රැස් විය. කළා
නායකතුමා [ගරු එස්. සී. ජේලි කොරයා]
මූලාසනාරූප විය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கெளரவ எஸ். சி. ஷேனி கொறையா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

පෙණිසම්

மனுக்கள்

PETITIONS

බී. එස්. නුඩාචේ මයා. (මාතර)

திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

මාතර මැද්දෙවත්තේ ජී. සමරජීව
නමැති විශ්‍රාම ලත් ගුරු මහත්මිය විසින්
තමුත්තාත්තේ මගින් මේ ගුරු සභාවට
ඉදිරිපත් කිරීම පිණිස මා වෙත එවන ලද
පෙත්සමක් මා දැන් ඉදිරිපත් කරනවා.
මෙම පෙත්සම්කාරිය වන ජී. සමරජීව
මහත්මිය මාතර පල්ලිමුල්ලේ මෙනෝ
දිස්ත්‍රික් පාඨශාලාවේ ගුරු ජේ. ඊගල් පිය
තුමා කළමනාකරු වශයෙන් කටයුතු කරන
කාලයේදී—1912 අවුරුද්දේ—පළමුවන
පත්වීම ලබා අවුරුදු 12 ක් සේවය සම්
පූර්ණ කොට ඇති ගුරු මහත්මියක් බව
කිව යුතුයි. ඈය ගුරුවරියක හැටියට සේවය
අරඹන විට වයස අවුරුදු 18 ට අඩුයි. ඈය
අවුරුදු 18 ට අඩුව සිටියදී පළමු පත්වීම
ලබා තිබෙන්නේ. එම නිසා වයස අවුරුදු
18 ට අඩුවෙන් සිටියදී සේවය කරන ලද

කාලය පිළිගත නොහැකි බව කියා ඇයගේ සේවා කාලය අවුරුදු 8 මාස 7 කට සීමා කොට තිබෙනවා. මෙම පෙත්සමේ පෙනෙන හැටියට මේ ගුරුවරියට එදා ලැබී තිබෙන්නේ රුපියල් 25 ක වැටුපක් බව කිව හැකියි. එසේම රුපියල් 5 ක් කළ මනාකරු විසින් අඩු කර ගෙන තිබෙන බව ඇය සඳහන් කරනවා. දැන් මාය වයෝ වෘද්ධ අවස්ථාවෙහි සිටිනවා. මේ මහත්මිය අවුරුදු 12 ක පමණ කාලයක් සැහෙන වැටුපක් නොලබා ජනතාවට සේවයක් කර තිබෙන හෙයින් ඊට සැලකිල්ලක් දැක්වීම් වශයෙන්ද, ඇයගේ වෘද්ධ අවස්ථාව ප්‍රිතියෙන් ගත කරන්නට, කෙටියෙන් කියනවා නම් ඇයට ජීවත් වන්නට, සහනයක් සලසා දීම් වශයෙන්ද, සුදුසු විශ්‍රාම වැටුපක් ලබා දෙන ලෙස මා නමුත්තාත් සේගෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මෙම පෙත්සම ඉදිරිපත් කරනවා.

මහජන පෙත්සම් කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்ட கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to be referred to the Public
Petitions Committee.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

കലാനാടകമൃതി

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 5.

ඩී. පී. අනපත්තු මයා. (රාජ්‍ය ඇමතිගේ
පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. பி. அத்தபத்து—இராஜாங்க அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. P. Atapattu—Parliamentary Secretary to the Minister of State)

The Hon. Minister of Agriculture and Food would like to have one month's time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

වෘත්ති පිළිතුරු

වංචික පිළිතුරු

අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලයට විරුඬව
පේළුදසන් මහත්මිය පැවරූ නඩුව

அனுராதபுர புனருத்தாரண சபைக் கெதிராக
திருமதி சோமலதா யேசுதாசன் தொடர்ந்த வழக்கு

CASE AGAINST ANURADHAPURA PRESERVATION
BOARD BY MRS. S. JESUDASAN

6. கை. வி. சீர்நாயக்க மஹ. (அனுராதபுர)
(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අනුරාධපුරයේ ගුවන් තොටුපල පාරේ, සෝමලතා ජේසුදාසන් මහත්මියගේ නිවාසය අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලය විසින් කඩා බිඳ දමා දමන ලද බවත්, ජේසුදාසන් මහත්මිය අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලයේ සභා පතිවරයාට සහ අනෙක් නිලධාරීන්ට විරුද්ධව අනුරාධපුර මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියේ නඩු පවරන ලද බවත් එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙම නඩුවේ චුදිතයන්ගේ නම් සහ නිල තනතුරු එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ඉ) මෙම චුදිතයන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥයින් කවරහුද? (ඊ) එම නීතිඥයින්ගේ නම්, ඔවුන් පෙනී සිටි වාර ගණන සහ ඔවුන් එක් එක් කෙනාට පෙනී සිටි එක් එක් වාරය සඳහා ගෙවන ලද ගාස්තුව එතුමා සඳහන් කරනවාද? (උ) මෙම ගාස්තු ගෙවන ලද්දේ අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලයේ අරමුදලින් බව එතුමා දන්නවාද? (ඌ) මෙම නඩුව සම්බන්ධයෙන් නීති ගාස්තු වශයෙන් මණ්ඩලය දරණ ලද මුළු වියදම කොපමණද? (එ) මෙම නඩුවේ තීන්දුව කුමක්වී ද?

விஞ்ஞான ஆய்வு, வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) அனுராதபுர விமானத் துறை வீதியில் திருமதி சோமலதா யேசுதாசுனிற்குரிய வீட்டை புனருத்தாரண சபை இடித்து அழித்ததென திருமதி யேசுதாசன் அனுராதபுர நீதிமன்றத்தில் புனருத்தாரண சபையின் தலைவருக்கும் மற்றைய உத்தியோகத்தருக்கு மெதிராக வழக்குத் தொடர்ந்திருநதாரென்பதை அறிவாரா? (ஆ) இவ்வழக்கின் எதிராளிகளின் பெயரையும் அவர்கள் வகித்த பதவிகளையும் கூறுவாரா? (இ) இந்த எதிராளிகளுக்காகத் தோன்றிய நியாயவாதிகள் யாவர்? (ஈ) அவர்களின் பெயர்களையும் அவர்கள் எத்தனை முறை வழக்கில் தோன்றியிருந்தார்களென்பதையும் ஒவ்வொருமுறை

தோற்றமளித்தபோது செலுத்தப்பட்ட கட்டணங்கள் எவ்வளவு என்பதையும் கூறுவாரா?

(உ) இக் கட்டணங்கள் அனுராதபுர புனருத் தாரண சபையின் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப் பட்டன வென்பதை அறிவாரா? (ஊ) இவ் வழக்கிற்காக இச் சபைக்கேற்பட்ட மொத்தச் சட்ட ஒழுங்குச் செலவென்ன? (எ) இவ்வழக் கின் முடிவென்ன?

asked the Minister of Scientific Research and Housing: (a) Is he aware that the house of Mrs. Somalatha Jesudasan of Air Port Road, Anuradhapura, was demolished by the Preservation Board and that Mrs. Jesudasan filed action in the Magistrate's Court of Anuradhapura against the Chairman and other officials of the Preservation Board? (b) Will he state the names and designations of the accused in this case? (c) Who were the counsel who appeared for these accused? (d) Will he state their names, the number of times they appeared, and the fees paid to each of them for each appearance? (e) Is he aware that these fees were paid from the Anuradhapura Preservation Board funds? (f) What was the total cost to the board as legal expenses regarding this case? (g) What was the result of this case?

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන (විද්‍යාන්
මක පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன—விஞ்ஞான ஆய்வு வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena—
Minister of Scientific Research and
Housing)

(a) Yes. (b) Mr. T. B. Dalugala, Works Overseer, Mr. Walter Silva, Land Overseer, Mr. S. C. Gunadasa, Sanitary Overseer, Mr. D. P. de Lanerolle, Public Health Inspector, Mr. M. Rasanayagam, Public Health Inspector, Mr. P. G. Ariyadasa, Driver, Mr. S. M. John, Labourer, Mr. Prematunga, Labourer, Mr. Sinniah, Labourer, Mr. Piyasena, Labourer, Mr. Pubilis, Labourer, Mr. Prematilleke, Labourer, Mrs. Marynona,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

Police Matron, Mr. K. D. M. C. Bandara, Chairman, Mr. T. G. Peiris, General Manager, Mr. T. B. Galgamuwa, Office Assistant, Mr. D. P. Karunaratne, Land Officer. (c) G. E. Chitty, Esq., Q.C., Sinha Basnayake, Esq., Advocate, Colombo, and S. Nadarajah, Esq., Proctor, S.C., Anu-

radhapura. (d) (i) G. E. Chitty, Esq., Q.C., appeared thrice, and for each appearance he was paid at the rate of Rs. 2,625. (ii) Sinha Basnayake, Esq., Advocate, appeared thrice, on 30.10.1968, 9.4.1968 and 7.4.1969. He was paid Rs. 1,260, Rs. 1,242.50 and Rs. 630 respectively.

(iii) S. Nadarajah Esq., Proctor S.C., appeared 16 times :

Appeared on	12. 2.68	and paid	Rs.	52	50
Do.	9. 3.68	do.	Rs.	52	50
Do.	9. 4.68	do.	Rs.	52	50
Do.	15. 6.68	do.	Rs.	52	50
Do.	20. 7.68	do.	Rs.	52	50
Do.	7. 8.68	do.	Rs.	105	0
Do.	9. 8.68	do.	Rs.	52	50
Do.	20. 8.68	do.	Rs.	52	50
Do.	21. 8.68	do.	Rs.	52	50
Do.	1. 9.68	do.	Rs.	52	50
Do.	30.10.68	do.	Rs.	105	0
Do.	7.11.68	do.	Rs.	52	50
Do.	16.12.68	do.	Rs.	105	0
Do.	26. 1.69	do.	Rs.	105	0
Do.	23. 2.69	do.	Rs.	105	0
Do.	7. 4.69	do.	Rs.	105	0
Rs. .				1,155	0

(e) Yes (f) Rs 13,271.

G. E. Chitty, Esq. Total amount paid, including consultation fees	..	Rs. c.	8,977 50
Sinha Basnayake, Esq., Advocate. Total amount paid, including consultation fees	..	..	3,132 05
S. Nadarajah, Esq., Proctor, S.C. Fees paid	..	..	1,155 0
Stamp duty	..	..	6 0
			<u>13,271 0</u>

(g) Case was withdrawn by the complainant.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Answers to Questions that have not been asked and which have been received from the Ministries will be published as Written Answers. One month's time has been asked for the purpose of answering Questions 2 and 8. I allow the time asked for.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,
1969-70

ஒதுக்கீட்டு மசோதா

APPROPRIATION BILL, 1969-70

කල් තබන ලද විමර්ශන කළ දුරවත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [අගෝස්තු 2.]

“කෙටුම්පත් පනත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය.”—[ශ්‍රී ලන්කා කියවීම]

ප්‍රශ්නය යළි සහතික කිරීම ලදී.

ஒகஸ்ட் 2 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள் ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்படுமாக” [கௌரவ வன்னினாயக்க]

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[2nd August.]

“That the Bill be now read a Second time.”—[The Hon. Wanninayake.]

Question again proposed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍ර. හ. 10.5

කේ. ඩබ්ලිව්. දේවනායගම් මයා.

(කල්කුඩා)

(திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம்—கற்குடா)

(Mr. K. W. Devanayagam—Kalkudah)

Mr. Speaker, yesterday I referred to the Herculean task faced by the Hon. Minister of Finance because, although in 1956 the S. L. F. P. took over office with an abundant foreign reserve, in 1965 when the present Government came into power that entire foreign reserve had been depleted and, in fact, he inherited an empty exchequer, completely bankrupt of finances, so much so that it was difficult for the country to pay even for one week's rations. From this difficult situation, through a superhuman effort on the part of the Hon. Minister of Finance, the country's finances have been brought, may be not to normality, but to a position in which day by day the economy of the country is growing.

We pride ourselves in the fact that we are independent. We have been independent for 21 years now and have thus attained the age of majority. May I ask, are we truly independent in the correct sense of the word, because without economic independence there is no meaning in independence? Successive Prime Ministers have come and gone but not one of them concentrated his attention on economic independence, and it was left to the genius of the present Hon. Prime Minister to initiate the food drive which, under his personal supervision and through the efforts and dedication to duty of the Ministry of Agriculture and also the Ministry of Land, Irrigation and Power, has become a concrete reality. I was nappy, in fact, yesterday to hear some hon. Members of the Opposition admitting this fact but with a reservation. They admit that there is a kind of impetus given to agriculture; they admit there is some kind of activity; nevertheless, they say there is no real food production and that the farmer has not received benefits.

I must congratulate the hon. Member for Galagedera (Mr. W. M. G. T. Banda) for the able manner in which he demolished the arguments of the Opposition, especially those of the hon. Member for Amparai (Mr. Senarath). In simple words, with simple facts, and without reference to economic theories, he completely annihilated the arguments of the hon. Member for Amparai.

May I tell the Opposition that, however much they may try to build up arguments based on wrong data and try to discredit the Government's efforts in the food drive—as the hon. Member for Amparai attempted to do—the ordinary farmer will not be misled by any kind of campaign against the food drive. Yesterday, the hon. Member for Amparai made a startling revelation, namely, that one bushel of paddy is equal to 15 measures of rice, and on the basis of that erroneous data he built up all his arguments. This is how the entire picture of food production is misrepresented in the country.

I must also, in passing, refer to the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Mangala Moonesinghe). He tried to make out that the entire foreign exchange that is being expended on the food drive is not in proportion to the benefit that this country derives. He pinpointed the fact that we have imported thousands of tractors and we have spent an enormous amount of foreign exchange. I must tell him that the foreign exchange that is invested in the tractors is a capital investment and that must be distributed over ten years. In fact, when you take into account what is invested in an acre of paddy and the increased production from 36.3 million bushels to 64.6 million bushels, the comparison is simply overwhelming and anybody can see that the benefit we derive out of food production is much more than the total amount of foreign exchange that we spend in the effort that is being made to produce our own food in this country.

I must say that it is true that in a democratic country like ours with a parliamentary system an Opposition

is a necessary adjunct, but the Opposition need not oppose for the mere sake of opposing. It may be politics but it is not statesmanship, and it is not in the interests of the development of this country.

The agriculture of this country has been revolutionized during the short period of 4 or 5 years and it is because of this revolution that it is possible for us to say that the economy of this country is in a stable state. I must at this juncture commend the Agriculture Department for the services that are rendered. If not for the extension service, the field lay and the other necessary instructions that have been given to the farmer, it would not have been possible to achieve what has been achieved. Today every farmer is really instructed in the most modern methods of production. This is because of the effort of the Agriculture Department. I say that because in my area the agricultural officers are working very hard and they have done a very good job. It is because of that that the ordinary farmer today is not the farmer he was four or five years ago. He knows how to select his seed, he knows what fertilizer he has to put into his field, he knows triple phosphate or urea and in what proportion he has to use it, he knows the time when he has to use his insecticide, he knows when he has to use his weedicide and he also knows how he must even prevent theft. These are all a result of the food campaign that has been started by this Government. From now onwards the ordinary farmer will carry on from day to day and it will pass on from father to son so that it will not be necessary for us to give him instructions in this kind of cultivation.

Coming to production, the figures speak for themselves. The production has risen from 36.3 million bushels to 64.6 million bushels, almost double, within four years, and the average yield per acre from 34.1 bushels to 47.5 bushels, almost 35 per cent more than in 1965. Not only have we taught the farmer to do intensive cultivation, we have also taught him to do extensive cultivation. That is how a large

extent amounting to 281,120 acres has been brought under cultivation and it has been possible to achieve this result. The Opposition may say one thing and another about the food production campaign, but the fact is that today the farmer, unlike the poor peasant that he was in those days, belongs to the moneyed gentry. The farmer in this country used to be a man without capital, a man who had to depend on the boutique-keeper, a man who had to depend on the small capitalist for his investment. But what is the position today? The position has entirely changed, and today the boutique-keeper depends on the farmer for his business; there is more money in the hands of the farmer. The net result is that it is not only the individual farmer who has benefited but also the country.

It is to the credit of this Government that for the first time in the history of this country this large class of people, who compose 80 per cent of the population of this country, has been taken into its care. What did previous governments do? Whom did they look after? Trade unions have been established, twenty one demands were put forward, salary increases have been asked for—for whose benefit? Not a thing had been done for the poor farmer, and it is to the credit of the Hon. Prime Minister that he, a sturdy son of the soil, a farmer himself, has taken the entire population of farmers in this country into his special care. It is this Government that has realized there is a class of people in this country called farmers; it is this Government that has taken steps to prevent the poor farmer from being fleeced by small capitalists; it is this Government that has come forward to give the farmers the capital they need so that they can stand up and maintain their self-respect.

Whatever propaganda the Opposition may carry on, and whatever they may say, the fact, the concrete reality is that the impact of the food production campaign has been felt by every single farmer in this country.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[දේවනායගම් මයා.]

The hon. Member for Galagedera (Mr. W. M. G. T. Banda), a farmer himself, in his speech last night based his arguments on these simple facts which I have just outlined. Those are arguments that the Opposition cannot break in their campaign against the food drive. It is a reality which none can deny that to the extent that we have succeeded in our food drive we have saved our foreign exchange.

The hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Mangala Moonesinghe) in his speech yesterday said that we have not taken into account the reduction of the rice ration by one measure, and that the saving effected in foreign exchange is mainly due to that. May I tell the hon. Member that he has not taken into account the amount of rice that is conserved for consumption by the producers which does not come into the G. P. S. figures and therefore is not accounted for. I say that the increased production is much more than the total quantity saved by the reduction of the rice ration by one measure. So, whatever arguments Members of the Opposition may adduce, they cannot deny it, they cannot mislead and beguile the farmer, because the impact the food drive has made on him is a thing that he will not forget for a long time. In fact, his entire life has been set on a different pedestal. The position of this Government, which, as I said, has for the first time in the history of this country looked after the interests of the peasants which form 80 per cent of the population, is that the peasants are the backbone of this country.

Similarly, Mr. Speaker, the production of subsidiary foodcrops also has been improved. For example now we are producing five times more chillies than before. We never dreamt of growing potatoes in this country. Today we are not only growing it but also producing it in large quantities. Similarly increased production of onions has contributed to the conservation of foreign exchange in this country.

Even though tea is the sterling-earning product of this country, tea prices have dropped to such an extent that we sustain a loss of Rs. 530 million. In spite of this great adversity and the fact that unfavourable weather conditions resulted in reduced harvests, the figures show that the economy of this country is growing year by year. There is no greater proof than this that the food drive has come to stay and has steadied the economy of this country.

Mr. Speaker, the time allotted to me is very short. Despite that, I like to make a few points on the cost of living.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member's time is over but he can have another five minutes.

දේවනායගම් මයා.

(திரு. வேதநாயகம்)

(Mr. Devanayagam)

There has been a great deal of talk about the cost of living in this country. From 1952 onwards every article and every commodity has gone up in price. One has only to go outside to any country in South-East Asia to get a true picture. In our neighbouring country of India where many Ceylonese live, a sugar producing country, the price of a pound of sugar is Rs. 2 ; the price of a measure of rice is Rs. 4. One of the *govirajas* who went to India and came back is from my area. He said that there is no place like this country, Ceylon ; it is a paradise compared to India. The conditions prevailing there are terrific ; prices are so high. So, one could not in fairness say that the conditions in this country are so bad, prices are so high, and the cost of living is so high. It must be based on a comparative study.

You cannot compare the 1952 standards with the present standards. After all, the prices of commodities have risen. Hence today the cost of

விசேஷ உதவி கமிஷன், 1969-70

—தேவன் வர் கிஷித்

living is high. You must calculate the cost of living on a realistic basis. In a developing country price rises are unavoidable. A man will not produce unless he is paid a fair price for his product. He must have the incentive to produce. If you do not give the farmer a decent price for his crop, he will not produce. Even in industry, if we do not give a fair price the industrialists will not produce. What is the incentive to produce? Do you want us to stay stagnant all the time without giving the ordinary man the necessary incentive to produce? No amount of persuasion or appeal to his patriotic feelings could make a person produce more food, unless money comes into his pocket. That is the secret, Mr. Speaker. It is on that basis that we have given them higher prices for their products. Necessarily the prices have to go up.

Mr. Speaker, it has been somehow left to this Government to do something to supplement the earnings of the salaried group. The Government has on three occasions increased salaries, and it now proposes to implement the recommendations of the Salaries Commission.

One of the hon. Members of the Opposition said that there are 14,000 unemployed graduates. May I say this: the 14,000 unemployed graduates did not come into being within the years 1965-69. They came down from 1956. How did you find employment for those unemployed graduates then? Must all the sins of all the regimes be put on the head of this Government, asking us to find employment for the 14,000 unemployed graduates? No doubt this Government will make some kind of provision and do its best to find employment for them.

Finally, I like to make one point before I conclude my speech. The newspaper "Suthanthiran" which is supposed to be the organ of the Federal Party—I do not know whether it is being owned by Mr. S. J. V. Chelvanayakam; I do not read it

myself; I do not know whether anybody else reads it except the federalists—abuses everybody else in this country. On 27th July it says:

“முப்பது இலட்சம் தமிழ் பேசும் மக்களும் வளர்ப்பு பிணிகளாம்; வந்தேறு குடிகளாம்! சிங்களவருடன் சம உரிமை கேட்கத் தமிழருக்குத் தகுதி கிடையா தாம்!

இப்படிச் கூறியிருப்பது ஆர். ஜி. அல்ல; கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம், எம்.பி.”

Mr. Speaker, the incident to which the hon. Member for Paddiruppu (Mr. Rasamanickam) refers in this statement occurred at a conference of co-operative societies which was presided over by the Hon. C. P. de Silva. I was the president of that association of co-operative societies and the hon. Member for Paddiruppu was a vice-president. In one of the speeches made by the hon. Member for Paddiruppu he related a story the implication of which was that I, as a member of the Government Party, was being favoured more than he and his associates. In reply to that I also related a story. I said that a certain father had two sons, his natural son and an adopted son. The father suddenly died and the adopted son said, “My father has died. As I am an adopted son I have no inheritance.” The natural son said, “No, my father has left a will in which he has left me two-thirds of his wealth and you one-third. That is only natural because you are an adopted son while I am his natural son.”

Having related that little story I said that it is only natural that I as a person of the party should get more than they. But what I said on that occasion has been interpreted by this paper to mean that I said that the Tamil people have no right to ask for anything from the Sinhalese.

What this paper says, Mr. Speaker, is a tissue of falsehood. It abounds in lies. In fact I would go so far as to call the owner of this paper a murderer, a person who hires writers, as he would paid assassins, to assassinate characters. But I would like to inform the members of the Federal

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[දේවනාගලි මය.]

Party that whatever they may try to do, however they may try to fling mud, they cannot assassinate the character of an honourable man.

In reply to their accusation that I have received favoured treatment at the hands of this Government, I would like to tell you, Mr. Speaker, and this House that during the entire period when Senator Tiruchelvam was the Minister of Local Government not once did I enter the Ministry of Local Government to ask for any favour because he discriminated against me.

What is more, Sir, he discriminated against even the First Member for Batticaloa (Mr. Rajadurai) who has related to me the story with sorrow. The First Member for Batticaloa is a thorough gentleman. He will not deny what I say. The then Minister took the opponent of the First Member for Batticaloa to his electorate without the hon. Member. So many other acts of a similar nature have been done.

If they can discriminate against their own Members, if they can discriminate against me, what is all this talk of favoured treatment for me? Our Government does not discriminate. Just because I have received a little more it cannot be said that I have received favoured treatment.

After all, Sir, if I have got anything from this Government, it is for the benefit of the Tamil people of Kalkudah; not for the Sinhalese. I tell these persons who make accusations of discrimination that if I have got more for my electorate from this Government it is for the Tamils and the Muslims who live in that area.

The hon. Member for Paddiruppu (Mr. Rasamanickam) said that nothing has been done for them. I say, Sir, that if within the last four years anything has been done for their electorates, it has been done for the purpose of gaining their "lost rights". They do not want economic growth;

they do not want bridges; they do not want roads. They want to fight for their lost rights!

After all this, how dare they come here and even speak on the Budget? They have no interest in the economic growth of our country, or in the economic growth of their electorates. They are there to fight for their "lost rights". And they will do so, as I have often said, until the last Tamil in this country is no more.

They have also made the accusation that I am dividing the Tamils in this country, that I am separating the Jaffna Tamils from the Batticaloa Tamils. I do not want to do that. I am not a leader. I do not propose to be a leader like them and lead the Tamils.

Look at the division in their own North. When under the leadership of Mr. Justice Nagalingam an attempt was made to unite the Tamils, who placed obstacles in the way of those plans? Who ran away from the assembly? The Federal Party. Their chief objective is to lead the Tamils, not to unite them. They want themselves to be leaders.

This idea of division is an old and fossilized one. In the 17th century when England was having her American colonies, it was the English language that was spoken by the Americans and the English, and they built up a sturdy nation. People with various ideas and ideologies, people used to various conditions of life, people with various ways of thinking, lived together and worked together. And they have developed a virile nation. But still the language they speak and write is English. May I tell the people from the North that similarly we have to live under different conditions. So, let us develop ourselves alone, and the language will look after itself. These are the few things that I wish to tell the Federal Party.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think the hon. Member has told them enough.

விசேஷ பதவி கைப்பிடித்த, 1969-70

—தேவன 20 கி.மீ.

தேவனாயகம் ம.சு.

(திரு. தேவநாயகம்)

(Mr. Devanayagam)

In conclusion, I thank Hon. Ministers for their kind co-operation and the assistance given to me. I also thank you, Sir, for the extra few minutes given to me.

பு. ஸ. 10.30

பி. பி. அப்துல் மஜீத் ம.சு. (இருவர் தேவன மீது)

(ஜனாப. ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்—முதலாம் இரண்டாவது அங்கத்தவர்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed—Second Mutur)

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, கௌரவ கரு குடா பிரதிநிதி (திரு. கே. டபிள்யூ. தேவ நாயகம்) இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாகப் பேசுகிற பொழுது அழகான முறையில் ஒரு சில திருத்தங்களை வற்புறுத் திக் கூறியுள்ளார். ஆனால், 1956 ஆம் ஆண் டுக்குப் பின்னரே கிழக்கு மாகாணம் முன் னேற்றம் அடையவில்லை என்று கூறும் கருத்து உண்மையாகவே ஒப்புக் கொள்ள முடியாத கருத்தாகும். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் பொதுவாக சிறுபான்மை மக் கள் வாழுகின்ற பகுதிகளைப் புறக்கணித்து வருகிறது என்று கூறினால் அது ஓரளவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருது கிறேன். இப்பொழுது ஆட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கம் நிச்சயமாக சிறுபான்மை மக்கள் வாழுகின்ற அதிகப்படியான பகுதிகளைப் புறக் கணித்து உள்ளது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக பலதரப் பட்ட கருத்துக்கள் இச்சபையிலே தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளன. இந்தக் கருத்துக்களை நாம் அலசி ஆராயும் பொழுது நிதி அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாக மிகவும் எக்கச்சக்கமான சூழலிலே ஒரு சில திருத்தத்திட்டங்களைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்பது புலனாகின்றது. இந்த நாட்டிலே, எமது அரசியல் திட்டப்படி, ஒரு உண்மையான வரவு செலவுத் திட்டத்தை எந்த நிதி அமைச்சரும் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியாத நிலை காணப் படுகின்றது. ஏனென்றால் ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தும் பொழுது நிச்சயமாக மக்களுடைய சூழலின் அடிப்படையில் அது அமைய வேண்டும். இன்று அரசி

யல் காரணங்களுக்காக வரவு செலவுத் திட்டங்கள் ஆக்கப்படுவதையும், சில வரி முறைகள் ஏற்படுத்தப்படுவதையும் நாம் அவதானிக்கிறோம்.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தை அவதானிக்கும் பொழுது இது எதிர்வாவிருக்கும் ஒரு பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னோடியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு வரவு செலவுத் திட்டம் என்று நாம் கூற முடியும். அடிப்படையான உண்மைகளை அரசியல் கட்சிகள் பொது மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டத் தயங்குவதே கஷ்டமான சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்குரிய காரணமாகும். ஆட்சிக்கு வர வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலே இந்த நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடிப்படையாக வைத்து மக்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லாமல் மொழி ரீதியாகவோ மத ரீதியாகவோ அல்லது இன ரீதியாகவோ தேர்தல் பிரசாரங்களைச் செய்து ஆட்சிக்கு வரும் பொழுது அதற்கேற்ற விதத்தில்தான் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தையோ அல்லது வரவு செலவுத் திட்டத்தையோ அமைக்க முயற்சிக் கிறார்கள். இந்த நிலையிலேதான் இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்று உண்மையான முறையிலே அமைந்த ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்த உண்மையான நிலையை படம் பிடித்துக் காட்டக் கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதே நிச்சயமாக எந்த ஒரு நிதியமைச்சரினதும் கடமையாக இருக்கிறது. காரணம், அரசியல் என்றே கூறவேண்டும். கடந்த ஒன்பது ஆண்டு காலமாக இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களைப் பார்க்கின்ற பொழுது ஒரு உண்மை எனக்குத் தென்படுகிறது. இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் திட்டம் நிச்சயமாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் திட்டத்திலே நிதி அமைச்சராக வருகின்ற ஒருவர் எதிர்க்கட்சியினருடைய ஆதரவையும் பெற்று, தியாகத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு பொதுவான வரவுசெலவுத் திட்டத்தை இந்த நாட்டுக்குச் சமர்ப்பித்து அந்தத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு பொருளாதார சுதந்திரத்தை நாம் பெற முடியுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

விசேஷன பனன் கெடுபிண, 1969-70

—தேவன வர கியலீல

[சீ. சீ. டி. டி. டி. டி. டி.]

அரசியலுக்காக வரவுசெலவுத் திட்டங்கள் வருவதை நிச்சயமாக நாம் கண்டிக்க வேண்டும். வரவுசெலவுத் திட்டமென்பது அரசாங்கத்தை மட்டும் சார்ந்திருக்கின்றவொன்றல்ல. எதிர்க்கட்சியினரையும் அது சார்ந்ததாகும். எனவேதான் வரவுசெலவுத்திட்டம் என்றால் எதிர்க்கட்சியினரும் அரசாங்கத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து ஏற்படுத்தும் ஒரு பொதுவான திட்டமாக இருக்க வேண்டும். சபாநாயகரவர்களே, இந்தத் துணிச்சலான செயலுக்கு நிச்சயமாகத் தியாகம் அவசியம். இந்தத் தியாகத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற பொழுது, இந்தத் தியாகம் எத்தரப்பிலே இருக்கவேண்டுமென்றால், அது பொதுவாக எல்லா மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். நிதி அமைச்சராக வருகின்ற எவரும் ஒரு சங்கடமான நிலைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார். ஏனென்றால், அவர் கொண்டுவருகின்ற திட்டங்கள் உண்மையான திட்டங்களாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டங்களிலே சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தாலும் அவற்றைச் செய்ய இடமிருக்க வேண்டும். ஒருசில காரணங்களுக்காக—பொதுவாக எந்தக் காரணங்களை அடிப்படையாக வைத்து தேர்தல் பிரசாரத்தைச் செய்தார்களோ அந்தக் காரணங்களுக்காகவேண்டி—அத்தகைய திருத்தங்களைச் செய்யமுடியாத நிலையிலே இந்த வரவுசெலவுத்திட்டம், ஒரு தொடரும் பொருளாதார யாத்திரையாக அமைந்திருக்கிறது. எனவேதான் கூறுகிறேன், இந்த வரவுசெலவுத்திட்டத்தின் ஷரத்துக்கள் செயற்படுத்தப்படவேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலே தேசிய ஒற்றுமை வேண்டும்.

தேசிய ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பலர் பலவிதமாகப் பேசுகின்றார்கள். தேசிய அரசாங்கம் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலே தமிழரசுக் கட்சித் தோழர்கள்கூட இந்த நாட்டிலே ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிட்டது; இனிமேல் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் இந்நாட்டுக்குக் கிடைக்குமென்று கூறினார்கள். இன்று அந்தத் தேசிய ஒற்றுமையை நாம் காணமுடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், தமிழரசுக் கட்சியினர் மட்டுமல்ல, இந்நாட்டிலேயிருக்கின்ற பிரதான கட்சிகள்கூட அந்த ஒரு நிலைக்கு தம்மை அர்ப்பணிக்கவில்லை என்றுதான் நாம் கருதவேண்டும்.

இருந்தாலும், ஒரு வரவுசெலவுத்திட்டம் நல்ல வகையிலே செயற்பட தேசிய ஒற்றுமை மிக முக்கியமானவொன்றென்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தத் தேசிய ஒற்றுமை இல்லாத அளவிலே நாங்கள் நிச்சயமாக எந்தத் திட்டத்தையும் செயற்படுத்தமுடியாது. எனவேதான் வரவுசெலவுத்திட்டங்களின் வெற்றிக்குத் தேசிய ஒற்றுமை மிக அவசியம் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவுசெலவுத்திட்டத்தை அவதானிக்கின்ற பொழுது, இதிலே உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். உணவு உற்பத்தியின் காரணமாக இந்த நாட்டிலே, விவசாயத் துறையிலே, விவசாயிகள் மத்தியிலே ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாங்கள் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த உண்மையான கொள்கைக்குப் பொறுப்பாக இருந்து உழைக்கின்ற இந்த நாட்டினுடைய பிரதமர் எவ்வளவோ கஷ்டங்களின் மத்தியிலே இக்கொள்கையைச் செயற்படுத்த வேண்டு என்று முயற்சிக்குகின்றார். அப்படியிருந்தாலும் ஒரு சில அரசியற் காரணங்களுக்காக வேண்டி எந்தெந்தத் திட்டங்களை எந்தெந்த இடத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமோ, அந்தந்தத் திட்டங்களை அந்தந்த இடத்திலே ஏற்படுத்தாமல் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதன் காரணமாக அந்தக் கொள்கையும் வெற்றியளிக்காமல் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கிறோம். இதை நான் ஏன் கூறுகின்றேன் என்றால், அரசியல் காரணத்தை மையமாக வைத்து விவசாயம், கைத்தொழில் சம்பந்தமான நிலையங்களை அவசியமான இடங்களில் நிறுவாமல் வேறு இடங்களிலே நிறுவுகிறார்கள். எனவே, அரசியல் அடிப்படையை மையமாக வைத்து திட்டங்கள் போடுவதனால் நமது நாட்டிலே பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றுகிறது என்பதைக் கூறாமல் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையிலேதான் ஒருசில உண்மைகளைக் இங்கு நான் கூற விரும்புகிறேன் :

உணவுற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், உணவுற்பத்தியிலே சுயதேவைப் பூர்த்தியை அடைய வேண்டும் என்று எண்ணி ஆவன செய்து கொண்டிருக்கின்ற ஒருசில மாவட்டங்களிலே அரசியற் காரணங்களினால் அந்த முன்னேற்றம் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டு வருகின்றதென்பதை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். உணவுற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்

விசேஷ உணர்வு வெளிப்பாடு, 1969-70

—தேவன் 26 கி.மீ.

எனும் பொழுது, குறிப்பாக திருகோணமலை மாவட்டத்திலே, மூதூர்த் தொகுதியிலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்க் காணிகளை முதலாளிமாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பகுதிகளிலே எத்தனையோ காணியற்ற ஏழைமக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் காணி வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பும் ஒரு நிலை இருக்கின்ற பொழுது இப்படி முதலாளிமார்க்கு, பணம் படைத்தவர்களுக்கு காணிகள் வழங்குவதனால் உணவுற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாதென்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் இதுபோன்ற எத்தனையோ விவசாயத் தேவைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வேண்டி எத்தனையோ திட்டங்களைச் சமர்ப்பித்த போதிலும் அந்தத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படவில்லையென்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, மூதூர்ப் பகுதியிலே மகாவலி கங்கையைக் கந்தளாய்க் குளத்துடன் இணைக்க வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் போராடி வருகின்றார்கள். ஆனால், இதுகால வரைக்கும் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எந்தவிதமான அபிப்பிராயத்தையும் அரசாங்கம் தெரிவிக்கவில்லை. மகாவலி கங்கையைக் கந்தளாய்க் குளத்துடன் இணைப்பதனால் ஏறத்தாழ இருபத்தையாயிரம் ஏக்கருக்கு மேலான காணி நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்க முடியும். அத்துடன், அங்கு நிறுவப்பட்டுள்ள சீனித் தொழிற்சாலை வெற்றிகரமாக இயங்குவதற்கான கரும்புச் செய்கையையும் விஸ்தரிக்க முடியும். அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தாததன் காரணமாக இன்று கந்தளாய்க் குளத்து நீரைக் கரும்புச் செய்கைக்காகச் செலவிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் கந்தளாய்த் திட்டத்தில் வாழும் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் விவசாயத்தை நம்பி வாழும் மக்களும் கஷ்டத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்த அநியாயங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதனால் தான் நான் இதனை இங்கு வற்புறுத்துகிறேன். எனவே, அரசியல் அடிப்படையை வைத்து நாம் திட்டங்களைத் தீட்டும்பொழுது நிச்சயமாகவே அது தோல்வியடைகின்றது என்பதைத்

பதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதேபோல மூதூர்ப் பகுதியில் உள்ள மண் நிச்சயமாக செங்கல் ஓட்டுத் தொழில்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. அரசியற் காரணங்களுக்காக அத்தகைய தொழில்களை அரசாங்கம் அங்கு ஏற்படுத்தவில்லை. இப்படி எத்தனையோ கூறமுடியும். எத்தனையோ திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படாமல் இருப்பதால் நாட்டின் வளம் குன்றுகிறது; நாட்டின் வருமானம் குன்றுகிறது. எனவே நாடு வளம் பெற்று வருமானம் உயர அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் நாட்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தியாக்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும். அத்தகைய ஒருநிலை வரும் நாளில்தான் உண்மையாக இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடையும்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே ஒரு விடயத்தை வலியுறுத்தினேன்; அரசியற் காரணங்களுக்காக எதையும் சாதிக் காமல் இந்த நாட்டின் நன்மைக்காக வேண்டி நாம் காரியங்களைச் சாதிக்கும் பொழுதுதான் நமது நாடு நிச்சயமாக வளர்ச்சியடையும் என்று. எத்தனையோ தேவைகள் நமது நாட்டில் இருக்கின்றன. இருந்தும், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டவைதானும் நாட்டின் செயற்படமுடியாத நிலை ஒன்று இந்த நாட்டில் இருக்கும் அரசியற் சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்படும். ஆகவே, இந்த நாட்டு அரசியற் சூழ்நிலையை நாம் மாற்றினால் அதுவே நாம் இந்த நாட்டிற்குச் செய்யும் ஒரு நன்மையாக முடியும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அடுத்ததாக, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வழங்கப்படுமென்று நிதி அமைச்சர் கூறி இருக்கிறார். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கான உயர்ந்த சம்பளத் திட்டமொன்றை ஏற்படுத்திய நிதி அமைச்சர் இந்த நாட்டிலே இருக்கும் வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைக்க ஆவன செய்யவில்லை. இருந்தாலும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வைக் கொடுப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே வேளையில் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் சின்னங்களாக—இயந்திரங்களாக உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு, மீனவர்களுக்கு இன்று என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்தைக் கூட்டுவதுபோல தொழிலாளர்களின்

விவரம் பற்றி கௌரவம், 1969-70

[சீ. சி. அனந்தன் உரை]

சம்பளத்தைக் கூட்டவோ அல்லது இந்த நாட்டிலே உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய எதிர்கால பாதுகாப்புக்காக அல்லது மீனவர்களுடைய ஒளிமயமான எதிர்கால வாழ்வுக்காக எதுவித திட்டங்களை யாவது வகுக்கவோ அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. எனவே அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மட்டும் சம்பளத்தைக் கூட்டினால் போதாது. அதேபோல தொழிலாளர், விவசாயிகள், மீனவர்களுக்காகவும் நாம் திட்டங்களை வகுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் உணவு உற்பத்தியில், விவசாயத்துறையில் ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் செலுத்தும் அரசாங்கம் விவசாய வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் விவசாயியின் எதிர்காலத்திற்கு என்ன திட்டத்தைத் தீட்டி இருக்கின்றது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். துறைமுகத்திலே வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்கு காப்புறுதித் திட்டம் இருக்கிறது. அவர் இறந்து விட்டால் அவர் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய நல்ல திட்டம் ஒன்று அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அல்லும் பகலும் உழைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் விவசாயி தன் எதிர்காலத்தை சுபிட்சமான முறையில் நடத்துவதற்கான ஒரு திட்டம் இந்த நாட்டிலே இன்னமும் அமையவில்லை. விவசாயிகளுக்காக உழைக்கிற அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்காகப் பாடுபடுகிற அரசாங்கம்—விவசாயத்தை இந்த நாட்டிலே அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்கிற அரசாங்கம்—நிச்சயமாகவே எல்லாக் காலத்திலும் விவசாயிகளின் சுபிட்சமான நிலைக்கு அடிகோலும் ஒரு திட்டத்தை—தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் திட்டத்தைப் போன்ற ஒரு திட்டத்தை—ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால்தான் விவசாயிகளால் விவசாயத்தில் அதிகமான ஊக்கம் செலுத்த முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, ஒரு மீனவனை எடுத்துக் கொள்வோம். மீனவர்களுக்கான காப்புறுதித் திட்டம் ஒன்று அவசியம். மீன்பிடிக்கின்ற ஒருவர் எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில்தான் அந்தத் தொழிலைச் செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தொழிலை அவர் வெற்றிகரமாகச் செய்வதற்கு நாம் ஊக்கமளிக்க வேண்டும். உடுக்க உடை, உண்ண உணவு, இருக்க இல்லம் முத

—தேவன் வர் கியலி

வியவற்றைக் கொடுப்பது போன்று அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இந்த நாட்டின் வளத்துக்கு, பொருளாதார சுபிட்சத்துக்கு மையமாக, அடிப்படையாக இருப்பவர்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், மீனவர்கள். எனவே, இந்த மூன்று பகுதியினருக்கும் சமமான பாதுகாப்பு அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக, பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்காக அவர்கள் பாடுபட்டு உழைப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கௌரவ கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரவர்கள் ஒரு சோசலிசவாதி. இந்த நாட்டிலே எவ்வளவு தூரம் தொழிலாளர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமோ அதைத் துணிந்து செய்யக் கூடிய ஒருவர் அவர். எனவேதான் மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன பாதுகாவலைக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிச்சயமாக அவற்றையெல்லாம் கௌரவ அமைச்சர் செய்வார் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவு சந்தேகமில்லை.

இன்னும் ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில்—அவை தேயிலைத் தோட்டங்களாக இருந்தாலென்ன, வேறெந்தத் தோட்டங்களாக இருந்தாலென்ன—அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு என்று வர்ணிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொருத்தமான பாதுகாவலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கிடையில் வர்க்க பேதம், இன பேதம் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு சமமான வாய்ப்புகள், சமமான எதிர்காலத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சபாநாயகரவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே விழுக்கிற துண்டுகளைச் சம்பந்தப்பட்ட சில வரி முறைகளை நிதி அமைச்சர் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த வரி முறைகள் எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமாக இருக்கிறது

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

என்பதை இந்தச் சபையிலேயுள்ள எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதில், முக்கியமான ஒன்றைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். வரி விதிப்பது நிதி அமைச்சருடைய கடமையாக இருந்தாலும், வரி வசூலிக்கும் பொழுது பொது மக்கள் வரியை நாம் செலுத்துகிறோம் என்று தெரியாத முறையில் வசூலிக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், இன்று விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி மூலமாக அதிகப்படியாக ஏழை மக்கள்—பாமர மக்கள்—பாட்டாளி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உள்ள திட்டப்படி நிச்சயமாக அதிகப்படியான ஏற்பாடுகள் விவசாயத்திற்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்தி பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைவதற்கு எந்த எந்தக் காரியங்களிலே நாம் ஈடுபடவேண்டுமென்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே அரசியற் சுதந்திரம் இருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அரசியல் சுதந்திரம் மட்டும்தான் இருந்தால் காணாது. பொருளாதாரச் சுதந்திரமும் இருக்க வேண்டுமென்பது நமது நோக்கமாகும். இந்தப் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை அடைவதற்கு நாம் எந்த எந்த முறைகளிலே எமது எண்ணங்களைச் செலுத்தி, எந்த எந்தச் சூழலிலே திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமோ அந்த அந்தச் சூழலிலே திட்டங்களை வகுத்து இந்தப் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் இல்லாத ஒரு நாட்டிலே நாம் அரசியல் சுதந்திரத்தையடைவதில் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை என்று இந்த நாட்டிலேயுள்ள எல்லா அரசியல்வாதிகளும் கூறியுள்ளார்கள்.

நான் இன்னுமொரு பிரச்சினையை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே, அரசியல் அடிப்படையிலே மக்களுடைய எண்ணங்கள் பிரிக்கப்பட்டாலும், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற அரசியற் கட்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற பொழுது ஒரு சில அபிப்பிராயங்களை நான் கூறவேண்டியவகை இருக்கிறேன். எந்த அரசியற் கட்சியாக இருந்தாலும் முதலாவதாக ஒரு பொருளாதாரத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அது அமைக்கப்படா

வேண்டும். அந்தப் பொருளாதாரத் திட்டம் இல்லாத ஒரு அரசியல் கட்சி நிச்சயமாக வெற்றியளிக்க முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய கற்குடாப் பிரதிநிதி தமிழரசுக் கட்சி யினர் எந்தவகையிலும் ஒரு பொருளாதாரத் திட்ட அடிப்படையிலே தங்களுடைய கட்சியை அமைத்துக்கொள்ளவில்லை; அவர்கள் கோருவது வெறும் இழந்த உரிமைகள்தான் என்று குறிப்பிட்டார். அதில் உண்மையிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. அதே போலத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியை எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற பொழுது அங்கேயும் பொருளாதாரத் திட்டம் அதிகமாக இல்லை. எமது மதிப்புக் குரிய நண்பர் தம்பதெனியாப் பிரதிநிதி (ஆர். ஜி. சேனாநாயக்க) அவர்களின் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சிங்கள வெறிதான் இருக்கிறதேயொழிய வேறென்றுமில்லை. எத்தனையோ கட்சிகள் நமது நாட்டிலே தோன்றியிருக்கின்றன. இந்தக் கட்சிகள் வரையறுக்கப்பட்ட திட்டமில்லாமல் இயங்குவதனால் இந்நாட்டிலே வாழுகின்ற மக்களின் மனநிலையைக் கூறுபோடக் கூடிய நிலைக்கு, அவர்களின் சூழல் காரணமாகத் தம்மை ஆக்கிக்கொள்கின்றன. ஜனநாயகத்தின் வெற்றிக்காக, அல்லது ஒரு ஜனநாயக சோஷலிசத்தின் வெற்றிக்காக இந்நாட்டிலேயுள்ள கட்சிகள் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கொள்கையாகும்.

ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே மனிதனுக்குச் சிந்திக்க, எழுத சுதந்திரம் இருக்கலாம். இருந்தாலும் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சிறுசிறு கட்சிகள் இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் பான்மைக் கட்சிகளோடு இணைந்து ஒன்றாகுமாயிருந்தால் உண்மையாகவே இந்த நாட்டிலே இரு சிறந்த கட்சிகள்தான் இருக்கும். ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்றோ, ஜனநாயகக் கட்சி, சோசலிஸக் கட்சி என்றோ, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, யூ. என். பி. கட்சி என்றோ இரு கட்சிகள்தான் இருக்கும். இப்படி இரு கட்சிகள் இருக்குமானால் மக்களுடைய கருத்துக்களை மிகவும் இலகுவான முறையில் புரிந்து கொண்டு திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்த முடியும். இந்த நாட்டிலே சமஷ்டி ஆட்சியொன்று அமைய வேண்டுமென்று ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே தமிழ்நாடு என்று ஒன்று ஏற்பட வேண்டுமென்று இன்னும் ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள். இந்த நாடு தனிச் சிங்களநாடு இருக்க வேண்டும், இந்த நாட்

விசேஷ பதன் கெடுபத, 1969-70

—தேவன வர் கியலே

[பு. பி. அபிஷேக மன்கிலே]

மிலே எந்தச் சிறுபான்மை இனத்தவர்களும் இருக்கக் கூடாதென்று மற்றும் ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் இந்த நாட்டிலே வாழும் பெரும்பான்மை மக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கருத்துக்களாகும். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இந்த நாட்டிலே வாழும் பாமர மக்களை வழிநடத்துவதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்க முடியும்?

தேசிய அரசாங்கத்துடன் ஒன்றுபட்டு இந்த நாட்டிலே சமஷ்டி ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நம்பிக்கை தமிழரசுக் கட்சித் தோழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால், அந்தத் திட்டம் இந்த நாட்டிலே செயற்படவில்லை. இங்கு வாழும் பெரும்பான்மையான பௌத்த சிங்கள மக்கள் அதற்கு மாறாக இருந்தார்கள். எனவே, அது அடைய முடியாத ஒன்று என்ற நிலையிலே தமிழரசுக் கட்சியினர் அரசாங்கத்தை விட்டு விலகினார்கள்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே வாழும் சிறுபான்மை மக்களில் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்களைப் பற்றிய எது வித சந்தேகமும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கோ, யூ. என். பி. கட்சிக்கோ இல்லை. இப்படி நான் கூறும்பொழுது இந்த நாட்டிலே வாழும் தமிழ் பேசும் மகன் என்ற முறையிலே, நான் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் தொகுதியில் தமிழ் மக்களும் வாழ்கின்றார்கள் என்று கருதியே இதனைக் கூறுகிறேன். எவ்விதம் இந்த நாட்டிலே வாழும் பௌத்த சிங்கள மக்கள் முஸ்லிம் மக்களிலே சந்தேகம் கொள்ளாது இருக்கின்றார்களோ, அதே வகையில் இந்த நாட்டிலே வாழும் தமிழ் மக்களும் பெரும்பான்மை மக்கள் தங்கள் மீது சந்தேகம் கொள்ளாத வகையில் தங்களை ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுமானால் இந்த நாட்டிலே வாழும் சிறுபான்மை மக்கள் தங்கள் மூலாதார உரிமைகளை வெற்றிகரமாகப் பெற்று சுதந்திரப் பிரஜைகளாக வாழ முடியுமென்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

இந்த நாட்டிலே வாழும் பெரும்பான்மை மக்களும் சிறுபான்மை மக்களுடைய மூலாதார உரிமைகளை வழங்குவதற்கான திட்டங்களைத் துணிந்து சிங்கள மக்களிடம் கூற வேண்டும். அதேபோல இந்த நாட்டிலே வாழும் சிறுபான்மை மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை வெற்றிகரமாகப் பெற்று சுதந்திரப் பிரஜைகளாக வாழ முடியுமென்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

மக்கள் மத்தியில் பேசும்பொழுது, 'சிங்கள மக்களோடு நேரடியாகப் போர் செய்து எங்கள் உரிமைகளைப் பெற முடியாது, சிங்கள மக்களை நேரடியாக எதிர்த்து எங்களுடைய மூலாதார உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது, ஒத்துழைப்பின் பேரிலேயே அவற்றை நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்' என்று வலியுறுத்த வேண்டும். அப்படி வலியுறுத்தாத வரையிலே, 'நாம் தமிழ் நாட்டைப் பெற்றுத் தருவோம், சமஷ்டியைப் பெற்றுத் தருவோம் என்று எவ்வளவு காலத்துக்கு தமிழ் பேசும் மக்களை ஏமாற்ற முடியும்? அதேபோல இந்த நாட்டைத் தனிச் சிங்கள நாடாக்க வேண்டும், இந்த நாட்டிலே பௌத்த சிங்கள மக்களைத் தவிர வேறு இனங்கள் வாழக் கூடாதென்று பேசுபவர்கள், இந்த இன வெறியைத் தூண்டுவதனால்—வகுப்புத் துவேஷத்தை ஏற்படுத்துவதனால் பொருளாதார விடுதலையை அடைய முடியாதென்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆகையால், சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே இருபெரும் கட்சிகள் அமைய வேண்டும். அந்தக் கட்சிகளின் அடிப்படையில் ஜனநாயகம் வெற்றிபெறும். இப்படிக்கூறும்பொழுது இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி நான் ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே சிங்களமொழி அரசகரும மொழியாக ஆக்கப்பட்டு விட்டது. இது எல்லாக் கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்ட ஒரு விடயம். இதில் சந்தேகம் எதுவும் இல்லை. இதே வேளையில் சிறுபான்மை மக்களுடைய மொழிப் பிரச்சினை பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. ஆகையால் சிறுபான்மை மக்கள் பேசுகின்ற தமிழ் மொழி இன்னும் உரிய இடத்தைப் பெறவில்லை என்பது ஒரு சிலரது கருத்தாக இருக்கின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக சிங்கள மொழியினர் மட்டும் உழைப்பதல்ல. இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் கூட உழைக்க வேண்டும். தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடவேண்டுமென்று கருதினால் அவர்கள் பேசுகின்ற மொழி, அவர்கள் நிர்வாகம் செய்கின்ற மொழி உரிய அந்தஸ்தைப் பெற வேண்டும். எனவே இதற்கு வழி வகுக்கும் ஓர் அரசியல் அமைப்பு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவசியம். எந்த அரசியல் அடிப்

விசேஷப் பணம் கையெழுத்து, 1969-70

படையிலே, எந்த அரசியல் அமைப்பிலே ஒரு நாடு தனது பொருளாதாரத் திட்டத்தை வளர்க்கின்றதோ அந்த அடிப்படையிலேதான் அந்த நாடு வளம் முடியும். எனவே, இன்றைய சூழ்நிலையிலே, அரசாங்கம் ஏற்படுத்தும் எந்தத் திட்டமும் வெற்றிகரமாக முடிவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். ஏனெனில் பலதரப்பட்ட கட்சிகள் பலதரப்பட்ட அரசியற் கொள்கைகள் ஆகியவற்றால் மக்களும் பலதரப்பட்ட கோணங்களில் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். எனவேதான் தேசிய ஒற்றுமை என்று கூறும்போது அது உண்மையாக பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் வளர்ந்த ஒரு ஐக்கியமாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் வெற்றிபெற முடியும், பொருளாதாரத்தில்.

இன்னொரு பிரச்சினைபற்றியும் நான் இங்கு கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கு எத்தனையோ முயற்சிகள் இந்த நாட்டில் எடுக்கப்பட்டும் இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. வளர்ந்து வருகின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் தீர்க்காத பட்சத்தில் வாலிபப் புரட்சியால் இந்த நாட்டில் ஒரு மாறுதல் ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். பிரான்ஸ் நாட்டிலே எப்படி டி கோல் கவிழ்க்கப்பட்டாரோ, இந்தோனேஷியாவிலே சுகர்னோ எப்படி வீசப்பட்டாரோ அதே நிலை, இந்த நாட்டில் வளர்ந்து வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நோக்கும் பொழுது, இந்த நாட்டுக்கும் ஏற்படாமல் இருக்க முடியாது. அது மட்டுமல்ல. நமது அண்டைய நாடாகிய இந்தியாவை எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது அங்கும் கூட அந்தப் புரட்சி வலுவற்று வருகிறது. எங்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட படித்த வாலிபர்கள், படியாத வாலிபர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுபட, ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய ஆட்சிப்பொறுப்பை அறுத்தெறியக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய புரட்சிகள் அமைந்து வருகின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

—தேவன் வர் கியலி

இன்று உணவு உற்பத்தியில் அதிகப்படியான வெற்றி கிட்டி இருக்கிறதென்றால், ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஒரு கொத்து அரிசியை ஏன் இரண்டு கொத்தாகக் கொடுக்க முடியாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கி. ராஜதேரேசி மை. (மெகலேபு பட்டிணை மனீத்ரி)

(திரு. சி. இராஜதுரை—மட்டக்களப்பு முத முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. C. Rajadurai—First Batticaloa)

நீங்கள் கொடுப்பீர்களா?

பி. பி. அப்துல் மஜீத் மை.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாகக் கொடுப்போம்.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, தேசாபிமானம் நமக்கு அவசியம். தேசாபிமானமில்லாவிட்டால் எதையுமே சாதிக்க முடியாது. தேசாபிமானம் வேண்டுமென்று கௌரவ கற்குடா பிரதிநிதி மட்டுமல்ல, நமது நாட்டின் பிரதமர் கூட அடிக்கடி கூறி வருகிறார். தேசாபிமானத்தை எப்படிப் பெறுவது? உண்மையான தேசியத்தை எப்படி நாம் அறிவது?

தேசிய ஒற்றுமையுடன் தேசாபிமானத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு இந்த நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மை மக்களின் மூலாதார உரிமையைக் கணிக்கக் கூடிய சூழல் ஏற்பட வேண்டும். தமிழரசுக் கட்சிக்காகவோ, தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சிக்காகவோ சிறுபான்மை மக்களின் மூலாதார உரிமைகளைக் கணிக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. பெரும்பான்மை மக்கள், அவர்களாகவே உணர்ந்து சிறுபான்மை மக்களின் மூலாதார உரிமைகளை வழங்குவார்களேயானால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலே தேசியம் வளரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பின்தங்கிய நாடுகளிலே பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுவது மிகவும் அவசியம். இன்று வெளிநாட்டுச் செலாவணி பற்றிப் பேசுகிறோம். பொருளாதாரத்திலே மூன்னேற்றமில்லாவிட்டால், நமது மத்தியில்

விசேஷன பதன் கெடுபதன், 1969-70

[பீ. பீ. ஹிட்லர் ஷேவி மஹ.]

தயக்க உணர்ச்சி இருக்குமாக இருந்தால் எந்தத் திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியாது.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று இந்த நாட்டிலே இருக்கிற அரசியல் கட்சிகள் வெளி நாடுகளுடைய தயவில் தங்கி இருக்கக் கூடாது. வெளி நாட்டில் இருக்கும் அரசியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அல்லது வெளி நாடுகளில் இருக்கும் அரசியல் அமைப்பைப் பின்பற்றும் முறையில் நாம் நமது கட்சி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் இல்லை. ஜனநாயகம் என்று கூறினால், சோஷலிசம் என்று கூறினால் நமது மக்களின் நிலைக்கேற்ற விதத்தில் அக்கொள்கைத் திட்டங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரசியல் திட்டம் தேவையிலலை. இந்த நாட்டுக்கு எங்கோ, எந்த நாட்டிலோ இருக்கும் அரசியல் தத்துவம் தேவையிலலை. நமது நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்ற விதத்தில், நமது நாட்டு மக்களின் அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற விதத்தில் அரசியல் திட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

இந்த விடயத்தில் உள்ளூராட்சி அமைச்சர்களேவ் பிரேமதாச அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையாக வாசிப உள்ளம் கொண்ட அமைச்சர் நிச்சயமாகவே இந்த நாட்டில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும். இந்த நாட்டில் வாழுகிற மக்கள் மத்தியில் ஒரு மாறுதலை மக்கள் விரும்பும் முறைப்படி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தக் கருத்தை அமைச்சர் பிரேமதாச அவர்களைப் பற்றிய இந்தக் கருத்தை—நான் இந்தச் சபையிலே மாத்திரமல்ல, எல்லா இடங்களிலும் வலியுறுத்திக் கூறி வருகிறேன். கௌரவ பிரேமதாச அவர்களுடைய கொள்கைப்படி இந்த நாட்டில் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுமாக இருந்தால் நான் நினைக்கிறேன், கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, அதி விரைவில் பொருளாதார சுதந்திரத்தை நாம் அடைய முடியும் என்று.

ஆனால், இந்த நாட்டிலே நாலரை ஆண்டு காலமாகத் தேசிய அரசாங்கமென்ற போர்வையிலே நடத்தப்பட்ட ஆட்சியிலே இந்த நாட்டின் முக்கியமான தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. இந்த நாட்டிலேயிருக்கின்ற

—தேவன 28 கியலே

கின்ற வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் தீர்க்கப்படவில்லை. உயர்ந்துவருகின்ற வாழ்க்கைச் செலவு குறைக்கப்படவில்லை. வீட்டுப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. எனவே, இந்த அரசாங்கம் பின்பற்றுகின்ற கொள்கை மாற்றப்பட வேண்டும். இந்த மாற்றம் ஏற்படுமாக இருந்தால் நிச்சயமாகப் பொருளாதார சுதந்திரத்தையடைய முடியுமென்றே நான் கருதுகிறேன். இந்த நாட்டிலே வர்க்கப்பேதமற்ற ஒரு சோஷலிச ஆட்சி வேண்டும். வர்க்கப்பேதமற்ற சோஷலிச ஆட்சியிலேதான் பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடைய முடியும்.

பீ. பீ. ஹிட்லர் ஷேவி மஹ. (தேவன)

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—நீர்

கொழும்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)

What about the I. S. F.?

பீ. பீ. ஹிட்லர் ஷேவி மஹ.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

The I. S. F. is not a political party. It is only a political front.

பின்தங்கிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் சோஷலிச அடிப்படையிலேதான் முன்னேறியிருக்கின்றன. இந்தியாவிலே இன்று ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இந்தியப் பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி சோஷலிச ஆட்சியை நூற்றுக்கு நூறு வீதம் நம்புகின்றார். அதில்தான் இந்தியாவின் விடுதலை இருக்கிறதென்று கருதுகிறார். அதனால்தான் அந்தப் புரட்சியை அவர் அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். அதே போலத்தான் இந்த நாட்டிலும் ஒரு சோஷலிச ஆட்சிமுலம் இந்நாட்டு மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமென்று எங்கள் தலைவியார் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சமசமாசக் கட்சி ஆகிய இரு அரசியல் கட்சிகளிலுமிருக்கின்ற பாண்டித்தியமடைந்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இயங்குகின்றார்கள். அந்தச் சோஷலிசப் புரட்சி நிச்சயமாக இங்கு வெற்றியளிக்குமென்பதில் எங்களுக்குச் சந்தேகமில்லை. எனவே, சபாநாயகரவர்களே, நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல தேசிய ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் இந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக்

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

கான திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தினால் இந்த நாட்டில் பொருளாதார சமீபம் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ප්‍ර. හා. 11.19

ගරු ආර්. ප්‍රේමදාස (පළාත් පාලන ඇමති සහ ප්‍රවාහන හා ගුවන් විදුලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஆர். பிரேமதாச—உள்ளுராட்சி அமைச்சரும் தகவல், ஒளிபரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. R. Premadasa—Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information & Broadcasting)

ගරු කළානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කිහිප දෙනෙක්ම ප්‍රකාශ කළ පරිදි අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් විශේෂ වාර්තාවක් පිහිටුවා තිබෙන බව ප්‍රථම යෙන්ම සඳහන් කරන්න ඕනෑ. නිදහස ලැබීමෙන් පසුව යම් ආණ්ඩුවක අවුරුදු 5 ක්ම මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කරමින් අයවැය වාර්තා 5 ක් ඉදිරිපත් කිරීමේ වාසනාව අපේ ගරු මුදල් ඇමති තුමාට ලැබුණ බව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මෙය ඉතා විශිෂ්ඨ වාර්තාවක් බව දෙපක්ෂ යේම සිටින කවුරුත් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ ගැන එතුමාට ප්‍රශංසා කරන අතරම මෙවැනි විශිෂ්ඨ වාර්තාවක් පිහිටවූ මුදල් ඇමතිවරයාට 6 වැනි අයවැය ලේඛනයත් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලැබේවායි කියා ප්‍රාර්ථනා කිරීම සාධාරණ බව තමුන්තාත් සේ පිළිගන්නවා ඇති. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මයා.) හිනා වෙන්තේ එතුමාගේ සතුවත් ප්‍රකාශ කිරීමක් වශයෙන් වෙන්ත ඕනෑ. මන්ද? අවුරුද්දක්වත් මුදල් ඇමති ධුර යේ කටයුතු කිරීමට බලාපොරොත්තු වුණ එතුමාට 6 මාසයකින්ම එය අත්හැර දමන්න සිදු වුණා. එසේ සිදු වූයේ එතුමා ගේ වරදකින් නොවෙයි. එතුමා මුදල් සෙවීමට පිටරට ගොස් ආපසු එන විට ආණ්ඩුවත් අවසාන වී තිබුණා. ඒ නිසා එතුමා කල්පනා කරනවා ඇති මගේ ප්‍රාර්ථනාව සාධාරණ ප්‍රාර්ථනාවක් ය කියා.

ගරු කළානායකතුමනි, මා පළාත් පාලන ඇමති ධුරය භාර ගෙන අදට හරියටම මාස 11 ක් ගත වෙනවා. ඒ පුද්ගලික කාරණය මෙසේ සඳහන් කිරීමට සිදු වීම ගැන මා

—දෙවන වර කියවීම

තමුන්තාත්සේගෙන් සමාව ඉල්ලනවා. මා එසේ සඳහන් කළේ මීට පෙර කළා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු විසින් මගේ අමාත්‍යාංශය ගැන සඳහන් කොට යම් යම් ප්‍රශංසාත්මක අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුන නිසයි. මුත්තුර් ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒ. එල්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.) ඇතුළු කිහිප දෙනෙකු විසින්ම ප්‍රශංසා කරන්න යෙදුනා.

මා මේ කාරණය සඳහන් කළේ යම් ප්‍රශංසාවක් මට ලැබුණා නම් ඒ පිළිබඳ තනි හිමිකාරයා මා පමණක් නොවන බව ප්‍රකාශ කරන්නයි. ගරු අගමැතිතුමා ඇතුළු රජ යෙනුත් උභය පාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගෙනුත් ලැබුණ අවවාද අනුශාසනා, අදහස් උදහස් අනුවයි මා කටයුතු කළේ. මගේ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන්ගෙන් ලැබුණ සහයෝගය, කුමන පක්ෂයකට අයිති වුණත් පළාත් පාලන ආයතනවලින් ලැබුණ සහයෝගය, උදව් උපකාර, මහජන යාගෙන් ලැබුණ ධෛර්ය, පුවත්පත්වලින් ලැබුණ උදව් උපකාර ආදී සියල්ලක්ම මේ ප්‍රශංසාව ලැබීමට හේතු වුණා. ඒ නිසා මේ හැම කොටසකටම මේ ගෞරවය හිමි විය යුතුයි. ඒ මන්ද? මහජනයා සමග ඉතාම කිව්වුවෙන් කටයුතු කළ යුතු අමාත්‍යාංශ යක් තමයි මගේ අමාත්‍යාංශය. එසේ කටයුතු කිරීමේදී මහජනයාගේ සහයෝගය ඉතාමත් අවශ්‍යයි. මේ මාස 11 ඇතුළත මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති අනුව පළාත් පාලන ආයතන විසින් පළාත් පාලන කටයුතුවල ප්‍රගතියේ යම්කිසි වේගයක් ඇති කරවීමට අපි උත්සාහ කළා. පසුගිය අයවැය ලේඛනය සකස් කරන කාලයේදී මා පළාත් පාලන ඇමතිවරයා වශයෙන් නොසිටි බව තමුන්තාත්සේ දන්නවා ඇති. කොයි තරම් වේගයකින් ගමන් කරන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියත්, ඒ සඳහා අවශ්‍ය සැලසුම් පිළිබඳ වැඩ කටයුතු ඇතුළු නොයෙකුත් කාර්යයන් සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදනය කර ගන්නට හැකියාවක්, අවස්ථාවක්, පසුගිය වර්ෂයේදී මට තිබුණේ නැහැ. ගිය අවුරුද්දේ සැප්තැම්බර් මස 16 වැනිදා මා පළාත් පාලන ඇමති පදවියේ වැඩ භාර ගන්න විට එම අමාත්‍යාංශයේ මුදල් යෝජනා ප්‍රතිපාදනය වී සම්මත වී හමාරයි. කෙසේ වෙතත්, තිබුණු ඒ රාමුව තුළ යම් යම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

වෙනස්කම් කරන්නට පුළුවන්කමක් යම් ආකාරයකින් තිබුණා නම් ඒවා කර ගැනීමට ප්‍රථම මා කල්පනා කෙළේ රටේ හැම දිස්ත්‍රික්කයකටම ගොස් මහජන නියෝජිතයන් වන මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රී වරුන්, පළාත් පාලන ආයතනවල ප්‍රධානීන් හමු වී අදාළ ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍ය බවයි. මාස අටක් ඇතුළත ලංකාවේ දිස්ත්‍රික්ක 22 වම ගොස්, අවශ්‍ය සාකච්ඡා පවත්වා, ඒ ඒ උදවියගේ අදහස් උදහස් දැනකියාගෙන, ඉදිරි වර්ෂය තුළදී අනුගමනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළිවෙළ සඳහා මේ අයවැය වාර්තාවෙන් මුදල් වෙන් කරවාගෙන තිබෙන බව ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමන්, අමාත්‍ය මණ්ඩලයන්, ක්‍රම සම්පාදක අමාත්‍යාංශය මෙන්ම මුදල් අමාත්‍යාංශයත්, මගේ යෝජිත වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය මුදල් ඔවුන්ට හැකි පමණින් සැහෙන ප්‍රමාණයකට ලබන මුදල් වර්ෂය තුළදී වැය කිරීම සඳහා වෙන් කර තිබෙන බව මගේ වැය ශීර්ෂ දෙස බලන විට පෙනී යනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ පළාත් පාලන ආයතනවල වැඩ කටයුතු සාර්ථක ලෙස කරගෙන යෑම සඳහා ඉතාමත් අවශ්‍ය පියවරවල් කිහිපයක් ගත යුතුව තිබෙන බව අප කවුරුත් පිළිගන්නවා. දැනට අපේ පළාත් පාලන ආයතන මගින් කෙරෙන සේවය පුළුල් අන්දමින් කරන්නට තිබෙන විශාලම බාධාව මුදල් නැතිකමයි. අවශ්‍ය මුදල් ලබා ගැනීමට පළාත් පාලන ආයතනවලට තිබෙන ඉඩකඩ, ආදායම් මාර්ග, සීමාසහිතයි. ඒ නිසා අලුත් අය මාර්ග පළාත් පාලන ආයතනවලට ලබා දීම පිළිබඳව දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ නොයෙක් කොමිෂන් සභා මගින් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මෑත කාලයේ—මගේ හිතේ හැටියට අවුරුදු 10 කට පමණ පෙර—පත් කරන ලද වොක්සි කොමිසමත් ඒ ගැන නිර්දේශ ගණනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඊට පසු පත් කරන ලද කොමිෂන් සභා ගණනාවක් මගින් නිර්දේශ කිහිපයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා ඉතාමත් අවශ්‍ය

පියවර ගැනීම සඳහා විධිවිධාන මා විසින් යොදනු ලැබ තිබෙන බව ප්‍රතියෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

ගරු අගමැතිතුමාගේ විශේෂ ඉල්ලීම පරිදි, කැබිනට් මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා දැනට යෝජනා ක්‍රමයක් සකස් කරගෙන යනවා. රජයට තිබෙන සමහර ආදායම් මාර්ග පළාත් පාලන ආයතනවලට හැරවීමයි ඒ යෝජනාවල පර මාර්ථය. සමහර ආදායම් මාර්ග මුළු මනින්ම හෙවත් සියයට සියයක්ම හරවන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. ඒ අතර, ඇතැම් අය මාර්ග සියයට 75 කිනුත්, තවත් ඒවා සියයට 50 කින් නැත්නම් 25 කිනුත්, ආදී වශයෙන් ඒ ඒ විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් පළාත් පාලන ආයතනවලට හරවන්නට පුළුවන් වෙනැයි කල්පනා කරනවා. මේ ගැන සතුවුදායක වැඩ පිළිවෙළක් දැනටමත් සකස් කරගෙන යන බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුවුයි. ඒ පියවර ලංකා පළාත් පාලන ඉතිහාසයේ ඉතා මත් වැදගත් හැටියට සැළකෙන බවට මා තුළ කිසිම සැකයක් නැහැ. එය ඓතිහාසික සිද්ධියක් වෙනවා ඇති.

පළාත් පාලන ආයතනවලට මුදල් තිබුණු පළියටම ඒ ඒ ප්‍රදේශවල සංවර්ධන කටයුතු සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක ලෙස කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ සඳහා වෙනත් නොයෙක් කරුණු උපයෝගී කර ගත යුතු වෙනවා. නීතිරීති මගින් ඒ සඳහා අවශ්‍ය බලතල පළාත් පාලන ආයතනවලට ලැබී නැත්නම් අනෙක් කොයි දේ තිබුණත් හරියාකාර වැඩ කරන්නට බැහැ. ඒ අනුව ඉතාමත් අවශ්‍ය පියවරක් ගත යුතුව තිබෙනවා. ගම්කාර්ය සභා, සුළු නගරසභා, පළාත් ආණ්ඩු සභා සහ මහ නගර සභා යන මේ සිව් වැදෑරුම් පළාත් පාලන ආයතන කෙරෙහි බල පාන ව්‍යවස්ථා පද්ධතිය හෙවත් ව්‍යවස්ථා මාලාවත් ඒ ඒ පළාත් පාලන ආයතන වර්ගයට ගැළපෙන අයුරින් සංශෝධනය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් හැටියට පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. ඒ කාර්යයන් දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ සපුරා ලන්නට විධිවිධාන යොදා තිබෙනවා. කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ව්‍යවස්ථා මාලා අනුමත කිරීම මිනිස් කරන

ලද්දේ පසුගිය සතියේදීයි. මේ ආදායම් වර්ෂයේදී ඒ සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත් තැන්පත් ව්‍යවස්ථාවන් මේ ගරු සභාවේ සැලකිල්ලට යොමු කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ වැදගත් පියවරවල් දෙකම දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ කඩ දාසියට පමණක් සීමා වුණා. දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ කළාවට පමණක් සීමා වුණා. එම පියවරවල් දෙක ගන්නට පුළුවන්කම ලැබීම ගැන අපේ ජාතික රජය ප්‍රීති වන බව ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. ආදායම් අඩු පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩියෙන් ආධාර දීම අවශ්‍ය බව මේ ගරු සභාවේ පුන පුනා නොයෙක් අවස්ථාවල සාකච්ඡා වි තිබෙන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. මා මුලින් කී විධියට ඒ කටයුතු මේ වර්ෂයේදී ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි වුණේ, ඒ සඳහා මුදල් ප්‍රතිපාදනය කරන්න පසු ගිය වර්ෂයේදී විධිවිධාන නොයෙදී තිබුණ නිසයි. ඒ වුණත්, තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය අනුව, ප්‍රථම පියවරක් වශයෙන් දිළිඳු ගම් සභා 135 කට රුපියල් ලක්ෂ 143 ක් පිරි නමා තිබෙන බව මා ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ආසනය, විරුද්ධ පක්ෂයේ ආසනය කියා වෙනසක් නැතුව, මට ලැබී තිබෙන වාර්තා අනුව, සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව, පළාතේ තත්ත්වය අනුව, ආදායම අනුව, ජනගහනය අනුව, කළ යුතු වැඩ කටයුතුවල අවශ්‍යතාව අනුව, ඒ විධියේ විශේෂ ආධාර දුන්නා. ලබන වර්ෂයේදී ප්‍රතිපත්තියක් අනුව, ආදායම් අඩු, අත්‍යවශ්‍ය වැඩ රාශියක් කළ යුතුව තිබෙන පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩියෙන් ආධාර දෙන්නට මේ අවුරුද්දේ මුදල් ප්‍රතිපාදනය කරගත් බව මා ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

ගම් සභාවලට පමණක් ග්‍රාමීය කමිනින සඳහා මිට ප්‍රථම වැඩියෙන් දී තිබෙන ආධාර මුදල ලක්ෂ 50 යි. මේ රජය 1967-68 වර්ෂයේදී ඒ ප්‍රමාණය ලක්ෂ 30 කින් වැඩි කර ලක්ෂ 80 දක්වා නැංගුවා. පසු ගිය වර්ෂයේ ලක්ෂ 90 දක්වා වැඩි කළා. මේ වර්ෂයේදී ග්‍රාමීය කටයුතුවලට පමණක් රුපියල් ලක්ෂ 100 ක් වෙන් කළ බවත් මා ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. මේ අනුවයි අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ, ලබන ආදායම් වර්ෂයේදී ආදායම් අඩු, ජනගහනය වැඩි,

සපුරාලිය යුතු අත්‍යවශ්‍ය වැඩ තිබෙන පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩිපුර ආධාර දෙන්න.

ගම්බද පළාත්වල දියුණුව සඳහා මේ ආණ්ඩුවෙන් තවත් පියවර කීපයක් ගන්නට අදහස් කරනවා. ඒ දඩු සහ දුර්වල පාලම් ආදිය සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලීමට පෙනී ගියා, රුපියල් තිස් දාහකට 40 දාහකට 50 දාහකට වඩා වියදම් කර පාලම් 4කට 5කට වඩා සෑදීමට එක වර්ෂයකදී ගම් සභාවලට බැරි බව. ඒ නිසා මගේ වැඩ අංශයේ ඉංජිනේරු මහතා ලවා පූර්ව පාලම් ක්‍රමයක් සකස් කළා. ඒවා ඉතාමත් සවි ශක්තියෙන් යුක්ත අතර, ඕනෑම බර ප්‍රමාණයක් ගෙනයන්න පුළුවන්, ඉදිරි කාලයේදී බස් රථ පවා ධාවනය කරන්න පුළුවන් ආකාරයටයි තනා ඇත්තේ. දැනට පාලම් සියක් සාදාගෙන යනවා. ඉදිරි කාලයේදී අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අඩු ගණනේ එක ගම් සභාවකට එක පාලමක් බැගින්වත් දෙන්නට. සාමාන්‍යයෙන් දෙන ආධාරවලට අමතරවයි ඒ පාලම් ආධාරය දෙන්නේ. ඒ සඳහා මේ වර්ෂයේ රුපියල් ලක්ෂ 30ක් වෙන් කර ඇති බව මා ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි.

එ අතරම අපි මුඩුක්කු සංහාරය සඳහා නිවාස තැනීම පිණිස පළාත් පාලන ආයතනවලට ආධාර දෙනවා. මේ නිවාස සෑදීමේ වේගය බොහොම අඩුයි. වර්ෂයකට නිවාස 60 කට 70 කට වඩා—වැඩිම වුණොත් 100 කට වඩා—නැගෙන්නේ නැහැ. ඒ සඳහාත් අර පූර්ව පාලම් වාගේම පූර්ව ගෙවල් ක්‍රමයක් සකස් කරන්නට පළාත් පාලන වැඩ අංශය සමත් වි තිබෙනවා. වර්ග අඩි 400 කින් පමණ යුක්ත වන මෙම ගෙවල්වලට කාමර දෙකක්, විසිත්ත කාමරයක්, මුළුතැන්ගෙයක්, ශාලාවක් ආදී අංග ඇතුළත් වෙනවා. එවැනි කුඩා ගෙයක් සඳහා වැය වේ යයි ගණන් බලා තිබෙන මුදල රුපියල් 3,800 ක් පමණ වෙනවා. දින දෙකක් ඇතුළතදී එය සාදා නිම කරන්න පුළුවන්. ඒ විධියේ පූර්ව ගෙවල් ක්‍රමයක් අපේ ඉංජිනේරු අංශය නිර්මාණය කර තිබෙන බව මම ඉතාමත් ප්‍රීතියෙන් සඳහන් කරන්න සතුටුයි. මේ සම්බන්ධව එක් කාමර්ක නිලධාරියකු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ගරු ප්‍රේමදාස]

ගේ නම මා සඳහන් කළයුතුමයි. එම්. රත් දෙනිය නම් දක්ෂ ඉන්ජිනේරු මහත්ම යකු මගේ අමාත්‍යාංශයේ සිටිනවා.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(දොම්පෙ)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—
தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—
Dompe)

Quite right.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

මා සියලුම ඉන්ජිනේරු මහත්වරුන් කැඳවා “තමුත්තාත්තේලාගේ කාර්මික දැනුම නගරබද ප්‍රදේශවලට පමණක් සීමා කරන්නට එපා; අපේ දුප්පත් අහිංසක ගම්බද ප්‍රදේශවල දුක් විඳින ජනතාව ගේත් දුකට පිහිට වනු පිණිස යම් ක්‍රමයක් පිළියෙළ කරන්නට උත්සාහ කරන්න” ය කීවිවා. ඒ අභියෝගයට රත්දෙනිය මහත් මයා සාර්ථක ලෙස පිළිතුරු දී තිබෙන බව —ඒ මහත්මයාටත් ඒ මහත්මයාට ආධාර කරන නිලධාරී මහත්වරුන්ටත් ප්‍රශංසා මුඛයෙන්—මා සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. ඒ මහත්මයා වර්ග තුනක ගෙවල් තුනක් නිර්මාණය කර තිබෙනවා. එක් ගෙයක පැරණි ගෘහවල මෙන් හතරැස් අඩි 300ක මැද මිදුලක් තිබෙනවා. පදිංචියට හතරැස් අඩි 600 ක් තිබෙනවා. මේ ගෙය රුපියල් 5,500 කින් තනා නිම කරන්නට පුළුවනි. ඊට වඩා කුඩා නිවසකුත් ඒ මහත්මයා තනා තිබෙනවා. පුළුවන්කමක් ලැබුණොත් මේ මාසය අවසානයේදී ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාටම දැනට රත් මලානේ තිබෙන ඒ නිවාස තුන නැරඹීමට පැමිණෙන මෙන් ආරාධනා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ගෙවල් විශාල වශයෙන් නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවනි. දහ දොළොස් දෙනෙකුට දින දෙකක් ඇතුළත මේ ගෙයක් තනා නිම කරන්නට පුළුවනි. ඒවාගේම මේ නිවාස සෞඛ්‍ය පහසුකම් සහිත සනීපාරක්‍ෂාවෙන්

—දෙවන වර කියවීම

යුත් නිවාස හැටියට මට නිර්දේශ කරන්නට පුළුවනි. ඒකත් අප ගෙන තිබෙන ඉතාම වැදගත් පියවරක්.

ඒවාගේම ජල සම්පාදනය සම්බන්ධ වත් අප වැදගත් පියවර කීපයක් ගෙන තිබෙනවා. සමහර ප්‍රදේශවල කඳු මුදුන් වලින් ඉත්තා පිරිසිදු ජලය කඩා හැලෙනවා. තමුත් ඒ ජලය ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ නැහැ. එවැනි ප්‍රදේශවල කුඩා ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රම ඇති කරන්නට අප පියවර ගෙන තිබෙනවා. ඒවාගේම වියළි කලාපයේ කොතරම් ලිං කැණුවත් පායන කාලයට වතුර නැහැ. එම නිසා වියළි කලාපයේ ගැඹුරු ලිං කැණීමට අප පියවර ගෙන තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන දිය උල්පත්, දිය බුබුළු ප්‍රයෝජනයට ගෙන ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රම ඇති කරන්නටත් අප පියවර කීපයක් ගෙන තිබෙනවා. කාරක සභා අවස්ථාවේදී ඒ කරුණු සම්බන්ධව තවත් විස්තර ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙපමණ කාලයක් තුළ සෑම වැය ඇස්තමේන්තුවක්ම කොළඹට එවන්නට සිද්ධ වී තිබුණා. තමුත් ඒ ක්‍රමය දැන් වෙනස් කර තිබෙනවා. අනුරාධපුරය, මහනුවර, ගාල්ල, බදුල්ල සහ යාපනේ යන ප්‍රදේශවල ප්‍රධාන ඉංජිනේරු කාර්යාල පහක් පිහිටුවා තිබෙනවා. තව නොබෝ දිනකින් ඉන්ජිනේරු මහත්වරුන්ගේ සහයෝගය ඇතිව රත්නපුරේ තවත් කාර්යාලයක් පිහිටුවන බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. එවිට පළාත් පාලන ආයතනවල වැය ඇස්තමේන්තු ඒ ඒ ප්‍රදේශවලදීම අනුමත කරවා ගන්නට පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් දිස්ත්‍රික්ක විසි දෙකේම පළාත් පාලන සභාකාර කොමසාරිස් කාර්යාල පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒවාට අවශ්‍ය වාහන සපයා දී තිබෙනවා. එපමනක් නොවෙයි. මේ වර්ෂයේ තවත් වැදගත් පියවරක් ගන්නවා. මෙතෙක් රජයේ බඩු ගබඩාව වැනි ආයතනයක් නොතිබුණු නිසා පළාත් පාලන ආයතනවලට අවශ්‍ය බඩු බාහිරාදිය සහ වෙනත් ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. දැන් පළාත් පාලන බඩු ගබඩාවක් පිහිටුවන්නට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පියවර ගෙන තිබෙනවා. රත්මලානේ දැන් ඒ ගොඩනැගිල්ල තනා ගෙන යන බව මා සතුටින් ප්‍රකාශ කරනවා.

පළාත් පාලන ආයතනවල සේවකයින්ට පමණක් නොවෙයි මහජන නියෝජිත වරුන්ටත් පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳව පුහුණුවක් ලබා දෙන්නට අප පියවර ගෙන තිබෙනවා. ඒ කායභීය සඳහා මහනුවර පෝරාදෙනියේ දැන් අභ්‍යාස මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවා තිබෙන බව මා සඳහන් කරන්නට සතුටුයි.

පසුගිය කාලය තුළ වතු පාරවල් සම්බන්ධව තිබුණු බලවත් හිරිහැරයක් අපට සැහෙන ප්‍රමාණයකට විසඳන්නට පුළුවන් වුණා. විශේෂයෙන්ම සබරගමුවේ රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය, කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කය, මහනුවර දිස්ත්‍රික්කය වැනි ප්‍රදේශවල වතු වල ගේවිටු දමා මේ පාරවල් අවහිර කිරීමේ ක්‍රමයක් තිබෙන බව තමුන් තාන්සේලා දන් නවා. ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන මාර්ගයක් මා දිසාපතිවරුන්ට පෙන්වා දී තිබෙනවා. මේ පාරවල් මහජනතාවට පාවිච්චි කරන්නට ඉඩ නොදීමට හේතුව ඇසුවාම වතු හිමියන් මේවායේ බර වාහන ගමන් කරන වාය, එතකොට මේ පාරවල් අබලන් වෙන වාය කිව්වා. මේ පාරවල් සියල්ලම ආණ්ඩුවට අරගෙන ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නට ගියොත් දීර්ඝ කාලයක් ගත වෙනවා. ඒවා ගේම විශාල මුදලක් වැය වෙනවා. ගම් මුත්තට වුවමනා කරන්නේ, හදිසි ලෙඩකු ඉස්පිරිතාලයට ගෙන යාම එදිනෙදා අවශ්‍ය කරන බඩුමුට්ටු ගෙන ඒම, ආදිය සඳහා ප්‍රමාණවත් කුඩා වාහන මිස බර වාහන නොවෙයි. එම නිසා යම් බර ප්‍රමාණයක් නියම කර ඒ ප්‍රමාණයේ වාහන පමණක් ගෙන යාමට අවසර දී ගේවිටු ගළවා දැමීම විමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙස මා දිසාපතිවරුන්ට උපදෙස් දී තිබෙනවා. කැගල්ලේ දිසාපතිවරයා දැනටමත් මේ සම්බන්ධව පියවර ගෙන තිබෙන බව මට වාර්තා කර තිබෙනවා. මීට අවශ්‍ය ව්‍යවස්ථා ද සකස් කර මේ පිළිබඳව යෝග්‍ය වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නත් මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගිය රජයේ වැඩ ඇමැතිව සිටි කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. ජී. කලුගල්ල මයා.) මේ වැඩේ සිය කැඳවා තිබෙනවා.

වරක් ගත් අවස්ථාවේදී නඩුහබවලට පවා මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණු බව තමුන් තාන්සේට මතක ඇති.

පළාත් පාලන ආයතන සෑම නිස්සේම ආධාර මුදල්වලින්ම කටයුතු කරනවාට වඩා ණය මුදල් ලබා ගැනීමට පුරුදු විමත් අවශ්‍ය කාරණයක්. එහෙත් ඒ සඳහා අමාරුකම් කීපයක් තිබුණා. ණය දීම සඳහා ණය සංවර්ධන අරමුදල ප්‍රමාණවත් නොවූ නිසා එය වැඩි කළ යුතුව තිබුණා. දැන් එය තවත් ලක්ෂ 30 කින් වැඩි කර තිබෙනවා. ඊළඟට, පළාත් පාලන ආයතනයක් විසින් ලබා ගන්නා ලද—විශේෂයෙන් ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රම සඳහා ලබා ගන්නා ලද—ණය මුදල් ආපසු ගෙවීමට මීට කලින් නියමිතව තිබුණු කාලය අවුරුදු 20 යි. ම එය වෙනස් කොට, සියයට හතර හමාරේ සුළු පොළියක් සමග අවුරුදු 40 ක් නිස්සේ ගෙවිය හැකි අන්දමට කාලය දීර්ඝ කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය ආධාර මුදලක් හා සමානයි.

ප්‍රජා මණ්ඩල ව්‍යාපාරය දැන් අලුත් මුහුණ වරකින් සංවර්ධනය කරගෙන යනවා. සංවර්ධන කටයුතු සඳහාත් සංස්කෘතික හා ආගමික කටයුතු සඳහාත් ක්‍රීඩා හා පුස්තකාල සම්බන්ධ කටයුතු සඳහාත් රජයේ ආධාරවලට වඩා ප්‍රදේශවාසීන්ගේ ශ්‍රම දානය පරිත්‍යාගය ලබාගෙන මහජන සහ යෝග්‍ය ඇතිව ඒකාබද්ධ වැඩ පිළිවෙළක් අනුව දැන් කටයුතු කෙරෙනවා. පුස්තකාල, ගොඩනැගිලිවලට පමණක් සීමා නොකොට සංචාරක පුස්තකාල ක්‍රමයකුත් ඇති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් දැන් යෙදී තිබෙනවා. මේ පියවරවල් සඳහා ලෝක බැංකුවෙන් විශාල ණය මුදලක් ලබා ගැනීමටත් අප කටයුතු කරගෙන යනවා.

මිගමුවේ සිට ගාල්ල දක්වා වන වෙරළ බඩ මහා ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රමය පිළිබඳව වූ වැඩ පිළිවෙළෙන් සතුටදායක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙන බව මා ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අවසාන වනතුරු නොසිට ගාල්ලේ ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ කරන ලෙස මා නියම කර තිබෙනවා. දැනටමත් ඒ සඳහා ටෙන්ඩර් කැඳවා තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

මේ හැර, වගුරු බිම් සංවර්ධනය කොට නව නගර පිහිටුවීමේ වැඩ පිළිවෙලද මාලි ගාවත්තේ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමයෙන් ආරම්භ වුණා. ඉතාම වේගයෙන් ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක වේගෙන යන බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති. මේ අනුව අනෙකුත් ප්‍රදේශවලද නවාංග සම්පූර්ණ නගර පිහිටුවීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගෙන තිබෙනවා.

පෑයා භූමි සම්බන්ධයෙන්ද අප බලාපොරොත්තු වුණු කාල නියමයන් අනුව කටයුතු කරගෙන යන බව සඳහන් කළ යුතුයි.

මා මුලින්ද කීවාක් මෙන්, නොයෙකුත් ව්‍යවස්ථා වෙනස් කොට පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩි බලතල දීමට කටයුතු කරගෙන යන අතර ගෙවල් කුලී ආඥා පණතට සංශෝධන කීපයක්ද මෙම සභාවලට සම්මත කරවා ගත් බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා. විශ්‍රාම වැටුප් සම්බන්ධයෙන් පණත් දෙකක් සම්මත කර ගත්තා. පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව ප්‍රතිසංස්කරණය කළා. ඉදිරි කාලයේදී තවත් වාර්තා කීපයක් මෙම සභාව ඉදිරියෙනි තබන්නත් මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පළාත් පාලන ආයතන පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළේ නව සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාව නොයෙක් අවස්ථාවල මෙම සභාවෙහි සඳහන් වී තිබෙනවා. සභාපතිවරුන් තේරීම, මුදල් ආදිය පාවිච්චි කිරීම, මුදල් රෙගුලාසි ආදී දේවල් සම්බන්ධයෙන් යම් යම් වැඩ පිළිවෙළවල් ඇති කරන්නට දැන් ක්‍රියා කරගෙන යනවා.

රීළඟට, අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන බරපතළ ප්‍රශ්නයක් නම් පළාත් පාලන ආයතනවල සිදු වන දූෂණයි. සමහර පළාත් පාලන ආයතන විසුරුවා හැරීම ගැන හිටපු පළාත් පාලන ඇමතිතුමාට තමුන් නාන්සේලා චෝදනා කළා. එහෙත්, යම් යම් හේතු නිසා එතුමාට එසේ කරන්නට සිදු වුණා. මා මේ අමාත්‍ය ධුරය භාර ගත්තාට පසුවත් එවැනිම අවස්ථා ගණනාවක් මා ඉදිරියට පත් වී තිබෙනවා. පළාත් පාලන ආයතනවල පවතින යම් යම් දූෂණ ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් මහජන මන්ත්‍රීවරුම සමහරවිට ලියුම් එවා තිබෙනවා. ඒවා

ගැන පරීක්ෂා කරනවා. එහෙත් මෙය පක්ෂයකට පමණක් සීමා වී තිබෙන දෙයක් නොවෙයි. මේ ගැන පක්ෂවලට චෝදනා කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. දූෂණය, නාස්තිය, බලය අනිසි ලෙස පාවිච්චි කිරීම, මේ මහජන ජීවිතයේ සමහර අයගෙන් කෙරෙනවා. එහෙම නම් ඒවා වැළැක්වීමට අවශ්‍ය පියවර ගැනීමට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම පළාත් පාලන ආයතන විසුරුවා හැරීමත්, සභාපතිවරු ඉවත් කිරීමත් යන කාරණා දෙස මා බොහෝවිට බැලුවේ ඉතාමත් පිළිකුලෙන්. මෙවැනි ව්‍යවස්ථා නීති පොතට ඇතුළු කර තිබෙන්නේ මොකද කියා මා සොයා බැලුවා. වෙනත් රටවල පළාත් පාලන ක්‍රම ගැන මා සොයා බැලුවා. බොහෝ රටවල සභාපතිවරුන් ඉවත් කිරීමේ හා පළාත් පාලන ආයතන විසුරුවා හැරීමේ බලතල රජයට දීලා නැහැ. ඒ රටවල තත්ත්වය මොකක්ද? ඒ රටවල පළාත් පාලන ආයතනවලට මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වන නියෝජිතයන්ට විධායක බලතල පැවරී නැහැ. විධායක බල තල සියල්ලම පැවරී තිබෙන්නේ සේවකයන්ටයි. පළාත් පාලන ආයතනවල රාජකාරියේ යෙදී සිටින රාජ්‍ය සේවකයන්ට හෝ පළාත් පාලන සේවකයන්ටයි ඒ බලතල පැවරී තිබෙන්නේ. පළාත් පාලන ආයතනත්, පළාත් පාලන ආයතනවල සභාපතිවරුන් සත්තකට තිබෙන්නේ ප්‍රතිපත්ති තීරණය කිරීමේ බලය පමණයි. ප්‍රතිපත්ති තීරණය කිරීමේ බලය පමණක් තිබෙන පළාත් පාලන ආයතනවල සභාපති හෝ සභිකයන් හෝ ඉවත් කරන්නට වුවමනා නැහැ. එහෙම නම් ඉවත් කරන්නට සිදු වෙන්නේ විධායක බලතල තිබෙන රාජ්‍ය නිලධාරීන් හෝ පළාත් පාලන නිලධාරීන්.

අපේ රටේ තිබෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් තත්ත්වයක්. අපේ රටේ විධායක බලතල තිබෙන්නේ පළාත් පාලන ආයතනවල ප්‍රධානීන්ටයි. නගර සභාවක නම් නගරාධිපති අතේත් නගර සභාවට විධායක බලතල තිබෙනවා. මුළු නගර සභාවේ ම විධායක බලතල නගරාධිපතිට පවරන්නට පුළුවන්. අනික් සේවකයන්ට පවරන්නටත් පුළුවන්. එහෙත් සභාව සත්තකටයි තිබෙන්නේ. මහ නගර සභා, පළාත් ආණ්ඩු සභා, සුළු නගර සභා හා ගම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

සභා යන ආඥා පනත් හතරේම සභාපති වරුන් හෝ සභිකයන් අතින් වැරදි සිදු වුණොත් ඔවුන් නිලවලින් ඉවත් කිරීමේ බලතල තබා තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. ඒ බලතල තිබෙන්නේ කා අතේ ද? මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වුණු අමාත්‍යවරයා අතේයි. මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත්වුණු පළාත් පාලන ආයතන හෝ සභාපතිවරුන් ඉවත් කිරීමේ ඒ බලය මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වුණු අමාත්‍යවරයා අතේ තබා තිබෙනවා. ඒ ආයතනවලට හෝ සභාපතිවරුන්ට හෝ ඡන්දයෙන් තේරී පත්වුණු සභිකයන්ට හෝ විධායක බල තල පැවරී නැත්නම් මේ බලතල රජය සන්තකව තිබීම අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් නිලධාරීන් ගෙන් වැරදි සිදු වුණොත් ඔවුන් පත් කරන සේවා කොමිසමට—රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට හෝ පළාත් පාලන සේවා කොමිසමට—ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්නට පුළුවනි. මේක සම බරව තබා තිබෙන ක්‍රමයක්. ඒ නිසා මේ ව්‍යවස්ථා නීති පොතෙන් ඉවත් කරනවා නම්, එහෙම නම් මට තීන්දු කරන්නට සිද්ධ වෙනවා, දැනට පළාත් පාලන ආයතනත්, සභාපතිවරුන්, සභිකයනුත් බුක්ති විදින විධායක බලතල ඉවත් කරන්න. ඒ විධායක බලතල ඔවුන් අතම තිබෙනවා නම් ඔවුන්ගෙන් වරදක් සිදු වුවිට මහජනතාව වෙනුවෙන් ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්නටත් යම් ආයතනයකට බලතල තිබිය යුතුයි. එනම්, රජය වෙනුවෙන් අමාත්‍යවරයාට ඒ බලතල තිබිය යුතුයි.

මේ ඉවත් කිරීමේ බලතල හා විසුරුවා හැරීමේ බලතල වෙනස් කළයුතුයි කියා අප නිතරම කථා කරනවා. එහෙත් ඒ වෙනස කරන විට තවත් වෙනසක් කරන්නට සිද්ධ වෙනවා. එහෙම නම් විධායක බලතලත් වෙනස් කරන්නට සිද්ධ වෙනවා. ඒ වගේම ඒ බලතල තිබෙන පලියට හිතුවක්කාර ලෙස ඒ බලතල පාවිච්චි කරන්නට රජයට පුළුවන්කමක් නැහැ. ලැබී තිබෙන්නේ ඉතා වැදගත් බලතල නිසා ඒ අනුව ක්‍රියා කරනවිට කරුණු හොඳහැටි සොයා බලා, නිදහසට කරුණු කීමට අවස්ථාවක් ලබා දී, සාධාරණ ලෙස කරුණු කිරා බලා විනිශ්චයක් දෙන ආකාරයට ක්‍රියා කිරීමට සිදු වෙනවා. සමහර ආයතන සම්බන්ධයෙන් ලැබී තිබෙන පැමිණිලි ගැන කල්පනා කර

බලන විට මට කතාශාටු හිතෙනවා. හැකි තරම් අවස්ථාවලදී බොහෝ ප්‍රවේශමෙන් අවවාද දීමෙන් මේවා සකස් කර ගැනීමයි මගේ ප්‍රතිපත්තිය. එහෙත් බැරීම තැනක් ආවොත් යම් යම් පියවර ගන්නට සිදු වන බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

රටක නියම සංවර්ධනය සඳහා රජය මගින් පමණක් නොව පළාත් පාලන ආයතන මගින් වැඩ රාශියක් ඉටු කළ යුතුව තිබෙනවා. මධ්‍යගත කොට ඒ හැම දෙයක්ම කරන්නට තනිකර රජයකට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා මේ රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා, ක්‍රමානුකූලව මෙම ව්‍යවස්ථා යනාදිය වෙනස් කරන විට සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවල උරුමය හා ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ බලය පළාත් පාලන ආයතනවලට පවරා දෙන්නට. මා තමුත්තාත්සේලා ඉදිරියෙහි සඳහන් කළා ලබන මුදල් වර්ෂය සඳහා පළාත් පාලන නටයුතු සම්බන්ධයෙන් වෙනත් වර්ෂවලට වඩා මුදල් රාශියක් වෙන් කර ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණු බව. මේ පුළුවන්කම ලැබුණේ කෙසේද? මෙම රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා යෙදවිය කියන වැඩ පිළිවෙළින් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වුණාද නැද්ද යන්න ගැන මේ ගරු සභා වේ නොයෙකුත් දෙනා සැක පහළ කළ බව ඒ අයගේ විවේචනවලින් පෙනී ගියා. මගේ අමාත්‍යාංශය ගැන කල්පනා කර බලන විට මට ඇත්ත වශයෙන්ම කිව හැකියි, ඒවායින් විශේෂ ප්‍රයෝජනයක් ඇති වී තිබෙන බව. මේ වාරයේදී මගේ අමාත්‍යාංශයට මුදල් වෙන් කර ගැනීමට තිබුණු පහසුව ගැන කල්පනා කරන විට ඒ බව ඔප්පු කරන්නට පුළුවනි. මේ මුදල් ලැබුණේ කොහෙන්ද? මේ රටේ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය මුදල් නියම ප්‍රමාණයට පාවිච්චි කරන්නට නම්, අපේ රටින් පිටව යන ධනය අප හැකිතාක් දුරට අපේ රටේම ඉතිරි කර ගන්නට වුවමනාය යන්න තමුත්තාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. එහෙම නොවුණොත් අපට සිද්ධ වෙයි අපේ සංවර්ධන වැඩ නතර කරන්න. මම ඊට හොඳ නිදර්ශනයක් කියන්නම්. පසු ගිය රජයේ මැතිඇමතිවරු ඉතාම ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ රජය කාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කළාය කියා, අප කවුරුත් පිළිගන්නවා කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට අවසර දුන් බව.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

මගේ කල්පනාවේ හැටියට 1960 දී බලයට පත් වුණු එම රජය කර්මාන්ත ගණනාවක් ආරම්භ කිරීමට අවසර දුන්නා පමණක් නොවෙයි, එම කර්මාන්ත පවත්වා ගෙන යාමට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය සහ යන්ත්‍රෝපකරණ ගෙන්වීමටත් අවසර දුන්නා. නමුත් සිදු වුණේ මොකක්ද? සවලස කාලයක් ගත වන විට ආරම්භ කළ කර්මාන්ත සියල්ලක්ම පාහේ නතර කරන්න සිද්ධ වුණා නොවෙද? අමුද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමට දුන් අවසර පත්‍ර සීමා කරන්න සිද්ධ වුණා පමණක් නොවෙ, යන්ත්‍රෝපකරණ ගෙන්වීමට දුන් බලපත්‍රත් සීමා කරන්න සිද්ධ වුණා. එපමණක් නොවෙයි, අලුතෙන් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමත් නතර කරන්න සිද්ධ වුණා. අවශ්‍ය විදේශ විනිමය නොමැතිකම නිසයි එසේ නතර කරන්න සිද්ධ වුණේ. එක් අතකින් අපට විදේශ විනිමය උපයා දෙන අපේ නිෂ්පාදනවල මිල ගණන් පහත වැටුණා. අනික් අතින් අපට ඉතාමත්ම අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය, රෙදිපිළි සඳහා පෙරට වඩා වැඩි මිලක් ලෝක වෙළඳපොළේදී ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. කර්මාන්ත යුගයක් ආරම්භ කළ බව ඇත්ත. නමුත් ආරම්භ කළ යුගය වහාම පාලනය කරන්නත් සිද්ධ වුණා, හේතු දෙකක් නිසා. අපෙන් පිටරටට විකුණන ද්‍රව්‍යවල මිල ගණන් පහත බැස්සා, ඒ වාගේම පිටරටින් ගෙන්වන අපට ඉතාමත්ම අවශ්‍ය භාල් සහ වෙනත් අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍යවල මෙන්ම රෙදිපිළි ආදී ද්‍රව්‍යවල මිලත් වැඩි වුණා. මෙන්න ඇති වුණු තත්ත්වය. මේකයි ඇති වුණු ආර්ථික පරිහානිය.

එවැනි අවස්ථාවක අප ගතයුතු පියවර මොනවාද? ඇත්ත වශයෙන්ම අප ගතයුතු පියවර දෙකක් තිබෙනවා. එකක් නම්, පිටරටින් ගෙන්වන එහෙත් අපේ රටේ නිපදවන්න පුළුවන් ද්‍රව්‍ය මෙහිම නිෂ්පාදනය කරන්න පියවර ගැනීම. ඒවා ගේම එම නිෂ්පාදනයන්ගෙන් නියම ප්‍රතිඵල ලැබෙන තුරු රටේ සංවර්ධනය අඩපණ වෙන්නට ඉඩ නොදී ආධාර කරන්න කැමති රටවලින් ආධාර ලබාගෙන එම තාවකාලික තත්ත්වයට මුහුණ දීම යි. එසේ කිරීම වරදක්ද? 1964 දී තිබුණු ආණ්ඩුව මුහුණපෑවේ ඒ තත්ත්වයටම

නොවෙද? එය නැතැයි කියා මොනම කෙනෙකුටත් කියන්න පුළුවන්ද? තමුන්තාත්සේලාගේ රජයේ ගරු මුදල් ඇමතිවරුන් මෙම ආසනයේම සිට ඉදිරිපත් කර ඇති අයවැය වාර්තා කියවා බලන්න. මා ඒ සියල්ලක්ම කියවා බැලුවා. දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) මුදල් ඇමතිවරයාව සිටි කාලයේ සිට යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ආවාය්‍යී එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමතිවරයාව සිටි කාලය දක්වා ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය වාර්තා සියල්ලක්ම මා කියවා බැලුවා. දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා මුදල් ඇමතිවරයාව සිටි කාලයේදී, මුහුණ දෙන්න සිදු වුණු ඒ තත්ත්වයට වහාම විශේෂ පියවර ගණනාවක්ම ගත්තා. යම් යම් ද්‍රව්‍ය මෙරටට ගෙන්වීම තහනම් කළා; යම් යම් දේවල් ගෙන්වීම සීමා කළා. එබඳු හදිසි පියවර ගත්තේ මුදල් ඉතුරු කර ගන්නටයි, විදේශ විනිමය ඉතුරු කර ගන්නටයි. ඒ වාගේම 1962-63 අවුරුද්දේදී, කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ඉලංගරත්න මයා.) මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් පත්ව සිටියදී කුමන ක්‍රියා මාර්ගයක්ද අනුගමනය කළේ? ගරු කථානායකතුමනි, එතුමා මෙම ගරු සභාවේ පෙන්නුම් කර දෙන්න වැයම් කළා, මේ රජය විදේශ ආධාර ලබා ගන්නවාය, ලෝක බැංකුවෙන් ආධාර ලබා ගන්නවාය කියා. මේ ගරු සභාව ඇතුළේ පමණක් නොව, රට පුරාම ගොස් කියන්න පටන් ගත්තා අපේ රට ලෝක බැංකුවට උගස් කර තිබෙනවාය කියා. මොකක්ද මේ ලෝක බැංකුව කියන්නේ? ණය දෙන ආයතනයක්. ණය ගන්නය කියා ලෝක බැංකුව අපට බල කරන්නේ නැහැ. අපට මුදල් අමාරු වුණාම පොලියට ණය ගන්නවා.

තුඩාවේ මයා.
(සී. ඩබ්. ඩබ්. ඩබ්.)
(Mr. Tudawe)
මොනවද කොන්දේසි?

ගරු ප්‍රේමදාස
(கௌரவ பிரேமதாச)
(The Hon. Premadasa)
ණය ගන්නට ගියාම කොන්දේසිවලට යට වන්නට ඕනෑ. මා තමුන්තාත්සේ ගෙන් රුපියල් දාහක් ඉල්ලුවොත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තමුත්තාන්සෙ කවදවත් මට නිකම් දෙන වද? කැමති දවසක දෙන්නය, එහෙම නැත්නම් නිකම් ඉන්නය කියා සල්ලි දෙනවද? මේ තරම් පොලියක් දෙන්නට ඕනෑය, මේ දේ උගස් තියන්නට ඕනෑය කියා තමුත්තාන්සෙ කියයි. සෝවියට් දේශය කොන්දේසි තැනිව නිකම් ණයට සල්ලි දෙනවද? තමුත්තාන්සෙ මේ රටේ සිටින, සෝවියට් දේශයේ නියෝජිත යෙක්. සෝවියට් තානාපති කාර්යාලය හැරුනම, තමුත්තාන්සෙත් මේ රටේ සිටින, සෝවියට් දේශයේ නියෝජිතයෙක්.

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. නුදාව)
(Mr. Tudawe)

ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි ප්‍රකාශයක්.
ඒ ප්‍රකාශය ඉල්ලා අස් කර ගන්න.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමෙතාස)
(The Hon. Premadasa)

තමුත්තාන්සෙලා වරින් වර උපදෙස් ලබා ගන්නට සෝවියට් දේශයට යන්නෙ මොකටද? තමුත්තාන්සෙලා සෝවියට් දේශයේ සම්මේලනවලට සහභාගි වන්නෙ ඇයි?

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. නුදාව)
(Mr. Tudawe)

ඕක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි ප්‍රකාශයක්.
ධනපති පත්තියේ ඒජන්තවරුන් හැම දාම අප ගැන කියන්නෙ ඕකයි.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමෙතාස)
(The Hon. Premadasa)

ඕකද උත්තරය? තමුත්තාන්සෙ සෝවියට් දේශයේ නියෝජිතයකු නොවෙය කිය නවද? ඒ කීම සෝවියට් දේශයට ආරංචි වේවා කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. නුදාව)

(Mr. Tudawe)

ඒ ගැන මට බයක් නැහැ.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමෙතාස)

(The Hon. Premadasa)

මිට පසු එක්සත් ජාතික පක්ෂයට උදව් කරන්නය කියා සෝවියට් දේශය තමුත්තාන්සෙලාට කිව්වොත් තමුත්තාන්සෙලා බැ කියනවද?

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. නුදාව)

(Mr. Tudawe)

අපි එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කවදවත් උදව් කරන්නෙ නැහැ.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමෙතාස)

(The Hon. Premadasa)

සෝවියට් දේශය එහෙම කිව්වොත් තමුත්තාන්සෙලා ඒ කීම පිළිගන්න ඕනැ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

එහෙම කියයි කියා බලාපොරොත්තු වෙනවද?

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමෙතාස)

(The Hon. Premadasa)

බලාපොරොත්තු වෙනවා. සෝවියට් දේශය පැහැදුනොත් එහෙම කියයි කියා අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොයි වෙලාවෙ එහෙම කියයිද දන්නෙ නැහැ. ගරු දෙමිපේ මන්ත්‍රීතුමාලා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) වැනි අය ඒවට ලැස්ති වෙලා ඉන්නට ඕනැ. කොමිෂනරිස් පක්ෂයේ වින පිළි ක්‍රියා කරන්නෙ කොහොමද? සම්පූර්ණයෙන්ම එහෙත් ලැබෙන උපදෙස් පිටයි. සෝවියට් දේශයේ ඇති දේශපාලන සංවිධානයේ මෙරට සිටින නියෝජිතයන් හැටියට කොන්දේසි තැනිව සෝවියට් දේශයෙන් ණය අර ගෙන දෙන්නට මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

(තුඩාවේ මයා.) පක්ෂයට ප්‍රච්චන්ද? එහෙම දෙනවා නම් මම ගන්න ලැස්තියි. කොයි මිනිහද කොන්දේසි නැතිව ණය දෙන්නෙ?

තුඩාවේ මයා.

(තිල. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේලාගේ ධනපති ආර්ථිකය වෙනස් කරන්න.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරාම පිරිමිපාස)

(The Hon. Premadasa)

ඔන්න ඔය සටන් පාඨ වික නමයි, තමුත්තාන්සේලා පාඩම් කරගෙන ඉන්නේ. ඉදිරි ගමන, ප්‍රගතිය, ධනපති. ඔවා කියව කියවා ඉන්නවා. එතැනින් එහාට කිසි දෙයක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මට වුවමනා කළා ණයක් ගන්නට, මා කලින් කී මිගමුවේ සිට ගාල්ල දක්වා වූ ජල යෝජනා ක්‍රමය සඳහා. ලෝක බැංකුවේ නියෝජිතයන් ඇවිත් සාකච්ඡා කර ඒ සඳහා එක්තරා පොළියක් ඉල්ලා තිබුණි. මා ඒ පොළියට ණය ගන්නට ලැස්ති නැත, වෙන ආයතන ගැන බලන්නය කියා මා කීවා. මහා බ්‍රිතාන්‍ය, ජපානය, ප්‍රංශය ආදී රටවලින් ගන්නට ප්‍රච්චන්ද කියා බලන්නය කියා මා කීවා. එහෙත් ඒ රටවලින් ලබා ගන්නට බැරි වුණි. දැන් සාකච්ඡා මාගියෙන් පොළී අඩු කර ගන්නට උත්සාහ කරනවා. අපට ඔරොත්තු දෙන පොළියකට ණය ලැබෙනවා නම් මා ගන්නට සූදුනම්. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ නියෝජිතයන් මා සමග සාකච්ඡා කළා. මුළු ණය මුදල ලැබෙන තෙක් බලාගෙන ඉන්නෙ නැතිව ඒ ජල යෝජනා ක්‍රමයේ වැඩ ගාල්ලෙන් අරඹන්නය කියා මා කීවා. මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) ලැස්ති නම් කොන්දේසි නැතිව ණය ලබා දෙන්නට ඒ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යොදවන්නට මා අදත් ලැස්තියි. සෝවියට් දේශයෙන් හෝ වේවා චීනයෙන් හෝ වේවා අඩු පොළියට, කොන්දේසි නැතිව ණය ලැබෙනවා නම් මොන මෝඩයද නොගන්නෙ? තමන්

නාන්සේලා ලෝක බැංකුව පස්සෙ ගියේ නැද්ද? ලෝක බැංකුව පස්සෙ යන්නට එපා, අපි නිකම් ණය දෙන්නම් කියා තමුත්තාන්සේලා කීව්වද? මොන මෝඩ යද කොන්දේසි නැතිව ණය දෙන්නෙ? තමුත්තාන්සේලා සටන් පාඨ විකක් කට පාඩම් කරගෙන රට මුළු කරමින් මේ ගරු සභාවටත් ඇවිත් ඒවා කියනවා නම් අපට ඒවාට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා.

මොකක්ද කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ඉලංගරත්න මයා.) කීව්වෙ?

“ලෝක බැංකුව සමග කලින් සාකච්ඡා කළ පරිදි ලැබෙන රුපියල් 3 කෝටි 1 ලක්ෂයක මුදලක් මේ අවුරුද්දේදී මතු දක්වන වැඩ සඳහා යොදවනවා ඇති. ඒ වැඩ නම්:—ජය විදුලි බල යෝජනා ක්‍රමය, දෙවෙනි (ඒ) අදියර, ජල විදුලි බල යෝජනා ක්‍රමය, දෙවෙනි (බී) අදියර, ග්‍රැන්ඩ්පාස් හි දෙවෙනි උෂ්ණ තාප බල යන්ත්‍රය යන ඒවායි.”

“ලෝක බැංකුවෙන් තවදුරටත් ණය ලබා ගැනීම සඳහා, අපි මේ අවුරුද්දේදී උත්සාහ ගත් නමුත්, එයින් පළක් වුණේ නැ. ලෝක බැංකුවේ නිලධාරීන් අපට දන්වා තිබෙන විදියට, ණය නොලැබීමට එක් හේතුවක් නම්, ලංකාණ්ඩුව විසින් ගත වූ අවුරුද්දේදී අයිතිකර ගත් තෙල් සමාගම්වල දේපළ සඳහා ඒවාට වන්දි ගෙවීමට අපට නොහැකි වූයේ යයි කියන කරුණ බව, මා ඔබට දන්වන්නේ, ඉතා කණගාටුවෙනුයි.” [නිල වාර්තාව; 1963 අගෝස්තු 1; කා. 52; තී. 1257.]

හරි, මොකටද මේ කොන්දේසිවලට අපි යට වෙන්නේ? වෙන කෙනෙක් ලිහට ගොස් ණය ගන්න තිබුණානේ. ඊළඟට මුදල් ඇමති වූ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රී තුමාට (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) තිබුණානේ සෝවියට් දේශයට යන්නට. එහෙම නැත්නම් වෙනත් දේශයකට යන්නට තිබුණානේ. උත්තරාහේ කොහොටද ගියේ? උත්තරාහේ ගියේ ලෝක බැංකුව පස්සේ. නැතෙයි කියනවාද? මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) පිළිගන්නවා ඇති යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා අපට වඩා ප්‍රගතිශීලී කියා. පිළිගන්නවාද? එයට උත්තර නැහැ. උත්තර නැත්තේ ඇයි කියා මා දන්නවා. මේ අය ප්‍රගතිශාමී කියා සමසමාජ සම්මේලනයේදී කියා තිබුණා. ඒකයි උත්තර නැත්තේ. එපමණක් නොවෙයි මේ ඊතියා සමාජවාදී කියන රටවල තිබෙන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමයක් නොවේය කියලත් තිබුණා.

—දෙවන වර කියවීම

ඒ හිතේ අමාරුවට දැන් තැවී තැවී ඉන්නා
වෙලාවක යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා
ප්‍රගතිශීලීයි කියන්නේ කොහොමද ?
එහෙම කියන්න පුළුවන්ද ?

શુભાચેતી ઇ.સ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

අහලා කියන් නම්.

ଗନ୍ଧ ପ୍ରେମିତଃ

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

එහෙනම් “හිස් මාස්ටර්ස් වොයිස්”.

શુદ્ધિ એટલે શું.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

නමුත් නාන්සේලා කියන්නේ එහෙමනේ.
ඒ විධියට උත්තර දෙන්නත් ඕනෑ.

အရှေ့ ဧပြီ ၁၉၄၈

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

ගරු කථානායකතුමනි, අද රටපුරාම ලොකු මිට්ඨාවක් ගෙන යනවා. අපි මොන තරම් දේශපාලන වශයෙන් විරුද්ධ වුණත්, අපි ඔය පැත්තේ හිටියත් මේ පැත්තේ හිටියත්, තමුන්නාත්සේලාන පිළිගන්නවා ඇති රටක සංවර්ධනය පිළිබඳව ඉතාම වැදගත්ම යුගය ඒ රට ලෝකය විශ්වාස කරන ස්ථාවර තත්ත්වයකට පත්වීම බව. මිනිහෙක් ගැන වුණත් එහෙමයි. මගේ කොතරම් වත්කම් තිබුණත් මොකටද මා හදිසියකට සාප්පුවකට ගොස් බඩු මුට්ටු ටිකක් අරගෙන “එය මගේ ගණනට දමන්න; පසුව බිල ගෙවන්නම්” කීවාම “තමුන්නාත්සේලාන කොපමණ තිබෙනවාය කියා ආරංචි තිබෙනත් බිල් ගෙවන්නේ නැත, විචිකාරයා යයි කියනවා; ඒ නිසා දෙන්නට බැහැ” කීවොත් ඒ වත්කම මොකටද? කාගෙන් හෝ ණයක් ඉල්ලුවාම තමුසේ විශ්වාස කරන්නට බැහැ; ණය ගෙවයි කියා හිතන්නට බැහැ; කොච්චර ඇප ඔප්පු අත්සන් කළත්, සාක්ෂිකාරයෝ දුන්නත් මේ මිනිහා විශ්වාස කරන්න බැරිය කීවොත් ඇති වටිනාකම මොකක්ද? රටක වටිනාකමත් මනින්නේ එහෙමයි. රටවල

ටත් ඔය විධියේ ආපදා ඇති වෙනවා. එවැනි අවස්ථාවක ලෝකයෙන් ආධාර ඉල්ලුවාම ලංකාව නම් දැන් විශ්වාස කරන්නට බැරි තත්ත්වයකට ඇවිත් තිබේ නවාය කිව්වොත් මොකක්ද තත්ත්වය ? 1964 දී ඒ අවාසනාවන්ත තත්ත්වය ලංකාවට තිබුණද නැද්ද කියා මා අහනවා. අද ඒ තත්ත්වය මගහරවා ගෙන නැද්ද ? මේ අවුරුදු 4 තුළ තමුන්නාත්සේලා කියන විධියට රැකිරිකෂා ප්‍රශ්නය ඇතුළු හැම ප්‍රශ්නයක්ම මුළුමනින්ම විසඳා මේ රට සෞභාග්‍ය සම්පන්න ස්වයම්පෝෂිත රටක් කරන්න බැරි වුණා කියන එක අපි පිළිගන්නවා. එහෙත් මේ අවුරුදු 4 ක සුළු කාලයේදී මේ රට ලෝකයේ විශ්වාසය ඇති වන තත්ත්වයකට පත් කරන්නට අපට පුළුවන් වුණා කියා අපි ආඛම්බර වන්නට ඕනෑ. ඒ බව තොයෙක් ආකාරයෙන් ඔප්පු කරන්නට මට පුළුවන්. ණයක් ගැනීම සඳහා පසුගිය ආණ්ඩුවට තිබුණෙත් මේ ආණ්ඩුවට තිබෙන්නේත් ලෝක බැංකුව විතරයි. ඉතින් ඒ ලෝක බැංකුව අප පස්සෙන් එන්නේ නැහැ. “අපෙන් ණයක් ගනිල්ලා” යයි කියමින් අප පස්සෙන් එන්නේ නැහැ.

දැන් ලංකාව විශ්වාස කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයකට සංවර්ධනය වී ගෙන යනවා යයි ඒ මුදල් ආයතනය කියතොත් ඇත්තෙන්ම එය අපට විශේෂ සහතිකයක් නොවෙයිද? මෙය වැරදි යයි සෝවියට් දේශය කියනවාද? ධනපති ක්‍රමයේ ආණ්ඩු ලෝක බැංකුව පස්සේ යනවා යයි අපට දොස් කියනවා. හොඳයි, යුගෝස් ලාටියාව ලෝක බැංකුව පස්සේ ගියේ නැද්ද? හංගේරියාව ලෝක බැංකුව පස්සේ ගියේ නැද්ද? රුමේනියාව ලෝක බැංකුව පස්සේ ගියේ නැද්ද? ලෝකයේ ධනවත්ම රටේ නායකයා පසුගියදා රුමේනියාවට ගිය විට එතුමා පිළිගන්නේ නැද්ද? මේවාට උත්තර දෙන්න. ඉස්සර නම් රට හැම තැනම ගොස් “බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍ය වාදීන්, බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍ය වාදීන්” යනු වෙන් කියමින් අපට මඩ ගසන්නට හැදුවා. දැන් ඒ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදී කථාව කියන්නේ නැහැ. දැන් ඒ වෙනුවට කියන්නේ “ලෝක බැංකුව” කියලයි. ලෝක බැංකුවට මේ රට උකස් කරන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කර තිබෙනවාල.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

ගරු කථානායකතුමනි, මුදල් ආයතන අප පස්සෙන් එන්නේ නැහැ. ඒ ආයතන වෙත යන්නේ අපයි. වෙන යන්නට තැනක් නැති නිසා අප ඒවා වෙත යනවා. පසුගිය අවුරුදු හතර ඇතුළත අපේ ගරු අගමැතිතුමාත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත්, පොදුවේ මේ රජයත් අනෙක් ජාතීන්ට විශ්වාසය තැබිය හැකි තත්ත්වයක් ලංකාවට ලබා දී තිබෙනවා. එය ආණ්ඩුවකට කරන්නට පුළුවන් ඉතාමත්ම විශිෂ්ටතර සේවයක් බව ප්‍රකාශ කරන්නට මා කැමතියි. මේ අවස්ථාවේදී ඉතා වැදගත් ප්‍රකාශයක් මා කියවන්නට කැමතියි. 1969 පෙබරවාරි මස 7 වැනිදා නිකුත් වුණු “Current Economic Position and Prospects of Ceylon”—issued by the I.B.R.D. International Development Association—නමැති වාර්තාවේ 26 වන පිටුවේ සඳහන් 73 වන ඡේදයයි මා මේ කියවන්නේ.

“The considerable economic success achieved in recent years despite the limited expansion of Ceylon’s import capacity must be attributed to the success of the Government’s domestic production effort which permitted the use of an increasing proportion of Ceylon’s foreign exchange for imports of investment goods.”

ලෝකයේ අනෙක් රටවලට අපේ රට කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්නට පුළුවන් තත්ත්වයකට අප අපේ රට පත් කර තිබෙන බව පෙන්වන්නටයි, මට වුවමනා කෙළේ. මේක මේ රජය මේ රටට ලබා දුන් විශේෂ තත්ත්වයක් බව පිළිගන්නට ඕනෑ. මේ අතර තමුන්නාන්සේලා අප ඉදිරියට දමා ගසන වැදගත් ප්‍රශ්න දෙකක් තිබෙනවා. ජීවන වියදම වැඩි වීම හා රැකී රක්ෂා හිඟය ඒ ප්‍රශ්න දෙකයි. මා කල්පනා කරන හැටිය ජීවන වියදම ගැන කාරණා කීපයක් කියන්නට සතුටුයි. මේ කටයුත්ත සම්බන්ධයෙන් නිරත වී සිටින නිලධාරීන් කීප දෙනෙකු ලවා මා මේ පිළිබඳ විශේෂ විභාගයක් කෙරෙව්වා. ජීවන වියදම පිළිබඳ නියම තත්ත්වය සොයා බලන ලෙස මා ඒ අයට කීවා. ඒ අනුව මට වැදගත් වාර්තාවක් ලැබී තිබෙනවා. 1960 සිට 1965 දක්වා වූ කාලය සම්බන්ධවත්, 1965 සිට 1968 දක්වා වූ කාලය සම්බන්ධවත් කරුණු සඳහන් වැදගත් වාර්තාවක් ලැබී තිබෙනවා. මෙම ජීවන වියදම සම්බන්ධ

ධයෙන් ගරු අගමැතිතුමා රාජාසන කථාව පිළිබඳ විවාදයේදී වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළා. ජීවන වියදම තභිත ආකාරයටම ඒ වියදමට ඔරොත්තු දෙන්නට පුළුවන් ජීවන තත්ත්වයක් රටට ඇති නොවුණොත් එය භයානක බවයි, එතුමා ප්‍රකාශ කෙළේ. අප එය පිළිගත යුතුයි. නිදසුනක් වශයෙන් එතුමා එක්සත් ජනපද රාජ්‍යය ගැන, සෝවියට් දේශය ගැන සඳහන් කළා. අපේ රටේ රුපියල් කීපයකට ගත්තට පුළුවන් සපත්තු ජෝඩුවක් මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ රටේ—සෝවියට් දේශයේ—රුබල් 700 ක්, 800 ක් වෙනවා. 1957 දී මා සෝවියට් දේශයට ගිය අවස්ථාවේදී සපත්තු ජෝඩුවක මිල විමසුවා. එවිට රුබල් 750 ක් බව මට දැන ගන්නට ලැබුණා. එහෙත් ඒ තත්ත්වයට මුහුණ පෑ හැකි අන්දමට වැටුප් ලැබෙනවා නම් එය කාරණයක් නොවෙයි. ලංකාවේ ජීවන වියදම අඩු කරන්නැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් එක අතකින් කියන විට ඒ කියන්නේ කුමක්දැයි කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. පිටරටින් ගෙන්වන ද්‍රව්‍ය පැත්තකින් තබමු. ඒක අපට පාලනය කරන්නට බෑ. අපේ රටේ ද්‍රව්‍යවලත් මිල ගණන් අඩු වැඩි වන්නේ අවශ්‍යතාව අනුවයි. මිල පාලනය කළොත් නිෂ්පාදනය අඩු වෙනවා. එසේ නිෂ්පාදනය අඩු වන්නට කටයුතු සැලැස්වීම හේතුකොට ගෙන නිකමුත් වන්නේත් අපේම මිනිසුනුයි. අවශ්‍යතාවට අනුව සිදු වන නිෂ්පාදනයට ගැළපෙන මිලක් ලැබෙන්නටම ඕනෑ. එවිට ජීවන වියදම ඉහළ නැඟීම පුද්ගලයාට කරුණක් නොවෙයි.

අපි උදාහරණයක් ගෙන බලමු. පිටරටින් අර්තාපල් ගෙන්වීම තහනම් කළාම මේ රටේ අර්තාපල්වල අවශ්‍යතාව වැඩි වුණා. අවශ්‍යතාවට සරිලන අර්තාපල් නිෂ්පාදනයක් ඇති වන තුරු අර්තාපල්වල මිල ගණන වැඩියි. ඒ අවස්ථාවේ මිල පාලනය කරන්නට ගියොත් අර්තාපල් නිෂ්පාදනය අඩු වෙනවා. එවිට සිදු වන්නේ මොකක්ද? පිටරටින් අර්තාපල් ගෙන්වන්නේත් නැහැ. වුවමනා තරමට මේ රටේ අර්තාපල් නිෂ්පාදනය කෙරෙන්නේත් නැහැ. එවිට කියන්න බැරිකමක් නැහැ. අපේ අල හොඳ්දටත් තව වූ කළාය කියා රතු එළුවල තත්ත්වයත් ඒ විධියමයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

පිටරටින් ගෙන්වීම තහනම් කළ වහාම මේ රටේ නිෂ්පාදනවල මිල ඉහළ නඟිනවා. අවශ්‍යතාවත්, නිෂ්පාදනයත් සම වුණාම මිල ගණන් නියම තත්ත්වයට එනවා.

අනෙක් අතින් මිල ගණන් කොයි තරම් වැඩි වුණත් කමක් නැහැ. ඒවා මිල දී ගත්තට තරම් පාරිභෝගිකයාට ශක්තියක් තිබෙනවා නම්. එම නිසා ජීවන වියදම වැඩි වීම හයානක දෙයක් නොවෙයි. එහි හයානකකම තිබෙන්නේ, ජීවන වියදමට සරිලන ජීවන තත්ත්වයක් ඇති වුණේ නැත්නම් පමණයි.

ඒ අනුව තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයත්, අපේ කාලයත් අතර ජීවන වියදම හා ජීවන තත්ත්වය සංසන්දනය කර බලමු. මා අත තිබෙන මේ සබ්‍ය ලේඛන පිළියෙළ කළේ ඒ පිළිබඳ විශේෂඥ දැනුමක් ඇති නිලධාරීන් කීප දෙනෙක්. අපේ ජීවන වියදම් අංකය තවමත් ගණන් ගන්නේ, 1952 අවුරුද්ද ඒකකයක් වශයෙන් 100 හැටියට සලකාගෙනයි. ඒ අනුව බලන විට 1960 දී 103.5 ක් වූ ජීවන වියදම් අංකය 1965 වන විට 112.5 දක්වා ඉහළ නැග තිබෙනවා. එහෙම නම් තමුත්තාන්සේලාගේ කාලය තුළ ජීවන වියදම් අංකය සියයට 8.7 කින් ඉහළ නැග තිබෙනවා. එය 1968 වන විට 121.5 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. එහෙම නම් අපේ කාලය තුළ ජීවන වියදම් අංකය ඉහළ නැග තිබෙන්නේ සියයට 8 කින් පමණයි.

The cost of living index between the period 1965 and 1968 rose from 112.5 to 121.5, that is, an increase of 8 per cent. Then, during their time, from 1960 to 1965, it rose from 103.5 to 112.5, that is, an increase of 8.7 per cent. I will not grouse this if they had made provision for the real wages also to go up, that is, earning power.

මේ ගැන කිසිම චෝදනාවක් කරන්න වුවමනා නැහැ. ජීවන වියදම ඉහළ නැඟීම ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. පසුගිය මහා මැති වරණ කාලයේදීත් අපේ තර්කය වූයේ, ඉහළ නැග ඇති ජීවන වියදමට සරිලන ජීවන තත්ත්වයක් ඇති නොකිරීමයි.

—දෙවන වර කියවීම

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්දන මයා.
(මිනුවන්ගොඩ)

(திரு. எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

එහෙමද කීවේ ?

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

ඔව්. අදත් කියන්නේ එයමයි. ඒ අනුව තමුත්තාන්සේලාට ප්‍රථමනි, ඉහළ නැග තිබෙන ජීවන වියදමට සරිලන ජීවන තත්ත්වයක් අප ඇති කර තිබෙනවාද කියා අහන්න. අප එවැනි ජීවන තත්ත්වයකුත් උදා කර දී ඇති බව ඔප්පු කරන්නට ප්‍රථමනි. 1960 සිට 1965 දක්වා වූ තමුත්තාන්සේලාගේ පාලන කාලය තුළ ජීවන වියදම් අංකය 103.5 සිට 112.5 දක්වා සියයට 8.7 කින් ඉහළ ගොස් තිබෙන බව මා කලින් පෙන්වා දුන්නා. දශම 7 පැත්ත කට දමමු. 1960 සිට 1965 දක්වා කාලය තුළ තමුත්තාන්සේලා පඩි වැඩි කර තිබෙන්නේ සියයට 4.7 කින් පමණයි. ඒ කාර්මික සහ වෙළඳ අංශයේ පමණයි. වැටුප් පාලක සභාවල කම්කරුවන්—Wages Board Workers—සම්බන්ධයෙන් සියයට 2.85යි. රජයේ සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් සියයට 8 යි. එතකොට 1965 සිට 1968 දක්වා කාර්මික සහ වෙළඳ අංශයේ කොතරම් වැඩිවීමක් වුණාද? තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ තිබුණු සියයට 4.7 අපි වැඩි කර තිබෙනවා සියයට 13.4 කට. වැටුප් පාලක සභා අංශයේ තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ තිබුණු සියයට 2.85 අපි වැඩි කර තිබෙනවා සියයට 10.5 කට. තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ ආණ්ඩුවේ අංශයේ සියයට 8 ක් තංවන විට අපි සියයට 11.5ක් තංවා තිබෙනවා. මෙම සංඛ්‍යා ලේඛනවල තිබෙන විස්තරවලට අනුව 1960 සිට 1965 අතර කාල සීමාවේදී කර්මාන්ත හා වෙළඳ අංශයේ සේවකයන්ගේ මූර්ති වැටුප් නැතහොත් වැටුපේ නියම වටිනාකම සියයට 4.7 කින් අඩු වුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, මට ප්‍රථමයෙන් සුළු වැරදීමක් වුණා. ඒ අයගේ කාලයේ වැඩි වුණා නො වෙයි අඩු වුණා. අඩු වීම වැඩි වීමක් හැටියට සඳහන් කිරීම ගැන මට සමා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

වන්නට ඔතැ. 1960 සිට 1965 අතර කාලයේ මෙම සංඛ්‍යා ඔක්කොම වැඩි වුණු ඒවා නොවෙයි; අඩු වුණු ඒවායි. ඒ කියන්නේ සියයට 4.7, සියයට 2.85 සහ සියයට 8 යන ඒවායි. එම අංශ තුනේම අඩුවීමක් තමයි වෙලා තිබෙන්නේ. පඩි පාලක සභා යටතේ නියමිත වැටුපක් ලබන සේවකයන්ගේ වැටුප සියයට 2.81 කින් අඩු වුණා. එසේම ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ගේ නියම වැටුපද සියයට 8.0 කින් අඩු වුණා. එහෙත් 1965-1968 අතර කාලයේදී මෙකී අංශ තුනේ සේවකයන්ගේ වැටුපේ නියම වටිනාකම පිළිවෙලින් සියට 13.4 කින්, සියයට 10.5 කින් හා සියයට 11.5 කින් වැඩි වුණා. මෙය ඉතා වැදගත් කාරණයක්. සේවක කොටස් පිළිබඳව, එනම්, කර්මාන්ත හා වෙළඳ අංශය, පඩි පාලක සභා අංශය සහ රජයේ සේවකයන්ගේ අංශය පිළිබඳව මා කීවා.

ඊළඟට ගොවි ජනතාව සම්බන්ධයෙන් බලමු. 1965-68 කාලය තුළ කෘෂිකර්මාන්තයෙන් ලැබුණු ආදායම, විශේෂයෙන්ම ගොවීන්ගේ ආදායම වැඩි වුණා. මිට හේතුව වැවිලි ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහල යාම පමණක් නොව වවනු ලැබූ ප්‍රමාණයද වැඩි වීමයි. 1964-68 අතර කාලය තුළ වී නිෂ්පාදනය සියයට 28 කින් වැඩි වුණා. වී සඳහා ගොවීන්ට ගෙවූ සහතික මිල රුපියල් 12 සිට 14 දක්වා එනම් සියයට 16 කටත් වඩා වැඩි වී තිබෙනවා. මේ සමගම සාමාන්‍ය වෙළඳ පොලේ වීවල මිල සියයට 40 කින්ම වැඩි වුණා. එම නිසා ජීවන වියදම වැඩි වුවාට වඩා බොහෝ සෙයින් වැඩි තරමක් ගැමි ජනතාවගේ ආදායම දියුණු වුණා.

තමුන්නාන්සේලා කාර්මික සංවර්ධනයයි කියමින් පිටරටවලින් කාර්මික භාණ්ඩ ගෙන්වීම තහනම් කළා. බොහොම හොඳයි. එසේ කරන්නට ඇත්තේ ලාංකික කාර්මික සංවර්ධනය වැඩි කරන්නට වියහැකියි. එහෙත් වුණේ කුමක්ද? ඒවායේ මිල වැඩි වුණා. කෘෂිකාර්මික අංශය සම්බන්ධයෙන් කළේ මොකක්ද? පිටරටින් එන්න ඇරියා. එම නිසා පිටරට නිෂ්පාදන සමග මේ රටේ නිෂ්පාදනවලට තරඟ කරන්නට සිදු වුණා. මේ ගැන විකක් කල්පනා කර බලන්න. මේවා මා කියන්නේ දේශපාලන ප්‍රයෝජනය

පිණිස නොවෙයි. වැඩිදුර කල්පනා නොකර හෝ මාක්ස්වාදී න්‍යාය බර්මවලට යට වී හෝ කළ දෙයක්. තමුන්නාන්සේලා කාර්මික යුගයක් ඇති කරන බව කියමින් කාර්මික බඩු භාණ්ඩ පිටරටින් ගෙන්වීම තහනම් කළා. මෙහි කර්මාන්ත දියුණු කරන්නටය කියා යම් යම් ව්‍යාපාරිකයන්ට ප්‍රචවන් තරම් ආධාර දුන්නා. එසේ කළාම ඒ අයගේ නිෂ්පාදනවල මිල ගණන් වැඩි වුණා. එසේ මිල වැඩි වන්නට ඇරියා මිස වෙන මොකක්ද කළේ? මේ රටේ වැඩි ජනතාව විසින් කරනු ලබන අත්‍යාවශ්‍ය කර්මාන්තය වන කෘෂිකර්මය කරන අයට පිටරටින් ගෙන්වන අර්තාපල්, පිටරටින් ගෙන්වන රතු ලුණු සහ පිටරටින් ගෙන්වන සහල් යනාදිය සමග තරඟ කරන්නට සිදු වුණා. අන්තිමේදී වෙළඳ පොළේ සහල් මිල වැඩි වුණාම අපි ඔක්කෝටම උඩ බලන්න සිදු වුණා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව කරන්නේ කුමක්ද? තමුන්නාන්සේලා කාර්මික අංශයට ඇති කළ වැඩ පිළිවෙළ අපි කෘෂිකාර්මික අංශය යනුවෙන් ඇති කළා. අප පිළිගන්නා ප්‍රතිපත්තිය නම් කාර්මික සංවර්ධනයත් කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයත් කියන දෙකම එකට අත්වැල් බැඳ ගෙන දියුණුව කරා යායුතුය යන්නයි. මෙම රජය මේ වකවානුවේදී කර තිබෙන වැදගත්ම වෙනස්කම එයයි. එසේ නොවුවහොත් කොතරම් භයානක තත්ත්වයක් ඇති වියහැකිද යන්න ගැන අප කල්පනා කළයුතුයි.

අද මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන කාර්මික භාණ්ඩවල මිල පාලනයක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් රජය ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙල මෙයයි. දැන් වුවමනාවට වැඩියෙන් කාර්මික නිෂ්පාදන ව්‍යාපාර ඇති වී තිබෙන බව ඒවායේ මිල ගණන් අනුව බලන විට පෙනේ. මේ ගැනත් විශේෂ පරීක්ෂණයක් අද පවත්වාගෙන යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මා ඒ කාරණය ඔය ආකාරයට ඉදිරිපත් කෙළේ කුමන හේතුවක් නිසාදැයි මම දැන් පැහැදිලි කර දෙන්නම්. විරුද්ධ පාර්ශ්වය රට පුරාම ගොස් ජනතාව ඉදිරියේ අසන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ආණ්ඩුව ජීවන වියදම අඩු කරනවාය කිව්වා නොවේදැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් ලා රටේ නොයෙක් තැන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

දී ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ අතරම, “කෝ ජීවන වියදම අඩු කළාද?” කියාත් අහනවා. ආණ්ඩුව කොහොමද ජීවන වියදම අඩු කරන්නේ? පිටරටින් ගෙන්වන දේ තහනම් කර. ඒ දේවල් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරන්නැයි අපේ මිනිසුන්ට කියා, කුමානුකූල වැඩ පිළිවෙළක් නොකඩවා අනුගමනය කරගෙන යෑමේදී වුවමනා ප්‍රමාණයට නිෂ්පාදන ආවාම මිල ගණන් නියම ආකාරයට සැසඳෙනවා ඇති. ඒ කාරණය පිළිගත් දෙයක් නොවෙයිද? ඒ ගැන තවත් තර්කයක් වුවමනාද? මීට පෙර කාලවල වරායෙන් අර්තාපල් බැව්ම ලොරි වල කුණු වෙව් උඩරට පළාත්වලට ගෙන ගිය හැටි තමුන්නාත්සේ දන්නවා. අද පවතින තත්ත්වය කොහොමද? ඒකත් තමුන්නාත්සේ දන්නවා. අද සිදු වන්නේ වෙනදා සිදු වූ දේට හාත්පසින්ම වෙනස් දෙයක් නොවෙයිද? අද උඩරට පළාත් වලින් කොළඹට ලොරි ගණන් අර්තාපල් එනවා. ඉතින් මෙය වෙනසක් නොවෙයිද? රතු ඵානු ගැන කල්පනා කර බලන්න. වෙනත් අත්‍යවශ්‍ය දේවල් ගැනත් කල්පනා කර බලන්න. ඒවා සම්බන්ධයෙන් අද මේ රටේ තිබෙන්නේ වෙනදා පැවති තත්ත්වයට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස් තත්ත්වයක් නොවෙයිද? ඉතින් මෙය වෙනසක් නොවෙයිද?

ඉස්සර කෘෂිකාර්මිකයකු හැටියට ජීවත් වුණු පියා කල්පනා කෙළේ තමන්ගේ දරුවාට දීප්තිමත් අනාගතයක් ලැබෙන්නේ කෘෂිකර්මාන්තයේ පිහිටෙන් නොවේය කියලයි. ඉස්සර කෘෂිකාර්මිකයා කල්පනා කෙළේ තමන්ගේ දරුවා නගරයට යවා ඉංගිරිසි ටිකක් උගන්වා රජයේ රැකියා වකට යොමු කරවීම ඉතාමත් හොඳ වැඩේ හැටියටයි. එහෙත් අද කොහොමද තත්ත්වය? අද ගොවියා කල්පනා කරන්නේ කොහොමද? අද නාගරිකයා කල්පනා කරන්නේ කොහොමද? අපෙන් අද බොහෝ දෙනා අහන්නේ, “මට පිටිසරින් ඉඩම් කැල්ලක් අරන් දෙන්න බැරිද, වගා කරන්නට?” කියයි. ඇයි එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ? ඒ අය දන්නවා, ඒ අයගේ ලමයින්ගේ අනාගතය රඳා තිබෙන්නේ සිදාදියේ නොව ගම්බද ඉතිරි වෙනවා.

ප්‍රදේශවලය, යන්න. අද මේ රජය ඒ තත්ත්වය ලබා දී තිබෙනවා. එය ජයග්‍රහණයක් නොවෙයිද?

දැන් අලුත් වෝදනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මොකක්ද ඒක? “මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් දැන් ඉඩම් අරන් වටනවා,” කියනවා. ඒකට කරන්නට දෙයක් නැහැ. ඒ මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා තමන්ගේ ලමයින්ගේ අනාගතය තිබෙන්නේ ඉස්සර වාගේ ඉංගිරිසි ටිකක් උගන්වා ආණ්ඩුවේ රැකියාවකට දැමීම උඩ නොවන බව. ඒ ලමයින්ගේ ආරක්ෂාවට, අනාගත දියුණුවට හිතකර වන්නේ කෘෂිකර්මාන්තය බව දන්නා නිසයි ඒ අයත් ඒ විධියට ක්‍රියා කරන්නේ.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

වටනවා නම් කමක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම කෙරෙන්නේ ඒක නොවෙයි. ඒ අය වටිනා කැලව කපා පුළුස්සා දමනවා; කැලව විනාශ කරනවා. බොහෝ දෙනා කැලවෙන් ලී අරන් විකුණනවා.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)
(The Hon. Premadasa)

ඉතින් තමුන්නාත්සේ ඒකටත් විරුද්ධයි. වැරදි වැඩ කරන උදවිය ඉන්නවා නම් ඒ ගැන වෙනම ක්‍රියා කරන්නට පුළුවනි. මා කිව්වේ ඒ ගැන නොවෙයි; වගාව ගැනයි. 1960-65 අතර කාලයේදී කමිනිත දියුණුවීමත්, කාර්මික නිෂ්පාදන ගණනා වක්ම පිටරටින් ගෙන්වීම තහනම් කිරීමත් නිසා මෙරට නිපදවනු ලැබූ කාර්මික බඩුවල මිල ඉහළ නැංගා. මීට සම සමව මෙරට ගොවීන්ගේ වැවිලි ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ නොයෑම නිසා, කාර්මාන්තවල දියුණුවේ හේතුවෙන්, ගැමි ජනතාවට සිදු වූයේ පාඩුවක් බව කියන්නට ඕනෑ. එහෙත් අද පවතින තත්ත්වය මොකක්ද? ගැමි ජනතාවගේ නිෂ්පාදනවලටත් අද සැහෙන මිලක් ලැබෙනවා. පිටරටවලින් ගෙන්වන ද්‍රව්‍ය තහනම් කළ නිසා විදේශ විනිමයත් ඉතිරි වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ප්‍රේමදාස]

අද කාර්මාන්ත අංශයෙන් සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්දැයි බලමු. අප බලයට පත් වුණාට පස්සේ අපේ කාර්මාන්ත ඇමති තුමාට ප්‍රථමත් වෙලා තිබෙනවා, විරුද්ධ පාර්ශ්වය ආණ්ඩු කරද්දී තහනම් කරන ලද දේවල තහනම් ඉවත් කර දමා අමුද්‍රව්‍යවලට මුදල් දෙන්නට; යන්ත්‍රෝපකරණවලට මුදල් දෙන්නට. අද කාර්මික සංවර්ධනයේ ප්‍රගතිය ඇති කරන්නටත් ප්‍රථමත් වෙලා තියෙනවා. අපේ ප්‍රතිපත්තිය හැටියට කෘෂිකාර්මික හා කාර්මික සංවර්ධනය එකට අත්වැල් බැඳගෙන යා යුතුයයි මා කිවේ ඒ නිසයි. අපේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය ඒකයි.

රැකියා සහ සේවක පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන අපි ඊළඟට කල්පනා කර බලමු. අපේ රටේ දැන් ලක්ෂ පහකට පමණ රැකියාවන් හිඟ බව යම් යම් සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් අප කාටත් පාහේ දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ සමීක්ෂණයකදී වැදගත් කරුණු රාශියක් හෙළි වී තිබෙනවා. අවුරුදු පහ අලුතින් රැකියා ලැබිය යුතු අයගේ ගණයට ලක්ෂයක් පමණ දෙනා එක් වන බව ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ සමීක්ෂණවලින් හෙළි වූ එක් වැදගත් කරුණකි. මේ අය අතර පාසල් වලින් පිට වන උදවියත්, නියමිත වයස් සීමාවට පැමිණි උදවියත් වෙනත් නොයෙක් වර්ගවලට අයත් උදවියත් සිටින්නට පුළුවනි. කරන ලද සමීක්ෂණයකදී සොයා ගත් කරුණක් නම් මා ඒ සඳහන් කෙළේ. රජයේ කෘෂිකාර්මාන්ත හා කාර්මික වැඩ පිළිවෙළ නිසා—සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ නිසා—ගත වූ අවුරුදු පහ තුළ අවුරුද්දකට අලුත් ඇබැරතු ලක්ෂයක් පමණ බැගින් ඇති වූ බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ සමීක්ෂණවලින් ඒ බව හෙළි වී තිබෙනවා. අපේ සංවර්ධන වැඩ නිසයි එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ. අප බොහෝ දෙනා හිතන විධියේ රැකියාවල් නම් නොලැබෙනවා වෙන්නට ඇති. ඒ ගැන සැකයක් නැහැ. රැකියා භාවල් සොයමින් මා ලඟට පැමිණෙන උදවියත්, තමුත්තාන්සේ ලඟට එන උදවියත්, වෙනත් ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මුණගැහෙන්නට එන උදවියත් යන මේ හැම දෙනාම

පාහේ සැමාන්තයෙන් බලාපොරොත්තු වන විධියේ රක්ෂාවල් තැනිවා වෙන්නට පුළුවනි.

මා හමු වන්නට එන බොහෝ දෙනා බලාපොරොත්තු වන්නේ “වොටර්” වැඩක්. වොටර් වැඩක් කියන්නේ මුර වැඩක්. වොටර් වැඩේ හැටියට කරන්නට තියෙන්නේ බලන් ඉන්න එකයි. තවත් සමහර අය “ඔවර්සියර්” වැඩක් ඔහු කියනවා. ඔවර්සියර් වැඩේ කියන්නේ මොන විධියේ වැඩකටද? ඔවර් කියන්නේ උඩින්; සියර් කියන්නේ බලන්නා. එන කොට ඔවර්සියර් කියන්නේ උඩින් බලන්නා කියන එකයි. එන වැඩ දෙනා එන්නේ වොටර් වැඩේ—බලන් ඉන්න වැඩේ—තැන් නම් ඔවර්සියර් වැඩේ—උඩින් බලන් ඉන්න වැඩේ—වාගේ වැඩ හොයන්නටයි, රක්ෂාවල් හැටියට. ලඟදී මා හමු වන්නට කෙනෙක් ආවා. එයා කලින් හිටපු තැනින් රක්ෂාවෙන් අස් කරන ලද කෙනෙක්. රක්ෂාවෙන් අස් කළාලු. වාජ් ෂීට් එකේ මොනවද තියෙන්නේ? හය වතාවක්ම අහු වෙලා තියෙනවා, නිදාගෙන ඉඳලා. රක්ෂාව වොටර් වැඩේ. ඉතින් එයා බලන් ඉන්න වැඩේවත් හරියට කරලා නැහැ. අද උට ගමන් කරන සංවර්ධනයට ගැළපෙන පිළිවෙළට අපේ තරුණයන්ට පුහුණුවක් දිය යුතුයි. තමුත්තාන්සේලා එදා එසේ පුහුණුවක් දුන්නාද කියා මා අහන්න කැමතියි. අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කරන්න තමුත්තාන්සේලා හුඟක් සාකච්ඡා පැවැත්තුවා. තමුත්තාන්සේලා ගේ ඇමතිතුමා ලෝකේ වටේ ගිහින් ආවා. එහෙත් වෙනසක් ඇති කළාද? කලා උපාධිධාරීන් වැඩි වීමට තමුත්තාන්සේලා පුළුවන් තරම් වැඩ සැලැස්සුවා. තමුත්තාන්සේලා කෙළේ කලා උපාධිධාරීන් බිහි කිරීමයි. මේ රජය ඒ පිළිවෙළ වෙනස් කරන්න තීරණය කළා. තමුත්තාන්සේලා බොරු ප්‍රවරයක් ගෙනයනවා, මේ රජය හදන්නේ ධීවරයාගේ ලමයා ධීවරයා කරන්නය, වඩුවගේ ලමයා වඩුවා කරන්නය ආදී වශයෙන්.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

කවුද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

තමුත්තාන්සේලාගේ දිවුලපිටිය ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.) කිව්වා. නැහැ, අපි එහෙම දෙයක් කරන්නෙ නැහැ. අපේ රජය සූදානම් වන්නේ ලමයාගේ දෙමව්පියන් කවුරු වුණත් ඒ ගැන නොසලකා ඒ ලමයාගේ උපන් හපන්කම් අනුව ඔහුව යම් යම් අංශවලට පුරුදු පුහුණු කිරීමටයි. නියම අධ්‍යාපන වැඩපිළිවෙළක ප්‍රතිඵලය විය යුත්තේ ඒකයි. ප්‍රතිපත්තිය විය යුත්තේ ඒකයි.

අන්න ඒ ක්‍රමයයි අපි දැන් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඇති කර තිබෙන්නේ. අවුරුදු 4 ක් තුළදී එක පාරටම ගොඩ නැගිලි සෑදා ගුරුවරුන් පත් කර ප්‍රාති භාෂ්‍යයක් කරන්න බැහැ. අනුක්‍රමයෙන් ඒ කටයුතු කරන්න ඕනෑ. සෝවියට් රුසියාවේ සමහර පළාත්වල එවැනි ක්‍රම තිබෙනවා නම් ඒවා මල්පල ගෙන තිබෙන්නේ අවුරුදු කීයකට පසුවද? ඊටත් වඩා භූලකීය යුතු කරුණ නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැඩපිළිවෙළ අනුව රටක් දියුණු කරන විට එම දියුණුව ඇති වන්නේ සෙමින් යයි. අප කරන්නට බලාපොරොත්තු වන සියලුම යෝජනා මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඉදිරියට ගෙනෙන්න ඕනෑ. එසේ ගෙනා විට තමුත්තාන්සේලා පැය ගණන් කථා කර ඒවා ප්‍රමාද කරනවා. එහෙම එක්ක නැහැ, සෝවියට් රුසියාවේ. සෝවියට් දේශයේ අගමැතිතුමාට සිතුනොත් ඕනෑ එකක් කරන්න පුළුවනි. කවුරු හෝ විරුද්ධව කථා කළොත් සයිබීරියාවට යවායි. දැන් හදටත් යවන්න පයෙහිණ කරගෙන යනවා ඇති.

ඊළඟට කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂය නගන තවත් චෝදනාවක්

තමයි, අපේ කෘෂිකම් සංවර්ධනයෙන් පිහිට ලැබී තිබෙන්නේ ධනවතුන්ටය කියන එක. මා ඒ ගැන සංඛ්‍යා ලේඛන සෙව්වා. අපේ රජය ගෙන යන ගොවි තැන් වැඩපිළිවෙළ උඩ කාටද වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙන්නේ කියා තමුත්තාන්සේ දන්නවාද? 1963 දී මධ්‍යම බංකුවෙන් කරනු ලැබූ සමීක්ෂණයකදී එළිදරව් වී තිබෙන්නේ, ඒ අවස්ථාවේ සිටි ජනගහනයෙන් සියයට 60 ක්ම ගොවිතැන් ව්‍යාපාරයේ ප්‍රයෝජනයෙන් ජීවත් වන ජනතාවක් බවයි. අද තමුත්තාන්සේලා දන්නවා, අපේ ජනගහනය ලකෂ 120 ක් බව. එතකොට අර සමීක්ෂණය අනුව කිසිම සැකක් තැබුව කියන්න පුළුවන් මෙයින් 70 ලක්ෂයක් පමණ ගොවිතැන් සංවර්ධනය නිසා ජීවත් වන බව. ඒ කෙසේද කියා අපට දැන ගන්න පුළුවන්.

අක්කර බාගෙට අඩු ඉඩම් කට්ටි 2,42,690 ක් තිබෙනවා. එහි අක්කර ප්‍රමාණය 58,005 යි. අක්කර භාගයේ සිට අක්කරයට අඩු ඉඩම් කට්ටි 2,53,823 ක් තිබෙනවා. එහි අක්කර ප්‍රමාණය 1,47,376 යි. අක්කරයේ සිට අක්කර දෙකට අඩු ඉඩම් කට්ටි හිමියන් සංඛ්‍යාව 1,62,420 යි. එහි අක්කර ප්‍රමාණය 1,93,794 යි. අක්කර දෙකේ සිට අක්කර 5 ට අඩු ඉඩම් කට්ටි 85,310 යි. එහි අක්කර ප්‍රමාණය 2,31,726 යි. අක්කර 5 හේ සිට අක්කර 10 ට අඩු ඉඩම් කට්ටි 19,705 යි. අක්කර ප්‍රමාණය 1,22,073 යි. එසේ නම් කථානායකතුමනි, විවල සහතික මිල වැඩි කිරීමෙන් කාටද වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙන්නේ? අර්තාපල් තහනම් කර මෙහි අර්තාපල් වගා කිරීමෙන් කාටද වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙන්නේ? රතුලුනු ගෙන්වීම තහනම් කර රතුලුනු මෙහි වගා කිරීමෙන් කාටද වැඩි ප්‍රයෝජනයක් සැලසී තිබෙන්නේ? මුළු ජනතාවටමයි. ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මේ රජය ගෙන යන්නේ රටේ පොදු සාමාජික දියුණුවට අදාළ ප්‍රතිපත්තියක් බව කියන්න ඕනෑ. මේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල මේ අයවැය වාර්තාවෙන් මතු වී පෙනෙනවා. ඒ නිසා මේ අයවැය වාර්තාව ඒකච්ඡන්දයෙන් සම්මත කිරීම රටේ දියුණුව පනත කාගේත් යුතුකමක්.

விசேஷ பதன் கெடுப்பத, 1969-70

—தேவன வர கியலி

கலாநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

The Sitting is suspended till 2 P.M.

உய்யி, து அனுகுல வகாணக வந் திபுல
தேன் த. ஸ. 2 வ நலவ வல்தவ து.

அதனபடி அமர்வு பி. ப. 2 மணி வரை இடை
நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M. and then resumed.

துவாவே மய.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

அரு கலாநாயகனது, ஸன் ஸபுலே 5
வநி அயலய ஸந கநா கிரிம வபும தே
அயலய லேவந விவாதயேதே பலாந் பாலந
அமநிதும விசின் கரந லு புகாஅயகவ
மா பிபிதூர் தய ஸுதுவ நலவலா.
புதுமா புதுமாளே கநாவேதே கிய
கிபிய, மா கலேவியபி தேஅயே
நியோஜீதயேக்ய கிய. அந்ந வ
யேந்ம புக் அநகிந் லுந வி கமப
வாதே ரவக நியோஜீதயேக்ய வல்தந பூப
வந் வலவா நலி மா பு ஸந அலிநர்
வலவா. நலுந் புதுமா வபுமநா வுயே
கலேவியபி தேஅயே நியோஜீதயேக்ய ஸா
யவ மா ஸாதீந்விமலன் மா தே ரவ கவயு
வலந் ராபயகவ வபுமநா விபியவ கரந்
நவ வலயி கரநலய, நல்தநலி பு ரவ
கலேவியகயேக்ய ஸாபியவ மா கிய கரநலய
கிய பலந்விமலன் மவ அபலாப கிரிமவ.
பு அதலப அலுபகி புதுமா பு புகாஅய
கலே. பலாந் பாலந் அமநிதுமா வநி
கலவக புவநி புகாஅயக்ய கிரிம ஸந
மா கலலாபு வலவா. நலுந் மா அபபு
ஸாபி கியந்நவ கலகி நல, பலாந்
பாலந் அமநிதுமா லவகிர பீரமநியே
நியோஜீதயேக்ய கிய. புதுமா அமநிகல
லுலுலாப பபு லவகிர பீரமநியவ ஸல—

கலாநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

கலகி நல்தநலி கியந்நவ அலுபகி?

துவாவே மய.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

பு வுலன் தலகிய லல. புதுமா லவ
கிர பீரமநியவ ஸல பாலி ரலி கலவி
நய நலிந் கலவிநயக்ய தே ரவ பிபி
வந்நவ கிய கலலலய ஸலா. லவகிர
பீரமநியே லுலேலிம ரல—நியமய ரல—
பு வலே கலவிநயக்ய பிபிபுலிம கிய
கலந நல புதுமா லவகிர பீரமநியே
நியோஜீதயேக்ய வலயேந் ஸலந்நல்தந
மா கலகி வந்நல நல. பு வலே
புதுமா அலேலகாவே நியோஜீதயேக்ய ஸா
யவ ஸலந்நல தேந்நவந் மா லலாலே
ந்நல வந்நல நல. நலுந் அபி கியந்
நவ கல, தே அலலுப ஸம அலபலாவே
தே லேக லலகுவே நியமயந் லேலலந்
லுலுந் நல பிபிஸாநிமலன் கிய கலந
அலலுபகி லவ.

அரு கலாநாயகனது, தே ஸன் ஸபுலே
5 வநி அயலய லேவநய ஸந கலலி
கலந அலபலாவகி. தே அலலுப விசின்
லுலேலிபந் கலந லு பபுபிய அயலய லேவந
கலரம மவ மலககி. பு ஸம புக்
கிந்ம பாலு பநலாவவ பலர தே நலகி
தே அலலுபலன் கலே. லேக லலகுவே
லுலேலிம பிவ தேகிய ஸா விதேகிய வநபநி
பலகநிய கல்தலேக கிரிமவ லுலுந் ஸம
அலபலாவேதே கிகிம கலகி லியக்ய நலிவ
பாலு பநலாவவ பலர லுந்நல.

மவ மலககி பபுலு வநி அயலய லேவ
நய ஸந. பு அயலய லேவநய லுலேலி
பந் கலந்நல கிபியே கலலா? பூபி மல
யே 29 வந திந லுலேலிபந் கலந்நவ
நிலுலு அயலய லேவநய 1965 அலலேபு
மலயே 5 வந திநவ கல லுலுலா. ரலலவ
அலலேபு மலயே 5 வந திந கிவ
அலலேபு மலயே 9 வந திநவ கல
லுலுலா. அலலலயேதே அலலேபு 9 வந திந
நலகி தே அலலுபலே லுலே அமநிவரயவ
பபுலுலவ அயலய லேவநய லுலேலிபந்
கலந்நவ பூபவந் வுலே. அயலய லேவ
நய லுலேலிபந் கிரிம தே விபியவ கல

லுலுலே மல?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු සු. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ பூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

හරි ගස්සන්න.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

හරි ගස්සන්න නොවෙයි. මේ ආණ්ඩුව අර “ඒඩ් සිලෝන් ක්ලබ්” කියන සංවිධානයෙන්, ලංකාවට ආධාර දෙන ඒ සංවිධානයෙන් උත්තරය එන තෙක් ප්‍රමාද කළා. මොන විධියේ ආධාර සපයනවාද කියා පිළිතුරක් එවන තෙක් අගෝස්තු 9 වන දින දක්වා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රමාද කළා. තමන්ගේ පැවැත්මට අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ආධාර පතා මෙසේ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රමාද කළ අවස්ථාවක් ලෝකයේ කවර රටකින් වත් අසන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ලංකාවෙන් තමයි එවැනි සිද්ධියක් ගැන අසන්නට තිබෙන්නේ. මේ රටේ අයවැය ලේඛනය පිළියෙල කරන්නට පිටරට ආධාර පැතු, ආධාර දෙනවාය යන පොරොන්දුව ලැබෙන තෙක් අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රමාද කළ මේ ආණ්ඩුව තමයි අපට සෝවියට් දේශයේ නියෝජිතයන්ගේ කියන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව පළමුවන අයවැය ලේඛනයෙන්ම දේශීය සහ විදේශීය ධනපතියන්ට රුපියල් පනස් හය කෝටියක පහසුකම් සැලැස්වූ හැටි අපට මතකයි. දේශීය සහ විදේශීය ධනපතියන්ගේ බදු බර අඩු කළ හැටි අපට මතකයි. ධන බද්ද සියයට 2 දක්වා අඩු කළ හැටි මතකයි. බ්‍රිතාන්‍යයින්ගෙන් සහ ඉන්දියානුවන්ගෙන් ගත් විසා බද්ද සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කළ හැටි මතකයි. ඒවාගේම කිසිම අවහිරයක් නැතිව විදේශීය රටවලට ශුද්ධ ලාභ මුදල් ගෙන යන්නට පහසුකම් සැලැස් වූ හැටි මතකයි. පළමුවන අයවැය ලේඛනයෙන්ම ඒ ආකාරයට දේශීය සහ විදේශීය ධනපතියන්ට මේ ආණ්ඩුව වරප්‍රසාද රාශියක් අත් කර දුන්නා. ඒවා අපට අමතක කරන්නට බැහැ. ඊළඟට සාමාන්‍ය ජනතාවට සහනයක් දෙනවාය යන මුවාවෙන් භූමිතෙල් වල සහ කපු රෙදිවල බද්ද අඩු කළා. එක්

කෝටි අසූ ලක්ෂයක් අඩු කළා. නමුත් ඒ සමගම අනෙක් පැත්තෙන් මොකක්ද කළේ? ජනතාවට එදිනෙදා අවශ්‍ය වන පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල බදු සියයට 15 දක්වා වැඩි කර රුපියල් දෙකෝටි විසි ලක්ෂයක් ආපසු ගත්තා. එක් කෝටි අසූ ලක්ෂයක් දී දෙකෝටි විසි ලක්ෂයක් ගත්තා. ලොකු ධනපතියන්ට දුන් බදු සහන අවසානයේ දී ගෙවන්නට සිද්ධ වුණේ කාටද? මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවටයි. දෙවන අයවැය ලේඛනයෙන් ආණ්ඩුව ඒ විධියට මයි ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ. ඒ අයවැය ලේඛනයෙන් විදේශීය මුදල් ආයෝජකයන්ට ඔවුන් උපදවන ලාභ සියරට ගෙන යන්නට ඉඩකඩ දෙනවාය යන පොරොන්දුව දුන්නා. එපමණක් නොවෙයි. 1961 වර්ෂයේදී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැති නියෝග ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී විදේශීය බැංකුවල යම් යම් සීමාකිරීම්වලට යටත් කර තිබුණා. ඒ අවහිරකම් සහ නීති අස් කරන බවට මේ ගරු මුදල් ඇමති තුමා විදේශීය බැංකුවලට පොරොන්දුවක් දුන්නා. විදේශීය බැංකුකාරයන්ටත් වෙනත් ධනේශ්වරයන්ටත් පහසුකම් ලබා දුන් අතර පොදු ජනතාවගේ පාරිභෝගික භාණ්ඩ රාශියක ආනයන බදු වැඩි කොට 1 කෝටි 50 ලක්ෂයක මුදලක් මේ ආණ්ඩුව දෙවැනි අයවැය ලේඛනයෙන් ලබා ගත්තා. ධනපතියන්ගේ කාර්වල ආනයන බද්ද අඩු කොට දුප්පතාගේ බයිසිකලයේ බද්ද සියයට 23 සිට 50 දක්වා වැඩි කළා. ධනපතියන්ට සෑම පහසුකමක්ම සලස්වා දුප්පතා පිට තව තවත් බදු බර පැටෙව්වා. ධනපතියන්ට අවශ්‍ය ශීතල පෙට්ටි, තානා කාමරවලට අවශ්‍ය බඩු, සෝදන යන්ත්‍ර, කෙස් වෙලන යන්ත්‍ර වැනි දේවල මිල අඩු කළා. කුරුදුවත්තේ තෝනලාට අවශ්‍ය ලෝම දිග බල්ලන් වෙනුවෙන් ගෙවිය යුතුව තිබුණු බදු මුදල මේ ආණ්ඩුව විසින් බාගයකින් අඩු කළා. දුප්පතාට සහන සලසා තිබෙන්නේ ඒ විධියටයි. 1967 අයවැය ලේඛනයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම පහසුකම් සලසා තිබෙන්නේ ධනපතියන්ට පමණයි. විශේෂ බදු ක්‍රම යටතේ රජයේ ඉඩම් කොල්ල කා ගත් උදවියට සෑම සහනයක්ම සැලසූ අතර අලුත් බදු මගින් පාරිභෝගිකයන්ගෙන් රුපියල් 9 කෝටි 50 ලක්ෂයක් මේ රාජ්‍ය උදරා ගත්තා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

1968 අයවැය ලේඛනයෙන් මොකද වුණේ? මේ රට සම්පූර්ණයෙන්ම විදේශ වලට ණය වන තත්ත්වයකට පත් වුණා. දේශීය වශයෙන් දවසකට 10 ලක්ෂයක ණය ගන්නට සිදු වෙනවා. අයවැය හිඟය පියවන්නට රජය කල්පනා කෙළේ මේ විධියට ණය ගැනීමේ නුයි. දිගටම මේ අත්දමට කටයුතු කර ගෙන ආ මේ ආණ්ඩුව මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් ලබා දීමට රජය පොරොන්දු යක් සලසා නැහැ. වැඩි වන ජීවන වියදම නිසාත් බඩු මිල ඉහළ යාම නිසාත් මේ රටේ ජනතාව අතර විශේෂයෙන්ම රජයේ සේවකයන් අතර, විශාල උද්ඝෝෂණ ඇති වුණා. රජයේ සේවකයන්ට යම් කිසි සහනයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ලබා දීමට රජය පොරොන්දු වුණා. එහෙත් එය ක්‍රියාත්මක කරන්න යන්නේ කවදා සිටද? 1969 ඔක්තෝබර් මාසයේ සිට. පොරොන්දු වුණේ කවදා සිට දෙන්නද? 1968 සිට.

මේ රටේ සිටින්නේ රජයේ සේවකයන් පමණක් නොවෙයි. වැඩි වන ජීවන වියදමත් ඉහළ යන බඩු මිල ප්‍රමාණයත් අනුව රජයේ සේවකයන්ට විශේෂ සහනයක් සැලසීමේ යුතුකමක් තිබෙනවා. ඒ සමගම, රැකිරක්ෂා නැති විශාල පිරිසක් මේ රටේ සිටින බවත් අප සැලකිල්ලට ගත යුතුයි. රැකිරක්ෂා නැති පිරිස 5 ලක්ෂයක් බවයි ගරු පළාත් පාලන ආමතුවලා කීව්වේ. ඇත්ත වශයෙන්ම 5,00,000 ක් නොවෙයි, අද රැකිරක්ෂා නැති උගත් තරුණ තරුණියන් පමණක් 7,00,000 ක් පමණ සිටිනවා.

බබ්ලිවි. එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මයා. (ගලගෙදර)

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. டீ. பண்டா—கலகெதர)

(Mr. W. M. G. T. Banda—Galagedera)

ඊටත් වැඩියි.

තුඩාවේ මයා.

(திரு துடாவ)

(Mr. Tudawe)

වැඩි නම් ඒ වැඩි ගණන කියන්න. මේ ගණන 1971 වන විට 10,00,000 ක් පමණ වෙනවා කියා තමයි, මේ ආණ්ඩුවේ

උපදේශකයන්ගේ ගණන් හිලව්වල තිබෙන්නේ. මේවා අපේ ගණන් හිලව් නොවෙයි. මේ ආණ්ඩුවට උපදෙස් දෙන උදවියගේ ගණන් හිලව්. රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය—විශේෂයෙන් තරුණයන්ගේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය—විසඳීමේ කටයුත්තක් මේ අවුරුදු 5 තුළ සිදු වී නැති බව අපට කණගාටුවෙන් කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අද තරම් මේ රටේ තරුණයන් අසහනයට පත් වූ යුගයක් තවත් නැහැ. අද තරුණයන් මහපාරට බැස සටන් පාය කියන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. “රක්ෂා දියව්; නැත්නම් ජීවනාධාර දියව්” යන සටන් පාය යටතේ අද තරුණයන් හා කම්කරු වාත් මහපාරට බැස මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව පෙළපාලි යන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ තරුණයන්ටත් ලෝකයේ අවශේෂ රටවල තරුණයන්ට වගේ හොඳ ජීවිත ගෙන යන්නට හැකි වන අත්දමට ඔවුන්ගේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට ඕනැ. හොඳ සරමක්, ෂරීට් එකක්, බැනියමක් අදින්නටත්, විනෝද ගමන් බිමන් යන්නටත්, චිත්‍රපටි ආදිය බලන්නටත් විශේෂයෙන්ම තරුණයන්ට වුවමනා කරනවා. ඒ අත්දමට විනෝද වන අතරම තමන්ගේ දෙමව්පියන්ට සලකන්නටත්, නොයෙක් යුතුකම් ඉටු කරන්නටත් ඔවුන්ට වුවමනා කරනවා. මේ රජය යටතේ ඔවුන්ගේ තත්ත්වය එන්ට එන්ටම පිරිහුණා මිස, ඔවුන්ගේ අසහනය එන්ට එන්ටම වැඩි වුණා මිස අඩුවන පාටක් නම් පෙනෙන්නට නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජනගහනය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වෙනවාය, මිනිත්තු 2 කට එක කටක් ඇති වෙනවාය, මේ ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවන ජනගහනය අනුව ආහාර සපයන්න, වස්ත්‍ර සපයන්න, ගෙවල් සපයන්න, අධ්‍යාපන පහසුකම්, ගුරුවරුන් හා පාසල් ගොඩනැගිලි සපයන්න කොයි තරම් අමාරුද, මේ ප්‍රශ්න විසඳීම විශ්ව කර්මයාට හැර වෙන කිසිවෙකුට කරන්නට බැරිය, මේක ආණ්ඩුවකට කරන්නට බැරි වැඩක්ය ආදී වශයෙන් ගරු අගමැතිතුමාත්, ගරු ආමතුවරුන් හැම අවස්ථාවකදීම වගේ කීව්වා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවුද ?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේලා තමයි. එහෙම කිව්වා පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ ජනගහනය වැඩිවීම අඩු කරන්නට රජයේ උත්පත්ති පාලන වැඩ පිළිවෙලට ආධාර දෙන්න කියාත් කිව්වා.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? අළුත් යුගයක් ඇවිල්ල.

බබ්ලිවි. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. பி. பண்டா)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

තමුත්තාන්සේ මාතර පරදිනව.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේ ඇවිල්ල තරග කරල බලන්න, කොහොමද කියා. දැන් අග මැතිතුමා කියනවා ප්‍රශ්නයක් නැහැ කියා. පසුගියදා අනුරාධපුරයේ සිත්තම් පලම් ශාලාවේ තරුණ රැස්වීමක් අමතා එතුමා කථා කර තිබෙනවා. ඒ රැස්වීමේ මූලාසනය දරා තිබෙන්නේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමයි. එහිදී අගමැතිතුමා කිව්වෙ මොකක්ද? “දවස” පත්‍රයේ එය වාර්තා වී තිබෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒක තමුත්තාන්සේගේ පත්තරේ.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

දවසද? වාර්තා වී තිබෙන්නේ මෙහෙ

මයි :

“මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ පසුව රක්ෂාවල් කිරීමට මිනිස් හිතයක් ඇති වනු ඇතැයිද, එනිසා තව තවත් දරු උපන් වැඩි කිරීම සඳහා බෝවීම වැඩි කරන ලෙස රජය තරුණයන් ගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ යයිද . . .”

ගරු කථානායක තුමනි, එදා උත්පත්ති පාලනය කරන්නට යයි කිව්ව අගමැති තුමා දැන් උත්පත්ති වැඩි කරන්නට යයි කියනවා.

පසුගියදා තවලම පැවති රැස්වීමකදී කථා කළ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා කර තිබෙන ප්‍රකාශයක් “සන්” පත්‍රයේ මේ අන්දමට වාර්තා වී තිබෙනවා :

“MINISTER ASSURES UNEMPLOYMENT PROBLEM WILL BE SOLVED BEFORE POLLS

‘The National Government will solve the unemployment problem before it goes to the polls next year’ said Mr. M. D. Banda, Minister of Agriculture and Food, at a meeting held in Thawalama in the Hiniduma Electorate.”

ලබන මහා මැතිවරණයට පෙර රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන බවයි, ගරු කෘෂි කර්ම ඇමතිතුමා කියන්නේ. එතුමාගේ ප්‍රකාශය ගැන කල්පනා කරන විට මහා මැතිවරණයක් පැවැත්වීමට - මේ රජය ලැස්තිය යන්න ගැන මට සැකයක් ඇති වෙනවා. ලබන මහා මැතිවරණයට පෙර රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට මේ රජයට කොහෙත්ම පුළුවන්කමක් නැහැ. එසේ විසඳන්නට බැරි නම් විසඳනවාය කියන්නේ කොහොමද? රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා එක ප්‍රකාශයක් කරන අතර ගරු අගමැතිතුමා තවත් ප්‍රකාශයක් කරනවා. දැන් රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයක් නැත, දැන් තියෙන්නේ රැකීරක්ෂාවලට තරුණයන් සොයා ගන්නට පුළුවන්ද යන ප්‍රශ්නයයි කියා ගරු අගමැතිතුමා කියනවා. මහවැලි ගඟ උතුරට හැරෙවීම මේ ප්‍රශ්න සියල්ලම විසඳෙන බවයි, ගරු අගමැතිතුමාගේ අදහස. ගංගා හරවා මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන්ද? ලෝකයේ අනික් රටවලින් මේ ප්‍රශ්න විසඳුවේ ගංගා හරවලාද? ගංගා හරවා මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැහැ. මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට නම් මේ ආණ්ඩුවේ ඇමති වරුන්ගේ ඔළු හරවන්නට ඕනෑ. කොහා වද? උතුරට නොවෙයි, වමට හරවන්නට ඕනෑ. දකුණට හැරී තිබෙන ඔළු වමට හැර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

විමේන්තුයි, මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන්. දකුණ දිසා බලාගෙනම ක්‍රියා කරන, ධන පති ආර්ථික ක්‍රමය කෙරෙහි විශ්වාසය තබන, ඇමෙරිකන් ආණ්ඩුවේ සුවච කිකරු ගෝලයන් හැටියට ක්‍රියා කරන මේ වගේ ආණ්ඩුවකට පුළුවන්කමක් නැහැ, ගංගා හරවා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට. මේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන්ගේ ඔළු වමට හැරෙව් වත් ඒවා යාන්ත්‍රික විලාශයකින් ආපසු දකුණට හැරෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් නොකර මේ ප්‍රශ්න කවදාවත් විසඳන්නට බැරි බව අපට කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ කාර්මික හා කෘෂිකාර්මික දියුණුව එකට ඇති කර ගන්නට පුළුවන් බව අප පිළි ගත්තවා. කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා සැහෙන වාරිමාර්ග ක්‍රම ඇති කිරීමෙන් ඒ වාරි මාර්ග ක්‍රම පාවිච්චි කර මේ රටේ කාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මේ රටේ එවැනි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම කියක් හරිගස්සා තියෙන වද? මේ රටේ ස්වාභාවික ධන සම්පත් වලින් සැහෙන ප්‍රයෝජනයක් අප ලබා ගෙන තිබෙනවද? අපේ රටේ තිබෙන ඉතාම උසස් සම්පත වන ජල සම්පත—මේ රට මැදින් පටන්ගෙන අහිංසක ලෙස, අසරණ ලෙස මුහුදට ගලා බසින ඒ ගංගා වත්ගෙන්—නියම ප්‍රයෝජන ගන්නට වැඩ පිළිවෙළක් අප ඇති කර තිබෙනවද? ගොවීන්ට අවශ්‍ය වේලාවට ජලය ලබා දෙන්නට, ගංවතුර වළක් වන්නට, පානීය ජලය ලබා ගන්නට ජලයෙන් ජල විදුලිය ලබාගෙන ගම්බද පෙදෙස් ආලෝක කිරීමට පමණක් නොව ඒ විදුලි බලය පාවිච්චි කර කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට කටයුතු කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර තිබෙන වද? අපේ ලංකාවේ තිබෙන සුන්දර දිය ඇලිවලින් කියක් ජල විදුලි බලය නිපදවීම සඳහා යොදාගෙන තිබෙනවද? මේ කටයුතු කරන්නේ නැතිව, අපේ රටේ ධන සම්පත්වලින්, ස්වාභාවික සම්පත් වලින්, නියම ප්‍රයෝජන ගන්නේ නැතිව අපට කොයි විධියකින්වත් අපේ රට ඉදිරියට ගෙන යන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අද අපේ ගරු පළාත් පාලන ඇමතිතුමා කථා කරමින් පසුගිය රජයට දෝෂාදායී

ණය කළා පසුගිය රජය කලා අධ්‍යාපනයට තැන දිගෙන කටයුතු කළා මිස විද්‍යා අධ්‍යාපනයට තත්ත්වයක් දී විද්‍යා අධ්‍යාපනය දියුණු කරන්නට කටයුතු කළේ නැත කියා. එහෙත් මේ රජය 1965 සිට අවුරුදු හතරහමාරක් තිස්සේ ඒ සම්බන්ධව කළේ කුමක්ද කියා අපට අහන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, 1967-68 වර්ෂය සඳහා වූ ජාතික උසස් අධ්‍යාපන සභාවේ වාර්තාව මා ලග තිබෙනවා. 1967 ඔක්තෝබර් මාසයේත් 1968 ඔක්තෝබර් මාසයේත් විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කර ගත් ශිෂ්‍යයන් පිළිබඳ විස්තර මේ වාර්තාවේ තිබෙනවා. ඒ වාර්තාව අනුව 1967 ඔක්තෝබර් මාසයේදී කලා, නීතිය හා පෙර දිග පාඨමාලා සඳහා ශිෂ්‍යයින් 2,355 දෙනෙක් බඳවාගෙන තිබෙනවා. එහෙත් 1968 ඔක්තෝබර් මාසයේදී 2,752 ක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඒ අනුව බලන විට කලා අංශයට වැඩියෙන් බඳවාගෙන තිබෙන බව පෙනී යනවා. අනික් පැත්තෙන් විද්‍යා අංශයට බඳවාගත් ප්‍රමාණය අඩු කර තිබෙනවා.

	1967	1968
ජීව විද්‍යාව	... 206 ...	149
භෞතික විද්‍යාව	... 324 ...	198
වෛද්‍ය විද්‍යාව	... 230 ...	227
දත්ත වෛද්‍ය විද්‍යාව	... 28 ...	25

මේ අන්දමට හැම එකකටම වාගේ 1967 දිට වඩා අඩු ප්‍රමාණයක් තමයි 1968 දී බඳවාගෙන තිබෙන්නේ. පසුගිය ආණ්ඩුවට දොස් කියන මේ ආණ්ඩුවෙන් මා අහනවා, මේ අන්දමට විද්‍යා අංශවලට ශිෂ්‍යයින් බඳවා ගැනීම අඩු කර තිබෙන්නේ ඇයි කියා.

ඔබ්ලිව්. එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මයා.
 (ති.රු. டபிள்யු. எம். ஜி. டீ. பண்டா)
 (Mr. W. M. G. T. Banda)
 පාස් වුණේ නැත්නම්.

තුඩාවේ මයා.
 (ති.රු. துடாவ)
 (Mr. Tudawe)
 පාස් වුණේ නැත්නම් එයටත් හේතු වක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එහෙනම් ඒ හේතුව නැති කරන්නට මේ ආණ්ඩුව කළේ මොනවාද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

1970 දී කරනවා.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේලා 1970 දී තමයි හැම එකක්ම කරන්නට යන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, විද්‍යා විෂයයන් ඉගෙන ගැනීමට තිබෙන පහසුකම් ප්‍රමාණ වත් නැහැ. එහෙත් පහසුකම් වැඩි කිරීමට මේ ආණ්ඩුව පසුගිය අවුරුදු 4 1/2 තිස්සේ කිසිවක් කරලත් නැහැ. ලෙනෙසියෙන් කරන්නට පුළුවන් අනික් ආණ්ඩුවට දෙස් කීම නිසා, එය කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ රට මුහු දිත් වට වූ රටක්. මේ මුහුදේ විශාල ධන නිධානයක් තිබෙනවා. මාලු පමණක් නො වෙයි තිබෙන්නේ. මුහුදු දියේ තිබෙන ලවණ වර්ග පාවිච්චි කර රසායන ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එමෙන්ම ඒවා ගැන නියම පරීක්ෂණයක් කරන්නට නම් සමුද්‍ර ජීව විද්‍යාව ගැනත් සාගර විද්‍යාව ගැනත් දැනුම ඇති අය ඇති කරන්නට ඕනෑ. අපේ විශ්ව විද්‍යාලවල තවමත් ඒ විෂයයන් ඉගැන්වීමට කටයුතු සලස්වා නැහැ. මේ ජාතික උසස් අධ්‍යාපන සභාවේ වාර්තාවේ කියා තිබෙනවා විශ්ව විද්‍යාලවල ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය පවා උගන්වන්නට පටන් ගත්තේ 1968 දීයි කියා. සාගර විද්‍යාව හෝ සමුද්‍ර විද්‍යාව ඉගැන්වීමට තවම කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් අරගෙන නැහැ. මේ විධියට රටක් දියුණු කරන්නේ කොහොමද?

ඉපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කිරීමට අපේ රටේත් රට වටේත් මහ පොළොවෙන් තිබෙන ධන නිධාන පාවිච්චි යට ගන්නට ඕනෑ. භූගර්භ විද්‍යාව හරියා කාර උගන්වා අපේ රටේ පොළොව ඇතුළේ තිබෙන සම්පත්වලින් නියම ප්‍රයෝජන ගන්නට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන තුරු අපට ඉදිරියට යන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. විශ්ව විද්‍යාලවලට වැඩි වැඩියෙන් ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු කර ගන්නවා යයි මහ

සෝමාවක් කරනත් ඒ සම්බන්ධයෙන් ජාතික උසස් අධ්‍යාපන සභාවේ වාර්තාවේ සඳහන් වන්නේ කුමක්ද?

“දියුණු වූත්, දියුණු වී ගෙන යන්නා වූත් සමහර රටවල් සමග සසඳා බලනකොට මෙරට විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කර ගනු ලබන ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අඩු බව කිව යුතුය.”

දියුණු වූ, දියුණු වී ගෙන යන රටවල් සමග සසඳන විට අපේ විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කර ගන්නා ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අඩු බව ජාතික උසස් අධ්‍යාපන සභාවේ වාර්තාවෙන් පැහැදිලි කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපේ රටේ ආර්ථික දියුණුවට වුවමනා කරන පාඨමාලා ඔස්සේ ප්‍රමාණවත් ශිෂ්‍ය පිරිසක් පුහුණු නොකරන බවත් එහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

“ආර්ථික දියුණුවට අදාළ වන වැදගත් පාඨමාලා හදාරන ශිෂ්‍යයන් ගණනත් ඉතා අල්පය. විශ්ව විද්‍යාලවල මුළු ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 1.2 වූ ශිෂ්‍යයන් 180 දෙනකු පිසින් පමණක් කෘෂිකර්මය පිළිබඳ පාඨමාලා හදාරනු ලැබේ.”

කෘෂිකාර්මික දියුණුවක් ඇති කිරීමට ක්‍රියා කරන මේ රටේ ශිෂ්‍යයන් 180 දෙනයි, කෘෂිකර්මය පිළිබඳ පාඨමාලා හදාරන්නේ. වෙනත් විධියකට කියතොත් විශ්ව විද්‍යාල වල මුළු ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 1.2 යි, කෘෂිකර්මය පිළිබඳ පාඨමාලා හදාරන්නේ. අපේ රටේ අර්ථ සම්පත්තිය දියුණු කර ගැනීමට පුළුවන් වන අන්දමට ඒ පාඨ මාලා හදාරන පිරිස් සපයා ගත හැකි වන සේ අපේ අධ්‍යාපනය සකස් කිරීම ඉතා මත්ම අවශ්‍යව තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුවේ ඉකුත් අවුරුදු හතර හමාරක පාලන කාලය තුළ අල්ලස් දූෂණ පැවතුණු බව රහස්‍යක් නොවෙයි. මැති ඇමතිවරුන්ගේ වත්කම් හෙළිදරව් කරන බව ඉකුත් මහ මැතිවරණයේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය කීවා. ඒ වාගේම ඒ පිළිබඳව මෙම ගරු සභාවේදීත් කියා තිබෙනවා. එහෙත් ආණ්ඩුවේ ආයුෂ අවසන් වන තුරුම ඒ කී දේ ඉෂ්ට කරන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වී නැහැ. මැති ඇමතිවරුන්ගේ වත්කම් අවුරුදු පතා හෙළි කළ යුතු බව දකුණු ඉන්දියාවේ මදුරාසි ආණ්ඩුව පසුගිය දවස්වල තීරණය කළා. හැම මැති ඇමති කෙනකුම අවුරුදු පතා තම වත්කම් පිළිබඳ නිවැරදි විස්තරයක් ප්‍රධාන ඇමතිවරයාට ඉදිරිපත් කළ යුතු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

යයි ඒ ආණ්ඩුව තීරණය කර ඇත්තේ මේ ආණ්ඩුවට ඒ සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ගන්නට ශක්තියක් නැහැ. පසුගිය කාලය තුළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන් කොතරම් තර වි තිබෙනවාදැයි දැන ගත හැකි වන අන්දමට ඔවුන්ගේ වත්කම් හෙළි කළ යුතුව තිබෙනවා. එක් ඇමති වරයකු අල්ලස් චෝදනාවකට අසු වි ඇති බව පසුගියදා ගරු අගමැතිතුමා මෙම ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කළා. ඒ පිළිබඳ කාරණය අල්ලස් කොමසාරිස්වරයාට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාලු. මේ චෝදනාව අවුත් තිබෙන්නේ කාට විරුද්ධවදැයි අප දැන ගන්නට කැමතියි. මේ කාරණය රටට එළි නොකරන්නේ ඇයි? රටේත් මේ ගරු සභාවෙන් දැන ගැනීම සඳහා මේ චෝදනාව ඉදිරිපත් වී තිබෙන්නේ කා සම්බන්ධයෙන්දැයි ප්‍රකාශ කිරීම යුතුකමක්. අගමැතිතුමා මෙය අල්ලස් කොමසාරිස්තුමාට යවා තිබෙනවා. මේ ගැන අද ධනපති ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පවා කතුවැකි ලියන්න පටන්ගෙන තිබෙනවා. 1969 අගෝස්තු 15 වන සිකුරාදා “ලංකා දීප” කතුවැකියෙන් මේ අන්දමට කියා තිබෙනවා. මා එම කතුවැකියෙන් කොටසක් කියවන්න කැමතියි :

“මේ රජය බලයට පත් වීමට පෙර ජනතාව ඉදිරියේ දුන් ප්‍රතිඥාවකි, බලය ලැබුණහොත් මැති ඇමතිවරුන් සියල්ලගේම වත්කම් හෙළි කරන වග. බලයට පැමිණ වර්ෂ හතරහමාරක් ගෙවී ඇත්තේ ප්‍රතිඥාව ඉටු කිරීමට මැති ඇමතිවරුන්ට තවමත් නොහැකිව ඇත්තේ එයට වඩා වැදගත් වෙනත් කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ස්වකීය කාලය මිඩංගු කිරීමට සිදු වීම නිසා විය යුතුය.”

තව දුරටත් මේ අන්දමට කියා තිබෙනවා :

“අපේ මැති ඇමතිවරුන්, රජයේ ජොෂ් කනිෂ්ඨ සියලු සේවක ඒරිසක් පළිගු මෙන් පවුතු ඉතා ආදර්ශවත් පිරිසක් විය හැකි. එහෙත් ඔවුන්ගේ ආදායම් මාර්ග, ගත කරන කුමාර ජීවිතත් සසඳා බලන විට ඔවුන්ගේ වත්කම් හෙළිකිරීමට අවශ්‍ය නීතිරීති පැනවීම අනික් සියලුම ජාතික ප්‍රශ්නවලට වඩා මුල් තැන ලැබිය යුතු වැදගත් කරුණකි.”

මැති ඇමතිවරුන්ගේ වත්කම් හෙළි කිරීමට අවශ්‍ය නීතිරීති පැනවීම අනිකුත් සියලුම ජාතික ප්‍රශ්නවලට වඩා මුල් තැනක් දිය යුතු වැදගත් කරුණක් වශයෙන් පෙන්වා දී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එය සත්‍යයකි. අප රට ජනතා

වට සේවය කරන්නටය කියා අවුත් අල්ලස් මාර්ගයෙන්, කොන්ත්‍රාත් මාර්ගයෙන් පිඹුරන් වාගේ තර වුණු මැති ඇමතිවරුන් ඉන්නවා නම් ඒ අය ගැන සොයා බැලීම ඉතාමත්ම වැදගත්.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා බිවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ති.රු. ඩ. ශෙල්ටන් ඉයයිආ—කෙත්තොழිල්, කල්පුරෙහිල් අමාත්‍යාංශයේ පාරාලා මන්ත්‍රී කාරියාපාරික)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

On a point of Order, Sir. If the hon. Member is making a specific charge against another Member there is a way of doing it—by way of a substantive motion.

කථානායකතුමා

(පාලායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Speaker)

He said “if there are any such persons”. He did not say that there are.

තුඩාවේ මයා.

(ති.රු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

ඒ මන්ත්‍රීතුමාට සිංහල තේරෙන්නෙ නැති නම් මට කරන්න දෙයක් නැහැ.

බබ්ලිවි. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.

(ති.රු. උපාය. ආර්. ජී. පී. බණ්ඩා)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

ගරු කථානායකතුමනි, ඊනි ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න කැමතියි. මාතර ගරු මන්ත්‍රී වරයා පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාදවලට මුඛා වි ගරු මැති ඇමතිවරුන්ට චෝදනා නගනවා.

කථානායකතුමා

(පාලායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Speaker)

I think what the Hon. Prime Minister said has been misquoted. He did not say that anybody has been accused of bribery ; what he said was that he was prepared to allow any allegation even against a Minister to be gone into. He did not say that there

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

were specific charges against any particular Minister or that any Minister was involved in bribery.

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ඇත්ත වශයෙන්ම මා එහෙම දෙයක් කීවේ නැහැ.

ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. டீ. பண்டார)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

කීවා.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගරු කථානායකතුමනි, මා කියවාගෙන ආ කතූ වැකියේ ඉතිරි කොටසද කියවා මගේ කථාව හමාර කරන්න මා අදහස් කරනවා.

තවදුරටත් මේ අන්දමට කියා තිබෙනවා :

“.....ව්‍යාපාරවල කොටස්කරුවන් වීම, ජාතිකවාදී සමාගම්වල අධ්‍යක්ෂවරුන් වීම, තුවිලි වට දෙකට ඉඩකඩම් ගෙන ඒවා ලක්ෂ ගණන් ලාභ තබාගෙන විකිණීම වැනි තොසරුප් ක්‍රියා මහජනයා මැති ඇමතිවරුන්ගෙන් බලාපොරොත්තු කොටෙති.”

ගරු කථානායකතුමනි, “ලංකාදීප” කතූ වැකියෙන් මේ අන්දමට ආණ්ඩුවට අවවාද යක් දෙනවා.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

තවදුරු ගෙවල් ගහගත්තු හැටි, ගිරිදර මෝල කරගෙන ගිය හැටි, ඕනෑ නම් අපින් කියන්නම්.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේලා හැමදාමත් කියන්නෙ ඕක තමයි. මෙම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් තිබෙනවා, ආණ්ඩුව ජනතාවට දුන් පොරොන්දුවක්, මෙම පාර්ලිමේන්තුවේදී දුන් පොරොන්දුවක්, ඉටු කරන්න. තමුත්

—දෙවන වර කියවීම

උත්සාහ කරන්නෙ නැත්තේ ඇයි? මැති ඇමතිවරුන්ගේ වත්කම් හෙළි කරන්න පියවර ගන්න බැරි ඇයි? අප ලැහැස්තියි අපේ වත්කම් ඕනෑම වේලාවක හෙළි කරන්න.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

අල්ලස් දූෂණවලට වැරදිකාරයන් වුණු අයගේ ප්‍රජා අයිතිවාසිකම් අහෝසි කරන්න තමුත්තාන්සේ ජන්දය දුන්නේ නැහැ. [බාධාකිරීමක්].

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගරු කථානායකතුමනි, ගොවියාට විශාල සේවයක් කළාය, ගොවියාට තැනක් මේ රජයෙන් දුන්නාය කියනවා. තමුත් තමුත්තාන්සේලාගේ ධනපති ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට පළ කර තිබෙන්නේ මොනවාද? [බාධාකිරීමක්].

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර මෙය මන්ත්‍රණ සභාවක් බව මතක තබාගන්න.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගොවීන්ගේ තත්ත්වය පිළිබඳව විශ්ව විද්‍යාලීය ආචාර්යවරුන්ගෙන් සමත්විත කෘෂිකාර්මික ආර්ථික කොමිසමක් මගින් පර්යේෂණ පවත්වා තිබෙනවා. ඒ පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵලය මොකක්ද? ගොවි ජන පද 9 ක ගොවීන්ගේ තත්ත්වය පරීක්ෂා කර බැලීමේදී ඔවුන්ගෙන් 2/3 ක් දරිද්‍රතාවයේ රේඛාවෙන්, දිළිඳුකමේ මායිමෙන්, පහළ තත්ත්වයක සිටින බව හෙළිවී තිබෙනවා. ඒ බව අද “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රයෙන්, තවත් පත්‍රවලත් පළ වී තිබෙනවා. ගොවීන්ට සේවය කරන බවක් පෙන්වන්නට මේ රජය කොයි තරම් උත්සාහ කළත් ගොවීන් ඒවාට රැවටෙන්නේ නැහැ. පසුගිය කාලය තුළ පැවැත්වුණු ගම්සභා මැතිවරණ වලදී මේ රජයේ නියෝජිත අපේක්ෂක

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

යන් පරාජයට පත් කරමින් ජන්දය දුන් වැඩි දෙනා කවුද? ඔවුන්ගෙන් වැඩි පිරිස කම්කරුවන් නොව ගොවීන්. ගොවීන්ගේ ගැලවුම්කාරයන් වශයෙන් පෙනී සිටින්නට උත්සාහ කරන, ගොවි රජුන් තෝරා ඔවුණු පැළැත්තුවූ මේ රජයේ නියෝජිතයන් පරාජයට පත් කරමින් ගොවීන් මේ රජය කෙරෙහි තමන් තුළ ඇති අප්‍රසාදය පැහැදිලිවම දක්වා තිබෙනවා. මේ රජයේ ධන වාදී ප්‍රතිපත්තියට ඔවුන් දක්වන විරෝධය එසින්ම ඔප්පු වෙනවා. එසේ ගම්සහා මැතිවරණවලින් පරාජය වූවාට පසු සමහර සහිකයන් උස්සාගෙන ගොස්, නොයෙක් මාර්ගවලින් ලියකියවිලි අත්සන් කරවාගෙන ඔවුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බඳවා ගන්නට මහන්සි ගත් බවත් අප දන්නවා. මේ රජය ගොවි ජනතාවට සේවය කර තිබෙන ආකාරය ගම්සහා මැතිවරණවලින් පරාජය වීමෙන්ම පෙනෙනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

තමුත්තාත්සේ කලින් කියවූ පත්තරය කරුණා කර සහාගත කරනවාද?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ඔව්, කථානායකතුමනි, මා එය ඉදිරිපත් කරනවා.

බබ්ලිවි. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. பிள்ளை எம். ஜி. பி. பண்டா)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

කියෙව්වෙ බොරුද දන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර වාඩි වෙන්න. තමුත්තාත්සේ හැම තිස්සේම කට දානවා.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

මේ රජය මහජනතාවගේ හාල් සේරුවක් කපා දමා, අත්‍යවශ්‍ය අනිකුත් ආහාර ද්‍රව්‍යයන් පහසු මිලට ලබා දීමට අපොහොසත් වීමෙන් ඔවුන් ජීවන වියදම් බරින් මිරිකෙන තත්ත්වයකට පත් කළා.

පවුල් සංවිධානය සම්බන්ධයෙන් ළමා රෝග පිළිබඳ විශේෂඥයකු වන මහාචාර්ය සී. සී. ද සිල්වා මහතා කළ ප්‍රකාශයකින් එළිදරව් වන්නේ මොකක්ද? මේ රජය යටතේ මන්දපෝෂණයෙන් පෙළෙන අය ගෙන් සියයට 45 ක්ම අවුරුදු 15 ට අඩු ළමයින් වූ.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඉස්සර තිබුණේ නැද්ද?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

මා කථා කරන්නේ වර්තමාන තත්ත්වය ගැනයි. මේ රටේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය කොයි තරම් දුරට පිරිහී තිබෙනවාදැයි එයින් පෙනෙනවා.

අල්ලස් ගැන කියන විට සමහර මන්ත්‍රී වරුන්ට බොහොම කේන්ති ගියා. රජයේ විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවේ විශාල කොන්ත්‍රාත්තුවක් පිළිබඳ දූෂණයක් සම්බන්ධයෙන් එළිදරව් කරන්නට මට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. ලක්ෂ 32ක් පමණ වටිනා මෙම ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ටෙන්ඩර් කැඳවූවාට පසු ඒ සඳහා ජපන් රටින් ප්‍රංශ රටින් සමාගම් දෙකක් මගින් ටෙන්ඩර් පත්‍ර ඉදිරිපත් කර තිබුණා. එම ටෙන්ඩර් පත්‍ර පිළිබඳව කටයුතු කිරීම මාස ගණනක් ප්‍රමාද කොට දැන් ඒවායින් එක ටෙන්ඩරයක් පිළිගැනීමට තීරණය කර තිබෙනවායැයි දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එනම් ජපානයේ ටෙන්ඩර් පත්‍රයයි. මෙම ටෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

බර් පත්‍ර කැඳවීම කළේ තෙවන වරටයි. එංගලන්තයේ රත් පවුම අවප්‍රමාණ කිරීම නිසා පළමුවන වතාවේ ටෙන්ඩර් කැඳවීම අවලංගු කළා. ඊළඟට තවත් වතාවක් ටෙන්ඩර් කැඳවීම අවලංගු කළා. ඊළඟටයි මෙම කැඳවීම කළේ. මෙම අවස්ථාවේදී මේ කියන අන්දමට ටෙන්ඩර් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. දැන් ජපානයේ ටෙන්ඩරය භාර ගෙන ප්‍රංශ සමාගමේ ටෙන්ඩරය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කර තිබෙනවා. එම සමාගමේ ටෙන්ඩර් පත්‍රය අවලංගු කර තිබෙන්නේ Micro Wave Section නමැති කොටසෙහි පවත්නා යම්කිසි දුර්වලතාවයක් නිසා බව කියනවා.

ලංකාවේ ඉංජිනේරු මහතකු මේ ගැන පරීක්ෂා කර බලා එය නුසුදුසුයයි ප්‍රකාශ කරන ලද හෙයින් ප්‍රතික්ෂේප කර තිබෙනවා. එහෙත් එම කොටස වෙනුවෙන් ලක්ෂ 4කට වැඩියෙන් වැය වන්නේ නැහැ. ලක්ෂ 27ක් පමණම වැය වන්නේ අවශ්‍ය කරන අනිකුත් උපකරණ සඳහායි. එහෙත් දැන් පිළිගෙන තිබෙන අනික් ටෙන්ඩර් පත්‍රය ගෙන බැලූ විට එහි සඳහන් වන අනිකුත් උපකරණ ඇත්ත වශයෙන්ම සුදුසු නැතැයි තවත් පරීක්ෂණ වාර්තාව කින් එළිදරව් වී තිබෙනවා. ප්‍රංශයේ ටෙන්ඩරය පිළිගන්නවා නම් ලංකාවට මිට වැඩියෙන් වාසි තත්ත්වයක් උදා වන බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ප්‍රංශයේ පුංකුව අවප්‍රමාණ කිරීම නිසාත් මෙම උපකරණ සම්බන්ධයෙන් අවුරුදු පහක සහ තිකයක් දී තිබෙන නිසාත් රටවල් ගණනා වකින් අමතර කොටස් ගැනීමට මෙම සමාගමට පුළුවන්වී තිබුණු නිසාත් එම මුදල් ගෙවීමේ දී යම් යම් පහසුකම් ඇති කරන්නට ප්‍රංශ සමාගම පොරොන්දු වී තිබෙන නිසාත් ප්‍රංශ සමාගමේ ටෙන්ඩරය භාරගන්නා නම් වඩාත් සාධාරණ බව කියන්නට පුළුවනි. එක කොටසක් තරක් වුණු පලියට අනික් කොටස් ලබා ගැනීම අතහරින්නේ නැතුව සමාගම දෙකෙන්ම කොටසක් බැගින් ලබා ගන්නට පුළුවන් වන පිළිවෙලට කටයුතු කර අපේ රටට වාසි සැලසෙන ආකාරයෙන් ක්‍රියා කරන්නට ඉඩකඩ තිබුණු නමුත් අන්තිම

මොහොතේ ජපානයේ සමාගමට එම කටයුත්ත භාර දෙන්නට තීරණය කර තිබීම වරදක් බවයි පෙනෙන්නේ.

මේ කියන ටෙන්ඩරය භාර ගැනීම නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම අප රටට රුපියල් ලක්ෂ 5ක් පමණ අලාබ වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එම ටෙන්ඩර් මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකු හැටියට සිටි නිලධාරියකුගේ සහෝදරයෙක් මේ කියන ජපාන සමාගමේ ලංකා වෙළඳ නියෝජිතයා ලෙස ක්‍රියා කරන බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එසේ හෙයින් මෙම වැඩ කටයුතු ගැන රටේ නොයෙකුත් අන්දමේ කතා පැතිරෙන්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. ලක්ෂ ගණනක මුදල් ඒ උදවියට කොමිස් වශයෙන් ලැබෙනවායැයි ලොකු රාවයක් රටේ පැතිර ගොස් තිබෙනවා. එම මුදල් විදේශ බැංකුවල තැන්පත් කරන්නට අවස්ථාව සැලසෙන නිසා කිසිම බියක් නැතුව මෙවැනි වැඩ කරන්නට අද සමහරුන්ට අවස්ථාව සැලසී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඇමතිවරුන්ගේ සහ අනිකුත් උදවියගේ ගෞරවය රැකෙන අන්දමට මේ සම්බන්ධයෙන් මිට වඩා විධිමත් පරීක්ෂණයක් කොට ලංකාවට ලැබෙන්නට තිබෙන ලාභය නියම අන්දමින් ලබා ගතහැකි වන පිළිවෙලටත් ලංකාවේ මුදල් අපතේ නොයන පිළිවෙලටත් යම් යම් අයට කොමිස් මුදල් ලබා ගෙන තර වන්නට ඉඩ අවස්ථාව නොලැබෙන පිළිවෙලටත් ක්‍රියා කරන්නට තිබෙන යුතුකම ගැන මෙම රජයට මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාවට වෙන් කරන ලද කාලය දැන් ඉකුත් වන්නට ආසන්නව තිබෙන නිසා, මිට වඩා දීර්ඝ ලෙස කථා කරන්නට මා බලා පොරොන්දු වන්නේ නැහැ. නමුත් තාත්සේගේ නියමය අනුව තවත් විනාඩියකින්, දෙකකින් මගේ කථාව අවසන් කරන්නම්.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ මේ අයවැය ලේඛනය හතරවැනි වතාවටත් රුපියලේ අගය අඩු කළ අයවැය ලේඛනයක් හැටියට හඳුන්වන්නට ඕනැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

1967 ආප්තාමිබර් මාසයේදී පළමුවැනි වරට රුපියලේ අගය පහලට දැමීම. ඊළඟට 1968 මාර්තු මාසයේදී දෙවැනි වරටත් රුපියලේ අගය පහලට දැමීම. ඊට පසු විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික ක්‍රමය ඇති කිරීමෙන් රුපියලේ අගය අඩු කළා. රජයේ දෙපාර්තමේන්තු සහ සංයුක්ත මණ්ඩල සමහරක් විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික ක්‍රමය තුළට රිංගා සිටින නිසා දැන් හතරවැනි වතාවටත් රුපියලේ අගය අඩු වී තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙන නිසා මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මේ රටේ දුප් පතාට නම් කිසිම සහනයක් ඇති වන්නේ නැහැ. මේ අයවැය ලේඛනය දේශීය සහ විදේශීය ධනපතියන්ට සහනයක් සැලසෙන ආකාරයට සකස් කරන ලද අයවැය ලේඛනයක් හැටියටයි හඳුන්වා දිය යුතුව තිබෙන්නේ. සුළු කර්මාන්තකාරයන්ට හිස ඔසවන්නට බැරි තත්ත්වයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඇති වෙලා තියෙනවා. දැන් සුළු කර්මාන්ත දහයක්, පහළොවක් වැහිලා තිබෙනවා. ඉදිරි කාලයේදී තවත් සුළු කර්මාන්ත වැසි යනවා ඇති. මෙය ජාතික හැඟීමක් ඇතිව සකස් කරන ලද්දක් ලෙස අපට පිළිගන්නට බැහැ. සුළු කර්මිකයන් දුර්වල වන අන්දමට මෙය සකස් කර තිබෙනවා. ධනපති පන්තියට වාසි වන අන්දමටයි මෙය සකස් කර තිබෙන්නේ. මෙය ඒ ආකාරයට සකස් කර තිබෙන අතර මහජනයා සුරා කන්නටත් බලවත් උදවියට ඉඩ ලැබෙනවා. රජයෙන් මුදල් ණයට ගෙන සුළු සුළු කර්මාන්ත ඇති කළත් ඒවායින් ඒ උදවියට වාසියක් නොලැබෙන අන්දමටයි වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර තිබෙන්නේ. කළුකඩකාරයන් තව තවත් දිරිගැන්වීමේ ක්‍රියා මාර්ගයන් තමයි මෙයින් ඇති වන්නේ. පොදු මහජනයා කළුකඩකාර පිරිසගෙන් බේරා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් බව කියන්නට කැමතියි. [බාබා කිරීමි] සුළු කර්මාන්තකාරයන්ට තමන්ගේ ඒ ව්‍යාපාරවලින් ලැබිය යුතු ආදායම නොලැබෙන පරිදි ලොකු ජාවාරම්කාරයන්ට

හිළ ගන්නට ඉඩ නොදී සුළු කර්මාන්තකාරයන් ආරක්ෂා කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ අයවැය ලේඛනය ලෝක බැංකුවේ නියමයන් සියයකින්ම අනුගමනය කරමින් සකස් කරන ලද්දක් නිසා ඊට විරුද්ධත්වය පළ කළ යුතුව තිබෙනවා. ලෝක බැංකුවේ නියමයන් ඒ ආකාරයටම පිළිපදිමින් සකස් කරන ලද මේ අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරමින් ජාත්‍යන්තර කම්කරු සහෝදරත්වය අනුගමනය කරන පක්ෂයක නියෝජිතයකු වශයෙන්—[බාබා කිරීමක්] අප කථා කරන විට මේ ආණ්ඩුවේ සිටින, ධනපති පන්තියේ ධනපති ආර්ථික ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන උදවියට කැක්කුමක් ඇති වීම ගැන මා පුදුම වන්නේ නැහැ. එසේ තමන්ගේ පන්තියට විරුද්ධව කරන කථාවකට මේ මන්ත්‍රීන් විරුද්ධව නැගී සිටීම ගැන මා පුදුම වන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If there are any more interruptions, I shall have to ask the hon. Members who interrupt to leave.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ ආකාරයට මගේ කථාවට බාබා කිරීම ගැන මට කරන්නට කිසිම දෙයක් නැහැ. අප ක්‍රියා කරන්නේ සාධාරණ විධියටයි. අප හිතන ආකාරයටයි අප කථා කරන්නේ. ලෝකයේ ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තියේ සහෝදරත්වයක් ය කියන්නේ කුමක්දැයි නොදන්නා පිරිස කැගසනවා. අප කථා කරන්නේ අප පිළිගන්නා දේවල් අනුවයි. අප යම්කිසි විධියකට හිතනවාද, ඒ විධියටයි අප කථා කරන්නේ. අනුන්ගේ මොළයකින් නොවෙයි අප කල්පනා කරන්නේ. අප කල්පනා කරන්නේත් ක්‍රියා කරන්නේත් අපේ මොළය පාවිච්චි කරමිනුයි. අපට කථා කරන්නට ඉඩ නොලැබෙන හැටියට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තර්ජනය කරනවා නම් එය වැරදියි. [බාබා කීවිමි] විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අපට අපේ මතය ප්‍රකාශ කරන්නට ඉඩ තිබෙන්නට ඕනෑ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ තමුන්නාන්සේලාට වාගේ නොවෙයි, අපට දර්ශනයක් තිබෙනවා. අපට තිබෙන්නේ සමාජවාදී දර්ශනයක්. ඒ නිසා ඒ සමාජවාදී දර්ශනය උඩයි අප කථා කරන්නේ. රටක් දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ සමාජවාදී දර්ශනයක් අනවයි.

මහාචාර්ය ජී. පී. මලලසේකර මහත්මයා—ලංකාව වෙනුවෙන් සෝවියට් දේශයේ පෙනී සිටි ප්‍රථම තානාපතිවරයා—කියා තිබෙන දෙයක් මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්නට කැමතියි. සෝවියට් දේශයේ රක්ෂාවක් තැනි මිනිසකු සොයා ගන්නට නැතැයි මලලසේකර මහත්මයා කියා තිබෙනවා. මා කියන දෙයක් නොවෙයි, මෙය. කෝටි විසිපහක් තරම් විශාල ජන කයක් ජීවත් වන සෝවියට් දේශයට ඒ රටේ ජනතාවට රක්ෂාවල් දෙන්නට පුළුවන් වෙලා තියෙනවා. එයින් පෙනී යන්නේ සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් අනුව කටයුතු කිරීමෙන් ඒ තරම් දේවල් කරන්නට පුළුවන් බවයි. ධනපති පන්තිය විනාශ කර දමාලයි ඒ අයට ඒ තත්ත්වයට එන්නට පුළුවන් වුණේ. ඒ බව ප්‍රකාශ කරමින්, මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැරි බවත් ප්‍රකාශ කරමින් මගේ චචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. පි. 253

ରାଜକୃଷ୍ଣ ଭଞ୍ଜ.

(திரு. இராஜதுரை)

(Mr. Rajadurai)

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, இந்த ஐந்தாவது வரவுசெலவுத்திட்ட விவாதத்திலே ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நான் நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆச்சரியமான சம்பவங்கள் பல உலகத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, இலங்கையிலே அப்படியொரு ஆச்சரியமான சம்பவமும் நடக்கவில்லையென்றால் எமக்கு எப்படி மதிப்புக் கிடைக்கும்? சந்திரனுக்கு மனிதனை அனுப்பி மாபெரும் சாதனையொன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இந் நேரத்திலே,

இந்த ஐந்தாவது வரவுசெலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த நிதியமைச்சரவர்களைப் பற்றி இரு பக்கங்களையும், சிறப்பாக ஆளும் கட்சியின் பக்கத்தைச் சேர்ந்த கௌரவ அங்கத்தவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஐந்தாவது வரவுசெலவுத் திட்டம் இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது ஒரு பெரிய சாதனையென்று சொல்லப்படுகிறது. மனித வரலாற்றிலேயே சந்திரனுக்கு மனிதனையனுப்பியது மாபெரும் சாதனையென்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே, இப்பாராளுமன்றத்திலே ஐந்தாவது வரவுசெலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்ததற்காக வரவிலக்கணம் வரைந்தும் புகழ்மாலை பொழிந்தும் நாம் குரலெழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிச் செய்யாவிட்டால், இந்த நேரத்திலே, இலங்கை மக்களுக்கு உலகத்தில் எப்படி மதிப்புக் கிடைக்கப் போகிறது? இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே விவசாயத்தைப் பற்றியும் விவசாயிகளைப் பற்றியும் பெரிதாகப் பேசப்பட்டது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலே அளப்பரிய உதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்று இங்கே புள்ளி விபரங்கள் மூலம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் விவசாயத்துறையில் உதவி செய்யவில்லையென்றால், நிதி உதவி அளிக்கவில்லையென்றால் இலங்கையைப் பொறுத்த அளவிலே வேறெந்த மாகாணங்களுக்கு அளிக்கப் போகின்றார்கள் என்று அவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்த நாட்டில் அமைக்கப்பட்ட சில தொழிற்சாலைகள் அரசியல்வாதிகளினுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற, பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தைக் காப்பாற்ற அமைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் தான் எதிர்பார்த்த நன்மைகளை அளிக்கவில்லை. மாறாக, இந்த நாட்டின் செல்வத்தில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டு, சிலவற்றுக்கு மூடுவிழா நடாத்தப்படும் சில மூச்சுப் போய்க் கொண்டிருக்கும் நிலையிலுமிருந்ததை நாம் கண்டோம். ஆகவே, நாட்டின் செல்வம், தேசிய வளம் நாடு பூராவும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுப் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். மூலவளம், கனிவளம் உள்ள பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லையென்றால் அவை தோல்வியே கண்டிருக்கும். கிழக்கு

பிப்ரவரி மாதம், 1969-70

[புத்தேசம் மலர்]

மாகாணம் வற்றாத நதிகள் ஓடும் மாகாணம். பல்லாயிரக் கணக்கான குளங்களைத் தமிழ் மன்னர்களும் சிங்கள மன்னர்களும் கட்டி யிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சரித்திரம் நமக்குக் கூறுகின்றது. அந்தக் குளங்கள் இப்பொழுது தூர்ந்து, அழிந்து, சிதைந்து போயிருக்கின்றன. அவை திருத்தப்பட வேண்டும்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் என்று அரசியல் வாதிகள் கருதுவார்கள் என்றால் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் நாட்டின் ஓர் அங்கமாக இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இரண்டாவது மகா யுத்தம் நடைபெற்ற நேரத்திலே இந்த நாட்டின் அரிசித் தேவையை ஈடுசெய்த பெருமை கிழக்கு மாகாணத்துக்குத்தான் உண்டு. கிழக்கு மாகாண விவசாயிகளுக்கு அதிகமான நன் கொடையை இந்த அரசாங்கம் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது என்று சொல்ல வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால்தான் நாட்டின் உணவுற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இவற்றில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டால் நாட்டின் விவசாயத் துறையில் நாம் வெற்றி காண முடியாது. நாட்டின் நெல் விளைச்சலை அதிகரிக்க முடியாது. ஆனால், அவற்றுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிதி, செய்யப்படுகின்ற உதவி இன்னும் போதாது.

கடந்த நான்கு வருட காலமாக இந்த நாட்டின் அரிசி உற்பத்தி பெருகியிருக்கின்ற தென்று சொல்கின்றார்கள். ஆனால், அதற்குரிய காரணத்தை இரு பகுதியினரும் பொறுமை யுடன், நிதானத்துடன், அரசியல் கட்சிக் கட்டுக்கோப்புக்கு அப்பால் நின்று கவனிக்க வேண்டும். 1956 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1964 ஆம் ஆண்டு வரை இந்த நாட்டில் பொது மக்களிடையே குரோத மனப்பான்மை, சந்தேக மனப்பான்மை அதிகமாக நிலவி வந்ததை நாம் அறிவோம். 1964 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் சமூக ஒற்றுமை, சௌஜன்ய உறவுக்கான மின்னொளி போன்ற வெளிச்சம் நமக்குத் தெரிந்தது. அந்த நேரத்திலே இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவரைப் பெரும்பான்மை மக்கள்—சிங்கள மக்கள்—பாராட்டிப் பேசியதைச் சரித்திரத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாது. 1964 ஆம் ஆண்டு இந்தக் கௌரவ சபையிலே பத்திரிகை மசோதா

—தேவன 20 கியலே

முறியடிக்கப்பட்டபின் எங்கள் கட்சித் தலைவர் திருவாளர் செல்வநாயகம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே வந்து இறங்கியதும் “செல்வநாயகத்துக்கு ஜயவேவா” என்று குரலெழுப்பிய பெரும்பான்மைச் சகோதரர்களை நாமறிவோம். திருவாளர் செல்வநாயகம் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றினார் என்று அவருக்குப் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இந்த நாட்டின் தேசிய அரசாங்கம் அமைக்கப்பட எங்களுடைய கட்சி மூல காரணமாகவும் முக்கிய காரணமாகவும் இருந்திருக்கின்றது. நாம் இந்த நாட்டிலே சௌஜன்யமான உறவை உண்டுபண்ண விரும்பினோம் என்பதை அரசியல் வாதிகள் ஒப்புக் கொள்வார்கள். திருவாளர் செல்வநாயகம் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றினார், அவர் மூலம் இந்த நாட்டின் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டது, தேசிய ஒற்றுமைக்கு அவர் வித்திட்டார் என்று எல்லாம் அவர் பாராட்டப்பட்டார். அதன்பின்தான் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையில், சிறப்பாக விவசாயத் துறையில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. ஈரினங்களுக்கிடையே இந்த நாட்டிலே சமூக ஒற்றுமை ஏற்பட்டபின்னர்தான் விவசாயத் துறையிலே புரட்சிகரமான மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர்தான் இந்நாட்டு மக்கள் ஒருவரோடொருவர் நெருங்கிப்பழக முற்பட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

இதற்குக் காரணமாக இருந்தது இரு பெரும் அரசியற் கட்சிகளிடையே ஏற்பட்ட அரசியல் ஒற்றுமையாகும், ஒத்துழைப்பாகும் என்பதை எவரும் மறுத்துரைக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த இடைக்காலத்தில் நாட்டின் அரிசித் தேவைக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாக்களை வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லவிடாது தடுத்து நிறுத்தும் அளவுக்கு விவசாயம் பெருகியிருக்கின்றதென்றால் அதற்கு நாம்—எங்கள் கட்சி ஒரு மூலகாரணமாக இருந்ததென்பதை எவரும் மறுத்துப் பேச முடியாது. நாம் ஏற்படுத்திய சமூக ஒற்றுமையே இந்த நாட்டு மக்களை விவசாயத்துறையில் ஈடுபடவும், பொருளாதாரத் துறையில் ஈடுபடவும், காடுகளை நோக்கிப் போகும் பாதைகளை உண்டுபண்ணவும், உணவுற்பத்தியைப் பெருக்கவும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்

விசேஷ உணர்வு கெட்டுவிட்டது, 1969-70

—தேவன் உர கியூ

தது என்பதை, கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, சமூக ஒற்றுமை என்பது 1965 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1969 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்தான் ஏற்பட்டது. இந்தக் காலத்திலேதான் இந்த நாட்டிலே நீர்ப்பாசனத் துறையும் விவசாயத் துறையும் தலைசிறந்து விளங்கின. இந்தக் காலத்திலேதான் உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கின்றது என்பது எவரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய உண்மையாகும்.

இந்தச் சபையிலே கடந்த சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்தின்போதும் இந்த வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தின்போதும் தமிழரசுக் கட்சியினராகிய எங்களைப் பலரும் பல கோணங்களில் தாக்க முற்பட்டதை நாம் அறிவோம். நாங்கள் இந்த நாட்டிலே என்ன கேட்கிறோம்? என்ன வேண்டுகின்றோம்? எதற்காக நாம் ஒரு அரசியல் இயக்கத்தை நடாத்துகின்றோம் என்பதை எவரும் சரிவரச் சொல்லாமல், இந்த நாட்டின் அரசியல் வாதிகளின் சிலர் குட்டையைக் குழப்புகிறார்கள். தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமையை வைத்து இந்த நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை எந்தக் காலத்தில் கைப்பற்றலாம் என்று பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் சில அரசியல்வாதிகள் நினைத்து வருகின்றார்கள். ஆனால் எங்கள் சகோதரர்கள்—சிங்களப் பொது மக்கள்—மிகவும் சிந்திக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்கள். தங்களைத் தவறான வழியில் வழிநடத்திச் சென்றவர்கள் யார் என்று அவர்கள் ஒரு காலத்தில் சிந்திப்பார்கள். தங்களைத் தவறான வழியில் வழிநடத்திச் சென்றவர்களைச் சிங்கள மக்கள் காணும் நாள் மிக விரைவில் வரத்தான் போகின்றது. இந்த நாட்டுத் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைச் சொல்லிச் சொல்லி ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிப் பொறுப்பையும் அரசாங்கத்தையும் கைப்பற்றுவதைத் தவிர இவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லை என்பதை இந்த நாட்டில் நடு நிலைமையுள்ள சிங்கள மக்கள் ஒரு காலத்தில் உணரத்தான் போகிறார்கள். அந்தக் காலமும் வரத்தான் செய்யும்.

இந்த நாட்டிலே நாம் என்ன கேட்கிறோம்? நாம் இந்த நாட்டிற்கு நேற்று வந்தவர்கள் அல்ல; அல்லது முந்தநாள் வந்தவர்கள்

அல்ல. நாம் இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருக்கிறோம். பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்கிறோம். இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இந்த நாட்டில் நாம் வாழத்தான் போகின்றோம். ஆகவேதான் நாம் இந்த நாட்டிலே எங்களுக்குச் சில அடிப்படை உரிமைகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இந்த அடிப்படை உரிமைகளை உலகத்தில் எந்த இனமும் இழந்து வாழவில்லை. கிழக்கே யப்பானிலிருந்து மேற்கே அமெரிக்காவரை எந்த நாட்டிலும் வாழுகின்ற தேசிய இனங்கள் தங்கள் சொந்த மொழியை, இலக்கியத்தை, கலையை, பண்பாட்டை, தமது பாரம்பரியத்தை இழந்து வாழுகின்றனவா என்று இந்தக் கௌரவ சபையிலே நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். ஆகவே இலங்கையில் வாழுகின்ற நாம்—வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்ற நாம்—இந்த நாட்டில் எங்கள் உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் இழந்து போகவேண்டுமென்று இந்த நாட்டுப் பெரும்பான்மை மக்கள் நினைக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். நாங்கள் அப்படித்தான் வாழ முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே சுதந்திரத்தின் பின்னர் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே அவர்களுக்கு அவர்கள் மொழியிலே ஒரு ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களுடைய இலக்கியத்தில் அவர்களுக்கொரு காதல் பிறந்திருக்கின்றது. அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கலாசாரத்தில் ஒரு மோகம் உதித்திருக்கின்றது. தங்களுடைய மொழி, இலக்கியம், கலாசாரம், சமயம் ஆகியவற்றில் இந்த நாட்டுப் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பாசமும் நேசமும் மற்ற இனத்தவர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய ஒன்றுதான். அது மாத்திரம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு மாத்திரம் ஏற்படக்கூடாது என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்களா? அதைத்தான் நீங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று நான் பெரும்பான்மை மக்களைப் பார்த்துக் கேட்கவிரும்புகிறேன். அப்படியான ஒன்றை நீங்கள் எதிர்பார்க்கவே முடியாது. ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் மொழியைப் பற்றிச் சிந்திப்பதைப் போல நாங்களும் எங்களுடைய மொழியைப் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொள்கிறோம். உங்கள் மொழி இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக வந்தால் அதற்கு நாங்கள் தடையா? அதே நேரத்தில் எங்கள்

பெர்ப்பை உணர் கெடுபென, 1969-70

[சுப்டேரேசி மெ.]

மொழிக்குள்ள உரிமையை நாங்கள் கேட்கக் கூடாதா? இந்த நாட்டில் வாழ வேண்டியவர்கள் நாம். நாம் இந்த நாட்டில் வாழத்தான் போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்களில் அக்கறை உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கவிரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தி இன்று பெருகி இருக்கின்றது. இந்த நாட்டின் அரிசித் தேவைக்காக சோடிக்கணக்கான ரூபாக்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள் சென்ற அரசாங்கத்தினர். நாம் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தி உள்நாட்டிலேயே உணவைப் பெருக்கி இருக்கிறோம் என்றால் அதற்கு இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்ட தேசிய ஒற்றுமைதான் காரணம் என்பதை ஒவ்வொரு அரசியல்வாதியும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சமூக ஒற்றுமை கிடைக்கவில்லையென்றால் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்க முடியாது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. கிழக்கு மாகாண விவசாயிகளுக்கு அதிகமான உதவிகளைச் செய்கிறோம் என்கிறது அரசாங்கம். உணவு உற்பத்திக்காக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யாமல் அரசாங்கம் வேறு எங்குள்ளவர்களுக்கு உதவியைக் கூடுதலாகச் செய்ய முடியும் என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். உங்களுக்கு வேண்டிய நெல்லைக் கிழக்கு மாகாணம் இன்று உற்பத்தி செய்கின்றது. கிழக்கு மாகாணம் இன்று அதிக விளைச்சலைக் கண்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு நாளும் கிழக்கு மாகாணத்தின் நெல்லை ஏற்றிக்கொண்டு புகையிரதங்கள் வேறு இடங்களுக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் கிழக்கு மாகாணத்திற்குத் தந்தது போதாது. இதுவரை செய்த உதவிகளும் போதாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள விவசாயிகளுக்குப் போக்கு வரத்து வசதிகள் இல்லை. குடி தண்ணீர் வசதிகள் இல்லை. அவர்களுக்கு நல்ல வைத்திய வசதிகளும் இல்லை. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் படிக்க நல்ல பள்ளிக்கூட வசதிகள்தானும் இல்லை. குறிப்பாக மட்டக்களப்பைப் பொறுத்த அளவில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன் என்று எனது பேச்சை இடைமறிக்க வேண்டாம் என்று கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு வேளை சபைக் குழுவிலே விவாதத்தின்போது இதனைத் தெரியப்

—தேவன 26 கியலே

படுத்தலாம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால், “வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டிலே சேர்க்கப்படும்; அடையாள மானியம் தரப்படும்” என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருவது பொருத்தமாக இருக்குமென எண்ணுகிறேன்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் 25 மைல் நீளமான ஒரு நீண்ட வாவியால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரு பிரிவுகளையும் எழுவான் கரை என்றும் படுவான் கரை என்றும் சொல்வார்கள். எழுவான் கரையில் வாழுகின்ற மக்கள் அத்தனை பேரும் இந்த வாவியைத் தாண்டிச் சென்று படுவான் கரையில் கமம் செய்கிறார்கள். இப்படியாகக் கமம் செய்பவர்களைத் தொடர்புபடுத்துவதற்குப் பாலங்கள் தேவை. தாம்போதிகள் தேவை. அதை இந்தக் கௌரவ சபையிலே, பல பிரதிநிதிகள் பல வருட காலமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் வலைக்கட்டிற்று, வவுண தீவு என்று சொல்லப்படும் ஆற்றினாடாக ஒரு தாம்போதி—பாலம்—அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கடந்த 12 ஆண்டுகளாக இந்தக் கௌரவ சபையிலே நான் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டு இன்றைய அமைச்சர் திருவாளர் மொண்டேகு ஜயவிக்ரம அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அந்தத் துறையிலே அவருக்கு ஒரு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

This is the Second Reading Debate. The Hon. Member is now dealing with matters which should properly be dealt with during the Committee stage. At this stage he should discuss policy.

சுப்டேரேசி மெ.

(திரு. இராஜதுரை)

(Mr. Rajadurai)

இது ஒரு முக்கியமான விடயமான காரணத்தினால் இதைப்பற்றி இந்த வரவு செலவுத் திட்டப் பேச்சிலே குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆற்றினாடாகத் தாம்போதி அமைப்ப

பேர்தேர்தல் ஆணை, 1969-70

—தேர்தல் ஆணை

தற்கு கௌரவ மராமத்து அமைச்சர் அன்று வாக்குறுதியளித்திருந்தார். 1968 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 5 ஆம் தேதி அவருடைய அமைச்சிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற கடிதத்தை நான் இங்கே வாசிக்கிறேன்.

“Dear Sir,

I have to acknowledge receipt of your letter dated 27.6.69, I wish to inform you that this item of work has been included in the Draft Estimates for 1968-69, with Token Provision.”

அந்தக் கடிதத்தின்படி இதுவரை எதுவும் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டிலே சேர்க்கப்படவில்லை என்று சொல்வதற்காகத்தான் நான் இதனை எனது பேச்சினுடே கொண்டு வந்தேன். இது ஏன் கைவிடப்பட்டது? என்ன காரணத்துக்காக இது கைவிடப்பட்டது என்று விளங்கவில்லை. இதன் மூலம் ஏராளமான பணத்தை மிச்சப்படுத்த அரசாங்கத்துக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தத் தாம்போதி அமைக்கப்படுவதன் மூலம் அரசாங்கத்துக்கு வருடமொன்றுக்கு ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் சேமிக்க இடமிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முக்கியமான தாம்போதி, பாலம், முதலியவற்றை அமைப்பதை அரசாங்கம் ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும்?

விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளுக்கு அதிக முக்கிய இடமளிக்கிறோம் என்று சொல்லும் அரசாங்கம் கிழக்கு மாகாண விவசாயிகளின் அதிக முக்கிய தேவையான போக்குவரத்துக்கு ஏன் தடையாக இருக்க வேண்டும்?

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, மண்முனைத் துறை பற்றியும் சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மண்முனைத் துறை பற்றிகடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தக் கௌரவ சபையிலே ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். மட்டக்களப்புப் பிரதிநிதிகளும், பட்டினப்பேர்ப்புப் பிரதிநிதியும் இந்தக் கௌரவ சபையிலே இதைப்பற்றி அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பனிச்சங்கேணித்துறைக்கு ஒரு பாலம் அமைப்பதற்கு கௌரவ மராமத்து அமைச்சர் நிதியுதவி செய்திருப்பதையிட்டு அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. பி. பி. ஜி. கல்கல் அவர்கள் மராமத்து அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து இலங்கையின் தெருக்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஒரு குழு இங்கு விஜயம் செய்ததை இந்தக் கௌரவ சபை மறந்திருக்க முடியாது. அந்தக் குழுவின் மூன்று வருட காலமாக இந்நாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று பார்வையிட்டார்கள். பார்வையிட்டு இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் மட்டக்களப்பிலிருந்து திருகோணமலை வரை செல்கின்ற கரையோரப் பாதைக்கு ஒரு முக்கிய இடம் அளித்திருந்தார்கள். அந்தப் பாதை திருத்தப்பட வேண்டும்; அந்தப் பாதையில் பனிச்சங்கேணி, வெருகல், உப்பாறு ஆகிய துறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் பாலங்கள் போடப்பட வேண்டுமென்று அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த அந்தக் குழுவின் அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தார்கள். ஆகவே அது செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று; அந்தப் பாதைகள் கட்டப்படவேண்டியவை என்று சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

வலையிறவுப்பாலம், மண்முனைப்பாலம் ஆகியவை கிழக்கு மாகாண விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்பதைக் கௌரவ சபையினர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே 20,000 க்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர் பிரதேசத்திலே விவசாயிகள் கமம்செய்கிறார்கள். 100 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுடைய பகுதிதான் இப்பகுதி. இப்பகுதியிலிருந்து வருடமொன்றுக்கு ஒருகோடியே நாற்பத்தைந்து இலட்சம் ரூபாய் பெறுமதியான நெல்லை விவசாயிகள் உற்பத்திசெய்கிறார்கள். இந்த நெல்லை 35 மைல்கள் தூரம் மட்டக்களப்பிலே உள்ள அரிசி ஆலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசாங்கத்துக்கு வருடமொன்றுக்கு ஏற்றுமதிக் கூலியாக மூன்று இலட்சத்து முப்பதியிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. இப்பாலம் அமைக்கப்பட்டால் இந்தப் பணம் மிகுதியாகாதா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுது பாவனையிலே இருக்கின்ற பாதை அடிக்கடி பழுதாகிறது. அந்தப் பாதையில் வேலைசெய்கிறவர்களுடைய சம்பளம், திருத்தங்கள் ஆகியவற்றுக்கு வருடமொன்றுக்கு 80,000 ரூபாய் செலவாகிறது. பத்து வருடகாலத்தில் அந்தப் பாதைக்குச் செலவழிக்கப்படுகின்ற

பிப்ரவரி மாதம், 1969-70

—தேவன் 26 கி.மீ.

[புத்தேரேயி உரை]

பணம், இந்தப் பாலத்தை அமைப்பதற்குப் போதுமானதாகும். இதேமாதிரித்தான் மண் முனைத்துறைக்கும் போதும்; கிட்டங்கித் துறைக்கும் போதும். ஆகையினாலே 1968-69 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சேர்ப்பதாகக் கொடுத்த வாக்குறுதியை—சும்மா அல்ல—கடிதமூலம் எனக்களித்த வாக்குறுதியை கடைசி நேரத்தில் கைவிட்டு விட்டார்கள். எதற்காகக் கைவிடப்பட்டதென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லுகின்ற இந்த அரசாங்கம், விவசாயிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பாலத்தை அமைத்துத்தருவோமென்று எனக்குமட்டுமல்ல—இந்த நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் வாக்குறுதியைக் கொடுத்துவிட்டு ஏன் அதனை மீறவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏன் இந்தப் பாகுபாடு என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி மிக அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. சமீபத்திலே ஐந்து பெண் பொலிஸாரின் காலியிடங்களுக்கு விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டபொழுது 10,000 பேர் மனுப்பண்ணியிருக்கிறார்கள்; 400 பொலிஸ் காரர்களுக்கான காலியிடங்களுக்கு 25,000 பேர் மனுப்பண்ணியிருக்கிறார்களென்று பத்திரிகைகளிலே படித்தேன். இன்று நாட்டின் எல்லா பகுதிகளிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பெரும் நோயாக ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைத் தீர்ப்பதற்குப் பல வழிவகைகளைக் கையாளுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. 1967 ஆம் ஆண்டிலே அலரி மாளிகையிலே நடந்த அரசாங்கத்தரப்புக் குழுக்கூட்டத்திலே வேலையில்லாப் பிரச்சினையைப் பற்றியும், வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் பிரச்சினையைப் பற்றியும் ஆராய்வதற்கும் அதைத் தீர்ப்பதற்குமென ஐந்து அமைச்சர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு ஆண்டிகள் மூன்றாகியும், அந்தக்குழு எப்படி இயங்கியது? எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறதென்பதை நாம் அறியோம். மூன்று இலட்சம்பேர் எஸ். எஸ். லீ. பரீட்சை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் சித்தியடைந்திருக்கிறார்களென்ப

பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலையற்றிருக்கின்ற படித்த வாலிபர்களின் தொகை பல இலட்சமாகும். வருடமொன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் பேராக வேலையற்றோர் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நாட்டின் இளைஞர் சக்தியை—இந்நாட்டு வாலிய இளைஞர்களின் சக்தியை—அவர்களின் ஆற்றலை—ஏன் அரசாங்கம் சரிவரப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கின்றதென்று நான் கேட்கின்றேன். விவசாயத்துறையில், மீன்பிடித்துறையில், கைத்தொழில் துறையில் அவர்களின் ஆற்றலைச் சரிவரப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய அமைச்சர்களும் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளும் வெளிநாடுகளுக்குப் போய்க்கொண்டே வருகிறார்கள். வெளிநாடுகளிலே இளைஞர்களின் ஆற்றலை அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். இளைஞர்கள் ஒரு நாட்டின் தேசிய செல்வங்கள். அவர்கள் சரிவரப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு நாளும் தொழில் கந்தோர்களிலே போய்ப் பார்த்தால் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் என்ன வேலை கிடைக்கும்—ஏது கிடைக்கும் என்று தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் எஸ். எஸ். லீ. சித்தியடைந்த மாணவர்கள் காவற்காரர்களாகவும், தொழிலாளர்களாகவும் கூலிக்காரர்களாகவும் வேலைபார்க்கின்ற நிலைக்கு இன்று போய்க்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையை அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் பசி ஒன்றுதான். சிங்களவர்களுக்கும் பசி ஒன்றுதான்; தமிழர்களுக்கும் பசி ஒன்றுதான். நாட்டின் இளைஞர்களிடத்தில் தோன்றியிருக்கின்ற வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் மீன்பிடித்தொழிலுக்கு அரசாங்கம் போதியளவு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்று நான் பகிரங்கமாகக் குற்றஞ்சாட்டவிரும்புகிறேன். கடந்த நான்கு வருடங்களிலே நானூறு வள்ளங்கள் கையளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இரண்டேயிரண்டு வள்ளங்கள்தான், ஐம்பதினாயிரம் வாக்காளரையும் எண்பதினாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பொதுமக்களையும்கொண்ட தொகுதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது போதுமா என்று நான் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன். வலைகளின் வலை கூடி

விசேஷ உதவி கமிட்டி, 1969-70

—உதவி உரிமை

யிருக்கின்றது. 'தங்கு' விலை கூடியிருக்கின்றது. இவற்றின் விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றதென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டின் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழும் சீர்கெட்ட நிலை கிராமப் புறத்திலிருந்து வருகின்றவர்களுக்குத்தான் தெரியும். என்னைப் போன்ற, கௌரவ மூதூர் இரண்டாவது பிரதிநிதி (ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது), கௌரவ பட்டிருப்புப் பிரதிநிதி (திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்) போன்ற கிராமத் தொகுதிகளிலே இருந்து வருகின்ற அங்கத்தவர்களுக்குத்தான் அந்த விவசாயிகளின்னுடைய கஷ்டங்கள் தெரியும். [குறுக்கீடு] நண்பர் கௌரவ வவுனியாப் பிரதிநிதியும் தம்மை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறார் நன்றி. கிராம விவசாயிகள் படுமோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் குடும்பங்களிலே படித்து வேலையில்லாது இருக்கின்ற வாலிபர்களைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். உணவுற்பத்திக்கு முதுகெலும்பாயிருக்கின்ற அசல் விவசாயிகளின் குடும்பங்களிலிருக்கின்ற படித்த வாலிபர்களின் பெயர்களைத் திரட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு மாணவ ஆசிரியர் நியமனங்களிலோ, அல்லது வேறு நியமனங்களிலோ முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்; அல்லது அவர்களை விவசாய ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் நூறு ரூபாய் சம்பளத்திலாவது பின்தங்கிய கிராமப் புறங்களிலே வாழ்கின்ற விவசாயிகளின் பிள்ளைகளுக்கு, உணவுற்பத்தியின் முதுகெலும்பாயிருக்கின்ற விவசாயிகளின் பிள்ளைகளுக்கு அரசாங்கம் முதலிடம் அளித்து, நியமனம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் நாம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும்.

கன்னங்குடா, ஈச்சந்தீவு, மகிழுவெட்டுவான் போன்ற கிராமங்களில் படித்த வாலிபர்கள் வேலையில்லாது இருக்கின்றார்கள். ஏன் அவர்களை விவசாய ஆசிரியர்களாக நியமிக்க முடியாது? நூறு ரூபாய் சம்பளத்திலாவது ஏன் அவர்களை நியமிக்க முடியாது? அவர்களுக்குப் போட்டிபோட முடியாது. அத்துடன்,

விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், பென்ஷன் திட்டம் என்று சொல்வது போல் ஏதாவதொரு திட்டத்தை அவர்களின் பிற்காலத்தில் பயன்படக் கூடிய வகையில் ஆக்க வேண்டும். பிற்காலத்தில் அவர்களில் ஓரளவு பச்சைத் தண்ணீரைச் சுடுநீராக்கி, சுடுநீரைத் தேநீராக்கிக் குடிக்க வசதி செய்ய வேண்டும். கௌரவ சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி இங்கே இருக்கிறார். உண்மையான விவசாயிகள் பிற்காலத்திலே படும் கஷ்டங்களை, அவர்கள் வாழும் பரிதாபமான நிலையை அவரும் கண்டிருக்கின்றார்; நாமும் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த விவசாயிகளுக்குப் பிற்காலத்திலே உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் அடுத்த ஆண்டிலாவது வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேளாண்மை செய்து இந்த நாட்டின் பட்டினியை நீக்கி இந்த நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் ஒவ்வொரு விவசாயிகும், பிற்காலத்தில் சுமுகமாக வாழ குறைந்த பட்சம் ஒரு சிறு தொகையையாவது கொடுக்க அரசாங்கம் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். எல்லோரும் படித்து பதவிகளை நாடிப் போகும் நேரத்தில் அவர்கள் வேளாண்மை செய்வதற்கு நிலங்களை நாடிப் போகின்றார்கள். அவர்கள் வேளாண்மை செய்து நாட்டின் உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கிறார்கள். நாட்டின் பட்டினியைத் தீர்க்கிறார்கள். நமது நாட்டவர்க்கு நிம்மதியைத் தருகிறார்கள். நமது நாட்டில் நல்ல தெருக்களும் கட்டடங்களும் உருவாக மூலகாரணமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் பிற்காலத்தில் கூனிக்குறுகி, குந்தியிருக்க இடமில்லாமல் இருக்கும் பரிதாப நிலையைப் பார்க்கிறோம். எனவே, அவர்களுக்குப் பிற்காலத்தில் பயன்படக் கூடிய வகையில் ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஆக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, நான் அதிக நேரம் எனது பேச்சை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்த அளவிலே உள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றி கௌரவ பட்டிருப்புப் பிரதிநிதி அவர்கள் உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆகவே, அந்தப் பிரச்சினை

விசைக்கை மன்றி மன்கலை, 1969-70

—மேலே பர கிசைக்கை

[மேலே மன்கலை]

கிசைக்கை மன்றி மன்கலை ஒரு கிசை நிமிடத்தில் நினைவு படுத்தி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலே மன்கலை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The hon. Member has already exceeded the time allotted to him.

மேலே மன்கலை.

(திரு. இராஜதுரை)

(Mr. Rajadurai)

I shall finish in another five minutes.

மேலே மன்கலை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I cannot give the hon. Member another five minutes because he has already exceeded his time. His Whip has allotted a certain number of minutes for his speech. He had asked for that time and was given that time. He had undertaken to take only 20 minutes.

மேலே மன்கலை.

(திரு. இராஜதுரை)

(Mr. Rajadurai)

மட்டக்களப்பு, கற்குடா ஆகிய பிரதேசங்களில் இரண்டு துறைமுகங்களையும் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். வதுளை, வெலிமடை போன்ற பகுதிகளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் தேயிலைப் பெட்டிகளை மட்டக்களப்பு, கற்குடா ஆகிய இடங்களின் துறைமுகங்கள் மூலம் அனுப்புவதனால் செலவைக் குறைக்க முடிவதோடு, அதனால் நாட்டுக்கு அதிக நன்மை பயக்கத்தக்கதாகவும் இருக்கும். அத்துடன் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பல நூறு பேருக்கு வேலைவாய்ப்பை அளிக்கவும் முடியும்.

மட்டக்களப்பு தொழில் துட்பக் கல்லூரியைத் திறக்க விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் கவிகரிக்கப்பட்டிருந்தும் இதுவரை அந்தத் தொழில்துட்பக் கல்லூரி திறக்கப்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்த

விரும்புகிறேன். அடுத்ததாக, கனிட்ட பல்கலைக் கழகம் திறக்கப்படுவதில் கிழக்கு மாகாணப் பிரதிநிதிகளுக்கிடையே எதுவித கருத்து வேற்றுமையும் இல்லை. எனவே, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஒரு கனிட்ட பல்கலைக்கழகம் அவசியம் திறக்கப்பட வேண்டும்.

இறுதியாக கைத்தொழில் பேட்டை யொன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படியான ஒரு பேட்டை கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைக்கப்படுமென்றால் அங்கு படித்து ஊர்குற்றிக்கொண்டு திரியும் பல நூறு இளைஞர்களுக்குத் தொழிற்கல்வி பெற்று, தொழிற்சாலைகளிலோ, தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலோ வேலைபெற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதேபோன்று மீன்பிடிப் பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றையும் கிழக்கு மாகாணத்தில் நிறுவ வேண்டும். மீன்பிடிப் பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றை கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைக்கவில்லை என்றால் வேறு எங்கே அமைப்பது? ஆகவே மீன்பிடித் தொழிலில் ஆர்வம் காட்டுகின்ற இளைஞர்களைக் கைதூக்கி விடுவதற்கு நீங்கள் கிழக்கு இலங்கையிலே ஒரு மீன்பிடிப் பயிற்சிக் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, கிழக்கு மாகாணத்திற்கு நீங்கள் செய்கின்ற அல்லது கொடுக்கின்ற நிதி எந்த விதத்திலும் பழுதுபோகாது என்றும் அது கடலில் வீசி எறிகின்றது போன்றதல்ல என்றும் கூறி அது உங்களுக்கு வட்டியும் முதலுமாகப் பலனைக் கொடுக்கும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கிழக்கு மாகாணத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் பட்டினியையும் பஞ்சத்தையும் போக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே கிழக்கு மாகாணத்திற்கும், சிறப்பாக வடக்கு மாகாணத்திற்கும் குறிப்பாக வவுனியாத் தொகுதிக்கும் நீங்கள் வழங்குகின்ற எந்த நிதியும் வீண்போகாது. அது இந்த நாட்டின் தேசிய வளத்தை வளர்க்கும், பெருக்கும் என்று சொல்லி எனக்குப் பேசுவதற்கு இவ்வளவு நேரத்தையும் அளித்த உங்களுக்கு நன்றிகூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අ. හා. 3.20

ජේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன—அக்குறனை முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

ගරු කථානායකතුමනි, අය වැය ලේඛනය පිළිබඳව යමක් කියන්නට මත්තෙන් මට ප්‍රථම කථා කළ මඩකලපුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රාජදුරෙයි මයා.)—පෙඩරල් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා—කථා කළ ස්වරූපය ගැන වචනයක් කියන්න කැමතියි. එතුමා අද කථා කෙළේ පසු ගිය අයවැය වාර්තාව පිළිබඳ විවාදයේදී කරන ලද කථාවට පටහැණි කථා ශෛලියකිනුයි. එය අපට පුදුමයක් වී තිබෙනවා. ඒ කොයි ආකාරයට කථා කළත් එතුමා බොහෝම පරෙස්සම් වී කථා කළා. ඇමතිවරුන්ගේ සිත් නොරිදෙන ආකාරයටත්, තම ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ඡන්දදායකයන්ගේ සිත් දිනාගන්නා ආකාරයටත්, ඉදිරියටත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හොඳ හිත ආරක්ෂා වන ආකාරයටත් ඒ කථාව කළ බව අපට පැහැදිලි ලෙස පෙනී යන බව මා කියන්න කැමතියි. ඒ කෙසේ වෙතත්, ඡන්දය පාවිච්චි කරන අවස්ථා වේදී මධ්‍යස්ථයි කියන එක එක්කෙනෙක් හෝ දෙන්නෙක් ප්‍රකාශ කරනවා ඇති. මා එසේ කියන්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පැමිණි දවසේ සිට මේ වන තුරු ආණ්ඩුවට විරුද්ධව නම් චන්දය කිසිම අවස්ථාවක පාවිච්චි කර නැති නිසයි. ඒ කථාව සම්බන්ධයෙන් මා ඊට වඩා යමක් කියන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

ජාතික යයි කියාගන්නා මේ රජයේ මුදල් ඇමතිතුමා අය වැය ලේඛන 5 ක්ම ඉදිරිපත් කිරීමෙන් වාර්තාවක් තැබුවාය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනකුම ප්‍රසංසා මුඛයෙන් කථා කර තිබෙනවා. අයවැය ලේඛන 5 ක් ඉදිරිපත් කළ බව අපි කවුරුත් පිළිගන්නවා. එහෙත් මේ රටට යහපතක් වන ආකාරයටත් රට දියුණුවන ආකාරයටත්, රටේ දැවෙන ප්‍රශ්නවලට විසඳුමක් ඇති වන ආකාරයටත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ

වන තුරු වාතාවක් සකස් කළේ නැති බව අප විසින් මෙහිදී මතක් කර දිය යුතුව තිබෙනවා.

මේ වර අය වැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන්නේ පුද්ගලිකාර උපක්‍රම ශෛලියකින් බව අපට පෙනී යනවා. මේ රජය විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති මේ අවසාන අය වැය ලේඛනය බැටළු හම පොරවාගත් කොටි පැටවකුගේ ස්වරූපයක අයවැය ලේඛනයක් වශයෙන් හඳුන්වන්න පුළුවනි. තව අංශයකින් කියනවා නම් අප කුඩා කල කියවා තිබෙන පොතක කථාත් තරයකට මෙය උපමා කරන්න පුළුවනි. ඒ කථාව මේකයි. එක්තරා ගොඩනැගිල්ලක උඩු මහලට නැගීම සඳහා එක්තරා උපක්‍රමයක් යොදා තිබෙනවා. කුරුමිණියකුගේ හිසෙහි වෙඩරු ටිකක් තවරා උගේ කකුලක ඉතාම සිහින් නූල් පොටක් බැඳ බිත්තියේ තැබුවාලු. ඒ කුරුමිණියා හිසේ තිබෙන වෙඩරු සුවද ඉව කරමින් බිත්තිය දිගේ ඉහළට ඇදී ගියා. කුරුමිණියා උඩුමහලට ලං වූ විට එහි සිටි අය අර සිහින් නූල අල්ලාගත්තා. ඊට පසු පහත සිටි තැනැත්තා ඒ සිහින් නූලේ තව ඊට ටිකක් ලොකු නූලක් ගැට ගසා ඉහළට යවා, ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඊට වඩා ටිකක් ලොකු ලනුවක් යවා, ඉන් පසුව කඩයක් යවා, පසුව ඒ කඩේ දිගේ උඩු මහලට ගොස් තමන් සිත් වූ පරිදි එහි වාසය කළාය, පල ප්‍රයෝජන ගත්තාය කියා ඒ කථාවේ සඳහන් වෙනවා. අන්න ඒ වාගේම අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් ඉතාම සියුම් ක්‍රමයකින් මේ අයවැය ලේඛනය ජනතාව ඉදිරියේ තබා මේ රටේ ආර්ථිකය උඩුමහලේ සැපවත් ජීවිත ගත කරන කොටස්වලට හුක්නි විදීම පිණිස සලස්වා තිබෙනවා. ජනතාවගේ ශ්‍රමය සූරා ගන්නටත් තමන්ගේ සහයන්ගේ යහපත සඳහාත් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරමින් මේවර අය වැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන බව අපට පැහැදිලි ලෙස පෙනී යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ජනතාව මූලාවට පත් කර ආණ්ඩු බලය ලබා ගෙන ඒ බලය ලබා ගැනීමට සහයෝගය දැක්වූ ජනතාව තලා පෙලමින් රට පාලනය කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය දැයි මා මෙහිදී ප්‍රශ්න කරනවා. එක්තරා ප්‍රමාණයකින්—සුළු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.]

ප්‍රමාණයකින්—වැටුප් වැඩි කිරීමක් කර තිබෙනවා. අවසාන මොහොතේ හෝ මේ ගත් පියවර පිළිබඳව අපට සැහීමකට පත් වීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. නමුත් ලබා දෙන්නට යන වැඩි වැටුප් ප්‍රමාණය එදි නෙදා පාරිභෝජනයට අවශ්‍ය බඩු මිලදී ගැනීමේදී ආපසු ඇද ගැනීමේ වැඩපිළි වෙලක් තිබෙන බව පෙනෙනවා. වැටුප සුළු වශයෙන් වැඩි වුණත් එය ආපසු ඇද ගැනීම සඳහා බඩු මිල වැඩි වී තිබෙන බවක් මෙහිදී සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව ප්‍රශ්න මහත් රාශියක් විසඳුවාය කියා උදම් අනන්‍ය බවක් පෙනෙනවා. නමුත් මේ රටේ විසඳන්නට තිබෙන ප්‍රශ්න පිළිබඳව කිසිම තැකීමක්, කිසිම සැලකිල්ලක්, මේ වන තෙක් මේ රජයෙන් දක්වා නැති බවයි රට දෙස බැලූ විට අපට පෙනී යන්නේ. කෘෂිකාර්මික කටයුතු අතින් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා විශාල මහත්සියක් දැරීම නිසා විශාල උනන්දුවකින් කට යුතු කිරීම නිසා එහි ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙන වාය කියා උදම් ඇතිමක් රට පුරාම කර ගෙන යනවා. නමුත් අද මේ රටේ කෘෂි කාර්මික කටයුතු පිළිබඳව සලකා බලන විට මීට පෙර අපේ රටේ ගොවි ජනතාව අඩු අස්වැන්නක් ලබා ගෙන ජීවත් වූ කාලයේදී ලැබූ සහනයන්, පහසුකම්, ආදිය වත්, වැඩි අස්වැන්නක් ලබනවාය කියන මේ කාලයේදී නොලබන බව මහජනතාවගේ ප්‍රකාශනවලින් අපට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා. බඩු මිලදී ගැනීමේදී කෘෂි කාර්මික කටයුතුවලට අවශ්‍ය භාණ්ඩ හෝ වේවා, පාරිභෝජනයට අවශ්‍ය භාණ්ඩ හෝ වේවා, වෙනත් සුබෝපහෝගි ආහාර ද්‍රව්‍ය හෝ වේවා, පාරිභෝගිකයාට වුවමනා කරන වෙනත් භාණ්ඩ හෝ වේවා, ඕනෑම භාණ්ඩයක් ගැන සලකා බලන විට ඒවායේ මිල දෙගුණ තෙගුණ වශයෙන් වැඩි වී තිබෙන බවක් පෙනෙනවා. ඒ නිසා මේ අවධියේදී කෘෂිකර්මය අතින් රට දියුණු වීම නිසා පොදු ජනතාව සැපවත් ජීවිතයක් ගත කරනවාය කියා පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව මේ ආණ්ඩුවට මතක් කරන්න කැමතියි. ඇතැම් අවස්ථා වලදී, මේ ගරු සභාවේදීත් පිටතදීත්, මෙම රජයේ මැති ඇමතිවරුන්—විශේෂයෙන්ම

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා—නිකන් හාල් දෙන රජය මේ ජාතික රජයයි පුරසාරම් දෙසීමක් මේ වන තෙක්ම කර ගෙන යන බවක් පෙනෙනවා. තව ඉදිරියටත් මේ ප්‍රකාශය කොතෙක් දුරට කර ගෙන යන්න අවස්ථාව ලැබේද යන්න නම් අපට සැක සහිතයි. සෑම අවස්ථාවකදීම නිකම් දෙන වාය යන ප්‍රකාශය කරන මේ ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන්ගෙන් මා ප්‍රශ්නයක් අහනවා. මේ රටේ රැකියා කරන නැතිව සිටින දස දහස් සංඛ්‍යාත තරුණ තරුණියන්ට රැකියා සපයා නොදෙන්නේ රැකියා නිකම් දෙන්නට බැරි නිසාද? රැකියා නැති ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් ලක්ෂ ගණනින් සිටිනවා. උපාධිධාරීන් දස දහසකට අධික සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. මොනම රැකියාවක්වත් ලබා ගැනීමට පුළුවන් කමක් නැතිව ලත වෙව් සිටින මේ විශාල පිරිසට රැකියා සපයා නොදෙන්නේ රැකියා නිකම් දෙන්නට බැරි නිසාද යන ප්‍රශ්නය මා නැවතත් ඉදිරිපත් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය සේවයේ පුරප්පාඩු තිස් පත් දහසක් තිබෙනවාය, ලබන මාසයේ ඒ පුරප්පාඩු සියල්ලම පුරවනවාය, ගරු සේවයේ පුරප්පාඩු දහසය දහසක් තිබෙනවාය, ලබන මාසයේ හෝ ඊළඟ මාසයේ ඒ පුරප්පාඩු සියල්ලම පුරවනවාය ඔය ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් ප්‍රකාශ කර දැන් අවුරුදු තුන හතරක් ගත වී තිබෙන බව මේ ආණ්ඩුවට අමතක වී තිබීම පුදුමයට කාරණයක්. ඒ පුරප්පාඩු පිරවීමෙන්වත් මේ රටේ උගත් පෙළේ තරුණ තරුණියන්ට රැකියා නොදෙන්නේ රැකියාවක් නිකම් දෙන්නට බැරි නිසාද කියා මා නැවතත් ප්‍රශ්න කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ දීත් ඉන් පිටස්තර වේදිකාවලදීත් දැන් මේ ආණ්ඩුව නගන විශාලම සටන් පාඨය තමයි මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය. මහ වැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය අවුරුදු පහ ළොවක් පමණ පරණ යෝජනා ක්‍රමයක්. මීට ඉහතින් මේ රටේ පාලනය ගෙන ගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවෙහුත් ඊටපසු ඇතිවූ සභාග ආණ්ඩුවෙහුත් මහ වැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය සඳහා මුදල් වෙන් කොට තිබෙනවා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව පටන් ගත් දා සිටම මහවැලි ගඟේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පුරුෂාරම් දොඩනවා. සෑම අයවැය ලේඛනයකින්ම සෑම රාජ්‍යයක කටායකින්ම පමණක් නොවෙයි සෑම විවාදයකදීම, සෑම දේශපාලන රැස්වීමකදීම මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය ගැන සඳහන් කරමින් ජනතාව මුළු කරනවා. මහවැලි ගඟ දැන් අනුරාධ පුරයට හරවා හමාර වී තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මේ ආණ්ඩුව මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ගැන උදන් ඇතිම අපට පුදුමයට කාරණයක්. මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය සඳහා මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මුදල මිට ඉහතින් වෙන් කරන්නට යෙදුණු මුදලට වඩා වැඩි වන්නේ ඉතාම සුළු ප්‍රමාණයකින්. ඒ මුදල සැහෙන තරම් වැඩි කර නොතිබීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් වැය වන මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය සඳහා මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් සැහෙන මුදලක් වෙන් කර තැත්නම් එහි වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන්නේ කෙසේද යන ප්‍රශ්නය මා ඉදිරිපත් කරනවා.

මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය වාගේම විශේෂයෙන්ම මධ්‍යම පළාතේ මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ රැවි පිළිරැවි දෙන තවත් පාඨයක් තිබෙනවා. ඒක තමයි පල්ලේ කැලේ ව්‍යාපාරය. පල්ලේකැලේ ව්‍යාපාරය රැකිරක්ෂා තැනි උදවියගේ ප්‍රශ්නය විසඳන මහා ධන ආකරයක් බවට පරිවර්තනය වේ ගෙන යන බව මේ ආණ්ඩුව ප්‍රකාශ කරන්නේ වී නමුත් මේ නොබෝද ඒ ස්ථානයට ගිය මට පල්ලේකැලේ ඔය කියන කිසිම වෙනසක් වී නොමැති බවත් එදා තිබුණු තත්ත්වයෙන්ම තවමත් තිබෙන බවත් පෙනී ගියා. කිරි මණ්ඩලයෙන් පිහිටුවා තිබෙන ගොඩනැගිල්ල හැරුණු විට වෙනත් කිසිවක් සම්පූර්ණ වී නැහැ. කර්මාන්ත ශාලා කීපයකට අත්තිවාරම් කැපීමේ වැඩ ආරම්භ කර තිබෙනවා පමණයි. පල්ලේකැලේ ව්‍යාපාරය ඔය කියන තත්ත්වයට ගෙන ඒමට තව අවුරුදු දහයක පහළොවක කාලයක් ගත වන බව අපට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. පල්ලේකැලේ ව්‍යාපාරයත් මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමයත් එකට සම්බන්ධ කොට ගෙන මේ රට සංවර්ධනය කිරීමට ගන්න උත්සාහය ගැන මගේ ප්‍රශංසාව රජයට හිමි වෙනවා. ඒ සමගම, පල්ලේකැලේ හා මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාර ගැන කථා කිරීමෙන් පමණක් මේ

රටේ උගත් තරුණ තරුණියන් මුළු කරන්නට බැරි බවත් පැහැදිලි ලෙසම මා මේ අවස්ථාවේදී රජයට මතක් කර දිය යුතුයි.

අයවැය විවාදයේ කාරක සභා අවස්ථාවේදී එක් එක් අමාත්‍යාංශය පිළිබඳ වූ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වන නිසාත්, මගේ කථාව මිට වඩා දීර්ඝ කරන්නට මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. බැටළු හමක් පොරවා ගත් කොටියකුගේ විලාශයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද මෙම අයවැය වාර්තාවට අපගේ කිසිම සහයෝගයක් නොලැබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් තමුන්නාන්සේට ස්තූති කරමින් මගේ කථාව මෙතෙකින් නවත්වනවා.

අ. හා. 3.36

එච්. ජී. ඒ. කාරියවසම් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(திரு. எச். ஜி. ஏ. காரியவசம்—பெந்தா-எல்பித்திய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-Elpitiya)

ගරු කථානායකතුමනි, ජාතික රජයේ 5 වන අයවැය කථාව පිළිබඳ විවාදයට සහභාගි වන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා විශේෂයෙන් සන්තෝෂ වෙනවා. මේ විවාදයේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ බොහෝ මන්ත්‍රීවරුන් මේ රජයේ වගා ව්‍යාපාරය ගැන විශේෂ වශයෙන් කථා කළ බවයි සඳහන් කරන්න තිබෙන්නේ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන් රජයේ වගා ව්‍යාපාරයත් ආර්ථික ක්‍රමයත් පිළිබඳව විශාල වගාබම්බර දෙඩු බව අපට පෙනෙනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල ගොවි ජීවිතය සම්බන්ධයෙන් පවත්නා එක්තරා කියමනක් මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. අපේ පළාත්වල කුඹුරු හොඳට පැහෙනවා. කුඹුරේදී එය කොතරම් සාරවත් ලෙස පෙනුණත් ගොයම් කපා පාගා මැන බලන විට, කුඹුරේදී පෙනුණු ප්‍රමාණයට වඩා වී ප්‍රමාණය යම් කිසි විධියකින් අඩු වී ඇති බව පෙනී යනවා. එවැනි අඩුවක් පෙනී ගිය විට අපේ පැරැණි ගොවි මහත්වරුන් ඒ පාචරය එතැනම වසා දමා අඩුක්කබෑම නමින් හැදින්වෙන කිසියම් වත් පිළිවෙත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[කාර්යවසම් මයා.]

වගයක් පවත්වා අවසානයේදී නැවත සුඛ වේලාවක් බලා කමතේ වැඩ පටන්ගත්තවා. කමත්වල මෙසේ වී අඩු වීම ගොවි මහත්වරුන් විසින් හැඳින්වෙන්නේ “බහිරවයා ඇදගැනීම” යනුවෙනුයි. අඩුක්කුඹාම නම් වත් පිළිවෙත් පවත්වන්නේ ඒ නිසයි. මේ රජය පිහිටුවූ දා පටන් අද වන තුරු අගමැතිතුමාත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුනුත් රට පුරා යමින් “වගා වෙලා, වගා වෙලා” කියමින් පුරසාරම් කළා කළ හැටියටත්, ජාතිකයෙකි කියා ගන්නා මේ රජය රැක ගැනීමේ හොරණුව වශයෙන් පාවිච්චි කෙරෙන ගුවන්විදුලිය කළ ප්‍රචාරයේ හැටියටත්, ජාතිකයෙකි කියා ගන්නා ප්‍රචාරන පත්‍ර නමැති පව ප්‍රචාරක අංශයෙන් ගෙන ගිය ප්‍රචාරයේ හැටියටත්, වගාව සාර්ථක වී තිබෙනවා නම්, විවලින් පමණක් නොව අල වගාවෙනුත් වෙනත් දේවලිනුත් මේ රට පුරවා මිනිසුන්ගේ උසට තවටු ගහන් නට තරම් ධන ධාන්‍යයෙන් මේ රට ආසා විස යුතුව තිබුණා. මට පෙනෙන හැටියට අර “බහිරවයා ඇද ගැනීම” කීවා වගේ තත්ත්වයක් මෙතැනත් තිබෙන්නේ. මේ මැති ඇමතිවරුන්ගේ කටවලුත්, මේ රටේ ගුවන් විදුලියත්, පව ප්‍රචාරන පත්තරත් යන මේ සියල්ලම බහිරවයන් හැටියට අපට පෙන්වා දෙන්නට පුළුවනි. වගා ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් මේ අපට පෙන්වන්නේ බොරුවක් ; ඇස්බැන්දුමක්. කොටින්ම, මේ මන්ත්‍රීවරුන් අපේ ප්‍රදේශවල තත්ත්වය පිළිබඳව බොහොම හොඳට නොයෙක් පුරසාරම් දොඩනවා. ගරු කළානායකතුමනි මම මේ තමුන්නාන්සේට කියන්නේ ඇත්තයි. අපේ ප්‍රදේශයේ කහට වෙලෙන් ජීවිත ගත කරන පවුල් අද සිටිනවා. දරුවන් හත් අට දෙනා සිටින මව්පියන් තම දරුවන්ට කහට වෙලක් පමණක් දී ජීවිත රකින අවසා තිබෙනවා. එහෙත් මැති ඇමතිවරුන්ගේ පුරසාරම්වල හැටියට මේ රට මසුරන්වලින්, කිරියෙන් පැණියෙන් ඉතිරි මේ රටේ ජනතාව සම්පූර්ණයෙන් ශක්තිමත් මහා ජාතික දේහයක් බවට පත් වී අවසානයයි. වගා ව්‍යාපාරය, වගා ප්‍රෝඩාව කොසි අන්දමේ දෙයක්දැයි මහ ජනතාව අද හොඳහැටි තේරුම්ගෙන තිබෙනවා. මොවුන්ගේ වගා ව්‍යාපාරය ඉලක්කම්වලට සීමා වූවක් බව කියන්නට ඕනෑ.

මේ රටේ සාමාන්‍ය මහජනතාව ජාතික හැඟීමකින්, ජාතික කැක්කුමකින් යුක්තව මේ ව්‍යාපාරයට මුලදී ඇදී ආවත් මේ වගා ප්‍රෝඩාව නිසා ඒ තත්ත්වයත් සම්පූර්ණයෙන් නැති වූ බව තමුන්නාන්සේට කියන්නට ඕනෑ.

නිදර්ශනයක් වශයෙන් ඉතාමත්ම හිතා උපදවන කළාවක් මා තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්නට කැමතියි. පසුගිය මාසිකත්තයේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වී ගොවිතැන් තද ඉබෝරය නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම වියළි විනාශ වී ගියා. ඊළඟට යල් මෝසමේ වගාවත් ඒ වගේම පාළු වුණා. ඒ ප්‍රදේශයේ කුඹුරුවල අස්වනු පිළිබඳ වාර්තා කොළඹ කායාර්ගයට එව්වා. ජාතිකයෙකි කියා ගන්නා මේ රජයේ පුරසාරම් ප්‍රෝඩාවට මේ ඉලක්කම් ප්‍රමාණවත් නොවන නිසා කොළඹ කාර්යාලයේ සිටින කෘෂිකම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමකු වන නිල් බණ්ඩාරනායක මහත්මයා ගිය සතියේ අනුරාධපුරයේ දිසාපතිතුමාට දුර කථන යෙන් කළා කර “මේ ඉලක්කම් මදි. මේවා ටිකක් වැඩි කර එවන්නට” යයි කිව්වේ නැද්ද කියා මා අහනවා. මේ අනුව ඒ නිල් ධාරීන් මේ ඉලක්කම් වැඩි කර නැවතත් එව්වා. සංඛ්‍යා ලේඛන සකස් කරන්නේ මේ ආකාරයටයි. නිලධාරීන්ට වුවමනා වුණාම ඉලක්කම් වලින් වගාව වැඩි කරනවා.

ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ, කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ, රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉතා විශාල අන්දමින් වගාවන් සාර්ථක වුණාය කියා මේ කාණ්ඩය පුරසාරම් දෙඩුවා. ගොවි රජ වරුන් එකාපිට එකා තෝරා ඔවුන්ට ඔවුණු පළඳවා පදක්කම් ගසා පිය පෙර හැරවලින් ගෙන ගියා. එපමණක් නොවෙයි, මේ ගොවි රජවරු අහස් යානාවකින් ඉන්දියාවටත් පිටත් කළා. ඒ ගොවි රජ වරුන් එහිදී කෘෂිකම් මධ්‍යස්ථාන තරඹන් නට ගිය විට, එහි සිටි උදවිය ප්‍රශ්න කළා, “රජ වන්නට තමුන්නාන්සේලා ලැබූ අස්වැන්න කොපමණද ?” කියා. ඒ අවස්ථාවේදී මෙහෙ 270 යයි කිව්ව උදවිය තමන් ලැබූ අස්වැන්න හැටියට සඳහන් කළේ 160, 140 ආදී වශයෙන් අඩු ගණනුයි. මේ නිලධාරීන්ගේ වැඩ ගැන කොමිසමක් මගින් කරුණු සොයා බලන ලෙස ගරු අගමැතිතුමාගෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඔන්න ඔය විධියේ ප්‍රෝඩාවක් තමයි ගෙන යන්නේ. ඒ අන්දමට ප්‍රකාශ කර නැද්ද කියා පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. වගාව සම්බන්ධයෙන් මොන විධියේ ප්‍රචාරයන්ද ගෙන යන්නේ? ඇත්ත වශයෙන් මහ ජනතාව එහෙම පිටින්ම මුළු කිරීමේ බලා පොරොත්තුවෙනුයි මෙබඳු ප්‍රචාරයන් ගෙන යන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, අප පිළිගන්නවා මේ රට වගා කරන්න ඕනෑ බව. වගා කිරීමට අගමැතිතුමා ගන්න මහන්සිය ගැන එතුමාට ස්තූතිවන්ත වන්න ඕනෑ. නමුත් එතුමා මොන තරම් මහන්සි ගන්නත් අනිකුත් උදවිය මේ දක්වාම ගෙන යන්නේ ප්‍රෝඩාවක් බව කියන්න ඕනෑ. වගා කිරීමේ මුළාවෙන් මිනීමෝක් රථ, ජීප් රථ, ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වා ගෙන එයින් වාසි ලබාගන්නවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තේ වගාව සම්බන්ධයෙනුත් මගේ අදහස් දක්වන්න කැමතියි. අපේ රටින් පිටරට යවන මූලික ද්‍රව්‍ය අතුරෙන් තේ වැඩිම ආදායමක් ලබන ද්‍රව්‍යය හැටියට සලකන්න පුළුවනි. කොටින්ම අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වයට විශේෂයෙන්ම බල පාන ද්‍රව්‍යයක් වශයෙන් මෙය පෙන්වා දෙන්නට පුළුවනි. නමුත් අපේ තේ මිල පහත වැටීම නිසා ජාතික ආදායමත් පහත වැටී තිබෙනවා. මෙසේ තේ මිල ලෝක වෙළඳපොලේ පහත වැටීමට හේතුවත්, එයින් වැඩි ආදායමක් අප රටට නොලැබීමට ඇති හේතුවත්, කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) පැහැදිලි කර දුන්නා. තේ වෙළඳාම සම්බන්ධයෙන් විදේශ රටවලට ගොස් සාකච්ඡා කිරීම පිණිස නියෝජිතයන් වශයෙන් බොහෝ විට යවන්නේ තේ වෙළඳාම සම්බන්ධයෙන් හෝ තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් කිසිවක් නොදන්නා නිලධාරීන් පිරිසක් බව පෙනී ගොස් තිබෙනවා. නිලධාරී පැළැත්තියෙහි ඕනෑ එපාකම් අනුව වෙළඳ ගනුදෙනු කරනවා මිස, ඒ පිළිබඳව අවබෝධයක් ඇති අයට සහභාගි වන්න අවස්ථාවක් රජයෙන් සලසා දෙන්නේ නැහැ. නිලධාරී පැළැත්තියෙහි බලතල වලට ජනතාව යට කර තැබීමට මේ රජය තවමත් උත්සාහ දරන බව පසුගිය දවස් වල දිසාපතිවරුන්ගේ බලතල වැඩි කිරීමෙන් පැහැදිලි වෙනවා. එහෙම වැඩි

කළේ සමහර විට නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය පිළිබඳව ඉලක්කම් වැඩි කර ගන්නට වෙන්න ඕනෑ. තවමත් මේ රටේ පාලන බලය එහෙම පිටින්ම පැවරී තිබෙන්නේ මා කලින් සඳහන් කළ නිලධාරී පැළැත්තියටයි. අපේ රට අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් නිදහස් කර ගන්නට පුළුවන් වුණොට, සාමාන්‍ය පුරවැසියාට එතරම් නිදහසක් ලැබී නැහැ. මන්ද? නිලධාරීන් තවමත් ක්‍රියා කරන්නේ සාමාන්‍ය පුරවැසියන් යටත් කරගෙනයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මා කථා කරගෙන ආවේ අපේ තේ වෙළඳාම සම්බන්ධවයි. තේ අලෙවිය සම්බන්ධයෙන් ගනුදෙනු කිරීම සඳහා බොහෝ විට විදේශයන් කරා යවන්නේ තේ වගාව සම්බන්ධයෙන් හෝ තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් හෝ තේ වෙළඳාම සම්බන්ධයෙන් හෝ කිසිම දැනුමක් තේරුමක් නැති පුද්ගලයන් බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. මෙතෙක් කල් නිලධාරී මහතුන් නියෝජිතයන් වශයෙන් ඒ ඒ රටවලට යැවීමෙන් වැඩක් සිදු වී තිබෙනවාද? මා දන්න අන්දමට වැඩිලි කරුවන්ගේ සංගමයේ සභාපති වරුසවිතාන මහතා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කමිටුවෙන් අස් වන්නට හේතු වුණේ, නිලධාරීන් නොයවා කර්මාන්තයෙහි නියැලී සිටින උදවිය යවන්නැයි ඒ මහතා විසින් කරන ලද ඉල්ලීම ගැන නොසැලකීම නිසයි. අගමැතිතුමා පවා ඒ මහතාගේ ඉල්ලීම ගැන සැලකිල්ලක් දැක්වූයේ නැහැ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඒ මහතා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ විධායක කමිටුවෙන් ඉල්ලා අස් වුණු බව දැනගන්න තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තේ මිල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහත වැටී ගෙන එනවා. මෙයට ඉක්මණින් ප්‍රතිකර්මයක් යොදන්න ඕනෑ. අපේ තේ විදේශයන්ට හැකි පමණ අලෙවි කිරීමට උත්සාහ දරන්න ඕනෑ. අපේ රටේ තේ වැඩියෙන් බොන්න උනන්දු කරන්න ඕනෑ. අපේ තේවල ඇති උසස්කම විදේශිකයන්ට අවබෝධ කර දෙන්න උත්සාහ කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම ද්‍රව්‍ය හුවමාරු ක්‍රමය යටතේ අපේ තේ විදේශයන්ට යවන්න මහන්සි ගන්න ඕනෑ. අපේ රට සමග ගනුදෙනු ඇති කර ගැනීමට සමාජවාදී රටවල් ඉතාම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[කාර්යවසම් මයා.]

ඕනෑකමක් දක්වනවා. එහෙම නම් ද්‍රව්‍ය හුවමාරු ක්‍රමය යටතේ ඒ රටවල් සමගත් වෙළඳාම් ඇති කර ගැනීමට, අපේ තේ වෙළඳාම් කිරීමට උනන්දුවක් දක්වන්න ඕනෑ. නමුත් ඒ අන්දමින් රජය ක්‍රියා නොකිරීම නිසා අපේ තේ මිල දවසින් දවස පහත වැටී ඇති බව ප්‍රකාශ කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. එම නිසා අයවැය ලේඛන පහක් නොවෙයි මේ වාගේ අයවැය ලේඛන දහසක් සකස් කර ඉදිරිපත් කළත් අපේ රටට කිසිම යහපතක් වන්නේ නැති බව, අපේ රට සංවර්ධනය වන්නේ නැති බව ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. වත්තිනායක ඇමතිතුමාගේ අය වැය ලේඛන 5 ක් නොවෙයි, 1,000 ක් ඇති කළත් ඒවායේ කිසිම සරුසාරත්වයක් හෝ ඒවායින් ජාතියේ ඉදිරි ගමනට ලැබෙන කිසිම බලයක් හෝ නැති බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ඒ අය වැය ලේඛන දුර්වල නිසා තමයි, ඒවා පවතින්නේ. ඒවා ශක්තිමත් නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඒවාට ඔබට වඩා විවේචන ඉදිරිපත් වන බව ඔබට වඩා ගල් වදින බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. විවේචන කරන්නට තරම්වත් දෙයක් ඒවායේ ඇත්තේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ අධිරාජ්‍යවාදී වගා ක්‍රමය නැති කිරීමට අවශ්‍ය වන අයුරින් කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. මේ අය වැය ලේඛනයෙහුත් උත්සාහ කරන්නේ ධනවාදීන්ගේ ආර්ථික ක්‍රමයේ හැටියට මේ රටේ ඉදිරි ගමන යාමටයි. මේ රටේ වැඩි ජනතාව බඩගින්නේ වේලි වේලි දුක් සුසුම් හෙලද්දී අතළොස්සක් පමණ වූ ධනපත්‍රී පිරිස සැප සම්පත් වළඳිමින් ඉදිරි ගමන යන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලබන අවුරුද්දේ අය වැය ලේඛනය මේ රටේ හොඳම සමාජවාදී අය වැය ලේඛනයක් වේවායි, දුක් විදින ගොවි කම්කරු ජනතාව සුඛිත මුදිත කිරීමට හැකියාවක් ඇති අය වැය ලේඛනයක් වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

හාල් සේරුවක් ශත 85 ට අරගෙන නිකම් දෙනවාය, ඒක මදිද කියා එක මන්ත්‍රීවරයකු කථා කරන විට ඇසුවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ වාගේ විලි ලජ්ජා නැති කථාවලින් මහජනයා මුද්‍රා වන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා සත්‍යය කුමක්ද යන්න පහදා දෙන්නට ඕනෑ. ගරු කථානායක

තුමනි, ශත 85 කට එක හාල් සේරුවක් ගෙනෙනවා නම් හාල් සේරු දෙකම 1.70 ක් වෙනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව දුන්නා වගේ හාල් සේරු දෙකම ශත 50 ට දුන් නොත් මේ ආණ්ඩුවට 1.20 ක අලාභයක් විදින්නට සිදු වෙනවා. දැන් එක හාල් සේරුවක් නිකම් දීමෙන් මේ ආණ්ඩුව ශත 35 ක ලාභයක් ලබනවා. ඕකයි, සැබෑ ප්‍රවෘත්තිය. ආණ්ඩුවට හාල් සේරු දෙකට 1.70 ක් වියදම් වන විට පසුගිය ආණ්ඩුව දුන්නා වාගේ හාල් සේරු දෙක ශත 50 කට දුන්නොත් 1.20 ක අලාභයක් සිදු වෙනවා. දැන් හාල් සේරුවක් ශත 85 කට ගෙන ඒ සේරුව නිකම් දීමෙන් එක මිනිහකුගෙන් එක සතියකදී ආණ්ඩුවට ශත 35 ක වාසියක් ලැබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විධියේ ප්‍රෝඩාවලින් තමයි, ජාතික රජය කියා ගන්නා මේ රජය මහජනතාව මුද්‍රා කරන්නේ. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ් මන් ද සිල්වා මයා.) කිව්වා බලපිටිය දිනු වේ වගා ව්‍යාපාරය නිසාය කියා. වගා යන වචනයේ “ව” යන්න වෙනුවට “ප” යන්න යොදා ඒ මන්ත්‍රීතුමා එම ප්‍රකාශය කළා නම් හොඳයි. රුකිරක්ෂා දෙනවාය කියා නොයෙක් බොරු පොරොන්දු දී, කරන්නට තිබුණු හැම දෙයක්ම කර, එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ පමණක් නොව මුළු හත් හවුලේම බලය යොදවා ගෙන ගිය මැතිවරණ ව්‍යාපාරයක් එය. බලපිටියේ වගා ව්‍යාපාරයක් තිබුනේ නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමාට වැරදීමකින් වන්නට ඕනෑ, “ප” යන්න වෙනුවට “ව” යන්න යොදා ඒ ප්‍රකාශය කර ඇත්තේ.

පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී බල පිටියේ මන්ත්‍රීතුමා හාල් වීරයා වුණා. හාල් සේරු බාගයක් කපන්නට එකල සිටි මුදල් ඇමතිතුමා යෝජනා කළ අවස්ථාවේදී ඊට විරුද්ධව කථා කර හාල් වීරයා බවට පත් වී එතුමා ගමට ගියා. එසේ යන විට එක පාඨශාලාවාරියකුමෙක් බාර්ලි බෝතල 4 බැගින් හොරෙන් දොළොස් පළකට යවා ඒ මන්ත්‍රීතුමා සදහා දොළොස් පළක පිළි ගැනිම් ඇති කළා. මල් මාලායි ඔරේන්ජ් බාර්ලි බෝතල් හතර බැගිනුයි දොළොස් පොළකට දී පිළිගැනිම් පවත්වා හාල් කැපීමට විරුද්ධ මහා වීරයා හැටියටයි එදා කථා කළේ. එහෙත් අද බලපිටියේ අය දහස් ගණනක් බඩගින්නේ සිටිනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

බලපිටියේ අයට ඔරුවේ යන්නට කලින් හාල් සේරු බාගයක පමණ බත් කන්නට ඕනෑ. ඊළඟට ඔරුවේදී කන්නට හාල් සේරුවක පමණ බත් මුලක් බඳ ගන්නට ඕනෑ. මුහුදු ගිහින් ගෙදර ආවමත් හාල් සේරු බාගයක පමණ බත් කන්නට, ඒ අයට ඕනෑ. වාරකන් නැති, රක්ෂාව කරන කාලයට ඒ අයට දවසකට හාල් සේරු 2 ක් පමණ ඕනෑ කරනවා. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කියනවා, හාල් කැපීම හොඳයි කියා. එහෙත් ඒ නිසා මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවගේ බඩට ඉතා දැඩි ලෙස පහර වැදී තිබෙනවා. ඔවුන් අද ඉන්නේ දුක් සුසුම් මැදයි. මේ රජය තුවක්කුව බසිනෙත්තුව කෙලින් කර මර්දන නීති දමාගෙන ඉතා දරදඩු ලෙස රට පාලනය කළ නිසා මහජනතාව ඒ පුරුද්දට තවම ඉන්නවා. එහෙම නොවුණා නම් හාල් කැපීමේ රහ බලා ගන්නට තිබුණා. මේ රජය විසුරුවා හැර මැති වරණයක් සඳහා එළියට බැස්ස දවසට හාල් කැපීමේ රහ මහජනයා පෙන්නාවි.

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (පර්සි සමරවීර මයා.) කියනවා “ බලමු, බලමු ” කියා. එදාට එතුමාටත් පෙනේවි. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුවේ අයත් හිතන්නේ කොළඹ හතේ කුරුදුවත්තේ අය හිතන පිළිවෙලටයි. මේ රටේ සාමාන්‍ය මහජනතාවගේ දුක් සුසුම්, දුක් හැඟීම්, ඔවුන් පෙළන වේදනාව, දුක, තේරුම් ගන්නට ශක්තියක් මේ රජයේ අයට තිබෙනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එවැනි ශක්තියක් තිබෙනවා නම් මේ අන්දමට දුක් බර ජීවිත ගත කරන්නට මහජනතාවට අවස්ථාව සලසන්නේ නැහැ. මේ අන්දමට අවුරුදු 4 ක් ගත කිරීම ලෝක ඉතිහාසයේ පුදුම දෙයක්. වෙන රටක නම් මෙවැනි පාලකයින්ට උන් හිටි තැන් තැනිව යන්නට වෙනවා. වෙන රටවල නම් මෙවැනි පාලකයින් එල්ලා දමනවා. එහෙත් මේ රටේ පාලනය ගෙන යන්නේ බසිනෙත්තුවට මහජනතාව බය කර ගෙනයි. ඒ නිසා මේ අය තවමත් පාලනය කරගෙන යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, වගා ව්‍යාපාරය ගැන කියන විට මට එකක් මතක් වෙනවා. 1953-54 වන විට මේ රටේ අල ව්‍යාපාරය ගැනයි මට මතක් වුණේ. වැලිමඩ ගරු

මන්ත්‍රිතුමා බොහොම විශාල අලකාරයෙක්. 1953-54 වන විට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව මගින් මේ රටේ අල ව්‍යාපාරය නැත්තම් අල වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කර දැමීම. [බාධාකිරීමක්] අල වචන උදවිය නොවෙයි අල කන උදවිය ගැනයි කථා කරන්නේ. මේ උදවිය අල වචනවා කිය කියා අල වගාව කන නිසයි මා ඒ ගැන කථා කරන්නේ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

අල කන්නේ නැතිව අපි ගිහින් තේ පිකක් බොමු.

The Sitting is suspended till 4.30 P.M. On resumption the Hon. Deputy Speaker will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 4.30 ට නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාගේ [එම්. සිවසිඨම්පරම් මයා.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணி வரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER [MR. M. SIVASITHAMPARAM] in the Chair.

කාරියවසම් මයා.

(திரு. காரியவசம்)

(Mr. Kariyawasam)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තේ පානය සඳහා විසිර යන්නට කලින් මා කියමින් සිටියේ අර්තාපල් වගාව ගැනයි. එක් කාලයකදී අර්තාපල් ඉංග්‍රීසිකාරයන්ගේ නැත්තම් ඔස්ට්‍රේලියන් කාරයන්ගේ ආහාරයක් හැටියට සලකන්නට පුළුවන් කම තිබුණා. ඔවුන්ට ලාභයට අර්තාපල් සැපයීම සඳහා ඒ කාලයේ මේ රටේ අර්තාපල් වගාව දියුණු කෙළේ නැහැ. ඩඩ්ලි සේනානායක මහතාගේ ආණ්ඩුව 1953 දී අර්තාපල් වගා කිරීම නවත්වා දමා රහංගල ගොවිපල වසා දැමූ බව මට මතකයි. 1956 න් පසුව සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමාට මේ වගාව පටන් ගන්නට පුළුවන් කම තිබුණත් එතුමා ඊට ඉදිරිපත් නොවී ඒ වෙනුවෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[කාරියවසම් මයා.]

වට ඇපල් වවත්තට පටන් ගත්තා. 1962 වන විට අල වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වී තිබුණා. ඒ කාලයේදී අල වගාව නැති කිරීම සඳහා කඩාකප්පල්කාරීන් පිරිසක් සිටියා. ඒ කඩාකප්පල්කාරීන් කවුරුන්දැයි වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි සමරවිර මයා) දන්තවා ඇති. අද බිජ අල ගබඩාව භාරව සිටින කෙනෙකු එදා අල වගාව කඩා කප්පල් කිරීමට ක්‍රියා කළ අතර එදා අල වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය අක්කර 9 දක්වා අඩු වී තිබුණා. අල වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී යන්නට කටයුතු යෙදී තිබුණු අවස්ථාවේදී දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා වශයෙන් පත් වීම හේතු කොටගෙන නැවත ඒ වගාවට පණ ලැබුණා. රෝග නැති බිජ අර්තාපල් ගෙන් වා මහජනයා අතර බෙදා හැර ඒවා වගා කිරීම සඳහා මහජනයා අතර විශාල උනන් දුවක් ඇති කිරීමට එතුමා ක්‍රියා කළා පමණක් නොව කඩාකප්පල්කාරීන් පළවා හැරියා. තණ කොළ කැපීම සඳහා යවන්නට සුදුසු යයි බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන්ද සිල්වා මයා.) විසින් සඳහන් කරන ලද ඒ දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් කරන ලද සේවය නිසයි, අද අර්තාපල් වගාව පිළිබඳව මහ උපාරුවට කතා කරන්නට ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මිලිස් වගාව සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මහ හයිසෙන් කෑ ගහනවා. හොඳයි, 1964 දී අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබුණු මිලිස් අක්කර ප්‍රමාණය 1969 දී අද තිබෙනවාදැයි මා ඒ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව මිලිස් වගා වූ අක්කර ප්‍රමාණය අද එදාට වඩා අඩුයි. වගාව වැඩි දියුණු කරනවා යයි අද මහ ලොකු පුරසාරම් දෙඩුවත්, කෑ ගසන්නේ නැතිව, ගුවන් විදුලිය මගින් බෙරිහන් දෙන්නේ නැතිව, පුවත්පත්කාරයන්ගේ පන්දම් ඇල්ලීමක් නැතිව වගාව සම්බන්ධයෙන් සැහෙන දියුණුවක් ඇති කිරීමට එදා ක්‍රියා කළ බව අමතක කරන්නට බැ.

වගාව පිළිබඳව අද තිබෙන තත්ත්වය තවත් අතකින් පෙන්වා දෙන්නට ඕනෑ. අද වැව් බැඳීම කරගෙන යනවා. ඒ කාලයේ දී නම් ඒ කටයුතු කෙළේ ටෙන්ඩර් කැඳවා වුවත් අද “වේම්බර් ඔප් කොමර්ස්” ආයතනයට ඒ වැඩ කොන්ත්‍රාත් දී තිබෙනවා. ඒ ආයතනය උප කොන්ත්‍රාත්කාරයන් අල්ලා ගෙන වැඩ කරගෙන යනවා. අද වැව් බැම්මට පස් යන්තමින් දමා, යන්තමින් හරි ගස්සනවා. යන්තම් පස් දමනවා මිස ඒ දමන පස් තලන්නේ නැහැ. ජාතික ධනය වියදම් කර අනාගත පරපුරේ ප්‍රයෝජනය සඳහා මේ වැව් සකස් කරන කොට ඒවා කාලයක් පවතින අන්දමට සකස් කළ යුතු බව අමුතුවෙන් කියන්නට වුවමනා වක් නැහැ. එහෙත් ඒ වැඩේ හරියාකාර ලෙස සිදු වන්නේ නැහැ. වැව් කණ්ඩි සකස් කරන විට, ඒවා කෙසේ සකස් කරනවාදැයි ආණ්ඩුවේ නිලධාරියකු ගොස් සොයා බලන්නේ නැහැ. එය මැද්දෙන් වූක්ටර යක් ගමන් කරවන්න දෙන්නේ නැහැ, ඒවා තැළෙන නිසා. යම්තම් පස් පුරවා වැව් කණ්ඩි හරිගස්සා කොන්ත්‍රාත්කරුවන් තමන්ගේ ගතමනාව බේරා ගන්නවා. රටේ ආර්ථික තත්ත්වයට මොනවා වුණත් ඔවුන්ට කමක් නැහැ. තමන්ට ලැබෙන ගතමනාව නිසා සමහර නිලධාරීන් ඒවා නුදටවත් සේ ඇස් පියාගෙන සිටිනවා. ඒ කොහොම වුණත්, මේ රජය කොයි තරම් කෑ ගැනුවත්, අයවැය ලේඛනවලින් මුදල් වෙන් කළත් වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක තත්ත්වයට ගෙන එන්නට තවමත් බැරි වී තිබෙනවා.

ශිං ගහ යෝජනා ක්‍රමය සම්බන්ධයෙනුත් වචන ස්වල්පයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ශිං ගහ යෝජනා ක්‍රමය පටන් ගන්නට යන බවට හිනිදුම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අමරසිරි මයා.) ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. බෙන්තර-ඇල්පිටිය අතුරු මැතිවරණ කාලයේදී—1966 ඔක්තෝබර් මාසයේදී—ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිතුමා එක වෙල්ලකට මුල් ගල් තබා ආවේ. ශිං ගහට වඩා විශාල ගංගාවන් මිනිසුන් තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයට උචිත පරිද්දෙන් සකස් කරගෙන තිබෙනවා. අපේ රටේම සමහර පළාත්වලට නිසි පරිදි වතුර නොලැබීම නිසා ගොවිතැන් පාළු වී ගිය අවස්ථා කොතෙකුත් අහන්නට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ලැබෙනවා. එසේම තවත් සමහර පළාත් වලට ගංවතුර ගලා ගෙවල් දොරවල් කඩා ගෙන ගිය අවස්ථාත් අනන්තවත් තිබෙනවා. අවුරුදුපතා ගිං ගහ ගැලීම හේතු කොටගෙන ඒ ගහ අසබඩ වාසය කරන මිනිසුන්ට රුපියල් කෝටි ගණනින් පාඩු වී තිබෙනවා. ගිං ගහ ඇති වුණේ කවදාද, එදා සිටම අවුරුදුපතා ඔය ගංවතුර ගැලීමත් සිදු වෙනවා. අප පුංචි කාලයේ සිට මේ වන තුරු එසේ ගංවතුර ගැලීම නිසා ජන ජීවිතයට වූ පාඩුව රුපියල් කෝටි ගණන කට වැඩියි. එසේ ජන ජීවිතයට විශාල හානි ගෙන දෙමින් අපතේ යන මහා ජලස් කන්ධය ජාතියේ සුඛ සෙන සදහා යොදා ගන්නට පුළුවන් ක්‍රම තිබෙනවා. එහෙත් එවැන්නක් නොකර මේ රජය කරන්නට යන්නේ අතිසාරයට අමුඩය ගහන්නා වාගේ දෙයක්.

පසුගිය රජය විසින් ඉතා ප්‍රයෝජන වත් යෝජනා ක්‍රමයක් සකස් කර තිබුණත්, එ යෝජනා ක්‍රමය ඉවත දමා කොහෙත්ම සාර්ථක නොවන යෝජනා ක්‍රමයකුයි, මේ රජය දැන් ක්‍රියාත්මක කරන්නට අදහස් කරන්නේ. ගහ දෙපස වාසය කරන ප්‍රගතිශීලීන්ගේ ගෙවල් කඩා බිඳ දමන්නට සිදු වන ආකාරයට ගහ දෙපස වෙලි බඳින්නට මේ රජය අදහස් කරනවා. එසේ ගහ දෙපස වෙලි බැඳීමෙන් ජල ගැලීම් වළක්වන්නට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. වතුර එක්රැස් කර, එයින් විදුලිය නිපදවා නොයෙකුත් ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවන් යෝජනා ක්‍රමයකුයි, පසුගිය රජය මගින් සකස් කර තිබුණේ. අතිසාරයට අමුඩය ගැසීමක් බදු මේ වෙලි බැඳීම ජාතික ධනයත්, ශ්‍රමයත් අපතේ යැවීමක් බව කණගාටුවෙන් නමුත් ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ යෝජනා ක්‍රමයට ගිං ගහ දෙපස වාසය කරන මුළු මහත් ජනතාවම සිය විරුද්ධත්වය පළ කර තිබෙනවා. මේ යෝජනා ක්‍රමයෙන් ගහබඩ පත්තුවටවත්, හිනිදුම් පත්තුවට වත් කිසිම සෙනක් සැලසෙන්නේ නැති බවයි, කාගේත් අදහස. රත්ගම ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා.) පවා මේ යෝජනා ක්‍රමයට විරුද්ධ යයි මා හිතනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්නා ජනහිතකාමී

මන්ත්‍රීවරුන් කවුරුනුත් පාහේ මේ යෝජනා ක්‍රමයට විරුද්ධයි. කිසිසේත් සාර්ථක නොවන මේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම අත්හිටුවන ලෙස මා අවධාරණයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙය මහ ජන මුදල් නාස්තියක් පමණයි.

මට තවත් කරුණු කීපයක් ගැන කතා කරන්නට තිබෙනවා. එහෙත් තමුන්නාන්සේ වැඩිදුර කතා කරන්නට එපාය කියන හෙයින් මා එතරම් දුරට කතා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ වන විට අය වැය ලේඛන 5 ක් ඉදිරිපත් කළායැයි කියමින් උදම් අනන්‍ය මෙම රජය 1966 දී ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයෙන් කීවේ මොනවාද? සහල්, මිරිස්, රතු ලුනු, කිරි ආහාර වර්ග, කරවල, සිමෙන්ති, ගොවි උප කරණ සහ රෙදිපිළි යනාදිය මේ රටේම නිපදවන තැනට කටයුතු කර රට ස්වයං පෝෂිත කරනවායැයි එදා කීවිවා. එදා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවිවා මෙම අංශයන්ගෙන් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම මෙම ජාතික රජයේ එකම පරමාර්ථය බව. 1966 අවුරුද්දේ ඉදිරිපත් කළ අයවැය වාර්තාවෙන් ප්‍රකාශිත වූ එකම කරුණක්වත් ඉටු කරන්නට තමුන්නාන්සේලාට පුළුවන් වී තිබෙනවාදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. මෙම රජයට මේ කියන කරුණුවලින් එකක්වත් ඉටු කරන්නට බැරි බව මා කියනවා. මේ අයට තව අවුරුදු 5 කට තබා අවුරුදු 20කට රට භාර දුන්නත් එන්න එන්නම රටේ දරිද්‍රභාවය වැඩි වෙනවා මිස, සාමාන්‍ය මහ ජනතාවගේ දුක දොම්නස වැඩි වෙනවා මිස, මෙම පොරොන්දු ඉටු කරන්නට පුළුවන්කමක් නම් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ අය මෙම අවසාන අයවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන අවස්ථාවේදී මා ප්‍රාර්ථනය කරනවා. මේ රටේ රුකිරක්ෂා විරහිත සාමාන්‍ය තරුණ තරුණියන් වෙත ඇස් බැල්මක් හෙලන්නේ නැතුව ඉදිරි පත් කර ඇති කිසිදු වැදගත්මකට නැති මෙවැනි අයවැය ලේඛන මින් ඉදිරියට කිසිම දවසක මේ රටේ ඇති නොවේවා කියා. එසේම මිලිගට ඉදිරිපත් වන අයවැය ලේඛනය මේ රටේ සාමාන්‍ය ගොවි කම්කරු ජනතාවට වැඩක් සැලසෙන පරිද්දෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[කාරියවසම් මයා.]

ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය හා ආත්ම ගරුත්වය නිසියාකාර වැඩිවී උසස් වී මතු වී යන පරිද්දෙන් සමාජවාදී රජයක් විසින් ඉදිරිපත් කරන අයවැය ලේඛනයක් වේවායි කියාත් මා පතනවා. එවැනි හැකියාවක් ඇතිවන අන්දමේ අයවැය ලේඛනයක් මිලඟ වතාවේදී ඉදිරිපත් කරන්නට සමාජවාදී රජයකට පුළුවන් වේවායි නැවතත් ප්‍රාර්ථනය කරමින් තමුන්නාත්සේවස්තුතිවත්ත වෙමින් මගේ කතාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 4.43

එම්. ඒ. ඩැනියෙල් මයා. (හේවාහට)
(තිල. எம். ஏ. டனியல்—ஹேவாஹெற்ற)
(Mr. M. A. Daniel—Hewaheta)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බෙන්තර-ඇල්පිටිය ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කාරියවසම් මයා.) විසින් පවත්වන ලද කතාවෙන් පසු වචනයක් දෙකක් කතා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ඔහු කථාව ආරම්භ කරන ගමන් ම මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා, ජාතික රජයේ පස්වන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව ඇතිවුණු මෙම විවාදයේදී ඇතැම් මන්ත්‍රීවරු ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ මේ අයවැය ලේඛනයට අදාළ කරුණු නොවන බව. සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කථා කළේ අනාගත මැතිවරණ වේදිකාවලදී කථා කරන පිළිවෙලටයි. කෙසේ වෙතත් මෙවැනි අවස්ථාවක දීවත් කථා නොකරනවා නම් ඒ උදවියගේ කථා පත්‍රවල වැටෙන්නේ නැහැ. මෙසේ කථා නොකළොත් කථා කරන්නට තමන්ට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැති බව ඒ උදවිය දැනීමම කල්පනා කර අවසානයයි.

කාරියවසම් මයා.

(තිල. காரியவசம்)
(Mr. Kariyawasam)

එලියට බැහැලා බලන්න.

ඩැනියෙල් මයා.

(තිල. டனியல்)

(Mr. Daniel)

මුඟදී අපි එලියට යනවා, මෙම කරුණත් එලියට දීලා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, මේවර පවත්වන ලද අයවැය කථාවේදී ඉතා පැහැදිලි ලෙස කිව්වා මිලඟට කරන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ කටයුතු සැලැස්ම කර තිබෙන්නේ මෙන්න මේ මේ විධියටය යන්න. අනතුරුව එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාත් පැහැදිලි කර දුන්නා, පසුගිය කාල සීමාවේ දී යම් යම් ආයතනවලින් යම් යම් කුමවලට අනුව ලබා ගත් මුදල් යම් යම් දේ සඳහා යෙදවුවේ මෙන්න මේ මේ පිළිවෙලටය, ඒවායින් පල ලැබුණේ මෙන්න මේ මේ පිළිවෙලටය කියන කාරණය. ඒවායින් අපේ රටේ ජනතාව කොතරම් දුරට පල ලබා සිටිනවාද යන්න දැනගන්නටයි අප දැන් බලාපොරොත්තු වන්නේ. පසුගිය අවුරුදු හතර හමාරක කාලය තුළ මෙම රජය මගින් කර තිබෙන වැඩ කටයුතුවල ප්‍රතිඵල අපට දැන් පෙනෙනවා. විශේෂයෙන් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා එතුමාගේ කල්පනාව යොදවා මේ රට පරිහානියට යාමෙන් වළක්වාලීම පිණිස වගා ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළා. ජාතික රජය අද වගා කටයුතු දියුණු කරගෙන යනවා. වගා ව්‍යාපාරය නමින් ජාතික රජය අද ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් තැර වගා සංවර්ධනයේ යෙදී සිටින නමුත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය රට පූරා යමින් ප්‍රචාරය කරන්නේ කුමක්දැයි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. එතුමන්ලා අපේ වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක භාවය ගැන නොදන්නවා නොවෙයි. කොළඹ සතේ ජීවත් වන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සමහර විට මේ ගැන නොදන්නවා විය හැකියි. එතුමන්ලාගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි. කරුණාකර ගොඩේ ගම්මානවලට ගිහිල්ලා බලන්න. වගා ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵල කොයි තරම් දුරට සාර්ථක වී ඇද්දැයි එතකොට එතුමන්ලාටම අවබෝධ කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වරැක්වරි නැතැයි එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් ප්‍රකාශ කළා. පසු සකස් කිරීම ආදී වැඩ සඳහා වරැක්වරියකට දවසකට ගෙවන්නට සිදු වන මුදල වැඩියයි එතුමාම ප්‍රකාශ කළා. වරැක්වරිවල මිලත් වැඩියයි එතුමා සඳහන් කළා. මේවා අසා මට පුදුම හිතුණා. මෙවැනි දේ කියන ඕනෑම කෙනෙක් මහියංගනය වැනි ප්‍රදේශවලට ගියොත් නැවත වරක් මේ ගරු සභාව ඇතුළු ආචිත් එවැනි කථාවක් නොකියනවාට මගේ හිතේ නම් කිසිම අවිශ්වාසයක් නැහැ. කැළෑ අක්කර ලක්ෂ ගණනින් තිබෙන ප්‍රදේශවල, ජාතික ආණ්ඩුවෙන් කර තිබෙන දේ බැලුවොත් මෙවැනි කථා කියන්නේ නැහැ. කැළෑ එළිකිරීම ආදී කටයුතුවලදී ජනතාවට පහසුකම් සපයා දී තිබෙන ආකාරය ගැන නොදැන සිටීම කණගාටුදයකි. පෝර සපයා දීමෙන්, ඒවා පාවිච්චි කරන සැටි කියා දීමෙන්, කෘමි නාශක බෙහෙත් වර්ග දීමෙන්, ඒවා යොදන ආකාරය පිළිබඳව උපදෙස් දීමෙන්, නිලධාරීන් යොදා ඔවුන්ගේ මාර්ගයෙන් වෙනත් කරුණු සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය හැම ආධාරයක්ම ලැබෙන්නට විධිවිධාන යෙදීමෙන් ජාතික රජය කර තිබෙන දේවල් කවුරුත් දැනගත යුතුව තිබෙනවා. ගම්මානවලට ගිහිල්ලා බැලුවොත් මේවා ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් නොවේද? කරුණා කර ගිහිල්ලා බලන්න. අද වගා ව්‍යාපාරය ඉතාමත් සාර්ථක ආත්දමින් කරගෙන යන බව මේ ගරු සභාවේදී ඉතාමත් ප්‍රීතියෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

ජාතික රජය වගා ව්‍යාපාරයෙන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන් නාන්සේලා රට පාලනය කරමින් කළ දේවල් කරන්නට නොවෙයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන් නාන්සේලා එදා බලාපොරොත්තු වුණේ ක්‍රමානුකූලව මේ ලංකාව බඩගින්නේ තබා ඒ මගින් ලංකාවේ ඒකාධිපති ආණ්ඩු ක්‍රමයක් ඇති කරන්නටයි. එහෙත් මේ ජාතික ආණ්ඩුව ඒ සියල්ලක්ම දැන් අනෙක් පැත්තට හරවා බඩගින්න නිවා දැමීමේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර සාර්ථක ලෙස කර ගෙන යනවා. ජාතික ආණ්ඩුව කරගෙන යන වැඩ දකින විට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ

තමුන් නාන්සේලාගේ හිතට විකක් අමාරු වන බව පෙනෙනවා. ඒ ගැන අප කණගාටු වන්නේ නැහැ. එය අපේ සන්තෝෂයට හේතු වෙනවා. අපේ වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක ලෙස කරගෙන යෑමට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන් නාන්සේලාගේ ආධාරය අපට කිසිසේත් ලැබුණේ නැහැ. ජාතික ආණ්ඩුවට හැම අයුරින්ම උදවු උපකාර කළ නිලධාරී මණ්ඩලයට ජාතික ආණ්ඩුව කෘතඥතාව පළ කරනවා. රු දවල් නොතකා, ඒ දෙකේ වෙනස ගැන කල්පනා නොකර, අපේ අසහාය නායක අග්‍රා මාත්‍යතුමා ඇතුළු ජාතික ආණ්ඩුව පටන් ගත් ඒ වැදගත් ව්‍යාපාරයට අත හිත දී මේ රටේ වගා ව්‍යාපාරය නගා සිටුවීමට නිලධාරීන්ගෙන් විශාල සේවයක් ලැබුණු බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. මේ රටේ පුරවැසියන් වශයෙන් ඒ උදවියටත් වුවමනා වෙලා තිබෙනවා මේ රටේ ආහාර වගාව සාර්ථක වෙනවා දකින්නට.

මේ අයවැය ලේඛනය, විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලයේ සිටිද්දී ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන හා සසඳන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පසුගිය ආණ්ඩුව තිබුණු ඒ කාලයේදී වරින් වර මුදල් ඇමතිවරුන් මාරු වුණු ආකාරය අපට මතකයි. මුදල් ඇමතිවරුන් මාරු වන හැම විටකම වාගේ බඩු මිලත් වැඩි වුණා. ගිනිපෙට්ටියක මිල එක දවසක යම් ප්‍රමාණයක් වී තිබුණද, පසුවද බලන විට එය ශතයකින් වැඩි වී තිබුණු හැටි අපට දකින්නට ලැබුණා. පිටි ගැනත් වෙනත් බොහොමයක් දේවල් ගැනත් තිබුණේ එවැනි තත්ත්වයක්මයි. දිනෙන් දිනම එක ශතයකින් තමුන් බඩු මිල වැඩි වෙන්නට පටන් ගත්තා. අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන දිනය ලං වන විට ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නැර කළකඩ කාරයන් බඩු හංගන්නට පටන් ගත්තවා. හෙට අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා නම් අද දුප්පත් මිනිහෙකුට ලාම්පුතෙල් විකක් ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. මොකද? කළකඩ කාරයෝ බඩු හංගනවා. ඒ අයට අනුබල ලැබෙනවා. ඒකයි එහෙම කරන්නේ. හෙට අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්න

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ඔනියෙල් මයා.]

නව තිබෙනවා නම් අද ගිහිල්ලා ඉල්ලුවත්, ලුහු රාත්තලක් නැත්නම් මිරිස් රාත්තලක් පවා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් එදා තිබුණා. එහෙත් අපේ ජාතික ආණ්ඩුවේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය කළකඩ මුදලාලිලා තර කරන අයවැය ලේඛනයක් නොවන බව ආචම්බරයෙන් කියන්නට පුළුවනි. පොදු ජනතාවට කිසිම කරදරයක් නැතිව ජීවත් වන්නට අවකාශ ලැබෙන අන්දමට සකස් කරන ලද අයවැය ලේඛනයක් හැටියට මෙය කවුරුත් පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. ඒ බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන්නාන්සේලාටත් අවබෝධ වනු ඇති. එහෙත් ඒ බව ප්‍රසිද්ධියේ පිළිගන්නට නම් කැමති නැති බව අපට තේරුම් ගන්නට පුළුවනි.

මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙනුත් එකක් කියන්නට තිබෙනවා. සිගරට් මිල ශතයකින් වැඩි වුණා නමයි. හැබැයි ලංකාවේ ජනගහනයෙන් කියෙන් කි පංගුවක් ද සිගරට් බොන්නේ? හතරෙන් එක පංගුවක්වත් සිගරට් බොනවාද? මේ ගැන යම් කෙනෙක් පුරසාරම් දොඩනවා නම් එය නුවණට හුරු වැඩක් නොවෙයි. ශතයකින් වැඩි වීම අප කළ වරදකැයි කවුරුවත් කියන එකක් නැහැ. දුම්කොළ වගා කරන උදවියට ඒ වැඩි වන ශතයෙන් කොටසක් ලැබෙනවා. ඒ ගොවි මහත්වරුන් මේක පත්‍රයේ දැක අපෙන් ඇසුවා මෙයින් සුළු ලාභයක් අපටත් ලැබෙනවාද කියා. මා ඒ ප්‍රශ්නය මුදල් ඇමතිතුමාට දමමා. මුදල් ඇමතිතුමා කිව්වා, ඔව්, ගොවියන්ටත් ලැබෙනවාය කියා. එසේ නම් අය වැය ලේඛනයෙන්, දුම් කොළ වවන ගොවියාටත් යම් කිසි වාසියක් සැලසෙන බව රහසක් නොවෙයි.

ජාතික රජයේ ව්‍යාපාර දැන් ක්‍රමානුකූල තත්ත්වයකට ඇවිත් තිබෙන නිසා අපට දැන් විශේෂයෙන්ම ආචම්බර වෙන්න පුළුවනි. තමුන්නාන්සේලා එදා අපට භාර දුන්නේ හිස් භාණ්ඩාගාරයක්. ඒ නිසා අප බලාපොරොත්තු වූ ක්‍රම සම්පාදක වැඩ පිළිවෙළ උඩ අය වැය ලේඛන සකස් කිරීමේදී අපට අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්නට වුණා. ඒ අමාරුකම් ක්‍රමානුකූලව අඩ වී

ගොස් මහජනතාව පිට තිබූ බදු බර එහෙම පිරිත්ම අඩු කිරීමේ සැලැස්මක් සකස් කර ගන්නට පුළුවන් වීම ගැන අපි ආඩම්බර වෙනවා.

තමුන්නාන්සේලාගේ කාල සීමාවේදී යම් යම් කර්මාන්ත ආයතන ඇති කර තිබීම ගැනත් අපි ආඩම්බර වෙනවා. එහෙත් කර්මාන්ත පාඩුවට ගෙන ගිය යුගයක් තිබුණා. අපි ඒ පාඩුව ලාභ පැත්තට හරවා තිබෙන නිසා ඒ කර්මාන්ත ආයතන නොහොත් සංඝාටලින් දැන් ලාභ ලැබෙනවා. යම් දෙයක් අපි කරන්නේ පාඩු විදින්නත් නොවෙයි, අධික ලාභ ලබන්නත් නොවෙයි. ගන්නා ලාභය ජනතාව අතර බෙදා දීම පිණිසයි. ඒ අනුව අප විදේශ ණය ලබා ගෙන ඇත්තේ ආණ්ඩුවේ සිටින මන්ත්‍රී වරුන්ටත් රජයේ නිලධාරීන්ටත් ඡෝක් කරන්න නොවෙයි. ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා ජනතාවගේ ඕනෑ එපා කම් සඳහා ක්‍රියා කිරීමට බව මතක් කළ යුතුයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම අය වැය ලේඛනයෙන් යෝජනා කර තිබෙන කරුණු සියල්ලම කෙසේ වෙතත් අඩක් වත් අපේ මේ කාල සීමාව අවසන් වන්නට කලින් සම්පූර්ණ කර දීමයි අපේ බලාපොරොත්තුව. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළා, පසු ගිය අවුරුදු හතරහමාර ඇතුළතදී අපේ ඉලක්කය සම්පූර්ණ වුණේ නැහැ කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි ආඩම්බරයි කියන්න, මේ ජාතික රජය විසින් කරන ලද වියදමේ ප්‍රතිඵල අපි බලාපොරොත්තු වූවාටත් වඩා ලැබී තිබෙන බව. ඒ ගැන මා සඳහන් කරන්නේ ඉතා මත් ප්‍රියයෙන්. අපේ මේ ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමේදී නා නා අයගේ උපදෙස් ලබාගත්තට අපට සිද්ධ වුණා. ඊ දාවල් නොබලා අපේ ඇමතිවරුන් ඒ නිලධාරී මහත්තුන් සමග සාකච්ඡා කර නියම පියවරවල් ගැනීමට බොහෝම උත්සාහ දරා තිබෙනවා. එහි ප්‍රතිඵල පෙනී පෙනී තිබියදී තමුන්නාන්සේලා ඒවාට හරස් කපමින් මහජනතාව මුළා කිරීමට තැත් කිරීම ශාප ලැබෙන අප රාදයක් බව මා සඳහන් කරන්න කැමතියි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

මා තවදුරටත් කියන්න කැමතියි, අපි යම් දෙයක් බලාපොරොත්තු වුවා නම් ඒ බලාපොරොත්තු වූවාටත් වැඩියෙන් ඒ කටයුතු සඵල වී ඇති බව. අපේ ඉලක්කය සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස, ජනතාවට හිරිහැර නොවන විධියට, ජනතාවගේ ඕනෑ එපාකම් ඉටු කර දෙමින් අපි හැකි තරම් දුරට, අපට පුළුවන් අන්දමින්, කටයුතු කරන බවත් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ජනතාවගේ වුවමනා එපාකම් සියයට සියයක්ම ඉටු කර දීමට අපට හැකි වුණා. අපේ ව්‍යාපාර නිසා ලංකාවේ ජනතාව කිසිම කරදරයක් නැතුව සිටින අතර ඔවුන්ට තව දුරටත් උදව් උපකාර කරමින් ඔවුන් ආරක්ෂා කරගෙන ක්‍රමානුකූලව ජීවත් වීමට අවශ්‍ය කටයුතු ජාතික රජයෙන් ඉටු වෙනවා ඇති.

රැකියාප්ත ප්‍රශ්නය සෑම විටම මතු වන ප්‍රශ්නයක්. අපි දැන් මේ සභා ගර්භයෙන් එළියට යන විට වුවද රැකියාප්ත පනත පැමිණ සිටින උදවියට මුහුණ දෙන්නට අපට සිද්ධ වෙනවා. රැකියාප්ත ප්‍රශ්නය තමයි ලංකාවට වැදී තිබෙන එකම හේතුව. මේ වාමාංශික බලවේගයන් එදා කෙළේ මොකක්ද? රැකියාප්ත ඉල්ලා එන අය උදේ සිට හැන්දෑ වන තුරුත්, හැන්දෑවේ සිට උදේ වන තුරුත් කඩදාසිවල පාප්ප ගැමට දැමීම. අපි උඹලාට රක්ෂා දෙන්නම් කිය කියා පාප්ප ගැවෙව්වා. ඒ උදවිය හැමදාම පාප්ප ගැවා. අන්තිමට ඒ පාප්ප ටික වේලිනාට පසුව අද අපි ලඟට ඇවිත් ඉන්නවා. අපි කිව්වා, ඒ මහත්වරුන් පස්සෙ ගියා නම් ඒ මහත්වරුන්ටම කියා ඒ පාප්ප ටික ගලවා ගන්නය කියා. මා හිතන්නේ නැහැ ඒ අයට කඩදාවන් ඔලුව ඔසවන්න ලැබේවිය කියා.

නමුත් මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඕනෑ කරුණක් තිබෙනවා. මෙම ජාතික රජය විසින් සකස් කර තිබෙන අධ්‍යාපන සැලැස්ම නියම අන්දමට ක්‍රියාත්මක කර ගැනීමට අපේ කාල සීමාව තුළදීම හැකි වුවහොත් මා ඉතාමත් ආඩම්බරයෙන් කියන්න කැමතියි, 1975 වන විට අපේ පස්සෙන් එන ළමයින් අපි පසුපස නැවිත් ඒ අය ලබා ගත් අධ්‍යාපනය අනුව නියම විධියේ රක්ෂාවල් ලබා ගන්නා බව. දැනට

සකස් කර ගෙන යන ජාතික අධ්‍යාපනය ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වූවාට පසු එවැනි තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ වගේම තමුන් නාන්සේලා හිතනවා ඇති ඒ අධ්‍යාපන සැලැස්ම කොළඹට පමණක් සීමා වූවක්ය කියා. එහෙම නැත් නම් මහනුවරට පමණක්, ගාල්ලට නැත් නම් මාතරට පමණක් සීමා වූවක්ය කියා. නැහැ. ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ නියම ප්‍රතිඵල ලැබෙන විට දක්ෂ ළමයි අදක්ෂ ළමයි යන කොටස් දෙකම දක්ෂ ළමයින් හැටියට සකස් කිරීමට පුළුවන්කමක් ඇති වෙනවා. මේ රටේ දැන් දුක් විදින ජනතාවට සේවයක් ලබා දීමට එවිට පුළුවන් වෙනවා. රැකියාප්ත ප්‍රශ්නය විසඳීම අමාරු දෙයක් වුවත් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන විට අනාගත ළමයින්ට නියම රැකියාවක් ලබා ගැනීමට මාර්ග සැල සේවයි අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා. ඒ අතර තුර අප විසින් සකස් කරන ලද යම් යම් ආයතනවලට යම් යම් කර්මාන්තවලට සේවකයන් බඳවා ගැනීමෙන් රැකියාප්ත ප්‍රශ්නය තරමක් දුරට විසඳා ගැනීමට හැකි වෙනවා. විශේෂයෙන්ම කිරි මණ්ඩලය වැනි ආයතනවලට පමණක් නොව තවත් කොතෙකුත් එවැනි ආයතන තිබෙනවා.

පල්ලෙකැලේ විශාල ගොඩනැගිල්ලක් පිහිටුවා විශාල කර්මාන්ත නගරයක් ඇති කර එහි සිටින ජනතාවට මහඟු සේවයක් එයින් ලබා දී තිබෙනවා. ජාතික රජය මගින් අක්කර 5,000 ක් පමණ අරගෙන කර්මාන්ත නගරයක් ඇති කිරීමේ පර මාර්ථය උඩ, සැලැස්මක් ඇති කර වැඩ කර ගෙන යනවා. ඒ සැලැස්ම අද තමුන් නාන්සේලාගේ කොළඹ නගරය සකස් කර තිබෙන සැලැස්ම වගේ නොවෙයි. කොළඹ නගරය සැලැස්මක් ඇතිව බිහි වුණ නගරයක් නොවෙයි. තිකම්ම බිහි වුණ නගරයක්. මහනුවර නගරයත් සැලැස්මක් ඇතිව බිහි වුණ නගරයක් නොවෙයි. නමුත් නියම සැලැස්මක් ඇතිව පල්ලෙකැලේ කර්මාන්ත නගරයක් ඇති කිරීමට කර්මාන්ත පුරයක් ඇති කිරීමට මේ ජාතික රජයෙන් කටයුතු කරගෙන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ඔබ්බෙහි මය.]

යනවා. නියම ඇරැස්මක් සකස් කර එහි පළමු පියවරක් අවසාන බව තමුන්ගෙන් සේව මතක් කර දෙන්න ඕනැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ට මා ආරාධනා කරනවා, පල්ලෙකැලේ පැත්තට ගොස් මෙම කර්මාන්ත නගරය නරඹා එන්නය කියා. එවිට ඒ අයට අවබෝධ කරගන්න පුළුවන් වේවි, ජාතික රජය විසින් මේ තරම් ධනස්කන්ධයක් වියදම් කර තිබෙන්නේ මොකටද කියා. මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට එම කර්මාන්ත නගරයෙන් හැකි තරම් ආධාර දී තිබෙනවා. එහි ප්‍රතිඵල අනාගත දරු පරම්පරාවට ලබා ගත හැකි වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. පල්ලෙකැලේ විශාල නගරයක්. යථා කාලයේදී තමුන්ගෙන් සේවාවට පුළුවන් වේවි, ගුවනින් හෝ ගොස් එහි සිටි තරඹන්න. ඒ කාලය ඒ තරම් ඇත නැහැ. ඉතාමත් කෙටි කාලයකින්ම ඒ තත්ත්වය දැක ගැනීමට හැකි වේවි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකාවේ නා නා ජාතීන් වාසය කරනවා. ඒ ජාතීන් සමග සම්බන්ධකම් ඇති කර ගෙන පටන් ගත්ත මේ රජය තමුන්ගෙන් සේවා වැනි කඩාකප්පල්කාරීන් එකතු වී නැති කර දමන්න හදනවා. තමුන්ගෙන් සේවා සුදුනම් වන්නේ අපටත් කන්න නොදී තමුන්ගෙන් සේවාවත් කන්න නැති තත්ත්වයක් ඇති කිරීමටයි. පෙඩරල් වාදීන් විසින් අපේ සිංහල ජනතාව අද දෙකඩ කරන්න හදනවා. සිංහල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් එහෙම පිටින්ම උදුරා දමන ජාතියක් බවට පෙඩරල්වාදීන් අද පත්ව සිටිනවා. තමුන්ගෙන් සේවා දන්නවා ඇති ඔය පෙඩරල්වාදීන් මේ රජයෙන් ප්‍රයෝජන ලබාගෙන මේ රජය ඉල්ලීම් ඉටු කරන්නේ නැත කියා යාපනයට ගොස් රජයට දොස් කියනවා. ඔය පෙඩරල්වාදීන් තමුන්ගෙන් සේවාවගේ පැත්තට ගත්තොත්—

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අපට ඕනැ නැහැ.

ඔබ්බෙහි මය.

(திரு. டனியல்)

(Mr. Daniel)

වුවමනා තැත්නම් ඔය පිටිපස්සෙන් තබා ගෙන සිටින්නෙ කකුල් රන් වෙන්න ද? මම තමුන්ගෙන් සේවාවට කියන්න කැමතියි ඔය පෙඩරල්වාදීන් යම් දවසක තමුන්ගෙන් සේවාවගේත් බෙල්ල කපන්න බැරි නැහැ. ඒ නිසා මා තමුන්ගෙන් සේවාවගේත් එක් ඉල්ලීමක් කරනවා. පෙඩරල් පක්ෂය යම් දවසක කුමන රජයකට බැඳුණත් අවුරුදු පහේ නිල කාලය අවසාන වන්නට පෙර ඒ රජයේ බෙල්ල කපන ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා. තමුන් ඩඩ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් වූ අපේ ජාතික රජය ඒ බෙල්ල කැපීම්වලට ඉඩක් තැබුවේ නැහැ. ජාතිය විකුණුවේ නැහැ. ජාතිය උකස් කළේ නැහැ. අපේ අගමැතිතුමා ජාතිය ආරක්ෂා කරගෙන ජාතියේ උන්නතිය සඳහා එතුමා බලාපොරොත්තු වූ ආකාරයටම සම්පූර්ණ කාල සීමාව තුළම පාලනය ගෙන යනවා. ලඟදීම මහජනතාව ඉදිරිපිටට යන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.—[බාධා කිරීමක්] පිටි පස්සෙන් සිටින නිසා එතුමන්ලා තමුන්ගෙන් සේවාවට හොර ගිවිසුම් ගැන ප්‍රකාශ කරාවි. අවසාන වශයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ අය වැය ලේඛනයෙන් ලංකා වාසී ජනතාවටත්, ලංකාවේ සුභ සිද්ධිය ප්‍රාර්ථනා කරන ලෝකයේ යම් ජනතාවක් වෙසෙනවා නම් ඒ ජනතාවටත් සෙනක්ම වේවායිද, ලංකාවේ සුඛිත මුදිත තත්ත්වයක් ඇති වේවායිද මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අ. භා. 5

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(අගලවත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—
அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සාමාන්‍යයෙන් තමුන් තාත්සේ මුලසුනේ සිටින විට තමුන් තාත්සේට ගරු කිරීමක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කරන පුරුද්දක් මා තුළ තිබෙනවා. නමුත් මේ අවස්ථාවේදී මට සිංහල භාෂාවෙන් කථා කරන්නට හේතූන් කීපයක් තිබෙන බව තමුන් තාත්සේට මතක් කරන්නට සතුටුයි. මේ අයවැය ලේඛන විවාදයේදී ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ඇමතිතුමන්ලා විසින් පවත්වන ලද ප්‍රධානතම කථා තුන ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පවත්වා තිබෙන බව මට පෙනී ගියා. මුදල් ඇමතිතුමා සිය කථාව කළේත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන්. ඊළඟට හිටපු මුදල් ඇමතිවරුන් දෙදෙනෙකු—රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සහ නිවාස ඇමතිතුමා—ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් ප්‍රධාන කථා දෙකක් පවත්වා තිබෙන්නේත් ඉංග්‍රීසියෙන්. ඒ පිළිබඳව මා කණ්ගාටු වෙනවා. ඊට හේතුවක් තිබෙනවා. මේ කාලයේ අපේ හැන්සාඩ් වාර්තා පොත් ලංකාව පුරා සිටින ඉංග්‍රීසි භාෂාව නොදන්නාවූ හෝ හරියාකාරව නොදන්නාවූ, නමුත් තම මව් භාෂාව පිළිබඳව ඉතා හොඳ දැනුමක් තිබෙන උදවිය කියවනවා. ඒක මා දන්නා වූ කාරණයක්. අප මේ තැන කථා කරන්නේ අප ඉදිරිපිට සිටින උවියට නම් අප කථා කරන්නේ බොහොම සුළු පිරිසකටයි. මේ ගරු සභාව තුළ සිටින්නාවූ අප පමණක් නොව අප පවත්වන කථාවලට සවන් දෙන්නට මේ ගරු සභාවට පැමිණ සිටින මහජනතාවගේ සංඛ්‍යාවත් බොහොම සුළුයි. මේ ගරු සභාවේ කෙරෙන කථා ගැන දැනුමක් ලබා ගන්නට වුවමනා කරන අය එම දැනුම ලබා ගන්නේ හැන්සාඩ් වාර්තාව කියවීමෙනුයි. වඩා හොඳින් නියම අවබෝධයක් ලබා ගන්නට පත්‍රවලටත් වඩා කියවන්නේ හැන්සාඩ් වාර්තාවයි. පත්‍රවල පළ කරන්නේ සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රසිද්ධ කළ යුතුය කියා ඔවුන් සිතන දේවල් පමණයි. සම

හර අවස්ථාවලදී—වැරදීමකින් වෙන්වනට පුළුවනි; නැත්නම් නොතේරෙනකම නිසා වෙන්වනට ඇති—ප්‍රසිද්ධ කරන්නේ අප නොකී දේවල්. නමුත් මෙතැන අපේ කථා වැරදි නැතිව වාච්‍යා කරන්නට ලැබු ලේඛකයින් සිටිනවා. හැන්සාඩ් වාර්තාවට මව් භාෂාවෙන් කථාවක් ඇතුළු වූවා ම එය විශාල ජනකායකට කියවීමට ලැබෙන නිසා, දැනගැනීමට ලැබෙන නිසා, මා ඉතා ඕනෑකමින් සිංහල භාෂාවෙන් කථා කරන්නට උත්සාහ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතාම වැදගත් බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයක් අප ඉදිරිපිට තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව කථා කරන විට මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ හේවාහැට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බැනියෙල් මයා.) මට සමාව දෙන්නට ඕනෑ, එතුමාගේ කථාව ගැන මා කිසිම සඳහනක් නොකරනවා නම්. ඊට හේතුව, අපට දී තිබෙන කාල සීමාව අප පුළුවන් තරම්ම ප්‍රයෝජනවත් විධියට පාවිච්චි තුළ යුතු වීමයි. එම නිසා මා විශේෂයෙන්ම මගේ කථාව ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේත්, නිවාස ඇමතිතුමාගේත් කථාවලට එල්ල කරනවා. ඒ දෙදෙනාම හිටපු මුදල් ඇමතිවරුන් බව මා නැවත මතක් කරන්නට ඕනෑ. එක්කෙනෙකු මුදල් ඇමති වශයෙන් තම ඉතිහාසය සම්පූර්ණ කෙළේ අනෙක් එක්කෙනා පටන් ගත් තැනින්. අද සිටින ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එදා මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් ඉතිහාසය අවසාන කළේ හාල් මිල නග්ග ලායි. ඇමතිතුමා එදා මුදල් ඇමති වශයෙන් සිය කාලය පටන්ගත්තේ එකී හාල් මිල නග්ගීමෙන් රජයට මුදල් අතින් ලැබෙන වාසිය ගරාගෙනයි. මේ දෙදෙනා අතරේ දේශපාලන වශයෙන් තම විශාල පෙරළියක් වුණු බව අද මතක් කළ යුතුයි. 1953 අගෝස්තු මස 12 වන දින 13 වන දින ජනතාව මහා හර්තාලයකින් එදා සිටි අදත් සිටින අගමැතිතුමාගේ පුටුව පෙරළා දමීමා. ඒ තැනට අප දන්නා වූ මාර්ග වලින් අවුරුදු දෙකක් අගමැති කම් කළ ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල මහත්මයා පැමිණ අගමැති වුණා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවෙහි, හාල් සේරුව කැපීමේ ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක් කියැවී තිබෙනවා. ඒ ගැන මා කියන්නේ එක් කරුණක් පමණයි. හදිසි නීති ක්‍රමය දවස් 1,000 කට වැඩියෙන් මේ රටේ පවත්වමින් එය රටේ සාමාන්‍ය නීති රාමුව බවට පත් කළ ආණ්ඩුවක් වෙනුවෙන්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීම ගැන කථා කිරීමට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් යුතුකමක් නැහැ. ඒ ගැන මා මීට වැඩි යමක් දැන්ම කියන්නේ නැහැ. ඊට වඩා වැදගත් කරුණු කීපයක් තිබෙනවා.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවෙන් ඔහු විසින්ම ඉතා වැදගත් යයි කියැවුණු ප්‍රශ්න වගයක් මතු කළා. අය වැය ලේඛනය සකස් කිරීමේ ආකාරය ගැන මූලික ප්‍රශ්න වගයක් මතු කළ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා අලුත් විධියකට අය වැය ලේඛනය සකස් කිරීම සඳහා මේ සභාවේ දෙපාර්තමේන්තු වි අප රටේ ව්‍යවස්ථාත් වෙනස් කරමින් නීති රාමුව හරිගස්සන්න ඕනැ යයි ඇත්තටම ඉල්ලීමක් කළා. ඒ මගින් කිසියම් කරුණු වගයක් මට අද ඉදිරිපත් කරන්නට ඉඩ තිබෙනවා. මෙම අය වැය ලේඛනය තුළ අය වැය ලේඛන හතරක් තිබෙන බව අපට එතුමා මතක් කළා. ඒ කථාව නම් මා ඇත්තටම පිළිගන්නේ නැහැ. කොටස් හෝ කාණ්ඩ 4 ක් වශයෙන් යම් යම් කරුණු ගැන, යම් යම් ප්‍රශ්න ගැන, කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමේ පුරුද්දක් මුදල් ඇමතිවරයා තුළ තිබෙන්නේ වී නමුත්, රටේ අය වැය ලේඛනයේ ප්‍රධාන වශයෙන් පැති 4 ක් තිබෙන බවත් ඇත්තක් වන්නේ වී නමුත් අපේ අයවැය ලේඛනය තුළ ඇත්ත වශයෙන්ම අයවැය ලේඛන 4 ක් තිබෙනවා යයි මා කිසිසේත්ම පිළිගන්නේ නැහැ. ඒක එතුමා එක්තරා දේශපාලන වාසියක් බලාපොරොත්තුවෙන් කළ බෙදීමක් බව මා තව ටිකකින් පෙන්වා දෙන්නම්. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට අපට මතක් කළ යුතු අය වැය ලේඛනය සෑදීමේ සහ එය අද තිබෙන තත්ත්වයට ගැලපෙන අන්දම වැනි මූලික ප්‍රශ්න ඒ බෙදීමෙන් සහ කථාවෙන් යටපත් කළා.

මුදල් ඇමතිතුමාට කිසි අපහාසයක් කිරීමේ චේතනාවක් නැතිව මා ඉතා කනගාටුවෙන් මේ කාරණය මතක් කළ යුතුයි. මේ ආණ්ඩුව යටතේ නම් මුදල් ඇමති ධුරය මුදල් ප්‍රශ්නයෙන්, ආර්ථික ප්‍රශ්නවලත් ඉතා සුළු ස්ථානයක් දරන බව මට ඔප්පු කළ හැකියි. ලෙනෙසියෙන් පහසුවෙන් කා වැදෙන කාරණයක් මට මේ සම්බන්ධයෙන් කිය හැකියි. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථා පහම මම අහගෙන ඉඳ තිබෙනවා. ඒක මගේ යුතුකමක් සහ මා ඔහුට කරන්නට උත්සාහ කරන ගරු කිරීමක් බව මේ සභාවේදී කියන්නට කැමතියි. එහෙත් ක්‍රමානුකූලව මට වැටහී යන්නට පටන් ගත්තා, අවුරුදු පතා කරන්නාවූ මේ ජවනිකාවේ එන්ට එන්ටම කිසි අර්ථයක් නැතිව යන බව. මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවල භාෂාවේ හා රචනයේ ඇති ලක්ෂණ ගැන මගේ හිත ගියාට, ඔහුගේ කට හඬින් ඉඳ හිට අපේ හිත් ටිකක් ප්‍රීති කිරීමට කවටකම් කරන්නට ඔහු තුළ තිබෙන දක්ෂකම ගැන මා සන්තෝෂ වුණාට, ඔහුගේ කථාවෙන් කියන්නාවූ දේවල් ගැන ඇත්තටම ඔහුගේ වගකීමක් නැති බවත්, වගකීමක් තිබුණත් නොතිබුණත් අපේ රටේ මුදල් ප්‍රශ්න ගැන ගන්නාවූ ප්‍රධාන තීන්දු ගැනෙන්නේ මුදල් ඇමතිතුමා නොවන බවත් මට ක්‍රමයෙන් පැහැදිලි වුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ කාටත් මැනකදී පෙනී ගිය සිද්ධියක් තමයි, මේ ආණ්ඩුව මුදල් සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි පියවරක් ගන්නාවූ අවස්ථාවල මුදල් ඇමතිතුමා මෙතැන මොන විධියේ කථාවක් කළත් නැතත්, වෙනත් පුද්ගලයකු පත්‍රවල නියෝජිතයන් ඔහු වෙතට කැඳවාගෙන මේ පියවර ගැනීමේ අර්ථයත්, එය ගැනීමට හේතු නුත්, එයින් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵලත් පත්‍රවල මුළු පිටුවක් තරම් පිරවෙන තරමට විස්තර කරන බව. මෙතැන ඔහුගේ නම කිව්වට වරදක් නැහැ. අපේ රටේ ඇත්තටම මුදල් පාලනය කරන්නා සහ එහි භාරකාරයාගේ නම දැනගන්න එක හංගනවාට වඩා හොඳයි. ඒ මහත්ම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යාගේ නම ආවායයි ගාමනී කොරෙයා. සාමාන්‍යයෙන් අපි එයාගේ නම මෙනැත සඳහන් කරන්නේ නැති නිසයි, මම විකක් හිටව හිටවා නම කිව්වෙ. මේ ඊයෙ පෙරේදා එතුමා පත්‍ර නියෝජිතයන් කැඳවමින් ආණ්ඩුව මුදල් අංශයෙන් ගත්තා වූ ප්‍රධාන පියවරවල් ගැන බොහොම ප්‍රවේසම්කාරී විස්තරයක් කර තිබුණු බව තමුත්තාත්සේලා අපට පත්‍ර මාගියෙන් දකින්නට ලැබුණා. මේකෙ ඇත්ත මෙයයි. අපට මේක සඟවන්න ඕනෑ නැහැ. ඇත්තට අප මුහුණ දෙමු. අපට දැන් තිබෙනවා සැලසුම් සම්පාදනය කිරීමට දෙපාර්තමේන්තුවක්. ඒකේ ප්‍රධානියා තමයි ඒ මහතා. දැන් අපට වෙනමම තිබෙනවා මුදල් අමාත්‍යාංශයක්. අනික් අංශය මා දන්න තරමට අගමැතිතුමා යටතේ තිබෙන්නේ. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් කිසිම අනුමානයක් නැහැ, අද ඒ සැලැස්ම හදන අංශය මෙම මුදල් අංශය සම්පූර්ණයෙන්ම පාලනය කරන බවට. එතනයි වැදගත් තීන්දු ගන්නේ. මෙනැත උත්සාහ කරන්නේ එතැනින් නටන්න කියන විධියට නැටීමටයි. එම නිසා එන්ට එන්ටම අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීම සහ ඒ පිළිබඳව කරන කටයුතු, තත්ත්වයට ස්ථිරවම නොගැළපෙන ස්වභාවක් උසුලනවා. මෙම ආණ්ඩුව අවුරුදු දෙක තුනක කාලයක් තිස්සේ, මුදල් පිළිබඳව ප්‍රධානම තීන්දු ගෙන තිබෙනවා නම්, එසේ ගන්නේ අයවැය ලේඛන යෙන් පිටස්තරවයි. පසුව ඒ ගැන විස්තර වශයෙන් කථා කරන්න මා බලා පොරොත්තු වෙනවා.

අද මා විකක් සන්නෝෂ වෙනවා, මා සඳහන් කළ ඇමතිවරුන් දෙදෙනා, හිටපු මුදල් ඇමතිවරුන් දෙදෙනා, අවුරුදු එකහමාරක කාලයක් තිස්සේ අප ඉල්ලු දෙයක් ඉටු කර දෙන්න පොඩි උත්සාහයක් දරා තිබීම ගැන. එනම්, රුපියලේ කාසියේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් ඔවුන් බලා පොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල මොනවාද කියා පැහැදිලි කර දීමට උත්සාහ ගැනීමයි. එහෙත් මෙහෙත් වචනයක් තිබෙනවා. ඒ ගැන මාත් වචනයක් තව දුරටත් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා විසින් කළ කාරණයට, නැති නම් ඇත්තට, මුහුණ පාමින් මේ අයවැය ලේඛන ගැන අප කථා කළොත් හොඳය කියා මා හිතනවා. ඒ අන්දමට කලස්නා කර, ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාව නිසි රාමුවක් තුළට ඇතුළු කරන්නට මට පුළුවනි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා අපට කියනවා, අයවැය ලේඛනය ගැන කථා කරන අවස්ථාවේදී මතු වන්නාවූ ප්‍රධාන ප්‍රශ්න තුනක් ගැන අප ඇත්තටම වැඩිය කථා කරන්නේ නැත, ඒ ගැන කියන්න අමතක වෙනවාය කියා. එමෙන්ම අප සාමාන්‍යයෙන් සාකච්ඡා කරන්නේ අපට ඉදිරිපත් කරන එක් පැත්තක් ගැන පමණයි කියා සඳහන් කළා. මා දන්නේ නැහැ, ඔය අදහස කෙසේ ඇති වුණාදැයි කියන්න. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියනවා අයවැය ලේඛන එකක් නොවෙයි හතරක් තිබෙනවාය කියා. ඒ හතර ගැන මෙන්න මේ විධියට විස්තර කළා.

පළමුවැන්න :

“...the current revenue and expenditure budget which one would call a rupee budget.”

ඒ කියන්නේ අප කොපමණ එදිනෙදා වියදම් කරනවාද, කොපමණ ආදායමක් ලබනවාද කියන ප්‍රශ්නය පිළිබඳව වූ අයවැය ලේඛනයයි.

දෙවැන්න :

“There is now a detailed foreign exchange budget.”

විදේශ විනිමය පිළිබඳව විස්තර සහිතව ඉදිරිපත් කරන අයවැය ලේඛනයක්. ඒ ගැන සඳහන් කළ කාරණා දැන් මතු කරන්නේ නැහැ, තව විකකින් කියන්නම්. තුන් වැනිව අපට පිටරටවලින් ආධාර වශයෙන් ලැබෙන මුදල් පිළිබඳව අයවැය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

ලේඛනයක්—a foreign aid budget—
නිබන්ධනය කිව්වා. 4 වැනිව අයවැය
ලේඛනයෙන් ඇති වන හිඟය පිළිබඳ අය
වැය ලේඛනයක්—deficit budget—
නිබන්ධනය කිව්වා.

මේ විධියට බෙදීමෙන් පහසුකම් තිබෙන
බව ඇත්තයි. එහෙත් මේ විධියට බෙදී
මෙන් සැබෑ ප්‍රශ්නය යට වන්නට ඉඩ
නොදිය යුතු බව මගේ හැඟීමයි. අයවැය
ලේඛනයකින් මුදල් ඇමතිතුමා බලා
පොරොත්තු වන්නේ කුමක්ද යන ප්‍රශ්න
යට අපි මොහොතක් හිත දෙමු. අයවැය
ලේඛනය පිළිබඳව අප යම් කිසි අවබෝධ
යක් ලබා ගන්නට නම් අප පළමුවෙන්ම
දැන ගන්නට ඕනෑ, ඒ ආණ්ඩුව අයවැය
ලේඛනය නමින් ඉදිරිපත් කරන ලේඛන
යෙන් කුමක් ඉෂ්ට කරන්නට උත්සාහ
කරනවාද යන කාරණය. ඒ ඉෂ්ට කරන්න
ට උත්සාහ කරන දෙය—අයවැය ලේඛ
නයේ පරමාර්ථය හෙවත් අරමුණ ඉෂ්ට
කිරීම සඳහා, ආණ්ඩුවට ආදායම් වශයෙන්
ලබා ගන්නට පුළුවන් මුදල් කෙසේ පාවි
පාවිච්චි කරනවාද යන කාරණයයි, මගේ
විශ්වාසයේ හැටියට අයවැය ලේඛනයකින්
නින්දා විය යුත්තේ. ඔය විධියට කල්පනා
කර බැලුවොත් 4 පැත්තකින් අයවැය
ලේඛන 4 ක් සෑදීම සඳහා වෙන් වෙන්ව
කටයුතු කිරීමට කල්පනා කිරීම වැරදි බව
මට පැහැදිලි වෙනවා. මෙතැනදී මතක තබා
ගත යුත්තේ කුමක්ද? අපේ නිවාස කට
යුතු භාර ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී එතුමා
කීවා, මේ ආණ්ඩුවේ මුල් කාලවලදී අයවැය
ලේඛනවල එක්තරා අරමුණක් තිබුණු බව
මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළාය කියා.

මෙන්න ඒ ඇමතිතුමා ඉංග්‍රීසියෙන් ඒ
අදහස ප්‍රකාශ සැටි :

“Now, the Hon. Minister of Finance
in his first Budget speech stated that
he wished to give a certain direction of
policy in the Budget. He stated that the
principle of the Budget would be to pre-
vent inflation. Inflation, as you know, is
an insidious way of robbing the poor of
their savings, and it puts the cost of liv-
ing up. As such, he enunciated the prin-
ciple that his primary purpose would be
to stabilize prices and to prevent infla-
tion. He also stated that his Budget would
be one aimed at economic development.
—(OFFICIAL REPORT, 14th August 1969 ;
Vol. 86, cc. 608-9.)

මේ කියා තිබෙන්නේ කුමක්ද? මුදල්
ඇමතිතුමා එතුමාගේ පළමුවැනි අයවැය
කථාවේදී යම්කිසි අරමුණක් අනුව තමාගේ
අයවැය සකස් කර තිබෙන බව—ආණ්ඩුවේ
මුදල් පිළිවෙළ සකස් කර තිබෙන බව—
ප්‍රකාශ කළාය යන්නයි. මුදල් ඇමතිතුමා
කීවාලු, තමාගේ අයවැය ලේඛනය සෑදීමේ
එකම ප්‍රතිපත්තිය උද්ධමනය—inflation
—වැළැක්වීමය කියා. අපේ ගරු නිවාස
ඇමතිතුමා ඒ ගැන ඇත්තකුත් කීව්වා.
මොකක්ද ඒ ඇත්ත?

“Inflation, as you know, is an insidious
way of robbing the poor of their savings,
and it puts the cost of living up.”

“ඉන්ෆ්ලේෂන්” හෙවත් උද්ධමනය
කියන්නේ දුප්පතාගෙන් ඔහු ඉතිරි කර
ගෙන තිබෙන සල්ලි ටික ගසා කැමයි නැත්
නම් හොරකම් කර ගැනීමයි, ඒ සමගම
ජීවන වියදමත් වැඩිවීමයි කියලයි එතුමා
කීවේ. එය ඇත්තක්. ගරු මුදල් ඇමති
තුමාගේ මූලික අරමුණ බඩු මිල නැගීම
නවත්වා එය එක මට්ටමකට තබා ගැනීම
හා උද්ධමනය නතර කිරීමයි කියා එතුමා
කීවා යයි ගරු නිවාස ඇමතිතුමා කීවා. මා
කිසි දෙයක් කියන්නට ඕනෑ නැහැ. මේ
සාකච්ඡාවේදී මන්ත්‍රීවරුන් හුඟදෙනෙක්
අපට කීවා යම් යම් පොත් පත් බලන්නට
ඕනෑ නැත, මුළු ලෝකය ගැනම බලන්න
ඕනෑ නැහැ අර වාර්තාවල් මේ වාර්තාවල්
මොනවා වුණත් අපි ගමට යමු කියා.
හොඳයි අපි ගමට යමු. මේ ගරු සභාවේ
අපේ කථාවලට ඇහුම්කන් දෙන
අය අතරවත් මේ මුළු රටේවත්
ඇත්තටම මුළු ලෝකයේවත්, මේ ආණ්ඩුව
පටන් ගත් කාලයේ තත්ත්වයට බඩු මිල
ආරක්ෂා කර ගත්තාය බඩු මිල ගණන්
වැඩි වුනේ නැත කියා කියන්නට පුළුවන්
කවුරුවත් ඉන්නවාද? එමෙන්ම මේ ආණ්ඩුව
යටතේ උද්ධමනය ඇති වුණේ නැත
කියන්නට පුළුවන් කවුරුවත් ඉන්න
වාද? සිදු වන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැත කී
දෙකම ඉතා උග්‍ර ලෙස සිදු වී තිබෙන බව
අපි කවුරුත් දන්නවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගරු නිවාස ඇමතිතුමාගේ ඒ වචනවල අනික් පැත්ත ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා. ඒකත් මම කියන්නම්. “ඉන්ෆ්ලේෂන්” නැත්නම් උද්ධමනය නැතිව ආර්ථික ක්‍රමයෙහි දියුණුවක් ලබා ගන්නට බැරිය කියන එක මේ ආණ්ඩුවේ පුරුදු කථාවක් වී තිබෙනවා. ඒක තමයි මේ අයගේ අලුත් ශාස්ත්‍රය. එහි ඇත්ත නැත්ත නොවෙයි එයයි අලුත් ශාස්ත්‍රය. නොයෙක් නොයෙක් රටවල් ගැන ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මෙහි දී විස්තර කර තිබෙනවා. මා ඒවා කියවන්නට ඕනෑ නැහැ, තමුන් තාන්සේලාට මතක ඇති. අපේ නිවාස ඇමතිතුමාත් ඒ විධියටම ලැයිස්තුවක් දුන්නා. රටවල් කීපයක්ම අරගෙන ඒ සෑම රටකම උද්ධමනය වැද ගත් ලෙස ඇති වී තිබෙන බවත් රටවල දියුණුවට එය අවශ්‍ය බවත් කීවා. ඒ ගැන මා දැන්මම වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. එය මා පිළිගන්නා වූ ශාස්ත්‍රයක් නොවෙයි. ධනේශ්වර ක්‍රමය තිබෙන රටවලට එය ඇත්තක් වන්නට පුළුවන්, එක්තරා ක්‍රමයකට. මෙහි දී මේ ගරු ඇමතිතුමන් ලා දෙදෙනා විසින්ම දුන් රටවල් ලැයිස්තුවල සඳහන් වී තිබෙන්නේත් ධනේශ්වර ක්‍රමය පවතින රටවල්මයි. මා කෙලින්ම එකක් කියනවා.

දැනට චීනයේ සිටින අපේ තානාපති තුමා මේ දිනවල ලංකාවේ සිටිනවාය කියා මට දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ නිසා මා මේ කියන දෙය ඇත්තද නැත්තද කියා ඕනෑම කෙනෙකුට එතුමාගෙන් දැනගන්නට පුළුවන්. චීනයේ නම් මෙහෙම උද්ධමනයක් නැහැ. බඩු මිල නැගීමක් නැ. එහෙත් රතු චීනය ආර්ථික දියුණුව රැක ගෙන තිබෙන බව අද මුළු ලෝකයම පිළිගන්නවා. මගේ කියමන රතු චීනයට පමණක් නොව, සෝවියට් රුසියාවත් ගැලපෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් සමාජවාදී ක්‍රම පවතින රටවලට ඔය ශාස්ත්‍රය නොගැලපෙන බව මා කියනවා. ඒ රටවල් සම්බන්ධයෙන් ඔය ශාස්ත්‍රය ඇත්තක් නොවෙයි. එහෙම නම්, ධනපති ක්‍රමය තිබෙන රටවල ආර්ථික සංවර්ධනයත් සමඟ මේ උද්ධමනය නමැති තත්ත්වය තිබෙනවා යයි කිව්වොත් තරකද? මේ ඇමතිවරුන් ඒ වචන පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. ධනේශ්වර ක්‍රමයයි, උද්ධමනයයි එකට යනවා. ඒ දෙක එකට යන්නට සිදු

වෙනවා වුණත් අපේ නිවාස ඇමතිතුමා කියන්නේ උද්ධමනය නම් දුප්පතාගේ මුදල් ගසා කෑමේ අතියම් ක්‍රමයක් බවයි. එතකොට ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා නේද? මේ ක්‍රමය නැතිව රටක ආර්ථික ක්‍රමය දියුණු කිරීමට තිබෙන්නා වූ අනික් මාර්ගය වන සමාජවාදී මාර්ගය අප කෙලින්ම ප්‍රතිපත්ති අනුකූලව පිළිගත යුතු නේද, පාවිච්චි කළ යුතු නේද කියන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා. කොයි අතින් බැලුවත් මේ ආණ්ඩුවේ මේ අවසාන කාලයේදී මුලින්ම ඇති වූ ප්‍රශ්නය තාවත් මේ අනුව මතු වී තිබෙන බවයි, මා මතක් කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ.

මෙවැනි අවස්ථාවලදී ඉදහිට හෝ එවැනි ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නවලටත් හිත ගෙන යෑම යුතුකමකැයි මා විශ්වාස කරනවා. එසේ කියන කොට අපට තවත් ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. නොදියුණු රටවල පමණක් නොව, සමාජ වාදී ක්‍රම පවතින රටවලින් පිටස්තරවූ මුළු ලොවේම අද තිබෙන ප්‍රශ්නය නම් මේ උද්ධමනයයි. මේ ප්‍රශ්නය ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මතු කළ වෙනත් තර්කයකට අදාළ වන බව මා මෙතැනදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. බඩු ගැනීම සඳහා ජනතාව අතර මුදල් තිබේ නම් මිළ ඉහළ ගියාට මක් වෙනවාදැයි එතුමා කීවා. ඔහු කීවේ එපමණක් නොවෙයි. බඩු මිළ නඟිනවාත් සමගම බඩු ගැනීම සඳහා ජනතාව අතර තිබෙන මුදල් වැඩි වෙනවා නම් එහි වරද කුමක්දැයි එතුමා ඇසුවා. එහි වරදක් නැති බවත් කීවා. මෙය මේ විධියකට කියන විට හරි කියමනක් යයි කෙනෙකුට හිතෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් මෙය ඇත්තක් නොවෙයි. දැනුවත්වම නැත්තක් කීවායයි කියනවා නොවෙයි. මේ අදහස ඇත්තක් නොවෙයි. මේ රජයේ වැඩ පිළිවෙළවල් අනුව නිෂ්පාදකයන්ට කරන ආධාරයක් වශයෙන් ඒ ඒ ද්‍රව්‍යවලට ගෙවන ස්ථිර මිළ එක්තරා ප්‍රමාණයකින් වැඩි කර තිබෙන නිසා, මේ අවුරුදු 5 ඇතුළත ගම්බද ජනතාව අතට වැඩිපුර රුපියල් 50,00,00,000 ක් පමණ ලැබී තිබෙනවා යයි ඔප්පු කරන්නට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සිය කථාවෙන් උත්සාහ කළා. ඒ මුදල් ගිහිත් තිබෙන්නේ පොඩි මිනිසුන් අතට බවත් ඒ සමගම එතුමා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

කියා සිටියා. බඩු මිල ඉහළ නැග තිබෙන බව රජයම පිළිගන්නා මේ අවස්ථාවේදී, එසේ බඩු මිල ඉහළ යාම නිසා ඒවා මිල දී ගැනීමට කොපමණ මුදලක් වැඩිපුර වියදම් කරන්නට ජනතාවට සිදු වී ඇත්දැයි අපට පෙන්වා දුන්නා නම් මේ දෙක සංසන්දනය කරන්නට අපට ප්‍රථමත්කම ලැබෙනවා.

මා කියන්නට අදහස් කරන දේ වඩාත් පැහැදිලි කිරීම සඳහා එක උදාහරණයක් දෙන්නම්. මිනිසුන් අතර කලින් රුපියල් සියය බැගින් තිබුණා යයි හිතමු. මේ අවුරුදු 5 ඇතුළත එය 150 දක්වා ඉහළ නැග තිබෙනවා කියාත් හිතමු. අවුරුදු 5 කට කලින් රුපියල් 100 කට ගත් බඩු නොගය ගැනීම සඳහා අද රුපියල් 150 ක් වියදම් කරන්නට ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවා නම් ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වයේ කිසි වෙනසක් සිදු වී නැහැ. ඒ අන්දමට දෙවනුව සඳහන් කළ—කලින් වියදම් කොට ගත් බඩුම ගැනීම සඳහා දැන් වියදම් කරන්නට සිදු වී ඇති—මුදල කොපමණදැයි සඳහන් නොකර, නිකම් ගණන් බලා පෙරට වඩා රුපියල් 50,00,00,000 ක් පමණ දැන් ජනතාව අතට ලැබෙනවා යයි සැකයෙන් මෙන් කීමේ කිසිම තේරුමක් නැහැ. මේ කාලය වන විට අපේ රටේ බඩු මිල ඉහළ නැග තිබෙන ආකාරය කල්පනා වට ගන්නා විට මා හිතනවා,—ස්ථිරවම කියන්නේ නැහැ මා සැක කරනවා—ස්ථිර මිල ක්‍රමයකින් නිෂ්පාදකයන්ට ආධාර වශයෙන් වැඩිපුර කොයි තරම් මුදලක් ඔවුන් අතට පත් කොට තිබෙනවාද, ඊට වඩා වැඩි මුදලක් වියදම් කරන්නට ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවාය කියා.

ඒ බව කීප පැත්තකින්ම පෙන්වන්න පුළුවනි. කාර්මික බඩු ගැන බලමු. ගම්බද ජනතාව අතට මොන ක්‍රමයෙන් හෝ මුදලක් එකතු වෙනවා නම්, ඒවායින් කෘෂිකාර්මික බඩු ගත්තට පසුව තවත් යම්කිසි මුදලක් අතේ ඉතිරි වෙනවා නම් කාර්මික බඩු ගැනීම සඳහායි, ඔවුන් එය වැය කරන්නේ. එම නිසා, අපේ රටේ කාර්මික බඩුවල මිල ඉහළ නැග තිබෙන්නේ කොහොමදැයි සාකච්ඡා කිරීම මේ ප්‍රශ්නයට බොහොම අදාළ වෙනවා. ඒ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාත්, මේ රජය ආරක්ෂා කරන ධනපති ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත් කොතෙ

කුත් කියා තිබෙනවා, පිටරටින් ගෙන්වූ බඩු මේ රටේම නිෂ්පාදනය කිරීමට ඉදිරිපත් වූ කර්මාන්තකාරයන් පුදුම විධියට ලාභ ලබාගෙන තිබෙනවාය කියා. එක අවුරුද්දකදීම සියයට 400 ක් ලාභ ගත් කර්මාන්ත කාරයන් මේ රටේ සිටින බව ධනපති පත්‍රවල පවා ප්‍රසිද්ධ කර තිබෙනවා මා දුටුවා. ඒ කියන්නේ පළමුවන අවුරුද්ද තුළදීම එම කර්මාන්තය බිහි කර එය දියුණු කිරීම සඳහා යොදවන ලද මුදල මෙන් හතර ගුණයක් ආදායම ලාභ, ලබාගෙන තිබෙන බවයි. ඒ හැරෙන්නට අවුරුදු පහකට අයබදු ගෙවීමේ නිදහසක් ඒ අයට ලැබෙනවා. වෙන වෙනත් ආධාරත් ලැබෙනවා. ඒවා ගණන් නොගෙනයි මා මෙම තත්ත්වය පෙන්නුවේ. ඕකයි තිබෙන තත්ත්වය.

මේ ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතුවලින් ජනතාව අතට වැඩි මුදලක් ගොස් තිබෙනවා නම්—එහි ඇත්තක් තිබෙනවා—එම මුදල ගියේ සාමාන්‍ය ජනතාව අතට නොවෙයි; එක්තරා ඉහළ පෙළේ පටු තිරු වකට, සුළු කොටසකට පමණයි. එම නිසායි මුදල් වැඩිවුණු පමණට වැඩියෙන් බඩු මිල ඉහළ නැග තිබෙන්නේ. ඊට හේතුව කුමක්දැයි පැහැදිලි කර දෙන්නට මා තවදුරටත් උත්සාහ කරනවා. ඕනෑම ජාතියක ඕනෑම මෝස්තරයක යම්කිසි බඩු භාණ්ඩ හිඟයක් තිබෙනවා නම් ඒ හිඟයත් සමගම එම බඩු ඕනෑම මිලකට ලබා ගැනීමට හැකි ආදායම් තත්ත්වයක් ඇති යම්කිසි සමාජ තීරුවක්ද—කොටසක්ද—සිටිනවා. එම සමාජ තීරුව අතර තිබෙන මුදල් ශක්තිය මත ඒ බඩුවලට ඇති වන තරඟය අනුවයි, ඒවායේ මිල ඉහළ නගින්නේ. එය සිදුවන්නේ සියළු දෙනාගේම ඉල්ලීම අනුව නොවෙයි. වෙනදා රුපියලට තිබුණු බඩුවක් අද රුපියල් සියයට නැංගත් ගන්නට සූදුනම්ව සිටින එක්තරා කට්ටියක් සිටිනවා නම් එම කට්ටිය අතර ඇති වන තරඟය අනුවයි එම බඩුවේ මිල නියම වන්නේ. ඒ අනුව එම බඩුවේ මිල රුපියල් සියයටමත් නගින්නට පුළුවනි. සාමාන්‍ය ජනතාවට සල්ලි තිබීමේ හෝ නොතිබීමේ ප්‍රශ්නයක් එතැන ඇත්තේ නැහැ. අර කට්ටිය තමයි එම බඩුවල මිල මට්ටමේ තත්ත්වය තීන්දු කරන්නේ. ඒකයි අද ලංකාවට සිදු වී තිබෙන්නේ. එම නිසා මේ පිළිවෙලට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

සම්පූර්ණ ඉලක්කම් ප්‍රමාණය ලබාගෙන මුළු ජනතාව අතරේ බෙදුවාට ඇත්ත තත්ත්වය මතු වන්නේ නැහැ. ඉංග්‍රීසියෙන් මෙහෙම කතාවක් තිබෙනවා :

That is what you call statistical manipulation, not statistical illustration.

සමාවන්න, මා එය සිංහලට පරිවර්තනය කරන්නට උත්සාහ දරන්නේ නැහැ.

මේ කරුණු සිතට ගන්නාම මට පෙනෙනවා අපේ රටේ එක්තරා සමාජ තීරුවක් සිටින බව. එම සමාජ තීරුව කොතරම් පුළුල්දැයි මිනින්නට මා උත්සාහ දරන්නේ නැහැ. එහෙත් මට මෙය කිව හැකියි : වැඩිම වුණොත් එම සමාජ තීරුව සියයට 10කට හෝ සියයට 15 කට වැඩි වෙන්නට බැරි බවයි මගේ විශ්වාසය. ඒ උදවියට නම් මේ ආණ්ඩුවේ මුදල් ප්‍රතිපත්තිය යටතේ විශාල වාසි සැලසී තිබෙනවා. තවත් හොඳ ඉංග්‍රීසි කියමනක් තිබෙනවා. ඒ මෙසේයි :

They are the people guilty of conspicuous consumption and spending.

ඒ කට්ටිය තමයි. නමුත් සාමාන්‍ය ජනයා? මේකට මම එක පාරටම උත්තරයක් දෙන්නට ඕනැ. ඊසේත් පෙරේදත් ඉංගිරිසි පත්‍රවල එක්තරා ප්‍රවෘත්තියක් මට දකින්නට ලැබුණා. එය තිබුණේ “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රයේ. මේ ආණ්ඩුවේ සියලුම ඇමතිවරුන්ගේත් මැතිවරුන්ගේත් විශාලම තර්කය තමයි අපේ ආණ්ඩුව ගොවියා පොහොසත් කර තිබෙනවා යන්න. අපේ ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රචාරයට දක්ෂ කෙනෙක්. ප්‍රචාරක කටයුතුවලදී බොහොම ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි හොඳ කථාවල් දෙකකුත් මවලා තිබුණා. එක කතාවක් නම් දැන් මුළු රටම දන්නවා. අපට පමණයි මේ කතාව පිකක් තේරුම් මදිවෙලා තිබුණේ මෙතෙක් කල්. මොකක්ද ඒ කතාව? අර වැලිමඩ අල වගා කරපු ගොවියා මහපාරේ ගිය ගරු අගමැතිතුමා නැවැත්තුවා කථාව කියන්නට. එය අර්තාපල් වගා කළ අක්කරයෙන් රු. 34,000 ක් ලාභ ලැබුණාය කියන්නටයි වුවමනා කෙළේ. [බාධා කිරීමක්] කමා කරන්න, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට පොඩි ඔක් වැරදුනා. රු. 34,000 ක් නොවෙයි;

රු. 40,000ක්ලු ඔහු ලැබූ ලාභය. එයින් 6,000 ක් අඩු කිරීම ලොකු වැරද්දක් ගරු අගමැතිතුමාට. එක් අක්කරයක අර්තාපල් වගා කිරීමෙන් ඒ තරම් විශාල ලාභයක් මේ ගොවියා ලබා ගන්නාලු. කවුද මේ මිනිහා? ඒක කියන්නට බැහැ කියනවා ගරු අගමැතිතුමා. ඇයි කියන්නට බැරි? ගරු අගමැතිතුමා පොරොන්දු වුණා නොවැ ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවට ඔහු අල්ලා නොදෙන්නට. එහෙම නම් ඉතින් මේ රටේ අගමැති තුමාත් දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවට ලැබෙන්නට තියෙන දේ හොරකම් කරන්නට කටයුතු කරන උදවියට උපකාර කරන පංගුකාරයකු වෙලා ඉන්න බවයි කියන්නේ. ඒකයි අපට පෙනී යන්නේ. ඒක කියාපු මිනිහා අල්ලා දෙන්නට බැහැ නොවැ. කවුරු නමුත් වැලිමඩට ගිහිල්ලා මේ මිනිහා අල්ලාගෙන, “පෙන්නාපන් බන්, ඔය උඹ හම්බ කර ගන්නාය කියාපු රුපියල් හතළිස් දහ” කිව්වොත්, මොකද වෙන්නේ? එතකොට නම් අල්ලා ගන්නට පුළුවන් වෙයි.

මේවා ලක්ෂණ කථා නොවෙයිද? මොකක්ද මේ පෙන්වන්නට හදන්නේ? අපේ රටේ අර්තාපල් වගා කරන අලුත් ගොවිරාළලා වගයක් ඇතිවෙලා ඉන්නවා. හැම මිනිහාටම රු. 40,000 ක් හම්බ කරන්නට පුළුවන්ද? ඊට තරමක් දුරටත් කිව්වු මුදලක් උපයා ගන්නට පුළුවන් වෙයිද? ඒ ප්‍රශ්නය ඇති වෙනවා. එහෙම පුළුවන්ද? මගේ ලග නැදැයිනුත් ඉන්නවා, අර්තාපල් වගා කළ උදවිය අතර.

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා. (බණ්ඩාරගම)
(திரு. ஜோஜ் கொத்தலாவல—பண்டாரகம)

(Mr. George Kotelawala—Bandaragama)

හැමෝමය කියලා කිව්වෙ නැහැ.

ටී. බී. සුබසිංහ මයා. (කටුගම්පොල)

(திரு. பி. பி. சுபசிங்க—கட்டுகம்பொள)

(Mr. T. B. Subasinghe—Katugampola)

කොතලාවලලා නොදන්න දේවල් ගැන කථා කරනවාද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාභිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ඒ මන්ත්‍රීතුමාත් කථාවට වැටෙන්නට එපාය. ඒ මන්ත්‍රීතුමාත් කථාවට වැටෙන්නට ඕනෑ, නොව. මා වාගේ කෙනෙකු අත් හරිනවාය. නැත්නම් හරි නැහැ නොව. එන සැරේ කොසි ආසනයකටද යන්නේ, එතනදී එහාට එන අයට ඇහෙන්නට කියන්නටත් තිබෙන්නට ඕනෑ නොව, “මම අහවලා කථා කරන කොටත් මෙහෙම කිව්වා නේද, බලා පත්තෝ” කියලා. එහෙම ආධාරයක් වෙන්නට මම සන්තෝෂයි. [බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member must not interrupt.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාභිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒකට කමක් නැහැ. ගරු අගමැතිතුමාම එහෙම කියාපු එකයි එතැන තියෙන වසකම. තවත් මිනිහෙක් ඉන්නවා. එයා එම කතා වම තවත් පැත්තකින් කියනවා. මින්තේ රිය, අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව යන මේ ස්ථානවලින් කොහොට ගිය වෙලාවෙද කියන්නට මට මතක නැහැ, ගරු අගමැති තුමා ඔය සඳහන් කළ එක් ස්ථානයකට ගිය අවස්ථාවක වෙළෙන්දකු ලඟට ගිහිල්ලා “අනේ මේ එක ගොවියෙක් රේඩියෝ පෙට්ටියක්—කථා කරන පෙට්ටියක්—ගත් හැටි කියන්න” යි කිව්වා. ඒ කතාවේ සම්පූර්ණ විස්තරය දැන් මට හරියට මතක නැහැ. ඒ නිසා කියන්නේ නැහැ.

සුබසිංහ මයා.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

සිංහලෙන් කථා කරන පෙට්ටියක් රු. 400 යි. සිංහලෙන්ද දෙමළෙන්ද කථා කරන පෙට්ටියක් රු. 500 යි. ගෙනාවත් දෙන්නට කිව්වලු දෙකෙන්ම කථා කරන පෙට්ටියක්.

—දෙවන වර කියවීම

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාභිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ගරු අගමැතිතුමා වෙනුවෙන් කථා කරන අනෙක් අයටත් ගරු අගමැතිතුමා ටත් මම එකක් කියන්නට කැමතියි. රේඩියෝ ගැන අපේ පුතුන්ටත් උගන්වන්නට තරම් හොඳට කරුණු දන්න පුතුන් අද ලංකාවේ අකුරු නොදන්න උදවියටත් ඉන්නවා. මේවා පාවිච්චි කරන්නැයි අපට දුන් මිනිසුන්ටත් කියා දෙන්නට පුළුවන් උදවිය ඇති. ඒ නිසා, ඊට වඩා හොඳයි, කියලා විශ්වාස කරවන්නට පුළුවන් කථාවක් හදලා කියන එක. දැන් මේ කථාව අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වෙතින් විධියකට කියා තිබෙනවා. රුපියල් පණස් කෝටියක් ජනයා අතට! ඒ සේරම ගොහින් තිබෙන්නේ සුළු ගොවීන් අතටලු. වචනය පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ “පෙසන්ට්ස්” කියායි. අද මෙතැන නැති ඉඩම් සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා නිතරම කියනවා නොව. මින්තේරියෙ, පොළොන්නරුවෙ, උතුරු මැද පළාතෙ මේ ගැන ඇති වී තිබෙන අලුත් තත්ත්වය ගැන එතුමාගේ අවාසනාවටදෝ පේරා දෙනියෙ විශ්ව විද්‍යාලයේ කණ්ඩායමක් ඒ පළාත්වල ගොවි ජනපද 9ක් ගැන, පේරාදෙනියෙ කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂතුමාගේද ආධාර ඇතුළු පැවැත් වූ ප්‍රශ්නාන්තයක් ගැන ඉදිරිපත් කර ඇති වාර්තාවේ එක්තරා සාරාංශයක් ඊයේත් අදත් “ඩේලිනිවුස්” පත්‍රයේත් “ටයිම්ස්” පත්‍රයේත් සඳහන් වී තිබුණා. ඊයේ පත්‍රයේ කෙටියෙනුත් අද පත්‍රයේ ඊට ටිකක් දිගින් එය පළ කර තිබෙනවා. මට මේ වාර්තාව ලබාගන්නට බැරි වුණ එක ගැන මම කතාහවු වෙනවා. දෙවනුව කවදා හෝ ලැබුණ විටක මම ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්නම්. මෙහි ගොවි ජනයාට ඕනෑ කරන බඩු ගෙන්වීම සඳහා ඕනෑ කරන මුදල් මේ ආණ්ඩුවෙන් ලැබුණ විධිය බොහෝම හැඩට මෙහි කියා තිබෙනවා. මා විශ්වාස කරනවා, ආණ්ඩුවේ සියලුම මැති ඇමතිවරුන්, මේ එන මාස ගණන තුළත්, මැතිවරණය කාලය මුළුල්ලෙන් පිට පිටම මෙය කියවනවා ඇත.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කියා. මෙය “Ceylon Daily News” of Saturday, 16th August 1969. මා කියවන්නේ පස් වෙනි පිටුවෙන්.

“Most farmers’ earnings ‘fell below poverty line’”

මොකක්ද මෙහි කියන්නේ? යම් කිසි මට්ටමකට පහළ අය දුප්පතුන් කියා, ගොවීන් කියා කියනවා. ඒ ගොවීන් වැඩ දෙතා ඒ මට්ටමටත් පහළට වැටී තිබෙන වාය කියායි, මෙහි කියා තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුවමයි එය කියා තිබෙන්නේ.

“Two thirds or more of farmers in nine colonisation schemes had an income standard that fell below the adequate minimum of Rs. 3,000 per annum for supporting a family decently.”

ඒ කියන්නේ මාසෙකට රුපියල් 250 කට අඩු බවයි. මම නොවෙයි කියන්නේ. මේ කථා කරන අපි ඉතින් තරක ජාතියක් නොවූ. අපි මාක්ස්වාදීන් නොවූ. මේ කියන්නේ ඒ එක පිස්සුවකටවත් නැති පිරිසක්. මොනවද මේ ගොවි ජනපද 9ය. ඉරනයිමඩු, පදවිය, අල්ලායි, මින්නේරිය, ගල්ඔය, මිනිපෙ. හක්වටුනාඔය, රාජාංගනය, මහ විලච්චිය කියන ජනපද නමයේයි ඔය පයෙහිෂණය කෙළේ. ඉතින් අපට මේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියන්නේ මොකක්ද? රුපියල් 50 කෝටියක් ගොවීන් අතට ගිහින් තිබෙනවාලු. ඒ ගැන තවදුරටත් කථා නොකර මම කියනවා, මෙතැනට නොගිය බව නම් පැහැදිලියි කියා. මෙම ගොවි ජනපද නමයේ ඉන්නා වූ ගොවීන් ගෙන් තුනෙන් දෙකෙන් පංගුවක්ම දුප්පත්කමේ ආරම්භය වන මට්ටමටත් පහළයි. දැන් අවුරුදු 5 ක කාලයක් පමණක් නොවෙයි, සී. එස්. සේනානායක මහත්මයාගේ කාලයේ සිටම—අවුරුදු 35 ක පමණ කාලය තුළ—කරලත් මොකක්ද ඇති වුණ තත්ත්වය? අපි මෙහි ඇත්ත තත්ත්වයටම මුහුණ දී බලමු. මහ මැතිවරණයක් ලග එනවාය කියා තමුත් තාත්සේලාගේ දෙපාර්තමේන්තුවල සිටින නිලධාරීන් විසින් ලියා එවන ලද විස්තර අනුව සංඛ්‍යා ලේඛන සකස් කර කියවනවාට වඩා හොඳ නැද්ද, මේ ගරු සභාවට ඇත්ත ප්‍රකාශ කළාම. අපි මෙහි ඇත්ත තත්ත්වය දන්නවා. බොරු කියා ඔප්පු කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ඊළඟට මට ඇහුනා, එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් කියනවා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉන්නේ කඩාකප්පල්කාරයන්ය කියා. මට කවුරුවත් කඩාකප්පල්කාරයෙක්ය කිව්වාට මා නම් බියවන්නේ නැහැ. මා නම් ඔය වචනයට බිය නැහැ. මොකක්ද ඔය වචනයේ තේරුම? අපි මොනවාද කඩාකප්පල් කර තිබෙන්නේ? මේ රටේ ආණ්ඩුවද? නැහැ. මේ රටේ ආණ්ඩුව අතේ තිබෙන යන්ත්‍රයේ කොටසක්ද? නැහැ. මේ රට ආණ්ඩු කිරීමට තිබෙන පාලන යන්ත්‍රය—පාලන චක්‍රය—පාවිච්චි කරමින් යම්කිසි වැඩ කොටසක් කරන විට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අපි කොහොමද ඒවා කඩාකප්පල් කරන්නේ?

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.

(තිල. ஜோஜ் கொத்தலாவல)

(Mr. George Kotelawala)

බොරු කියල.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එක් දිනක් අංගොඩ මානසික රෝහලට ගියා. එතනදී මිනිහෙක් මගෙන් ප්‍රශ්න යක් ඇසුවා. ගේ ඇතුළට වී කුඩයක් ඉහළ ගෙන ඉන්න අතර අහනවා, කොයි තරම් වහිනවාද කියල. මට සමාවෙන්න, ඒ පංක්තියට ඇතුල් වෙන්න නම් එපා. ඔබට පිකක් මෙහෙයින් පේළියේවත් සිටියා නම් උත්තරයක් දෙන්න කාලය ගත්තාට කමක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මොකක්ද මේ වගා ව්‍යාපාරය? ආණ්ඩු පැත්තේ මුළු ප්‍රචාරයටම උත්තරය මේ ලිපියෙන් ලැබෙනවා. පර්යේෂණයක ප්‍රතිඵලයකුයි මේ ලිපියෙන් පෙන්වන්නේ. මෙය කඩාකප්පල්කාරයන් වන අපේ ඉලක්කම් නොවෙයි. ඒ නිසා දැන්වත් සමහර අය ඉගෙන ගත යුතු අවස්ථාව පැමිණ තිබෙනවා. මෙතන බොරු කිව්වත් ඒවා අපට අසුවන බව දැන ගන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව පටන් ගත් තැන අමතක කර නොවෙයි, මේ ප්‍රශ්නයට මා ආවේ මේ

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙල් වල ප්‍රතිඵල අපේ නිවාස කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා විසින් වෙනත් පැත්තකින් අපට පෙන්වන්න සූදානම් වුණා. මේ ඉලක්කම් පාවිච්චි කරන විධිය ගැන ටිකක් දැන ගන්න ඕනෑ. මේ රටේ මේ මධ්‍යම බැංකු වාර්තාවෙන් ඔප්පු වෙලා තිබෙනවාලු පඩි වැඩි වුණ බව. 1968 අවසානය වන විට “රියල් චේජ්ස්” වැඩි වී තිබෙනවාය කියා අපට කිව්වා. ඒ කියන්නේ 1953 වර්ෂය සමග සමාන කළාම රුපියලේ අගය අඩු වීමත් පිරිමසමින් ගන්නා වූ ගණන් තිබියදී 114.3 ක ඉලක්කමක් එනවාය කියනවා. නමුත් තමන්ගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙන විස්තරය බලා ගන්නා නම් විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමතිතුමා කවදාවත් ඒ වචන ප්‍රකාශ කරන්නේ නැතැයි මා විශ්වාස කරනවා. මා එපමණ ගරු කරනවා එතුමාට.

මධ්‍යම බැංකුවේ 1969 මාර්තු මාසයේ “බ්ලටින්” එක මා ලග තිබෙනවා. ඒකෙ තිබෙන්නේ මෙහෙමයි: 1968 වර්ෂයට 114.3 ක් තිබුණාට 1969 ජනවාරි මාසයේදී ඒ ඉලක්කම බැස තිබෙනවා. 108.6 යි. ඊළඟට පෙබරවාරි මාසයේදී 108.9 යි. මාර්තු මාසයේදී 108.6 යි. කෙලින්ම හයක් අඩුයි. තවත් තීරුවක මෙහෙම තිබෙනවා. මොනවාටද මේවා එකින් එක කියවන්නේ? තමන්ම කියවා බලා ගන්න. නියම තත්ත්වය අපි සිතට ගනිමු. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළා. ඒ බරෙන් කොටසක් පිරිමසන්නට පඩි වැඩි කළාට රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් ඇතිවූ පාඩුව මගහැරුණේ නැහැ. දුප්පත් මිනිසාගේ, දුප්පත් පඩි ලබන්නාගේ ආදායම ගසාකෑම එයින් පිරිමැසුණේ නැහැ. මා පාවිච්චි කරන්නේ නිවාස ඇමතිතුමාගේම වචනයි. මගේ වචන නොවෙයි, මා කඩා කප්පල්කාරියෙක්. වැඩි දිනක් යන්නට පෙර ඒ වචන ප්‍රකාශ කළාට නමුත් තාත්සේටත් ඒ කවිටිය කඩාකප්පල්කාරියෙක්ය කියාවි. මේකෙ නියම තත්ත්වය ටිකක් සිතට ගන්න.

මෙතැන ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළ වචනයකුත් මා එළියට ගන්නට ඕනෑ. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් අභ්‍යන්තර වශයෙන් කිසිම බලපෑමක් ඇති නොවන බව එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එපම

ණක් නොවෙයි. රුපියලේ අගය අඩු කළ දවසේ සිට අද වන තෙක් ආණ්ඩුව පැත්තෙන් අපට අසන්නට ලැබෙන්නේ කුමක්ද? ඒ දිනවල ගුවන් විදුලියෙන් ගෙන ගිය ප්‍රචාර ගැනත් අපට මතකයි නොවැ. “කඩාකප්පල්කාරී විරුද්ධ පක්ෂය මොකද මේ කැගහන්නේ? තවම රුපියලේ ශත සියයයි. මේක ජාත්‍යන්තර වශයෙන් රුපියල අතික් රටවල මුදල් සමග සංසන්දනය කිරීමේදී නියම තත්ත්වය ඇති කිරීම සඳහා කරන වැඩක් පමණයි. අභ්‍යන්තර වශයෙන් මේකෙ කිසිම බලපෑමක් නැත” ආදී වශයෙන් කළ ප්‍රකාශ ගැනත් අපට මතකයි. අප ඒවාට මෙතැන උත්තර දුන්නා.

ඊළඟට ගනිමු මේ කියමන. ඒක අගමැති තුමාගේ පටන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සියළුම ප්‍රධාන කපිකයින්ගත් අනෙක් කපිකයින්ගත් අපට නොයෙක් අවස්ථාවල කියන කියමනක්. අපේ ආණ්ඩුව වෙත ආණ්ඩු වාගේ නොවෙයි, රුපියලේ අගය බැස්සුවාම අපි හදිසි නීතිය පාවිච්චි කර සියළු දෙනාගේම පඩි වැඩි කළාය කියනවා. නිවාස ඇමති තුමා කිව්වෙන් ඒකමයි. මෙතැන තිබෙන ප්‍රශ්නය ඒකයි. නමුත් රුපියලේ අගය අඩු කළ ප්‍රමාණයට අභ්‍යන්තර වශයෙන් මේ රටේ බඩු මිල පිළිබඳව නැඟීමක් ඇති වූ බවත් එය වළක්වන්නට බැරි බවත් කවුරුත් දන්නවා. විශේෂ නීතිරීති පනවා තිබෙන ධනේශ්වර එංගලන්තයේත් ඒක වළක්වන්නට බැරි වී තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ඒක වළක්වන්නට උත්සාහයක් වත් කළේ නැහැ. මා අද පාවිච්චි කරන තර්කය මෙයයි. රුපියලේ මිල අඩු කිරීමත් සමගම එක්තරා ප්‍රමාණයකට එය පිරිමැසීම සඳහා පඩි වැඩි කරන්නට ආණ්ඩුවටම සිදු වුණා. රුපියලේ මිල අඩු කිරීම අභ්‍යන්තර වශයෙන් බල පාන බවත් එසේ බල පාන්නේ බඩු මිල නැඟීමෙන් බවත්, පඩි වැඩි කිරීමෙන්ම ආණ්ඩුව පිළි ගන්නා නේද? ඒ විධියට බලන විට ප්‍රශ්නය කොටයි. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළ ප්‍රමාණයට නැගෙන බඩු මිල පිරිමැසීම සඳහා ආණ්ඩුව පඩි වැඩි කළාද නැද්ද? ගරු අගමැතිතුමාගේත් ගරු මුදල් ඇමති තුමාගේත් මීට පෙර කථා දෙකකින් මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර ලැබුණා. එහෙත්, අත්තිම අවස්ථාවේදී කෙරෙන කථා ගැන අපට වෙනත් අවස්ථාවකදී සාකච්ඡා කරන්න

බැහැ. ඒ ගරු ඇමතිවරුන් දෙදෙනාම කියා තිබුණේ, බඩු මිල නැගෙන ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිමැසෙන තරමට පඩි වැඩි කළා නම්, රුපියලේ මිල අඩු කිරීමෙන් ලැබුණු වාසිය නැති වන බවයි. කතාව ඇත්ත. මොකක්ද වාසිය? නොකියා පඩි කැපීම. ඉතින් ඔය කරුණු අප මෙහිදී ඉදිරිපත් කළ විට, “නුඹලා කව දාවත් හදිසි නීතිය පාවිච්චි කොට පඩි වැඩි කළාද” කියා අපෙන් රජය අහනවා. පඩි කපලා, කැපීමෙන් කොටසක් දී කැපීම සැඟවීම, හාල් සේරුවක් කපා අනෙක් සේරුව නිකම් දී කළ වංචාව වගේම වංචාවක්. ආණ්ඩු මෙවැනි දේවල් කරන බව ඇත්තයි. මේ විධියේ තර්ක ඉදිරිපත් කරන බවත් ඇත්තයි. ඒවාගේම, මෙහි ඇත්ත තත්ත්වය මෙය බවත් ඇත්තයි.

මිලඟට මා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කතාවෙන් මතු වුණු වෙනත් ප්‍රශ්නයකට එනවා. මෙහි මා මූලින් පටන්ගත් ප්‍රශ්නය වෙනත් විධියකට මතු කරන්නයි අද හස් කරන්නේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවේ අරමුණ වශයෙන් මූලින් කී දේ නොවෙයි අද තිබෙන්නේ. දැන් එය පැහැ දිලියි. මූලින් කියැවුණේ, බඩු මිල මට්ටම වැඩි වන්නට නොදී තබා ගැනීමත් උද්ධමනය නතර කිරීමත් මෙහි අරමුණු බවයි. දැන් මේ දෙකම ඉෂ්ට වී නැති බව පිළි ගන්නවා පමණක් නොව, දැන් මෙය අනෙක් අතට පෙරළා ඒකත් අවශ්‍ය දෙයක් හැටියට පාවිච්චි කරන්න ඕනැ යයිද කියනවා. මේ දෙකම දැනකට කරන්නේ එකම වැඩක් සඳහායි. එනම්, ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහායි. මෙතැනදී මා වැදගත් මූලික ප්‍රශ්න කීපයකට එනවා. ඒ සඳහා අපි මේ අය වැය ලේඛනය කොටස් නොකර සාකච්ඡාවට ගනිමු.

රටක ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට වුවමනා මොනවාද? කවුරුනුත් මෙහිදී පටන්ගන්නේ මුදල්වලින්. ඒ මක්නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. මුදල් නැතිව බැරිලු. මුදලුත් ඕනැ. එහෙත්, ඉස්සෙල්ලාම ප්‍රයෝජනයට ගත යුතු ලොකුම දේ හැටියට රටක තිබෙන්නේ ඒ රටේ ජීවත් වන මිනිසුන්ගේ පිහිටීමයි.

රක්ෂා නැති අයට රක්ෂා තිබෙනවා යයි කියන්න උඩරටට යවලා නිකම් පස් කප කපා කුඩයකට දමා කර උඩ තබාගෙන කන්ද උඩ නගින්න යයි කියන්නද, යනු වෙන් මේ කපා දෙකෙන් එක කපාවක ටිකක් කවට විධියට කියා තිබෙනවා. මා එකක් කියන්නම්; ඒ විධියට කරන්ට වුණත් එක්තරා සංවිධාන ක්‍රමයක් සකස් කරන්න ඕනැ. ඇත්ත ඒකයි.

මොන විධියට කිව්වත්, කවුරු නැතෙයි කිව්වත් අද අපේ රටේ තිබෙන ප්‍රධාන මූලික ප්‍රශ්නය වන්නේ රක්ෂා නැතිකම බව කාටවත් සඟවන්නට බැහැ. බඩු මිල නැගීමටත් වඩා වසයි කියා මා කල්පනා කරනවා, මේ රක්ෂා රහිත භාවය. ඒ කරුණු තුනක් තිසයි. පළමුව අපි සංඛ්‍යා වශයෙන් බැලුවත් රක්ෂා නැති අයගේ සංඛ්‍යාව ඉතා විශාලයි. දෙවනුව, ඒ සංඛ්‍යාව අඩු නොවී අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද නවත් වැඩි වන බව ඇත්තයි. තුන්වෙනුව —ඉතාම වස දෙය—ඒ විශාල සංඛ්‍යාව තුළ ඉතාම වැඩි කොටස ඉගෙන ගත් නව පරම් පරාවේ අය විමයි. මා නිකම් තරුණයන් යයි කියන්නෙ නැහැ; නව පරම්පරාවේ අය. ඉගැන්වීමට අපි වියදම් කරනවා. සමාජයත් වියදම් කරනවා; පෞද්ගලිකවත් වියදම් කරනවා. එපමණ වියදම් කර යම් පුරුදු ප්‍රපුණුකම් හා ශක්තීන් අප විසින්ම ඔවුන් තුළ ඇති කර, සමාජය තුළ රක්ෂා නැතියවුන්ගේ තත්ත්වයට අපි ඔවුන් පත් කරනවා නම් අපි ඒ මගින් කරන්නේ අන් සියල්ලටම වැඩිය මනුෂ්‍ය නාස්තියක්. මෙය නිකම්ම මුදල් ප්‍රශ්නයක් හැටියට හිතට ගෙන මදි. මෙය මිනිස් ප්‍රශ්නයක්. මේ සංවර්ධනය මැනීමේ එක ක්‍රමයක් තමයි, රක්ෂා රහිතකමේ ප්‍රශ්නය විසඳෙන ආකාරයේ ක්‍රමයක් තිබෙන වාද කියන කාරණය.

අපේ රටේ පසුගිය අවුරුදු දහය-පහ ලොහ තුළ උපන් දරුවන්ගේ ප්‍රමාණය වැඩිය කියා කීමේ අර්ථයක් නැහැ. ඒ දරු වත් ඉපදිලා ඉවරයි. පාලන ක්‍රමවලින් මතු වට ඉපදීම වළක්වන්නට පුළුවන් බැරිකම් ගැන මා සාකච්ඡා කරන්නෙ නැහැ. ඒ ගැන වැඩි තද මතයක් මා තුළ කොයි පැත්තකටවත් නැහැ. එහෙත් මේ ඉපදුණු දරු සංඛ්‍යාවට අපේ සමාජය තුළ ප්‍රයෝ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
ශක්තියක් ඇති ආර්ථික ක්‍රමයක් සහ සංවර්ධනයක් කොසි ආණ්ඩුව හෝ වේවා ඇති කරන්නට නොදන්නවා නම් එයින්ම ඒ සංවර්ධනයේ මදිකම ඔප්පු වන බව මා කියනවා. මේක ඉලක්කම් ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. අර වැඩට, මේ වැඩට අපි වෙන ආණ්ඩුවලට වැඩිය මෙපමණ මුදල් පාවිච්චි කළාය කියන ප්‍රශ්නයකුත් නොවෙයි. වැඩියෙන් පාවිච්චි කළා යයි සිතමු. එහෙත් එයින් අපට වුවමනා කටයුත්ත ඉෂ්ට වෙන්නේ නැත්නම් එහි අර්ථයක් නැහැනේ. ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමාගේ කථාව එක්තරා තර්කානුකූල ස්වභාවයක්, ස්වරූපයක් දරුවත් සැඟවීමක් ඇති වී තිබෙන්නේ මෙතැනයි. අප රට කොහොමද සංවර්ධනය කරන්නේ එක්තරා කටයුත්තක යෙදෙන්නේ නැති නම් කියා එතුමා කියනවා. එතුමා මෙම උත්තරය දෙන්න උත්සාහ කළේ කුමක් ගැනද? අපේ රට සංවර්ධනයේ තමින්, විදේශ ආධාරවල ස්වරූපයෙන් උගස් තබා ගෙන යනවාය, අපේ මතු පරම්පරා වට මුහුණ පාන්න බැරි වන විධියට උකස් තබා ගෙන යනවාය කියන කාරණය ගැනයි. ඒකයි එතුමාගේ තර්කය. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දුන් උත්තරය එම තර්කයට පිළිතුර නොවෙයි. එතුමා කියන්නේ සෑම රටක්ම ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ණය ගන්නා බවයි. 'අපත් ණය ගන්නවා. එම නිසා ඒ දෙකම එක බවයි එතුමා කියන්නේ. තමන්ට තිබෙන හැම දෙයක්ම උකසට බැඳ සල්ලි විකක් ණයට අරගෙන, එයින් ලැබෙන ආදායමෙන් ආපසු ණය ගෙවීමට නොහැකි බව දැන ගෙන ණය ගත් මිනිහාත්, තමන්ගේ ශක්ති ප්‍රමාණය අනුව යම්කිසි දියුණුවක් ලබාගැනීමට ණය ලබාගත් පුද්ගලයාත් එක හා සමානද? ඇත්තවශයෙන්ම මෙය පුහු තර්කයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙය ටත් වඩා වැදගත් කාරණයක් මෙහිදී මතක් කරන්න කැමතියි. අප කරන්නේ එංගලන්තය කළ එකමයි කියා කියනවා. අනික් රටවල් මෙන්ම අපේ රටත් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ණය ලබා ගන්නා විට එතැන කොන්දේසි පිළි ගන්න ඕනැයයි කියනවා. ඒ කාරණය

ඔප්පු කිරීමට එංගලන්තයේ මුදල් ඇමති වරයා විසින් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට යවන ලද ලිපියකින් කොටසක් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විසින් කියවන්න යෙදුණා. මම ඒ ලිපිය 'මොහොතකින්' නැවතත් කියවන්නම්. ඇත්තවශයෙන්ම මොන තර්කයට උත්තරයක් වශයෙන්ද ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එය කියවුයේ?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දැනුත් කියනවා, මා කලින්ත් සඳහන් කළා, මා ඔප්පු කර පෙන්වා දුන්නා, දැන් නැවත වරක් ඔප්පු කර පෙන්වනවා අපේ ආණ්ඩුව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන්, ජාත්‍යන්තර බැංකුවෙන් මුදල් ණය ගැනීමෙන් වැටී තිබෙන තත්ත්වය ගැන. අපේ ආණ්ඩුව අපට වුවමනා කුම අපට වුවමනා පිළිවෙලට සකස් කළා ගන්නවා වෙනුවට එම ආයතනවලින් ණය ලබාගන්නා විට ඒ වාසින් නියම කරනු ලබන වැඩ පිළිවෙල, අපේ ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙල වශයෙන් ප්‍රධාන ලෙස පිළිගැනීමේ තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙන බව දැන් පැහැදිලියි. අන්න ඒකයි අපේ තර්කය. එයට පිළිතුරු දීමට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කළ කථාවේ කොටසක්ම උපුටා දක්වන්න කැමතියි. එතුමා උපුටා දක්වා තිබෙනවා, එංගලන්තයේ මුදල් ඇමතිවර රෝයි ජෙක්කින්ස්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ ස්වයිට්සර් මහතාට යවන ලද ලිපියෙන් කොටසක්. මෙයින් වෙනත් තර්කයක් මතු කරන්න පුළුවනි. ඒ ලිපිය ඉදිරිපත් කරන්න රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට පුළුවන් නම්, මුදල් ණයට ගැනීමේදී මෙම ආණ්ඩුව විසින් එතැනට යවන ලිපිය මෙහි ඉදිරිපත් කරන්න බැරි මන්ද? එසේ නැබුවොත් මෙහි ඇති පරතරය හොඳින් පැහැදිලි වෙනවා ඇති. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙහි දෙවන වාක්‍යයෙන්ම පැහැදිලියි, මෙම ණය ලබා ගැනීමේ අදහස වෙනත් කාර්යයක් සඳහා බව. මෙන්න ඒ ලිපියෙන් කොටසක් :

“Dear Mr. Schweitzer,

The Government of the United Kingdom requests of the International Monetary Fund a stand-by arrangement for a period of one year”

එංගලන්තයේ ආණ්ඩුව මෙම අරමුදලෙන් එක්තරා පිළිවෙලක් ඉල්ලා සිටිනවා; මොන විධියේ පොරොන්දුවක්ද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

—ස්ථාන දි බයි—ඒ කියන්නේ ඉංග්‍රීසි වට වුවමනා වුණෙත් යම්කිසි මුදලක් ලබාගන්නට, එය එක්තරා ප්‍රමාණයකට දීමේ පොරොන් ද්‍රවණ්.

මෙන්න මේ කොටසයි, මට විශේෂයෙන් කියවන්නට වුවමනා කරන්නේ. ඒ ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙලත්, අපේ ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙලත් අතර වෙනසක් තිබෙන බව පැහැදිලි වන්නේ මෙතැනින්මයි. වෙනසක් තැන කියා කොපමණ කිවත් මා එය පිළි ගන්නට ලැස්ති නැහැ, පසුගිය අවුරුදු හතරහමාර තුළ දී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අර මුදලට මේ ආණ්ඩුව විසින් ලියන ලද ලිපි අප ඉදිරියට තබන තුරු.

“The purpose of this stand-by is to support the Government's economic objectives and policies”

ඒක බොහෝම ලොකු වෙනසක්. මේ මුදල් ඉල්ලීමේ අදහස මෙම ආණ්ඩුවේ අරමුණු සහ වැඩ පිළිවෙලවල් ඉටු කර ගැනීමයි යන්නයි, මෙහි අදහස. අපේ ආණ්ඩුව යම් කිසි අරමුණක් ඇතිව යම් කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවා; ඒ වැඩ පිළිවෙළ ඉටු කර ගැනීම සඳහා අපට මේ ණය මුදල අවශ්‍ය වී තිබෙන නිසා නුඹලාගෙන් අපි මේ ණය මුදල ඉල්ලනවා.

මේ ඉල්ලීමෙන් අපේ ඉල්ලීමෙන් අතර ලොකු වෙනසක් තියෙනවා නේද? මගේ විශ්වාසයේ හැටියට මේ ආණ්ඩුව යටතේ අපට සිදුවී තිබෙන්නේ මෙයයි. අපට ණය වුවමනා වී තිබෙන බව අප පිළිගන්නවා. එහෙත් මේ ණය පිටම වැඩ කිරීමේ සහ වැඩ පිළිවෙලවල් සකස් කිරීමේ අදහසින් බලයට ආ ආණ්ඩුවක් වශයෙන් ඒ ණය ලබා ගැනීම සඳහා එතැනින් නියම කරන ප්‍රතිපත්ති සහ වැඩ පිළිවෙලවල් පිළිගන්නට මේ ආණ්ඩුවට සිදු වී තිබෙනවා. එයයි, අපේ තර්කය; අපේ ප්‍රකාශය. එය එසේ නොවේය කියා කොපමණ කිවත්, ඒ කීම ඇත්තද, නැත්තද කියා කල්පනා කරන්නටවත් අපට පුළුවන් වන්නේ මේ ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමති විසින් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට සහ ලෝක බැංකුවට මේ වැනි අවස්ථාවලදී ලියන ලද ලිපි අප ඉදිරි පිට තබනවා නම් පමණයි. අපේ ආණ්ඩුවත්, බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුවත් අතර ඇති ප්‍රධාන වෙනස ඇත්තේ එතැනයි. එංගලන්තයේ ඒ ලේබර් ආණ්ඩුවේ මොන

අඩුපාඩු තිබුණත් එක හොඳක් තිබුණා. ඒ ආණ්ඩුව එම ආයතනයට යැවූ ලිපිය පාර්ලිමේන්තුව මගින් රට ඉදිරිපිට තැබුවා. මුළු රටම මේ ගැන සාකච්ඡා කරනවා. ඒ රටේ සෑම පත්‍රවලම එය පළ වුණා. එංගලන්තයේ “ටයිම්ස්” පත්‍රයේ පළ වී තිබුණු ඒ ලිපිය මෙහිදී මම කියෙව්වා. එංගලන්තයේ තත්ත්වයෙන් අපේ තත්ත්වයෙන් ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා. මා වෙත පරතරයක් පෙන්වන්නේ නැහැ. එංගලන්තය දියුණු රටක්; අපේ රට නොදියුණු රටක්. එංගලන්තය වැඩි වශයෙන් කාර්මික රටක්; අපේ රට කෘෂි කාර්මික රටක්. එංගලන්තය කාර්මික භාණ්ඩ ලෝකයට යවන රටක්; අපේ රට තවම අමු ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කර ඒවා ලෝකයේ වෙනත් රටවලට යවා එයින් ලැබෙන ආදායමෙන් රැකෙන්නට උත්සාහ කරන රටක්. මේ රටවල් දෙකේ තත්ත්ව දෙක සමාන නැහැ. මෙන්න මෙතැනයි, වෙනස. අපේ රට නොදියුණු වුණත් වැදගත් හැටියට දුප්පත්ය කියන්නට පුළුවන් රටක්. එවැනි රටක් වශයෙන් අප ඒ ආයතනයට ණය ගන්නට ගියාම ඔවුන් ඒ අවස්ථාව පාවිච්චි කරනවා, අප යන්නට උත්සාහ කරන පාරෙන් හරවා ඔවුන්ට වුවමනා පාරට අප බස්සවන්නට. මොකක්ද වුවමනා පාර? මා කිසිම භයක් නැතිව කියනවා, ජාත්‍යන්තර මහා බැංකුවේ හෙවත් අයි. බී. ආර්. ඩී. එකේ හිටපු ප්‍රධානියාත්, දැනට සිටින ප්‍රධානියා වන මැක්නමාරා මහතාත්, ඔවුන්ගේ ආයතනය ගෙන යන්නේ කුමක් සඳහා ද, කුමන ප්‍රතිපත්තියක් අනුවද යන්න ලෝකයට පැහැදිලි ලෙසම කියා තිබෙන බව. ඒ අයගේ බලාපොරොත්තුව ධනේශ්වර ක්‍රමය අනුව ලෝකයේ දියුණුව ඇති කරන්නයි කියා පැහැදිලිව ඔවුන් කියා තිබෙනවා. එය පුළුවන්ද බැරිද කියන ප්‍රශ්නයට මා බහින්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ අය ප්‍රකාශ කළ, ප්‍රසිද්ධ කළ, එකම ප්‍රතිපත්තිය එයයි. ඒ නිසා ඒ අනුව මිස අපේ රටට ඔවුන් ණයක් නොදෙන බව මෙතැනදී මතක තබා ගන්න.

එපමණක් නොවෙයි; ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේ සිටම අපේ රටේ තිබුණු ආණ්ඩු සමාජවාදී ගමනට බැස්ස ආණ්ඩු කියා ඔප්පු කරන්නටත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථා වේදී උත්සාහ කළා. ඔහු නම් ඒ කිය මන පෙන්වන්න පුළුවන්. එහෙත් ඒ සම්බන්ධයෙන් කාලය ගන්නට ඔහු කමක් නැහැ. එතුමා වෙනස හැටියට පෙන්නුවේ කොපමණ ඉක්මණින් යන වාද කියන ප්‍රශ්නය පමණක් හැටියටයි. ඒ එසේ වේවා. මගේ විශ්වාසය අනුව නම් එය ඇත්තක් නොවෙයි. මේ රටේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ඇති වූ දින සිටම, තැත්නම් මේ රට නිදහස් රටක් වූ දින සිටම, මේ රටේ ආණ්ඩු සමාජවාදී ගමනක යෙදෙන්නට තැත් කළා නම්, අද මේ ජාත්‍යන්තර අධිරාජ්‍ය බැංකු අප ධනේශ් වර ප්‍රතිපත්ති අනුව වැඩ කිරීමට හැකි ගස්වනවා නම්, ඔවුන් එයින් තමන් කළේ අපේ රටේ තීරණය වැලැක්වීමයි.

දැන් ඊළඟට අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා අපෙන් අහනවා, “අපි කළ දේවල් හැර උඹලා කරන්නේ කොහොමද?” කියා. මම එකක් කියන්නම්. 1947 දී මා මුලින්ම මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි අවස්ථාවක මෙම රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එවකට මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් කළ කථාවට පසුව එතුමා සමග මා පිටස්තර වශයෙන් සාකච්ඡා කළ විටෙක ඔහු මගෙන් ඇසුවා “උඹලා අපට කරන්නා කියන්නේ මොකක්ද?” කියා. මම කියන්නද කියා මා අහන කොටම, “නෑ නෑ, අප දෙදෙනා අතර ප්‍රතිපත්ති අනුව වෙනසක් තිබෙන බව මා පිළිගන්නවා; ඒ නිසා මා කියන්නේ උඹලාගේ ප්‍රතිපත්ති එයට ඔබන්නේ නැතිව කරන්නට දෙයක් කියන්නයි” කියා එතුමා කීවා. [බාධා කිරීමක්] ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි මේ ප්‍රශ්නය වෙනත් විධියකට අහමු. අපේ විදේශ වෙළඳාම බාර ඇමතිතුමාටත් ටිකක් අදාළ වන ප්‍රශ්නයක් ගැනයි මා මේ වචනයක් කියන්නේ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මෙහිදී කියනවා “අපි මොන වාද කරන්නේ; අපේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට අපට ප්‍රධාන වශයෙන් මුදල් සොයන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ විදේශ විනිමය වශයෙනුයි; අපේ යම් කිසි බඩුමුටුව අපි පිටරට යවා ඒවා විකිණීමෙන් ලැබෙන ආදායමෙන් අපි සොයා ගන්නා මුදලිනුයි, මේ සඳහා විශදම්

—දෙවන වර කියවීම

සොයා ගන්නට ඔහු” කියා. එපමණක් නොවෙයි. රුපියල් 9 කෝටියක හිඟය කුත්—පරතරයකුත්—තියෙනවාලු. “ඒකට කමක් නැහැ; අපට සිදු වී තිබෙන්නේ මෙයයි; අප යවන බඩු මුටුව ආදියේ මිල බසිනවා; අපි ගෙන්වන කාර්මික බඩුවල මිල නගිනවා; මේ ගැන අපට කරන්න දෙයක් නැහැ; ඒ නිසා උඹලා කරන්නා කියන්නේ මොකක්ද?” ඔන්න ඔහොමයි රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියන්නේ. එක කරුණක් මතක් කරන්න මා අපේ විදේශ වෙළඳ කටයුතු බාර ඇමතිතුමාගෙන් අවසර ඉල්ලනවා. මා එක කර්මාන්තයක් ගැන බොහොම උත්සාහ කර තිබෙනවා මේ ගරු සභාවේදී ඒ ගැන අපට පුළුවන් දෙයක් ගැන මතක් කරන්නට. මා නැවතත් එය මතක් කරන්නට යන්නේ නැහැ. එතුමා එය ප්‍රධාන වශයෙන් පිළිගත් බවත් මා ඉතා ගෞරවයෙන් මෙතැන ප්‍රකාශ කරනවා. අපට කරන්නට දේවල් තියෙනවා. මේ සමාජවාදී ප්‍රශ්නය ක්‍රියාත්මක එකක් වන්නේ එතකොටයි. “එක්ස්පෝට් ඇන්ඩ් ඉම්පෝට් ඉකෝනොමි” එකක් ගැන බොහොම පෙර සිට කියනවා. මේ “එක්ස්පෝට්” සහ “ඉම්පෝට්” කියන වචනවලට සිංහලෙන් කියන වචන මට මතක නැහැ.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

අපනයන සහ ආනයන

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(தலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

බොහොම ස්තූතියි. මා කවදත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවේ එන වචන මාලාවට ප්‍රියයෙන් කන් දිගෙන සිටියා.

ලංකාව අපනයන සහ ආනයන ක්‍රමය උඩ ජීවත් වන රටක්. මේ රටින් බඩු පිට රට යවනවා. ඒ වෙනුවට පිටරටින් බඩු මේ රටට ගෙන්වනවා. ඒක ඇත්තයි. දැන් එසේ නම් අපට ඊළඟට තිබෙන ප්‍රශ්නය මොකක්ද? අප ගෙන්වන බඩුවල මිල නගිනවා නම්, ඒ වාගේම යවන බඩුවල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

මිල බසිනවා නම්, යවන බඩුවලට ලැබෙන මිලට සරිලන සේ බඩු ගෙන්වීම එක විධියක්. මේ අතර ජාත්‍යන්තර ඒකාධිකාරී කොමිෂනි වල ක්‍රියා නිසා අප යවන බඩු වල මිල බසින විට ඊට මුහුණ දීමට විධි විධාන යෙදීමට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. පුළුවන් තරම් දුරට ඒ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දීමට යුතුකමක් තිබෙනවා. පිරිසිදු බඩු යැවීමේ කටයුත්ත එක තැනකින් කිරීමේ අවශ්‍යතාව මතු වන්නේ මෙවිටයි. එතැනට මා එන්නේ සමාජවාදී අදහස් ඇතිව පමණක් නොවෙයි. අද අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය අනුව අප නිකම්ම එතැනට තල්ලු වී සිටිනවා. එය පිළිගෙන ක්‍රියා කරනවා නම් ඊට වඩා හොඳයි.

මේ වෙනුවට ඊට වෙනස් කළාවක් ගැන නිවාස ඇමතිතුමා කර තිබීම ගැන මා කතා ගොටු වෙනවා. අපේ තේ කර්මාන්තය ආරක්ෂා වී තිබෙන්නේ රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා යයි එතුමා කීවා. හිටපු මුදල් ඇමතිවරයකු එවැනි වචනයක් කීම ගැන මා හරියට කතාගොටු වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාවේ ඒ අදහස සටහන් නොවන බව ඔප්පු කරනවාට වඩා අපේ හිටපු මුදල් ඇමතිතුමාගේ දැනුමෙන්ම එය එසේ නොවන බව පිළිගන්නවාට සැකයක් නැහැ. මේක පුදුම ආරක්ෂා වීමක් නොවැ? “ඩිවැලුවේෂන්” එක නිසා අපේ තේ කර්මාන්තය ආරක්ෂා වෙනවා නම්, අපොයි, අප ඒ ආරක්ෂකයා ගෙනුත් ආරක්ෂා වන්නට ඕනැ.

තවත් එකක් කියා තිබෙනවා. රුපියලේ වටිනාකම අඩු වුණු නිසා කුරුඳු වැනි පිට රට යවන වෙනත් සුළු සුළු වර්ගවලින් අපට වාසි ලැබුණාලු. අපි ඇත්තට මුහුණ පෑමු. ජාත්‍යන්තරව විදේශ විනිමය වශයෙන් ලැබෙන්නා වූ මිල වැඩි කිරීමට අඹ මල් රේණුවක බලපෑමක් නැ. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමේ ශාස්ත්‍රය දන්න ඇමතිතුමා මා කියන එක පිළිගනිනැයි මා හිතනවා. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් ඉෂ්ට කර ගන්නට පුළුවන් වන්නේ මොකක්ද? මිල අඩු වීම නිසා අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍ය සඳහා ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොළින් වැඩි වාසි එනවා යයි කියනවා. විශේෂයෙන් තමන්ගේ කර්මාන්ත ශක්තිය සම්පූර්ණයෙන්

පාවිච්චි කිරීමේ තත්ත්වයක් නැති රටවල් තම මුදල්වල වටිනාකම අඩු කළාම ඉතා ඉක්මනින් තමන්ගේ නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට පුළුවන් වන නිසා, එසේ මුදලේ අගය අඩු කිරීමෙන් තාවකාලික වාසියක් ලබන්නට ඒ රටවලට පුළුවන් බව අප ඒ දවස්වලම තෝරා දුන්නා. එහෙත් ලංකාව වැනි කෘෂිකාර්මික රටකට ඒ තත්ත්වය නැහැ. ඉතාම හොඳ පෝර දැමීමත් තේ පළුරක් වවා තේ දළ නෙළන්න අවුරුදු 5 ක් නැත්නම් 3 ක් වත් ගත වෙනවා. බඩ රබර් වැව්වත් කිරි කපන්න අවුරුදු 7 ක් පමණ යනවා. ඉක්මනින්ම තැළවත්, කුරුඳු තළන්න අවුරුදු 3 ක් වත් ඕනැ. මා දන්න තරමින් පොල් ගහකින් ගෙඩි කඩන්න අවුරුදු 7 කින් පුළුවන් වුණොට, වත්තම හරිගැසී එන්න අවුරුදු 10 ක් 12 ක් 15 ක් යනවා. මෙයයි, ඇත්ත. මෙසේ එල නෙලීමට කාලයක් ගන්න ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන රටකට සිය මුදලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් සිදු වන්නේ එකක් පමණයි. මුදලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් සිදු වන්නේ දුප්පතා ගසාකෑමට ගොදුරු වීම පමණයි. මෙය මගේ වචනයක් නොව විද්‍යා පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමතිතුමාගේම වචනයක්. එම නිසා අර විධියේ වැරදි ප්‍රකාශ මින් ඉදිරියට වත් නොකරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා පිට රට යවන ද්‍රව්‍යවල ජාත්‍යන්තර මිල වැඩි වුණාය කියනවා නම්, රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම හරි. එහෙත් එවැන්නක් නම් සිදු වී නැහැ. මෙහෙත් පැත්තොත් අරහෙත් අනු වෙනවා. එම නිසා රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමේ කිසිම තේරුමක් නැහැ. කොයි විධියෙන් බැලුවත් එන්නේ එකම තැනටයි. ලොකුම ඇත්තත් එයයි. අපේ ආර්ථික ක්‍රමයේ දියුණුවක් ඇති කරන නිසි මාර්ගයට අප තවම පිවිසුණේ නැහැ. ඒ සේරම වහන්න වගාව, වගාව, කියනවා.

ඒ ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී වචන කීපයක් කියන්න ඕනැ. මේ වගාව සඳහා මෙපමණ මුදලක් යෙදවුවාය, අර වගාව සඳහා මේ තරම් මුදලක් වැය කළාය කියනවා. යම් වගාවකට වේවා, ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනයකට වේවා, රජය යම්කිසි මුදලක් යෙදවුවා නම් ඒ මුදල ලැබුණේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

කොහෙන්දැයි කවුරුවත් අහන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ මුදල ලැබුණේ අපේ පැරණි නිෂ්පාදනවලින් ලැබුණු ආදායමින් නොවෙයිද? කවුරු කෙහොම කීවත් විදේශ අධාර හැරුණාම, තේ, පොල්, රබර්වලින් ලැබෙන ආදායමෙන් තමයි, අනෙක් දේවල් සඳහා වුවමනා කරන මුදල් අප හොයා ගන්නේ. කෘෂිකර්මය පැත්තෙන් බැලුවාම එය දියුණු කිරීම සඳහා කර තිබෙන්නේ මොනවාද කියන ප්‍රශ්නය එවිට මතු වෙනවා නේද? අපේ තේ වගාව බේරුණේ රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළ නිසාය යන කීමේ ලොකු වරදක් තිබෙනවා. එයම පොල් ගැනත් කියන්නට හදා යම් දෙයක් මතක් වී ඇමතිතුමා ඒ වචන ටික ගිල ගන්නා. පොල්වල කොප්පරාවල මිළ ඉහළ නැග්ගේ පිළිපයින් දූපතේ ඇති වුණු හානිය නිසා, එතෙක් පිළිපයින් දූපතෙන් පොල් ගත් ඇමෙරිකාවට ඒ සඳහා ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළට එන්නට සිදුවුණු නිසා බව මුළු ලොවම දන්නවා. අපේ අපනයන ද්‍රව්‍ය වල මිළ ඉහළ නඟිනවාය කියා සන්නේෂ වෙනවාත් සමගම තිබුණු තැනටම ඒ මිළ බැස්සා. අප ඒ තත්ත්වයට මුහුණ දෙන්න ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇත්ත මේක තේද? අපේ රටේ තේ කර්මාන්තය එක්තරා ප්‍රමාණයකට හෝ මේ කාලයේදී ආරක්‍ෂා වුණා නම් එය එසේ වුණේ හොඳ තේ නිෂ්පාදනය වැඩි යෙන් කර තිබුණු කොටස් නිසයි. උඩරට වේවා මැදරට වේවා පහතරට වේවා හොඳ තේ වගී නිෂ්පාදනය වැඩි කළ තැන් වලි නුයි එම තත්ත්වය ආරක්ෂා වුණේ. ඊට හේතුව වුණේ වෙන කිසිවක් නොවෙයි, අළුතින් හොඳ තේ සහ හොඳ රබර් යනාදිය වචන්නට දුන්නු ආධාර වැඩ පිළි වෙළයි. මෙම ආධාර ක්‍රමයට අවශ්‍ය මුදල් ආවේ කොහෙන්ද? එම නිෂ්පාදනවලින්ම ඇතිවුණු ආදායමයි ඒ සඳහා යෙදුවේ. තත්ත්වය ඒකයි. ඒ නිසා ආහාර වගාවට අප කොතෙක් උත්සාහ දැරුවත් අනික් වගා නිෂ්පාදන යනාදියට සැලකිල්ලක් දැක්වීම අඩු කරන්නට බැරිය යන්නයි මා සඳහන් කරන්නේ.

අවුරුදු පහකින් පසු මෙතැනට ඇවිත් කියන්නට කාටවත් බේරියයක් ඇති වෙලා නැහැ, තේවලින් ලැබෙන මුළු ආදායමට සරිලන ආදායමක් සංචාරක යින්ගෙන් ලබා ගන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවාය යන්න. එම කතාව හිටපු මුදල් ඇමතිවරයකු අපට කීව්වා නම්— එම ඇමතිතුමාගේ පළමුවන අයවැය ලේඛන කථාව අවසානයේදී කී වචන කීපය වැනිම වචන කීපයකින් පිළිතුරු දෙන්න පුළුවනි, මෙන්න මේ පිළිවෙළට, ඉංග්‍රීසියෙන් :

“To get into tune with the rhythm of the universe.”

That was a remark in rhythm with the universe but it is certainly not in tune with the rhythm of our economy.

මේ විධියට එක එක පැත්ත ගැන වැඩි යෙන් බලකර කතාකොට මේක බේරන් නට බැහැ. අපොයි අම්මේ, අපේ වී වගාව වැඩි කිරීම හොඳද නරකද යන්න නොවෙයි ප්‍රශ්නය. ඒක වැරදි ප්‍රශ්නයක්. කුමන වගාවක්වත් තනිවම වැඩි කිරීම හොඳද නරකද කියන එක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. අපේ මුළු ආර්ථික ක්‍රමයේම සංවර්ධනය ඉටු කිරීමට වුවමනා කරන මාගීය කුමක්ද යන ප්‍රශ්නයටයි අවුරුදු ගණනක් මුළුල්ලේ සිටම අපට සිත දෙන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. මා එදිනෙදා පොඩි පොඩි ප්‍රශ්නවලට සිත නොදී අන්න ඒ මූලික ප්‍රශ්නවලටයි හිත හරවන්නට උත්සාහ දරන්නේ. මෙතැනදී මා අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ වචනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. ඇත්තටම ඒ ඇමතිතුමා උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉටු නොකළ කර්තව්‍යයක් ඉටු කර දෙන්නට. තමන් ගේ ආණ්ඩුවට ස්ථිර ප්‍රතිපත්තියක් ස්ථිර අරමුණක් හා ස්ථිර පදනමක් ඇති ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන බව ඔප්පු කිරීම සඳහා එතුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා :

“The theme of this Budget, as has been the theme of all Budgets introduced by this Government from 1965, has been development ;”—

ඇත්ත කියනවා නම් පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ඇතිවුවායින් පසු මා දන්නා කාල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

සීමාව තුළ හැමෝම කතා කර තිබෙන්නේ සංවර්ධනය ගැනයි. මෙන්න මේකයි මෙහි තිබෙන රහස :

“how is this country to develop, the public sector and the private sector.”—

අපේ ආර්ථික ක්‍රමයේ ආණ්ඩුවට අයිති කොටසක් පුද්ගලික අංශයට අයිති කොට සත් යන දෙකම දියුණු කරන්නේ කෙසේද කියන ප්‍රශ්නයයි පැන නැගී තිබෙන්නේ. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට ඒකයි වරදට මුල වී තිබෙන්නේ.

සමාජවාදී ගමනක් යන ආණ්ඩුවකට ඔය විධියේ ප්‍රශ්න මතු වන්නේ නැහැ.

මෙතැන වෙනත් කථාවක් තිබෙන බව මම දන්නවා. එහෙත් ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමා එය මතු කර නැහැ. මිශ්‍ර ආර්ථික ක්‍රමයයි ඒක. ඒ නිසා මම ඒකට වැටෙන්නේ නැහැ. මෙහෙමයි මෙතැන කියා තිබෙන්නේ :

“How is this country to develop, the public sector and the private sector; what are the measures that a State must take either by capital investment in the public sector or by inducements given to the private sector to raise the national income and to develop the economy of this country ?—[OFFICIAL REPORT, 13th August 1969 ; Vol. 86, c. 337.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය සහ කථා විවාදයේදී මම ප්‍රශ්න මතු කරමින් ඒක ටිකක් විස්තර කළා. අපේ රටේ නිෂ්පාදනවල තිබෙන අගය වැඩි කිරීමේ අර්ථය කුමක්ද කියන ප්‍රශ්නයයි ඒ. ඒ නිසා ඒ කාරණය ගැන මම නැවතත් වරක් කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. එහෙත් මම එකක් ඉතා ඕනෑකමින් කියනවා. රටේ ආර්ථික ක්‍රමයේ රාජ්‍ය අංශය ඇති කරගෙන යන ප්‍රමාණයට, වැඩි කාලයක් යන්නට පෙර පෞද්ගලික අංශය බොහෝ දුරට පටු වෙගන යන්නට ඕනෑයයි මම හිතනවා. අද බැංකු රජයට ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තියක් ඉන්දියාවේ මතු වෙලා තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නය තුළින් ගැබ් වී තිබෙන්නේ එයමයි. මා දැන් මෙතැන ඒ ගැන කථා කරන්නට යනවා නො වෙයි.

අපි මෙය වෙනත් විධියකින් කල්පනා කර බලමු. ඉන්දියාවේ අගමැතිතුමා වන

ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිතුමා කියා තිබෙන්නේ, මට මතක තිබෙන හැටියට නම්, ඉන්දියාවේ බැංකු 14 ක් රජයට ගැනීමේ අදහස, ඒ බැංකුවල ආදායම සහ මුදල් රටේ ආර්ථික ක්‍රමයේ දියුණුව සඳහා පාවිච්චි කිරීමේ අදහස ඉෂ්ට කිරීමය කියායි. ඔව්, එහි අර්ථය එක් පැත්තකින් පැහැදිලි ලෙස කියා තිබෙනවා. රජයට ගන්න බැංකුවල වැදගත් ප්‍රමාණයක් යම් කිසි ලොකු කාර්මික ධනපතියන් විසින් ඇති කරනු ලබ පාලනය කරනු ලබන්නා වූ බැංකුය ; ඒ බැංකුවල ආදායම සහ මුදල් රටේ ආර්ථික ක්‍රමය දියුණු කිරීම වෙනුවට “ ස්පෙකියුලේෂන් ” වලට—ඒ කියන්නේ, යම්කිසි දේවල් ඇති වෙනවා යන විශ්වාසයෙන් යම්කිසි තත්ත්වයක් වෙළඳ පොළේ ඇති කර එවැනි තත්ත්වයකින් ලැබෙන වාසියක් වෙනොත් එය දෙවනුව ලබා ගැනීම සඳහා—පාවිච්චි කරනවාය කියනවා. ඒ කාරණය පැහැදිලි කර තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය නවතිනවා, මේ බැංකු රජයට ගන්නාම. ඒක ඇත්ත. සුදුකාරයන් කරන්නා වාගේ වැඩ එතකොට නවතිනවා. එහෙත් සුදුකාරයන් ඒ සුදුව ගෙන යන්නේ ඒ අයගේ පෞද්ගලික අංශයේ ඇති අයිතිවාසිකම්, ධනය, ආදිය වැඩි කර ගැනීමටයි. ඒ නිසා ඊට ඉඩ දෙන්නේ නැතැයි කියා තිබෙනවා. ඒක හරි. එහෙත් මා කියන්නේ එහි අර්ථයයි.

මොන විධියට බැලුවත්, අප හැම දෙනාම රජයට අයිති අංශය දියුණු කිරීමට ඉදිරිපත් වෙනවා නම් ඒ ප්‍රමාණයට අවසානයේදී අපි පෞද්ගලික අංශය සීමා කරනවා. එපමණක් නොවෙයි. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට නම්, එත්ට එත්ටම, පෞද්ගලික අංශයට භාර දීලා තිබුණු කොටස් නැවතත් රාජ්‍ය අංශයට ක්‍රමානුකූලව ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. රජය සන්නික කිරීමේ ප්‍රශ්නය ක්‍රියාත්මක ප්‍රශ්නයක්. එය නිකම්ම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මා ඒ ගැන මෙතැන කථා කරන්නේ නැහැ. දැන් මම ඒකවත් කිව්වෙ, ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමාගේ කථාවේ ඒ හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්න වගයක් තිබෙන නිසයි. නුඹලා යම් යම් අංශ රජයට ගැනීමෙන් ඇති වුණ ප්‍රයෝජනය ගැන කථා කළාය, නමුත් රජයට තව කොපමණ ගන්නද, ඒකෙන් මේ විදේශ විනිමය ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

කෙසේද, කියා අදහස් පළ කළා. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ කථාවේ තිබෙන මූලික වරද මෙයයි. මෙයින් හැඟීමක් ඇති කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ සමාජ වාදයේ ගැබ් වී තිබෙන එකම දෙය අන් කිසිවක් නොව රජය සන්නික කිරීම පමණක් බවයි. ඒක සම්පූර්ණයෙන් වැරදි අදහසක්. කිසිම වෙලාවක අප කවුරුවත් පිළිගත්තාවූ අදහසක් නොවෙයි, ඒ. ඒක අපේ පිටට දාපු අදහසක්. ඒක ඇත්තක්. රජය සන්නික කිරීමට අවශ්‍ය වුණ තැන්වලදී එය කරනවා. මම කියනවා, ලංකාවේ රජය සන්නික කරන්නට වුවමනා පළමුවෙනිම අංශය වන්නේ විදේශ වෙළඳ අංශයයි කියා. ඒක ගත්ත දවසට මම ලැහැස්තියි කියන්න, අවුරුදු 5 ක් 10 ක් යන්න කලින් ඔය මහා ලොකු තේ වතුකාරයන් ආණ්ඩුව ලඟට වැද ගෙන එන්න පුළුවන් අතේ මගේ එකත් ගනිත් කියාගෙන. එක වතාවක් එහෙම එකක් වුණා. අපේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමති වශයෙන් අර ගෙවල් ප්‍රශ්නය ගැන—නීති පනතක්වත් ගෙනාව නොවෙයි—යෝජනාවක් ගෙනෙන්න යන බව දැනුම් දුන් වෙලාවේ මම දන්නවා විශාල නිවාස ධනපතියෙක්—ඔහුට ගෙවල් පන්සිය ගණනක් තිබෙනවා—මුදල් ඇමතිතුමා ලඟට ඇවිත් කිව්වා, අතේ මගේ ගෙවල් ටිකක් රජයට අරගෙන මාව නිදහස් කරන්නය කියා.

මෙතැන තිබෙන ප්‍රශ්නය අපේ ආර්ථිකයේ කුමන තැන්ද අප විසින් මූලික අතට ගත යුත්තේ කියන ප්‍රශ්නයයි. එතැන ඉඳලා තමයි අනික් ඒවාට හැරෙන්න පුළුවන් වන්නේ. මම කීප වතාවක්ම මේ ගරු සභාවේ මතක් කර තිබෙනවා, අපේ තේ කර්මාන්තය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයේදී, තේ අයිතිකරුවන්ටත්, පොල් අයිතිකරුවන්ටත්, රබර් අයිතිකරුවන්ටත් ඒ වාගේම වෙනත් මොනම නිෂ්පාදනයක හෝ අයිතිකරුවන්ටත් වුවමනා දීර්ඝ කාලීන ස්ථිර මිලක් ලැබීම සහතික කිරීමයි කියා. එතකොට ඒ අනුව ඔවුන්ගේ අනික් කටයුතු සූදානම් කරගන්නට ඔවුන්ට පුළුවනි. මගේ තර්කය හා මගේ විශ්වාසය මේකයි. විදේශ වෙළඳාම හරියාකාර අත්හැරීම මොනවාද යන්න ඒ ආණ්ඩුවේ

ගත් ආණ්ඩුවකට එහි වාසිය හෝ අවාසිය ආණ්ඩුව විසින්ම ලබාගනිමින් එහි සාර්ථකත්වය ලබා ගත හැකි. දැන් මේ වේලාවේ මා ඒ ගැන කථා කරන්න ඕනෑ නැහැ. අර ඇසූ ප්‍රශ්නයට උත්තරයයි මා ඒ දුන්නේ. අපි කල්පනා කරන්නේ අපේ ආණ්ඩුවකින් අපි පටන්ගන්නේ එතැනින් බවයි. එතකොට කිසිම අනුමානයක් නැතුව මේ විදේශ අධිරාජ්‍ය බැංකු කෑ ගහ ගෙන ඒව්, මෙතැනින් ලියා තිබෙන ලියුම් වලින් පොරොන්දු වී තිබෙන්නේ මෙන්න මෙහෙමයි කියා. අන්න එදාට විශාල රණ්ඩුවක් ඇති වේවි. හැබැයි, ඒ රණ්ඩුව නිකම් මුදල් රණ්ඩුවක් නොවෙයි. අපේ රටේ නිදහස් සත්‍යතාවය තහවුරු වන, දේශපාලන ක්‍රියාවලීන් මේ රට එක්රැස් වන, මේ ජාත්‍යන්තර බැංකු මාගීවලින් අපට බල පාත්‍රව තිබෙන ඒ අධිරාජ්‍ය ක්‍රමයට නැවතත් අලුත් විධියකට මුහුණ පාත්‍රව සිදු වන, තත්ත්වයක් ඇති වන බවට මට නම් කිසිම සැකයක් නැහැ.

එයට මුහුණ දෙන්නේ කොයි විධියෙන්ද? අර ඇමෙරිකන් මහා අධිරාජ්‍යයේ එළිපත්ත ලඟ සිටින පුංචි කියුබාවේ පිදෙල් කැස්ට්‍රෝ කියන පුද්ගලයා මාගීය පෙත්තුවා වාගේයි. පිදෙල් කැස්ට්‍රෝ බලයට පැමිණෙන විට ඔහුට කිසිම සමාජවාදී අරමුණක් තිබුණේ නැත කියා ඔහුම කියා තිබෙනවා. එහෙත් අධිරාජ්‍ය වාදීන් ඒ ආණ්ඩුවට ඔවුන්ගේ ආර්ථික මාර්ගවලින් ඒ ඒ අවස්ථාවලදී දේශපාලන බලපෑම් සහ පහර ගැසීම් කළ නිසා ස්වකීය නිදහස ආරක්ෂා වන විධියට නිසි ආකාරයට පිළිතුරු දෙමින් පියවරෙන් පියවර ගැනීමෙන් කියුබාවේ කැස්ට්‍රෝගේ ආණ්ඩුව වෙනස් වුණා. අංශ සම්පූර්ණ සමාජවාදී ක්‍රමයක් ඒ රටේ ඇති වුණා. මේ රට පාලනය කරන සමගි පෙර මුත් ආණ්ඩුවකටත් ඒ විධියට පියවර පිට පියවර ගැනීමේ ශක්තිය ඇති වෙන ප්‍රමාණයටයි, ඔය සමාජවාදී ගමන හරියාකාරව ගෙන යන්න පුළුවන් වෙන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අපි නොවෙයි, මේ ආණ්ඩුව භාර ගෙන තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුව භාර ගත් උදවිය එය කර ගෙන යා යුතුයි. අපි ඒ කටයුතු කරන්න ගියොත් එය වැරදියි. මේ ආණ්ඩුව යම්කිසි ප්‍රතිපත්තියක් අනුව රට පාලනය කරන අයයි. ඒ ප්‍රති මොනවාද යන්න ඒ ආණ්ඩුවේ

ක්‍රියාවන්ගෙන් අපි විසඳා ගන්නවා. ආණ්ඩුවේ කියමනාවලින් නම් නොවෙයි. අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කියමනාවලින් නම් ලොකු ඇත්තක් කියවුණා. එතුමා මෙන් නම් විධියට කියා තිබෙනවා. “We have developed the economy of this country through the speeches of the Finance Ministers.” නිකම්ම ඇත්ත කියවුණා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කතාවලින් අපි අවුරුදු 5 ක් මුළුල්ලේ මේ රටේ ආර්ථික ක්‍රමය දියුණු කර ගෙන ආවාය කියා එතුමා කීවා. ඕවාට තමයි කියන්නේ කටින් බතල කොළ හිටවනවාය කියා. ඒකට කමක් නැහැ. එහි ඇත්ත තේරුම් සිතා ගන්න නම් නැවත අපි අපේ Friend ඉගැන්වූ දේවල් මතක් කර ගන්න ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම ඉතා ඕනෑකමින් කියන්න කැමතියි, අපට මෙනෙදී කරන්න තිබෙන කායභීයන් දෙකක් ගැන. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අප විසින් කල යුතු කායභීයන් දෙකක් තිබෙනවා. ආණ්ඩුවේ අවසාන කාලයේදී වුණත් මා එය මතක් කර දෙන්න කැමතියි. එයින් එකක් නම් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවල වැරදි පෙන්වීම සහ අපේ ප්‍රතිපත්ති ඊට හරස් කිරීමේ කටයුත්ත නිසි අවස්ථාවලදී කිරීමයි. දෙවැනි කරුණ නම් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති අනුව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල්වල මදිකම්, දුර්වල කම්, පෙන්වා දීමයි. ඔය දෙකෙන් එකක් වත් අපි මෙනෙක් අත්හැර නැහැ. නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී මා විසින්ම—මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවලට සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වූ ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් සකස් කිරීමට තැත් කරන කෙනෙක් වූ මා විසින්—මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල්වල තිබෙන මදිකම් දුර්වලකම් පෙන්වා දීමට උත්සාහ කර තිබෙනවා. අයවැය විවාදයේ කාරක සභා අවස්ථාවලදීත් නොයෙක් අංශ වල, විශේෂයෙන්ම ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුවේ, නොයෙක් මදිකම් දුර්වලකම් ගැන කරුණු පෙන්වා දී තිබෙනවා. නමුත් මා අවසාන වශයෙන් කියන්නේ මෙයයි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට වුණත් ආඩම්බරයෙන් කියන්න සිදු වී තිබෙනවා, රජය අතට අපේ රටේ විදේශ වෙළඳාමෙන් කොපමණ කොටසක් අරගෙන තිබෙනවාද කියා. මගේ වෙලාව අවසන් වී ගොනු යන

නිසා මා මෙය විස්තර කරන්න යන්නේ නැහැ. කොපමණ කොටසක් රජය අතට අරගෙන තිබෙනවාද කියන කාරණාව ගැන ඔහු බොහොම ආඩම්බරයෙන් කීවා. මෙහි තිබෙන වරද මෙපමණයි. එයින් ගන්න තිබෙන ප්‍රතිපත්ති සහ පාඩම මෙයයි. යම් කිසි අංශයකට ආණ්ඩුව අත තැබීමට යමකින් තල්ලු වෙන තෙක් නොසිට ඒ ප්‍රතිපත්ති අනුව ඒ දෙසට වැඩ කර ගෙන යාමයි. ඒ දෙකේ පරතරය සහ වෙනස තමයි, ධනෝත්තර වාදී සහ සමාජවාදී ආණ්ඩු දෙක අතර තිබෙන පරතරය. ඒ පරතරය අනුව මිළඟට මේ රට ගෙන ආ තැනින් එතරට ගෙන ඒම භාර වන්නේ සමගි පෙරමුණේ ආණ්ඩුවටයි. අපි ඒ අපේක්ෂාවෙන් ලබන මහ මැතිවරණයේදී මහජනයා ඉදිරිපිටට එනවා. අපේ ඒ අදහස ඉටු වෙනවා ඇතැයි විශ්වාස කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කතාව අවසන් කරනවා.

අ. භා. 7

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.

(ති. ශ්‍රී. ඉන්ද්‍රානි කොත්තලාවල)

(Mr. George Kotelawala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතාම ප්‍රබල මන්ත්‍රීවරයකු වන මට පැරැණි ඉතා උගත් මන්ත්‍රීතුමකු වන අගලවත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පසුව කථා කරන්නට ලැබීම මගේ වාසනාවක්ය කියා මා කල්පනා කරනවා. මගේ කථාව ආරම්භ කරන්නට මත්තෙන් විරුද්ධව පක්ෂයේ හිතවත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා බැහැ පත්ව ඉල්ලීමක් කරන්නට සතුටුයි. සමහර විට මගේ වචන වැරදුණොත් නැත් නම් විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සිත ඊදෙන යම් යම් වචන මගෙන් ප්‍රකාශ වුණොත් එය සිතා මතා කළ දෙයක් හැටියට නොසලකා මට සමාව දෙන මෙන් පළමුවෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පළමුවෙන්ම බණ්ඩාරගම කොට්ඨාශය ගැන මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශයක් කරන්නට තිබෙනවා. මේ ගරු සභාවේදී මා යම් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවොත් ශබ්දයක් කළොත් මා උසාවියෙන් ආවාය කියා විරුද්ධ පක්ෂයේ සියළු දෙනාම කැගසනවා. මා උසාවියෙන් නොවෙයි ආවෙ. මා එව්වේ අගලවත්තේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.]

ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) බව මා ආඩම්බරයෙන් කියන්නට සතුටුයි.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)
(Dr. Colvin R. de Silva)
ඒත් උසාවිය මගින් නේද ?

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.
(ශ්‍රී. ඉ. කොත්තලාවල මයා)
(Mr. George Kotelawala)

බණ්ඩාරගම සටන්දේ මා සමග සටන් කළ ඒ හිටපු මන්ත්‍රීතුමාට එසේ තරඟ කරන්නට නීත්‍යානුකූලව කිසිම බලයක් නොමැති බව අපේ නායකතුමන් ලා බණ්ඩාරගම මහජනතාවට ප්‍රකාශ කළා. නමුත් විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක තුමන් ලා, “නැහැ, අපි ගිහිනි එතුමා පුටුවේ වාඩි කරනවා, පුටුවක් ගෙනාවිත් දෙනවා” ය කියා බොහොම ලොකුවට කැලැස්සුවා. අවසානයේදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන්—[බාධා කිරීමක්].

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)
(Dr. Colvin R. de Silva)

අවුරුදු විස්සක් තිස්සේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙතස් වි තිබෙන බව අප සිතට ගත්තේ නැහැ.

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.
(ශ්‍රී. ඉ. කොත්තලාවල මයා)
(Mr. George Kotelawala)

එයින් කාටද පාවුවක් වුණේ ? විසි තුන් දහසක් ඡන්දදායකයන්ටයි. විසි තුන් දහසකගේ ඡන්දය අහෝසි වී ගිය බව මා තමුන්නාන්සේලාට මතක් කරනවා. අපරාධයක් කර තිබෙන්නේ මා නොවෙයි. බණ්ඩාරගම මන්ත්‍රීවරයා වන මට උසාවියේ මන්ත්‍රී කියන තමුන්නාන්සේලාට මා තවත් කාරණයක් මතක් කර දෙන්නට සතුටුයි. මැතිවරණයකින් පසුව ඡන්ද ගණිත විට ඡන්ද පත්‍රිකාවක පොඩි වරදක් තිබුණොත් ඒ ඡන්ද පත්‍රිකාව සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කරනවා. ඒවා ගේම අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ වැරදි ප්‍රකාශ නිසා—නීතිය නොදන්නමින් කරනවා.

—දෙවන වර කියවීම

කළ ප්‍රකාශ නිසා—විසි තුන් දහසකගේ ඡන්දය අහෝසි කරවීමෙනුයි මා බණ්ඩාරගම මන්ත්‍රීවරයා හැටියට පත් වුණේ—නිකම්ම නොවෙයි. මට විරුද්ධව ඉතිරි වුණේ එක්කෙනයි. ඔහුට ලැබුණේ ඡන්ද 217 යි. මට ඡන්ද 18,000 ක් ලැබුණු බව මා තමුන්නාන්සේලාට මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඒ අනුව මගේ වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාව 18,000 කටත් වැඩියි. ඒ සමගම මේ ප්‍රශ්නය කෙරෙහි අපි තවත් පැත්තකින් බලමු. මේ ගරු සභාවේ සිටින සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල ඡන්දදායකයින් 12,000 යි. තැත්තම් 15,000 යි. ඉතින් දෙතුන් දෙනෙකු තරඟ කරන විට ඡන්ද හය දහසක් ලැබුණු අපේක්ෂකයා මන්ත්‍රී වෙනවා. නමුත් මට මාස තුනක් වැඩි සුළු කාලයක රැස්වීම් තැබූ කොට්ඨාශයකින් ඡන්ද 18,000 ක් ලැබුණු බව මා අවසාන වශයෙන් මතක් කරනවා. එමනිසා මින් ඉදිරියට තමුන්නාන්සේලාට හරස් කපන විට තමුන්නාන්සේලාට විරුද්ධව විහිළු වක් කරන විට මට උසාවියේ මන්ත්‍රීතුමා කියා කියන්නට එපා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගල ගෙදර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මයා.) විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින අපට වඩා උගත්, අපට වඩා පණ්ඩිත ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට හොඳ පාඩමක් ඉගැන්වුනා. ඒ ආකාරයටම කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නටත් මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළේ අගල වත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නිසා පළමු වෙන්ම අගලවත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ ප්‍රකාශ කීපයකට මට උත්තර දෙන්නට අවසරය දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ රජය කට්ඨාන ගිමියන්ට වැඩි වැඩියෙන් ලාභ ගන්නට ඉඩ දෙනවාය, එම නිසා ඒ කට්ඨාන ගිමියන් දැන් දැන් මහත් වෙවී ඉදිමෙනවාය කියා අගල වත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශයක් කළා. ඒ ඉදිරීම ආරම්භ කළේ මේ රජයෙන් නොව පසුගිය රජයෙන් බව මා පළමු වෙන්ම මතක් කරනවා. සිති බෝල කට්ඨාන ඇති කර ලාංකිකයන් නොවූ උදවිය ධනේශ්වරයින් කළේ පසුගිය ආණ්ඩුව බව මා ලැජ්ජාවෙන් මතක් කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අර්තාපල් වගා කළ කෙනෙක් තමන් එම වගාවෙන් රුපියල් 45,000 ක ආදායමක් ලැබූ බව අපේ අගමැතිතුමාට කී වගක් අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) කීවිවා. ඒ තැනැත්තා මෙය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවට නොකී එකයි පුදුමය. [බාධා කිරීම්] ලංකාවේ සියයට 10 ක් වන ධනේශ්වර පන්තිය මේ රටේ භාණ්ඩ, රෙදි පිළි ආදිය පිළිබඳ බලතල අතට ගෙන සිටින බවත් අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවිවා. සියයට 10 ක් පමණ වූ පිරිසකට මෙය කරන්න පුළුවන් වැඩක්ද? අද ගම් බදු පෙදෙස්වලට ගිහින් ඒ ජනතාව දෙස බලන්න. අද ඔවුන් සශ්‍රීකයි. හැම කෙනා කුටම සපත්තු කුට්ටමක්, සෙරෙප්පු කුට්ටමක් තිබෙනවා. හැම තරුණයෙකුගේම කම්සය නයිලෝන්. සෙන්ටි පුයර සුවද නිසා ලගට යන්න බෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මේවා නොපෙනෙන්නේ ඇයි? කණ්ණාඩි දැමීමත් බලන්න වුවමනා නැත්නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. ටිකක් විපරම් කර බැලුවොත් පමණයි නියම තත්ත්වය පෙනෙන්නේ. අප දෙගොල්ල දෙපැත්තට වී කෝලාහල කරන්න දෙයක් මෙහි ඇත්තෙ නැහැ. අප මෙහි ඇවිත් සිටින්නේත් මහජනතාවට සේවයක් කරන්නයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මහජනයා වෙනුවෙන් මෙම ගරු සභාවට පැමිණ සිටින්නේත් තමන්ගේ ඡන්දදායකයන් වෙනුවෙන් සේවයක් කරන්නයි. හැටන් පාරේනුත් ශ්‍රීපාදයට යන්න පුළුවනි. රත්නපුර පාරේනුත් එහි යන්න පුළුවනි. තවත් කොහේදෝ මාර්ග යකිනුත් යන්න පුළුවනි. කොහෙන් ගියත් ශ්‍රීපාදයට යාමේ අරමුණ එකයි. කුමන මාර්ගයකින් ගියත් තමන්ගේ අභිප්‍රාය, අදහස ඉෂ්ට කර ගන්නට පුළුවනි. එම නිසා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අප ඉදිරිපත් කරන හැම දේටම විරුද්ධ විය යුතුයයි මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් නම් එහෙම තමයි. දැන් ගෙදර යන ගමන් වුවත් පාලමක් කඩන්න පුළුවනි. අප කවදාවත් ධනවතා දුප්පතා කරන්න උත්සාහ ගන්නේ නැහැ. අප පිළිගන්නේ

මේ රටේ දුප්පතා ධනවතා කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියයි. ධනපතියා හංග වේවායි අප කියන්නේ නැහැ. මේ රටේ ධනය සුළු පිරිසකට පමණක් අයිති විය යුතුයයි අප කියන්නේත් නැහැ. මේ රටේ නොයෙක් අංශවල හොරුන් සිටින බව අප පිළිගන්නවා. මේ රටේ වෙළෙන්දන් අතර හොරුන් සිටිනවා; ආණ්ඩුවේ සේවකයන් අතර හොරුන් සිටිනවා; අප ආශ්‍රය කරන අය අතර හොරුන් සිටිනවා. එම නිසා හොරුන්, වංචා කාරයන් ඒ හැටියට හැඳිනගෙන ඔවුන් ආශ්‍රයෙන් අයිති කිරීමෙන් අප රටට පාඩමක් ඉගැන්විය යුතු බවයි මා දෙපැත්තටම කියා සිටින්නේ. මෙම ගරු සභාවට පැමිණියායින් පසු රටට හොඳට වැඩ කරන්න පුළුවන් වේයයි, මෙහි එන්නට ප්‍රථම මා අදහස් කරගෙන සිටියා. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙය මේ ගරු සභාවට අගෞරවයක් කිරීමට කියන දෙයක් නොවෙයි. “උඹ හොරා, අරු හොරා, අනෙක් එකා හොරා” ආදී වශයෙන් මෙහි දෙපැත්තෙන්ම කියාවෙන නමුත්, පතුරු ගසා සූරා බලන විට හැම එකාම හොරා බවයි මෙතැනට පැමිණියාට පසු මට පෙනී ගොස් තිබෙන්නේ! අප මෙම ගරු සභාවට එන්නේ මහජනතාවට සේවයක් කිරීමටයි. අප, එදිනෙදා ජීවිතය මහජන ජීවිතය හරි මග ගෙන යාමට මග පෙන්වන්නන් විය යුතුයි. අප ආශ්‍රය කරන්නේ හොරුන් නම්, අප සමග ක්ලබ් එකට ගොස් බොන්නේ හොරා නම්, අප සමග කාරෙකේ යන්නේ හොරා නම්, රට පිළිගන්නේ හොරාට පමණක් මේ රටේ තැනක් තිබෙන බවයි. එම නිසා, දෙපැත්තේම අයගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නේ අරයා මෙයා සුරන්නේ නැතිව හරියාකාර ජීවිතය ගත කරන්නට උත්සාහ කරන ලෙසයි. අනුන්ගේ වැරදි සෙවීම නතර කරන්න ඕනැ. එකිනෙකා සූරා ගැනීම නතර කරන්න ඕනැ. සමහර විට තව අවුරුදු හත අටකින් විරුද්ධ පාර්ශ්වය කෙරෙහින් මහජනතාව විශ්වාසය තබන්න පුළුවනි.

රාජ්‍යසභා කථා විවාදයේදී මා ඉල්ලා සිටියා වගේ, මහජනතාව හරි මග ගෙන යන්නට, රට සුබ්‍රිත මුද්‍රිත කරන්නට, නැති අය ඇති අය කරන්නට, දුප්පත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ඡෝර්ජ් කොතලාවල මයා.]

දැරුවන්ට සුභ අනාගතයක් ඇති කරන්නට, මේ රජයට තමුන් නාන්සේලාගේ සහාය දෙන ලෙස මා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මට පෙනී ගිය කරුණක් නමයි, අපි කවුරුත් පඩි ගන්නා උදවිය වුණත් මැති සබයේ ආසනවල වැඩි දෙනකු නැති බව. අපට කපා කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ බංකුවලටයි. මම මෙහි එන්නට කලින් හිතාගෙන හිටියා, දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) නමයි, හැමදුම ඉන්නේ කියා. එහෙත් අවසාන කාලයේදී උන්නාහේත් හිටියේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා විහිළු තහළුවෙන් කපා කළාට මේ රටේ වැඩ කරන්නට අප අතර සමගියක් වුවමනා කරන බව මා කියන්නට කැමතියි. මහජනතාවගේ නායකයන් අපියි. සමහරවිට මහජනයා වැරදි ඉල්ලීම් කරනවා. මා මන්ත්‍රණ සභාවට එන්නට උත්සාහ කළේ අවුරුදු දහයක් පමණ සිටයි. ඒ කාලසීමාවේදී මට පෙනී ගොස් තිබෙනවා, මහජනතාව වැරදි ඉල්ලීම් කරන බව. ඒ නිසා අප කවුරුත් මැති සබයට පත්වී මෙන් පසුව අපේ කොට්ඨාශ පමණක් නොව, මුළු මහත් රටම, ජාතියම, එක්තරා මාර්ගයක ගෙන යන නායකයන් වන්නට ඕනෑ. අනික් වතාවේ ආසනය ලැබුණත්, නොලැබුණත් මා තමුන් නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ වැරදි ඉල්ලීම් කරන්නට එපා කියා කෙලින්ම මහජනතාවට කියන ලෙසයි. යමෙකු වැරදි වැඩක් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියොත් අප ඒ අයට කියා දෙන්නට ඕනෑ, අපි පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් සිටින්නේ රට පාලනය කිරීමට උපදෙස් දෙන්නට, අනුබල දෙන්නට මිස එවැනි වැරදි වැඩ කරන්නට නොවන බව. ඒ විධියට වැඩ කළොත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කළ චෝදනා කීපයකින් ඕනෑම ආණ්ඩුවකට වැළකෙන්න පුළුවන් කියා මා විශ්වාස කරනවා. අපි කවුරුත් රටට වැඩ කරනවා නම්, “ආහාර වශාව දියුණු නැහැ; කාර්මික වර්ධනයක් සිදු වී නැහැ” ආදී වශයෙන් කිය කියා බොරු වට දහලන්නෙ ඇයි? මා රාජ්‍යයක කපා

ස්තූති යෝජනාව ස්ථිර කළ අවස්ථාවේදී කියා සිටියා, පසුගිය රජය කර්මාන්ත විශාල සංඛ්‍යාවක් ආරම්භ කළ එක අපි පිළිගන්නා බව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

සීනි බෝල කර්මාන්ත.

ඡෝර්ජ් කොතලාවල මයා.

(திரு. ஜோஜ் கொத்தலாவல)

(Mr. George Kotelawala)

නැහැ. නැහැ. බොහොම වටිනා කර්මාන්ත ආරම්භ කළ බව අපි පිළිගන්නට ඕනෑ. මෙතැන ඇවිත් ජයග්‍රහණය කරන්නට සත්‍යය හංගන්නට නොවෙයි, ඇත්ත කියන්නට ඕනෑ. කාට වුණත් කරන්නට අමාරු කටයුතු දෙක තුනක් කර තිබීම ගැන පක්ෂයක් වශයෙන් නොව, පෞද්ගලික වශයෙන්, මා කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ඉලංගරත්න මයා.) ප්‍රශංසා කරනවා. ඉන්ෂුවරන්ස් කටයුතු රජය සතු කළා. තෙල් සමාගම් රජය සතු කළා. එවැනි වැඩ කර තිබෙන නිසා ඒවා කළේ නැතැයි අපට කියන්නට බැහැ. අපිත් ඇවිත් සිටින්නේ රටට වැඩ කරන්නටයි. එහෙත් රටට වැඩ කරන්නට මෙහි ඇවිත් සිටින අපි පොඩි ලුමයි වගේ දෙපැත්තට බෙදී කලබල කරන විට අප මේ ස්ථානයට පත් කර එවූ මහජනතාව කල්පනා කරන්නේ මොකක්ද? මේ ගොල්ල කරන්නේ සෙල්ලමක්; මේ ගොල්ල කරන්නේ බොරුවක් කියා ජනතාව හිතනවා. අපි අතුරු මැතිවරණයකට ගියාම දෙපක්ෂයේම මන්ත්‍රීවරුන් ඇවිත් වේදිකාවට නැගී අරයා කරවල හොරාය, මෙයා කරවල හොරාය කියා කෑ ගහනවා. මහජනතාවට අපි ඇත්ත පින්තුරයක් දෙන්නට ඕනෑ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

“ඇත්ත” පත්තරේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.

(திரு. ஜோஜ் கொத்தலாவல)

(Mr. George Kotelawala)

අපොයි, “ඇත්ත” පත්තරේ කියන්නේ ඇත්තම බව තමුන්නාන්සේලා කවුරුත් දන්නවා.

ඒ එක්කම අපට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළ චෝදනාවක් මට මතක් වුණා. අපේ කට්ටියක් වූ ක්වර් විකුණල පත්‍රයකුත් පටන් ගත්තාය කිව්වා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වූ ක්වර්වල මිළ නැගීමත්, අනෙකුත් බඩුමුට්ටුවල මිළ නැගීමත් ප්‍රථමත් නම් අපි වළක්වනවා. අපේ රජය අනික් වතාවේ මහජනතාවගෙන් ඡන්දය ඉල්ලන්න යන්නේ නැද්ද? අපේ මැති ඇමතිවරුන් තුළ සිංහල ලේ නැද්ද? ඔවුන් තුළ මහජනතාව ගැන කැක්කුමක් නැද්ද? ලෝක වෙළඳපොළේ බඩු මිළ ඉහළ ගොස් තිබෙන නිසාත්, නැව් සමාගම් නැව් ගාස්තු වැඩි කර තිබෙන නිසාත්, බඩුමුට්ටු ගණන් ගොස් තිබෙනවා. කොයි බඩුවත් ගණන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට තව විනාඩි පහළොවක කාලයක් තිබෙනවා. නමුත් සාමාන්‍යයෙන් මා වැඩිය කථා කරන කෙනෙක් නොවෙයි. අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් මට කථා කරන්න දෙයක් ඉතුරු වී නැහැ, විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඇති තරම් ඒ සම්බන්ධයෙන් කථා කර තිබෙන නිසා. කොහොම වුණත් මෙම අය වැය ලේඛනය බොහොම හොඳයි කියලා මට කියන්න පුළුවනි. මැතිවරණයකට මෙම ආණ්ඩුව හෙට අනිද්දා මුහුණ දුන්නත් ඡන්ද ගුණ්ඩය කියන ඒවා එකක්වත් මෙම අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් කර නැති බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. එක්තරා විනයක් ඇතුළුව, මතු පරම්පරාවෙහි යහපත පිණිස වැදගත් යෝජනාවන් රාශියක්ම ඇතුළත් වූ අය වැය ලේඛනයක් සකස් කර ඇති බව පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. එය එසේ වුණත් විරුද්ධ පාර්ශ්වය ගරු සභාවට ඇවිත් අපට දොස් කියනවා; අප ඒවාට පිළිතුරු දෙනවා. මේකයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය. හැමදාමත් කරන්නේ ඒකයි. අපට මෙයට වඩා හොඳ ක්‍රමයක් හම්බ වී නැහැ.

අගලවත්තේ මන්ත්‍රීතුමා කියන ක්‍රමයට ඇත්තේ එක පක්ෂයක් පමණයි. රුසියාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය බොහොම ලක්ෂණව තිබෙනවාලු. මා නම් රුසියාවට ගිහිත් නැහැ, ලඟදී තමුන්නාන්සේලාට පින් සිද්ද වෙන්න යන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ කොහොම වුණත් රුසියාවේ තිබෙන්නේ එක පක්ෂයක් නම් අනික් පක්ෂයකට ඡන්දය දෙන්නේ කොහොමදැයි මට වැටහෙන්නේ නැහැ. අපේ හිටපු කථානායකතුමාත්—කටුගම් පොල මන්ත්‍රීතුමාත් (ටී. බී. සුබසිංහ මයා.)—රුසියාවේ තානාපතිවරයෙකු වශයෙන් සිටියා. එතුමාගෙන්වත් පසුවට ඒ ගැන අසා බලනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආහාර වගාව සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වය මොනවා කිවත්, ඇස් තිබෙනවා නම් පෙනේවි; කන් ඇහෙනවා නම් ඇහේවි. දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) මගේ හොඳ මිත්‍රයෙක්. ඒ වගාව සරුවට කෙරෙන්නේ දඹුල්ලේ. නමුත් එතුමා ගරු සභාවට ඇවිත් කියනවා එතුමාගේ කොට්ඨාශයේ අය කන්නේ පාන්ය කියා. එතුමා දන්නවා ඇති, ඉස්සර වාගේ නොවෙයි, දැන් ගොයම් පාගන විට ඉස්සර තේ හෝ කෝපි වක් කරනවා, බුලත් විට කන්න දෙනවා දැන් තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්. තේ කෝපි වෙනුවට දැන් බොහොම උදවිය බොන්නේ කසිප්පු. කසිප්පු බීලා පාන් කනවා. අන්න ඒකයි දැන් දඹුල්ලේ උදවියත් වැඩිපුර පාන් කන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපට විහිළු කිරීමට කාලයක් නැහැ. අප සියලු දෙනාත් එකමුතුව වැඩ කළ යුතු අවදියක් දැන් උදා වී තිබෙනවා. අපේ රජය බලයට පත් වුණු දවසේ සිට අද වැටෙයි, හෙට වැටෙයි කියා සමහර අය බලාගෙන සිටියා. නමුත් නරියාට සිදු වුණු දේමයි ඒ අයටත් සිදු වුණේ. අප සම්පූර්ණ කාලයම ආණ්ඩුව ගෙන ගොස් නැවතත් බලයට පැමිණෙන බව ඒ අයට මතක් කර දෙන්න කැමතියි.

මෙහිදී මතක් කර දිය යුතු වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් කීවා මෙම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[පෝර්ජ් කොතලාවල මයා.]

ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය දැන් සශ්‍රීක වී සිටිනවාය කියා. මට ඒ කථාවට විකක් හිත ඊදුණා. අප මෙයට එන්නට පෙරත් සශ්‍රීක වෙලයි සිටියේ. අපේ මුතුන් මිත්තොත් සශ්‍රීක වෙලයි හිටියේ. ඔව්, අප දන්නවා සශ්‍රීක වුණු අය ගැන. මටත් සමහර විට පුදුම හිතෙනවා. සමහර අවස්ථාවල මටත් ඒවා ඉගෙන ගන්න ඇත්නම් හොඳය කියා සිතෙනවා. මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් රජයෙන් ලැබෙන්නේ රුපියල් හය සියක පමණ මුදලක්. එයට අමතරව ලියන මහත්මයාට රුපියල් සියයකුත් තවත් කාර් ගාස්තු ආදිය සඳහා රුපියල් හත්තෑපහකුත් ගෙවනවා. මේ අනුව රුපියල් හත් සිය ගණනයි ලැබෙන්නේ. නමුත් ගෙවල් කුලියම පමණක් රුපියල් හත්සිය පණහක් ගෙවන අය විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉන්නවා. අන්න ඒ නිසයි මා කියන්නේ, එක පැත්තකට කියන විට තමන්ගේ පැත්තටත් වදින බව. සමහර විට ඒ අය මෙහාට එන කාර්වල මගේ මහප්පවත් ආවේ නැහැ. නමුත් පඩිය විතරලු තිබෙන්නේ කියන එකයි පුදුමේ.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට පැමිණෙන කාලයේදී වත්කම් ප්‍රකාශ කරන බවට කැඟපු බව ඒ අය තියනවා. එය නොකිරීම ඇත්ත වශයෙන්ම අපට මදිකමක්. අප යන්නට පෙර එය කරලයි යන්න බලාපොරොත්තුව. නමුත් අපේ අයගෙන් සියයට අනුවක් දෙනාගේ ආදායම් පිළිබඳ විස්තර ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙනවා. අද නොවෙයි, අප ඉස්කෝලයෙන් අස් වුණු දවසේ සිටමයි එම වාර්තා තිබෙන්නේ. එය රුපියල් සියයක් වෙන්න පුළුවනි, දෙසියයක් වෙන්න පුළුවනි, නමුත් අපේ ආදායම් පිළිබඳ විස්තර ලියාපදිංචි කර තිබෙනවා. අපට තිබුණු ගෙවල් ගණන, අපට සිටි හරක් ගණන—අපට වැඩිය හරක් ගණන නොවෙයි—[බාධාකිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ගරු අගමැතිතුමා වේදිකාවක් ගානේ ගොස් පොරොන්දු විසි එකක් දුන්නාලු. දෙසියයේ සාක්කි. 21 න් 18 ක්වත් අපි දීලා තියෙනවා. යටියන්තොට මන්ත්‍රී තුමාලා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ඒ

දවස්වල 21 ක් ඉල්ලුවා. අගලවත්තේ මන්ත්‍රීතුමයි (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) වැඩියෙන් කැඟුනුවේ. මමත් ලග සිටියා. ක්‍රිකට් ගැහුවා. ඒක දැන්ම දෙන්න බාරිය කිව්වා. තමුත්තාත්තේලා විසි එකේ ඒවා මතක් කරන්නට එන්න එපා අපට. අපි සශ්‍රීක වෙලාය, මහත් වෙලාය කිව්වට මහජනයා පිළිගන්නේ නැහැ. අපෙන් පොඩි පොඩි වැරදි, අඩුපාඩු තියෙන්න පුළුවන්. ජාතියට සෙනක් සැලසීමයි, අප කළ යුත්තේ. ගොවි ජනතා වට සෙන සැලසීමයි, අප කළ යුත්තේ. අපේ ගරු මිනිපේ මන්ත්‍රීතුමා (එච්. එම්. නවරත්න මයා.) පිලිප් ගුණවර්ධන ඇමති තුමාට විරුද්ධව චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කළා. මා වෙත පවුලක උපන්නා නම් සමහරවිට ඒ පක්ෂයෙන් සරින්නට ඉඩ තිබුනා. ඒ ඇමතිතුමාගේ පුතා කොහේද විද්‍යාලයක ඉන්නවලු. මිනිපේ මන්ත්‍රීතුමා මගේ මිත්‍රයෙක්. මා කියන්නේ සුරන්න එපාය කියායි. එතුමාගේ පුතා ඇති. තමුත්තාත්තේලාගේ නායිකාවගේ දුවත් ඉන්නවා. තනියම ගියත් දෙන්නම එකට මෙහාට එන්නටත් පුළුවන්. මේවා ගැන කථා කිරීම නවත්වා රටට වැඩක් කරමු; රටට සෙනක් කරමු.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා බණ්ඩාරගම ආසනය නියෝජනය කළත් ආසන දෙකක වැඩ කරනවා. ලබන වාරයේ යටියන්තොට නියෝජනය කරන මන්ත්‍රී වරයා හැටියට පෙනී සිටීමට බලාපොරොත්තු වන නිසා යටියන්තොට ප්‍රශ්න ගැන යමක් කියන්නට ඕනෑ. අපට තිබෙන ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය රැකිරක්ෂා පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. පත්කළ ගරු මන්ත්‍රී තුමා කීවා, ඒ කම්කරුවන්ට සතියකට වැඩ කරන්නට ලැබෙන්නේ දින දෙකක් පමණය කියා. ඒ නිසා වතුකරයේ සිංහල, දෙමළ කම්කරුවන්ට සහනයක් සැලසීම සුදුසු බව මා මතක් කරනවා.

මා අර මූලින් මතක් කළ දේ නැවතත් කියන්න ඕනෑ. මා අළුත් මිනිහෙක් ; මා කථා කළ විධියට සමහර කෙනෙක් හිත ඊදෙන්න පුළුවන් ; ඒ නිසා මට සමා වෙන්නය කිව්වා. මා වැඩිහිටි යන්ට සලකන කෙනෙක්. මට වඩා වැඩි හිටි කාටත් මා කථා කරන්නේ සරි කිය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ලයි. හිතා රිදෙන්නට මා යමක් කීවා නම් සමා වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. නරියා ගිය පාරේ ගොස් ධ්වටෙන්නෙ නැතිව අප සමග එකතු වී රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට—සමාද්ධිමත් කිරීමට—අපට සහ යෝග්‍ය දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැතිතුමාගේ කාරී එක අතරමග නවත්වා කිව්වාය කී රුපියල් හතළිස් පන් දහනේ කථාව අසන්නායක් නොවෙයි. මමත් ඒ වෙලාවේ ලග හිටියා. වුවමනා නම් මට ඒ මහත් මයා කැඳවාගෙන ඇවිත් පෙන්වන්නට පුළුවන්. ඒ වාරයේදී රුපියල් 45,000 ක් ලැබුනත් ඊට පසු වාරයේදී අස්වැන්න හරියට නොලැබීම නිසා රුපියල් අට දහනක් පාඩු වුණා. ඔවා ගැන කථා කිරීම නොවෙයි, අප කළ යුත්තේ. මේ රටේ පොදු ජනතාව ගැන අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. යටියත්තොට ජනතාව නම් මෙපමණ කල් තණකොල කකා සිටියා. දැන් ඒ අය බත් කන ජනතාවක් බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. අපේ ජනතාවට බොරු කියා රවටන්නට බැහැ. අප වි ගොවිතැන් කරන්නේ මහජනතාවටයි. මුසාජිලාගේ වගේ කොම්පැනිවලට අපි අක්කර දහස් ගණන් දුන්නලු. බඩ ගින්නේ සිටින ජනතාවට ආහාර දීමටයි, අප කටයුතු කළේ. ඒ කොම්පැනිකාර යන් අපේ මස්සිනාලා නොවෙයි. ඒ අය ගෙන් අපට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. අප කාට හෝ ඉඩම් දෙනවා. තමුන්නාන්සේලා ඉඩම් ඉල්ලුවා නම් තමුන්නාන්සේලාටත් දෙනවා. අපේ හිත මිත්‍ර අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් (සෝමරත්න සෙනරත් මයා.) ජීප් එකක් දුන්නා. අනිල් මුණසිංහ මහත් මයාටත් ජීප් එකක් දුන්නා. අද තමුන්නාන්සේලාට තව ඉඩම් වුවමනා නම් ඉල්ලන්න. අපි දෙන්නම්. මැණික් ගැරි ම පැල්මඩුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාට (ඩබ්ලිව්. එ. ධර්මදාස මයා.) දිලා කංසා වැටීමට මමත් වුවමනා නම් හවුල් වෙන්නම්. රටට, ජාතියට සෙනක් කිරීමට අපි ඉදිරි පත් වෙමු. කොයි පක්ෂයටද වැඩක් කරන්න පුළුවන්? කොයි පක්ෂයද කැගහන්නේ? කොයි පක්ෂයද අවුරුදු තිස් ගණනක් දේශපාලනයෙන් රට මුළු කළේ? ඔය ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු

දීම මහජනතාවට බාර කරනවා. එමෙන් ම රට තව දුරටත් දියුණුවට පත් වේවා කියා පාර්ථනා කරමින්, විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ටික දෙනෙකුටත් අනික් වාරයේදීත් මේ ගරු සභාවට එන්නට ලැබේවායි කියමින්, මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 7.25

රාජා වෙලේගම මයා. (මොනරාගල)

(කි. රා. රා. බෙලෙකඩ—මොනරාගල)

(Mr. Raja Welegama—Monaragala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බණ්ඩාරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ විනෝදාත්මක කථාවට පසු වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. එතුමා උසාවියෙන් හෝ කොහෙන් හෝ මේ ගරු සභාවට පත් වී ආවාට පසු කළ දෙවැනි කථාවයි මේ. එතුමාගේ කථාව ගැන එක්තරා කරුණක් සම්බන්ධව පමණයි මතක් කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ. එතුමා කීවා, එතුමා වැඩි ඡන්ද 18,000 කින් තේරී පත් වූ බණ්ඩාරගම මන්ත්‍රීවරයාය කියා. එමෙන්ම අවංකව හිතට එකඟව තවත් එකක් කීවා. එතුමාට ලබන වර එන්නට ලැබේද නැද්ද දන්නේ නැතෙයි කියලත් කීව්වා. එමෙන්ම ලබන වර ආසනය වෙනස් කරන්නත් බලාපොරොත්තු වෙනවා යයි කීවා. වැඩි ඡන්ද 18,000 කින් බණ්ඩාරගමට පත් වූ ඒ මන්ත්‍රීතුමා ඒ ආසනයෙන් පැන යන්නට අදහස් කරන්නේ ඇයි කියා අහන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තවත් විශේෂ කරුණක් මට මතක් වුණා. එතුමා කීවා දැන් හැම කෙනෙක්ම තයිලොන් කම්ස ඇදගෙන සෙත්වි පවුඩර් දමාගෙන ඉන්නවාය කියා. මා එතුමාට කියනවා, තමන්ගේ මට්ටමෙන් රට මතින්න එපාය කියා. එතුමා නම් සුබෝපහෝගී ජීවිතයක් ගත කරන කෙනෙක් බව කවුරුත් දන්නවා. එතුමා උපැස් යුවලක් දමා ගෙන ඉන්නේ එතුමාට පෙනුම අඩු නිසා වෙන්න ඇති. එහෙත් එතුමා කණ්ණාඩි කුට්ටි පල දින්නේ වැරදි නැත. වෙන අය පලදින්නේ ඇස්වලට; එතුමා පලදින්නේ නළලට.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[රාජ්‍ය වෙලේගම මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමාගේ කථාවෙන් එක්තරා වැදගත් කරුණකුත් පැහැදිලි වුණා. එතුමා පමණක් නොවෙයි. ඒ රජයේ වගකිවයුතු ඇමති වරයෙකු වන අපේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමති තුමා මෙයට වික කලකට කලින් එක්තරා ප්‍රකාශයක් කර තිබුණා. ඒ ප්‍රකාශයෙන් කියවුණේ මේ රටේ ජනතාව මෙ පමණ හොඳට කාලා ඇදලා මුදල් හම්බ කරගෙන සිටි කාලයක් මැන ඉතිහාසයේ තිබුණේ නැත කියන එකයි. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් ගරු බණ්ඩාරගම මන්ත්‍රීතුමාත් කියන විධියට, ඒ අය මේ රටේ තත්ත්වය මනින්නේ ඒ අයගේ තත්ත්වයෙන් වෙන් න ඇති. ඔය ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ත් ඇමතිවරුන්ත් අද රටේ තත්ත්වය ඔන්න ඔය විධියයි කියා කල්පනා කරනවා නම් තමුන් තාන්සේලා ඉන්නේ මිරිහුවකට මුළා වෙලා යයි මා කියනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද මේ රටේ තත්ත්වය කුමක්ද කියන එක විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පමණක් නොවෙයි රටේ සෑම කෙනෙක්මත් දන්නවා.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පිට පිට අවුරුදු 5 ක් ම අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්නට ලැබීම ගැන ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීපදෙනෙක්ම ප්‍රශංසා කළා. මාත් එතුමාට මගේ ප්‍රශංසාව හිමි කරන්නට කැමතියි. එහෙත් විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. පසුගිය අගෝස්තු දෙවැනිදා ඉදිරිපත් කළේ එතුමාගේත් මේ රජයේත් අවසාන අයවැය කථාවයි. ඒ නිසා පසුගිය හතර අවුරුද්දේ කෙසේ වුවත්, අවසාන අයවැයෙන්වත් ජනතාවට ජන ජීවිතයට යහපතක් ඇති වේය කියා මහ ජනතාව ලොකු බලාපොරොත්තුවකිනුයි හිටියේ. එහෙත් කියන්නත් කණගාටුයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙන්ම ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වැනි වගකිවයුතු මේ රජයේ අතිකුත් සාමාජිකයින් පිළිගෙන තිබෙනවා, ඒ බලාපොරොත්තු ඉටු නොවුණු බව. එමෙන්ම ඒ අය කීවා “අපට කරන්න පුළුවන් තරමට තමයි කළේ; මෙය සංවර්ධන යුගයක්; ඒ නිසා අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා” කියා. එපමණක් නොවෙයි මේ

රටේ සෑම පුවත්පතක්ම වාමාංශික පුවත්පත් මෙන්ම ආණ්ඩුවට පක්ෂ පුවත්පතක් කතෘ වාක්‍යවලින් පවා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, මේ අයවැය කථාව නිකම් හිස් වචන මාලාවක් පමණයි කියා. තවත් වචන වලින් කියනවා නම් මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් බලාපොරොත්තු වූ සහනය, ශාන්තිය, යහපත, සේවය ජනතාවට ලැබී නැහැ. මේ වෝදනාව සම්බන්ධයෙන් අද මේ රජය කියන්නේ මොකක්ද? දැනට පවතින්නේ සංවර්ධන යුගයක් නිසා ජීවන වියදම ඉහළ යෑම වළක්වන්නට බැරි බවයි; බඩු මිල ඉහළ යෑම වළක්වන්නට බැරි බවයි. මේ රටේ ජන ජීවිතයට අදාළ වන ආර්ථික, අධ්‍යාපන, සෞඛ්‍ය, රුකිරක්ෂා වැනි ප්‍රශ්න ගැන කල්පනා කරන විට මෙයින් එකක්වත් සතුටුදායක ලෙස විසඳා ඇති බව හෝ විසඳන්නට පරිශ්‍රමයක් දරා ඇති බව හෝ අපට පිළිගත්තට පුළුවන්කමක් නැහැ. මගේ කථාවේදී මේ කාරණා ගැන කෙටියෙන් කරුණු දක්වන්නටයි, මා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැනට බලයේ සිටින උදවිය 1965 මැතිවරණ සමයේදී එදා පැවති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ගැන දැඩි විවේචනයක යෙදුණා. එදා තිබුණු ආණ්ඩුවේ අදක්ෂකම නිසා ජීවන වියදම පහළ හෙළන්නට බැරි යයි කී පිරිසට රට කරවීමේ බලය ලැබුණා. එහෙත් දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? එදා සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැති නියෝගේ ආණ්ඩුව පවතිද්දී 112 ට තිබුණු ජීවන වියදම් අංකය අද කීයද? පසුගිය දෙවස්වල එය 129 වී තිබුණා. දැන් එය 134 දක්වා නැග තිබෙනවා. මේ අවුරුදු හතර හමාර තිස්සේ ජීවන වියදම් අංකය පහළ හෙළන්නට මේ ආණ්ඩුවට බැරි වුණා පමණක් නොව, එය ශීඝ්‍රාකාරයෙන් ඉහළ යෑමෙන් වළක්වා ගන්නට බැරි වුණා. ආණ්ඩුවක් විසින් කරනු ලබන කටයුතුවල නියම ප්‍රතිඵල පෙන්වා දෙන්නට අවුරුදු පහක කාල සීමාව ප්‍රමාණවත් නොවන බව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා. අප මේ දැන් අවුත් තිබෙන්නේ මේ ආණ්ඩුවේ පස් වන අවුරුද්දේ මැද හරියටයි. ඉකුත් වූ කාලයේ වැඩ කෙරී තිබෙන ආකාරය දෙස බලන විට මෙම ආණ්ඩුව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තව අවුරුදු 25 ක් ඉදිරියට නිබුණත් ඒ ඒ කාලය අනුව රටේ උද්ගත වන ප්‍රශ්න විසඳමින් සැහෙන සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් වෙනැයි සිතන්නට බැහැ. අද බඩු මිල හුඟක්ම ඉහළයි. සුබෝපහෝගි බඩු පැත්තකින් තබමු. දුප්පත් ගම්බද ජනතාව එදිනෙදා පාවිච්චියට ගන්නා අත්‍යවශ්‍ය පාරිභෝගික භාණ්ඩවල මිල අඩු කරන්නට මෙම ආණ්ඩුවට බැරි වුණා පමණක් නොව වැඩි මිලට හෝ ඒ බඩු සැහෙන තරම් සපයා දෙන්නටවත් බැරි වී තිබෙනවා. ඔන්න, අප ලබා තිබෙන දියුණුවක හැටි !

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රුපියල අවප්‍රමාණ කරන දවස්වල මෙම ගරු සභාවේ ලොකු විවාදයක් පැවතුණා. රු එළි වන තුරු විවාද කළා. රුපියල අව ප්‍රමාණ කිරීම නිසා ලොකු පහරක් වදින බව එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් පැහැදිලිව පෙන්වා දුන්නා. එහෙත් එය ලොකු සෙනක් සැලසෙන වැඩක් බවත්, දවස් කීපයකින්ම එහි ප්‍රතිඵල දැන ගන්නට ලැබෙන බවත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය එදා ප්‍රකාශ කළා. හොඳයි, දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? සෑම බඩුවකම මිල ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. එපමණක් නොව අගලවත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) කීවාක් මෙන් අද මහජනතාවගෙන් වැඩි කොටසක් ජීවත් වන්නේ දුප්පත්කම පිළිබඳ මට්ටමෙන් පවා පහළට බැසලයි. ජනපද ව්‍යාපාරවල පමණක් නොව අද මුළු රට පුරාම තිබෙන තත්ත්වය ඒකයි. දුප්පත්කම පිළිබඳ යම් මට්ටමක් තිබෙනවා නම් අද ජනතාව ඒ මට්ටමෙන් පහළට වැටිලා. ජනතාවගෙන් සියයට 90 ක් ඒ මට්ටමෙන් පහළට වැටිලා. සංවර්ධනය වන රටක ජීවන වියදම මේ විධියට වෙනස් කරන්නට බැරි අත්දැමින් ඉහළ යනවා යයි එදා තමුන්නාන්සේලා ප්‍රකාශ කෙළේ නැහැ. ජනතාවට බොරු කියා ආණ්ඩු බලය ලබා ගන්නා. එහෙත් ඒ ආණ්ඩු බලය ලැබුණට පසුව ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ කොහොමද? අද මහජනතාවට නියම තත්ත්වය වැටහී තිබෙනවා. අද මහජනතාව පසුතැවිලි වෙනවා. “සයිබු ගෙන් බෙහෙත් කෑවා” යනුවෙන් ගම්බදව

කල් තැබීම

කථාවක් තිබෙනවා. එයින් අදහස් වන්නේ තිබුණු තත්ත්වයක් නැති වී ගියාය කියන එකයි.

ටී. බී. තෙනෙකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(ති.රු. தென்னக்கோன்—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගණ පූරණයක් නැහැ.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගෙන් කොට ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන් බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

சபை கணிக்கப்பட்டு நிறைவேண் இன்மையால் பிரிவு மணி அடிக்கப் பணிக்கப்பட்டது.

House counted, and a Quorum not being present, the Division Bells were ordered to be rung.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

පසුව ගණපූරණයක් නොතුළුයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා විසින් 11 වන සභාවර නියෝගය යටතේ, ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, අ. හ. 7.37 ට 1969 අගෝස්තු 2 වන දින සභා සම්මතය අනුව, 1969 අගෝස්තු 17 වන ඉරිදා පූ. හ. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

பின்னர் நிறைவேண் சேராததனால் உப சபாநாயகர் அவர்கள், நிலையற் கட்டளை இல. 11 இன்படி வினாவின்றிச் சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி சபை பி. ப. 7.37 க்கு அதனது 1969 ஓகஸ்ட் 2 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க 1969 ஓகஸ்ட் 17 ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Later, a Quorum not being present, MR. DEPUTY SPEAKER adjourned the House without Question put, under Standing Order No. 11.

Adjourned accordingly at 7.37 P.M. until 10 A.M. on Sunday, 17 August 1969, pursuant to the Resolution of the House of 2nd August 1969.

புனாவல லென பிபெரு

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

கொன்ட்ரான் கொமஃரிஸ் ரீ. சீ. வினா
நாயக மனா

திரு. ஈ. ஜி. விக்கிரமநாயக்கா, ஒப்பந்த ஆணைக்குழு

MR. E. G. WICKREMANAYAKE, CONTRACTS
COMMISSIONER

56/69

கிரீ டி அல்விஸ் மயா. (பெட்டேம)

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்—பத்தேகம)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

ரபீஸ் லெ, நுபுல் ஸா விட்டி ஸ்டேஷ
அமரினென் அஃசு புனாய: (அ) லெனாவே
பென்ஹீ ஸ கொன்ட்ரான்னு ஸமீனெடு
கரன லேடி லேட்டா கர் அநி அஃமி
கனா ஸா பரீக்ஷா கிரீமே கொமஃரிஸ்
லெயென், ரபீநிஹீ ரீ. சீ. வினாமனாயக
மனா பன் கரன லேட்டே கலபாடி? (அ)
மெனென் வினாமனாயக மனாவ கொப
மன மூட்டென் லெலா நிரெடி?

அரசாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப்
போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:
(அ) இலங்கையில் கேள்வு பத்திரம், ஒப்பந்
தம் ஆகியவை சம்பந்தமாக நிகழ்ந்ததாகச்
சார்த்தப்பட்ட தவறுகளை விசாரணை செய்
யும் ஆணைக்குழுவிற்குத் தலைவராக எப்பொ
ழுது திரு. ஈ. ஜி. விக்கிரமநாயக்கா, கியு. சி.
நியமனம் பெற்றார்? (ஆ) இற்றைவரை திரு.
விக்கிரமநாயக்காவிற்கு செலுத்திய தொகை
என்ன?

asked the Minister of Public Works,
Posts and Telecommunications: (a)
When was Mr. E. G. Wickremana-
yake, Q.C., appointed commissioner
leading an inquiry into alleged
abuses of tenders and contracts in
Ceylon? (b) How much has Mr.
Wickremanayake been paid up to
date?

லு மென்வேலு பீயவினா (ரபீஸ் லெ)
நுபுல் ஸா விட்டி ஸ்டேஷ அமரி

(கௌரவ மொண்டேரு ஜயவிக்ரம—அர
சாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Montague Jayewickreme—
Minister of Public Works, Posts and
Telecommunications)

(அ) 1965 ஓக்டோபர் மச 22 லுநி
டின ரபீஸ் நிரிஹீ, ரீ. சீ. வினாமனாயக
மனா கொமஃரிஸ் லெயென் பன் கரன
லேடி. (அ) மெனென் ஓஹு ரு. 156,000 ல்
லெலா அந.

(a) Mr. E. G. Wickremanayake,
Q.C., was appointed commissioner
on 22nd October 1965. (b) He has
been paid Rs. 156,000 up to date.

விசேஷ லெ க்ருமய

விசேட குத்தகைத் திட்டம்

SPECIAL LEASES SCHEME

58/69

அர். சீ. சீ. டி மெல் மயா. (டேவினுவர்)

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி மெல்—தெவினுவா)

(Mr. R. J. G. de Mel—Devinuwara)

ஓஹி, லாரிமாரீல ஸா விட்டிலெ அமரினென்
அஃசு புனாய: (அ) 1965 மாரீலு மசயே ஸிப
விசேஷ லெ க்ருமய ஸிபனே லெ கியக் டி
நிரெடி? (அ) 1965 மாரீலு மசயே ஸிப
விசேஷ லெ க்ருமய ஸிபனே டேன லே மூ
ஓஹி புமனய கொபமனடி? (ஆ) நமனெடு
டேன லே ஓஹி புமனயென் ஸிபன் பிபி
பெடின் அஹ்வன் லெ கிரீமென் ஸஹுபி
டாயக புனாயக் லெ அநி லெகரூவன் கி
டேனென் ஸிபிநேடி? (ரீ) விசேஷ லெ கியக்

தேவியைப் பிடித்து

தேவியைப் பிடித்து

அவ்வுட்கு கர் திவெடி? (உ) உவ்வே அவ்வுட்கு கர் து டெவெ டு உவ் அக் கர் ப்ருவணு கெபுமெனடி?

காணி, தீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) விசேட குத்தகைத் திட்டத்தின் கீழ் 1965 மார்ச்சு மாதந்தொட்டு எத்தனை விசேட குத்தகைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன? (ஆ) 1965 மார்ச்சு மாதந் தொட்டு விசேட குத்தகைகளில் கொடுக்கப் பட்ட மொத்த ஏக்கர் பரப்பளவு என்ன? (இ) தமக்குக் கிடைத்த காணியில் ஒரு பாதி யளவையேனும் பயிர் செய்து திருப்திகரமான முன்னேற்றத்தைக் கண்ட குத்தகைக்காரர் எத்தனை பேர்? (ஈ) தற்பொழுது இரத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கும் விசேட குத்தகைகள் எத்தனை? (உ) அவ்வாறு இரத்துச் செய்யப் பட்டவையின் மொத்த ஏக்கர் பரப்பளவு என்ன?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) How many special leases of land have been granted under the Special Leases Scheme since March 1965? (b) What is the total acreage given out as special lease since March 1965? (c) How many lessees have made satisfactory progress by at least cultivating half the extent alienated to them? (d) How many special leases have now been cancelled? (e) What is the total acreage so cancelled?

அ. சி. பி. டி. சி. (ஓவெ, உரெமென் னு விசேட அமெரி னு கணினியக)

(கெளரவ சி. பி. டி. சி.வா—காணி, தீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

(அ) அநெக அஹர் வஹு கடுகா தைர் ஹர் து டெவெகருவன் 387 உ விசேஷ டெ ஓவெ ஹர்டி திவென அநர் கன் வ பாலுய கடுகாடி 22 உ ஓவெ ஹர்டி திவெ. (ஆ) அக் கர் 56,988 க் டெவெகருவன் ஹர்டி திவெ. தேயு கன் வ பாலுய கடுகா டென டெ அக் கர் 13,200 க் அதுலன். (இ) ஓவெ டென டெடே பக் அபுர்டு க் வர்டென க் டெவெகர் 269 க் காமாநு வகெயை க் கருவெக

புறநியக் தேவ் திவெ. (ஓ) டெவெகருவன் 118 க் ஓவெ அவ்வுட்கு கர் திவெ. (உ) அவ்வுட்கு கடு டு ஓவெ ப்ருவணு 17,933 கி.

(d) 387 selectees were put in possession of special lease lands for subsidiary food crops and 22 selectees for animal husbandry. (b) Allottees were put in possession of 56,988 acres. This includes 13,200 acres of land given for animal husbandry. (c) The lands were given on a five-year development programme. As per returns, 269 lessees have on the whole made satisfactory progress. (d) 118 leases were cancelled. (e) The total acreage cancelled is 17,933 acres.

அகிரகா கார்டெலெ டெவெகர் வி அநி டெவெகர்

தொழில் வசதி நிலையங்களில் தம்மைப் பதிந்துள்ள பட்டதாரிகள்

GRADUATE REGISTRANTS AT EMPLOYMENT EXCHANGES

59/69

டி. டெ. டெ.

(திரு. டி. டெ.)

(Mr. de Mel)

கதெகர் னு அகிரகா அமெரினெ அகி ப்ருவணு: (அ) டெவெகர் கி டெனெக் அகிரகா கடுகா அகிரகா கார்டெலெ டெவெகர் வி கடுகர்? (ஆ) டெவெகர் கடுகர் அகிரகா டெவெகர் கடுகர் கடுகர்? (இ) பார்டெமென் து வர்டென க் கடுகர்? (ஓ) பார்டெமென் து வர்டென க் கடுகர்? (உ) பார்டெமென் து வர்டென க் கடுகர்? (ஈ) பார்டெமென் து வர்டென க் கடுகர்? (உ) பார்டெமென் து வர்டென க் கடுகர்?

தொழில், தொழில் வசதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) தொழில் வசதி நிலையங்களில் தொழில்காண் பொருட்டு தொழிலற்ற பட்டதாரிகள் எத்தனை பேர் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளார்கள்? (ஆ) இவர்களுக்கு தொழில் காண்பதற்கு நடவடிக்கை எப்பொழுது எடுக்கப்படும்? (இ) பாராளுமன்றத்து நிகழ்ந் தொடர் முடிவுறமுன் இவர்களில் எத்தனை பேருக்கு தொழில் கொடுக்கப்படும்?

asked the Minister of Labour and Employment: (a) How many graduates who are unemployed have been registered for employment at employment exchanges? (b) When will

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[ද මැල මයා]

steps be taken to find employment for them? (c) How many of them will be found employment before the end of the current Session of Parliament?

ගරු ජිම්. ජිව්. මොහමඩ් (කම්කරු හා රැකිරික්ෂා ඇමති)

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது—தொழில்,
தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. H. Mohamed—Minister of Labour and Employment)

(අ) 936. (ආ) සුදුසු ඇබැරිතු ඇතිවූ විට ඔවුන්ට රැකියා ලබාදීමට පියවර ගනු ලැබේ. (ඉ) යෝග්‍ය උපාධිධාරී රැකිරක්ෂා පහසුකම් තිබීම මත මෙය රඳා පවතිනවා ඇත.

(a) 936. (b) Steps are being taken to find employment for them, as and when suitable vacancies occur. (c) This will depend on the availability of suitable graduate employment opportunities.

ආපෝතිකර්මය : පොද්ගලික ප්‍රතිකාර
සේවය

அப்போதிக்கரிமார் : தனித்துறை வைத்தியத்
தொழில்

APOTHECARIES : PRIVATE PRACTISE

69/69

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ
නුත්තන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
 “අවුරුදු 20 ක සේවා කාලයක් ඇති සුදුසු
 කම් නිබේන ඇපොතිකරී වරුන්ට පෞද්ග
 ලික ප්‍රතිකාර සේවයේ යෙදීමට හැකිවන
 අයුරින් දැනට නිබේන ව්‍යවස්ථාවන්ට
 අවශ්‍ය සංශෝධන ඇති කිරීමට පියවර
 ගන්නවා ඇතැයි” දැනට මාස කීපයකට
 පෙර වතු මාණ්ඩලික නිලධාරී වෘත්තීය
 සංගමයට එතුමා විසින් දෙන ලද ප්‍රතිඥා
 වට අනුකූලව අවශ්‍ය සංශෝධන ව්‍යවස්ථා
 මෙම සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නේ කවදා
 දැයි එතුමා සඳහන් කරනවාද ?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : இலங்கைத் தோட்டப்பணிப்பாளர் சங்கத்திற்கு

“இருபது வருட சேவையாற்றிய தகுதிபெற்ற அப்போதிக் கரிமார்கள் தனித்துறை வைத்தியத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு அனுமதிக்கும் விதத்தில் தற்போதைய சட்டங்களுக்குத் தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதாக” அவர் பல வருடங்களுக்கு முன் உறுதி கூறியுள்ளதால் அவ்வித திருத்தங்களை இச்சபைக்கு எப்பொழுது சமர்ப்பிப்பாரெனக் கூறுவாரா?

asked the Minister of Health: In view of the assurance given by him to the Ceylon Estate Staffs' Union several months ago that "steps will be taken to make the necessary amendments to the existing legislation to entitle qualified apothecaries of 20 years of service to private practice", will he state when the necessary amending legislation will be presented to this House?

ගරු ඊ. එල්. සේනානායක (සෞඛ්‍ය
ඇමති)

(கௌரவ ஈ. எல். சேனாநாயக்க—சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. Senanayake—Minister of Health)

අවුරුදු 20ක සේවයක් ඇති, සුදුසුකම් ලත් ඇපෝතිකර්වරුන් වෛද්‍ය කිරීමයේ සහ ශල්‍ය කිරීමයේ යෙදීමට හිමිකරුවන් සේ ලේඛනාධිකාරී විසින් ලේඛනාරූප කරනු ලැබීමට ඉඩ ලැබෙන පරිදි, සංශෝධන පනත මේ සෑසි වාරයේදී පාර්ලිමේන්තු වට ඉදිරිපත් කිරීමට ක්‍රියා කරගෙන යනු ලැබේ.

இருபது வருட சேவையாற்றிய தகுதி பெற்ற அப்போதிக்கரிமார்கள் தனித்துறை வைத்திய சத்திரசிகிச்சைத் தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கு அனுமதிக்கும்வகையில் பதிவாளரால் பதிவுசெய்யக்கூடிய திருத்த மசோதாவை, தற்போதைய பாராளுமன்றக் கூட்டத்தொடரில் முற்பகுதியில் சமர்ப்பிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Action is being taken to present the amending Bill in Parliament early in this Session to entitle qualified apothecaries of 20 years of service to be registered by the registrar as being entitled to practise medicine and surgery.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.

டயக இடல் : இடல் ஸென் டீனென் பஃபு ஃபுரஸென் லாபயே ஃபு லாப 12ன் ஃபுரஸா
 ரு. 32.00ஃ. ஃபுரஸென் ஃபுரஸன் ஃபுரஸா லாப ரு. 35.00ஃ. லாப 6ஃ ஃபுரஸென் ஃபுரஸன்.
 ஃபுரஸன் லாப 30ஃ. லாபுரஸன் லாப 45ஃ. இடல், ஃபுரஸன் லாபுரஸன், லாபுரஸன்
 லாபுரஸன் ரு. 500, லாபுரஸன் லாபுரஸன் லாபுரஸன் லாபுரஸன் லாபுரஸன் லாபுரஸன்.

சந்தா : பணம் ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் 12 ஃபுரஸன் ஃபுரஸன்
 லாப 32.00 (ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் லாப 35.00) 6 ஃபுரஸன் ஃபுரஸன்
 ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் 30, ஃபுரஸன் லாப 45 ஃபுரஸன், ஃபுரஸன் லாபுரஸன் லாபுரஸன்
 லாபுரஸன் ஃபுரஸன் ஃபுரஸன் (ஃபுரஸன். 500, லாபுரஸன் லாபுரஸன், லாபுரஸன் 1) ஃபுரஸன்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00
 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents,
 payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU,
 P. O. Box 500, Colombo 1